

TORSDAG DEN 26. NOVEMBER 2009

FORSÆDE: Rainer WIELAND

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 09.00)

2. Modtagne dokumenter: se protokollen

3. Forelæggelse af Revisionsrettens årsberetning – Årsberetning for 2008 (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forelæggelse af Revisionsrettens årsberetning.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, *formand for Den Europæiske Revisionsret*. – Hr. formand, mine damer og herrer! Det er mig en ære at få mulighed for at deltage i forhandlingen i dag om Revisionsrettens årsberetning om gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2008, som jeg allerede den 10. november forelagde for formanden og Budgetkontroludvalget.

I denne årsberetning har vi fire hovedbudskaber.

For det første afgiver Revisionsretten for andet år i træk en erklæring uden forbehold om rigtigheden af EU-regnskabet. Retten konkluderer, at regnskaberne i alt væsentligt giver et retvisende billede af De Europæiske Fællesskabers finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme ved årets udgang. Det endelige regnskab for 2008 giver med andre ord et retvisende billede, skønt man bør være behørigt opmærksom på svaghederne i en række af Kommissionens generaldirektoraters systemer.

Med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed er det andet hovedbudskab, at der har været et gennemgående fald i omfanget af uregelmæssigheder de senere år, men på visse områder er niveauet stadig for højt.

Som det har været tilfældet tidligere år, afgiver Revisionsretten en blank erklæring på området indtægter og forpligtelserne. Billedet for betalinger er dog fortsat broget.

Som tidligere år afgiver Revisionsretten en blank erklæring om gruppen administrationsudgifter og andre udgifter. Revisionsretten afgiver ligeledes en blank erklæring om gruppen uddannelse og medborgerskab, idet man vurderer, at fejlprocenten er faldet til under 2 %. Dette skyldes især en stor andel af betalinger af forskud i 2008, som er forholdsvis mindre behæftet med fejl end mellemliggende og endelige betalinger. Systemerne på dette område vurderes dog stadig som værende kun delvis effektive.

Hvad angår gruppen landbrug og naturressourcer konkluderer Revisionsretten, at betalingerne med undtagelse af området udvikling af landdistrikter i alt væsentligt var lovlige og formelt rigtige. Dette er første gang, Revisionsretten afgiver en erklæring med forbehold og ikke en afkræftende erklæring. Den overordnede fejlprocent for denne gruppe af politikområder ligger under 2 %, hvilket er en nedgang sammenlignet med tidligere år. Manglerne i overvågnings- og kontrolsystemer på området udvikling af landdistrikter bidrog i væsentlig grad til Revisionsrettens overordnede konklusion af, at systemerne kun er delvis effektive.

Revisionsretten afgiver ligeledes en erklæring med forbehold for gruppen økonomiske og finansielle anliggender på grund af fejl, der er fundet i transaktioner under sjette rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling.

Hvad angår gruppen af politikområder samhørighed, gruppen forskning, energi og transport samt gruppen bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse, afgiver Retten fortsat en afkræftende erklæring og konkluderer, at de er behæftet med væsentlige fejl, dog ikke i samme grad.

Samhørighed er fortsat det udgiftsområde, der er behæftet med flest fejl. Retten vurderer, at mindst 11 % af de i alt 24,8 mia. EUR, der blev godtgjort i 2008 med hensyn til programmeringsperioden 2000-2006, ikke skulle have været udbetalt.

Kommissionen har hævdet, at korrektions- og inddrivelsesmekanismerne dæmper virkningen af fejlene. Revisionsretten mener imidlertid ikke, at medlemsstaterne fremlægger tilstrækkelig fyldestgørende og pålidelige oplysninger om finansielle korrektioner til at understøtte dette krav. Revisionsretten har afdækket tilfælde, hvor medlemsstater har erstattet ikkestøtteberettigede udgifter, som Kommissionen havde forkastet, med nye udgifter, som heller ikke var støtteberettigede.

Hvad angår programmeringsperioden 2007-2013, er næsten alle betalinger forfinansiering, som der stilles relativt få betingelser for. Det er derfor for tidligt at udtale sig om, hvorvidt ændringer i regler eller systemer har reduceret fejlprocenten. Forsinkelser i godkendelsen af medlemsstaternes systembeskrivelser, overensstemmelseserklæringer og revisionsstrategi har dog forsinket gennemførelsen af budgettet og kan øge risikoen for, at kontrolsystemerne ikke forhindrer eller afdækker fejl i opstartsfasen.

Skønt der fortsat er en væsentlig grad af fejl i gruppen forskning, energi og transport, har de korrigerende foranstaltninger, som Kommissionen har truffet, bidraget til at reducere deres omfang. Lovkravene er ikke desto mindre fortsat komplekse, og kontrolsystemerne er stadig kun delvis effektive.

Betalinger til gruppen bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse er også fortsat behæftet med mange fejl, med svagheder i systemerne til gruppen bistand til tredjelande og udvikling og udvidelse, især på niveauet for gennemførelsesorganer og delegationer.

Overordnet set synes fejlprocenten at være for nedadgående, men de juridiske rammer er fortsat komplekse, og der er stadig problemer i visse kontrolsystemer. En yderligere reduktion af uregelmæssige betalinger vil derfor kræve løbende forbedring af overvågnings- og kontrolsystemerne og forenkling af regler og bestemmelser, hvor det måtte være hensigtsmæssigt.

Årsberetningens tredje hovedbudskab er, at Revisionsrettens anbefalinger fra tidligere år om fortsat forbedring af overvågnings- og kontrolsystemer stadig er gældende, da de relevante foranstaltninger er en del af en igangværende proces, hvor det vil tage tid, før de kan anses for at være effektive.

Det har stadig højeste prioritet at tage hånd om de specifikke svagheder, som Revisionsretten har fundet på de områder, hvor der er konstateret flest problemer, som jeg lige har skitseret en del af.

Man skal fortsat være specielt opmærksom på at forbedre de finansielle korrektions- og inddrivelsesmekanismer for at foregribe afslutningen af programperioden 2000-2006.

Kommissionen bør desuden fortsat overvåge systemernes effektivitet og undersøge, hvor der kan opnås mere via de eksisterende udgiftskontroller, eller hvor det ville være mere hensigtsmæssigt at overveje en revision af de berørte programmer eller systemer.

I forbindelse med sådanne revisioner bør lovgivningsmyndighederne og Kommissionen overveje at forsøge at fastlægge et niveau for den resterende risiko for uregelmæssigheder, som systemet skal opfylde, dvs. den acceptable fejlrisiko, i stedet for at præcisere det antal kontroller, der skal udføres, sådan som det er tilfældet nu.

Men der er grænser for, hvor meget man kan reducere antallet af uregelmæssigheder ved at øge overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet.

Dette fører mig til det fjerde og sidste hovedbudskab i denne årsberetning. Forenkling er stadig et nøgleord, hvis vi skal opnå markante og holdbare reduktioner i mængden af uregelmæssige betalinger. De områder, hvor Revisionsretten finder for høje fejlniveauer, er der, hvor der er komplekse og uklare lovkrav som f.eks. støttekriterier. Et eksempel på et område, hvor der allerede er gjort en kraftig indsats for at forenkle udgiftsreglerne, er området landbrug, hvor Revisionsretten har fundet de største forbedringer.

Revisionsretten mener stadig, at veludformede regler og bestemmelser, der er lette at fortolke og enkle at anvende, ikke blot reducerer risikoen for fejl, men også omkostningerne til kontroller.

Forenkling bør imidlertid anvendes med varsomhed, så man finder den rigtige balance mellem forenkling og fastlæggelse af politikmål og dermed undgår uønskede bivirkninger som f.eks. en mindre fokuseret omkostningspolitik.

Som Revisionsretten har fremhævet, bør forenkling desuden anvendes sammen med principper som klare mål, realisme, gennemsigtighed og ansvarlighed, når ordningerne for EU's udgifter skal revideres eller reformeres. De påtænkte forslag til en ændring af finansforordningen, en ny finansiell ramme og en reform af budgettet vil give mulighed for at gøre det i løbet af den nye Kommissions mandat.

Lissabontraktatens ikrafttræden vil også medføre forandringer i forvaltningen af EU's midler og kontrollen med deres anvendelse, hvorved Parlamentets rolle styrkes. Disse ændringer vil få stor indvirkning på Revisionsrettens arbejde og forventes at bidrage til at styrke ansvarlighed og gennemsigtighed og derved bidrage til at opbygge borgernes tillid og tiltro til EU's institutioner.

Dette er et vigtigt fornyelsens øjeblik for EU, og de påtænkte reformer giver rig mulighed for yderligere forbedringer af den økonomiske forvaltning af EU. I tider med fornyelse og reform er det imidlertid også vigtigt at udnytte tidligere erfaringer. Jeg er overbevist om, at Revisionsretten spiller en væsentlig rolle under sådanne omstændigheder med sine beretninger og udtalelser, der ikke blot påviser eksisterende problemer, men også indeholder anbefalinger for fremtiden. Revisionsretten ser derfor frem til at fortsætte samarbejdet med sine partnerinstitutioner med henblik på at udnytte mulighederne for yderligere at forbedre EU's økonomiske forvaltning mest muligt.

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens årsberetning for 2008. Jeg har allerede haft lejlighed til at takke Revisionsretten for det fremragende samarbejde, vi har haft igen i år. Vi har haft en yderst frugtbar dialog, og beretningen er meget konstruktiv.

Som De netop har hørt hr. Caldeira slå fast, har niveauet for uregelmæssigheder overordnet set været faldende de seneste år. Tingene begyndte virkelig at gå bedre for fem år siden, og siden 2004 har vi oplevet en halvering af "det røde felt", hvor Revisionsretten finder flest fejl, og som den giver "et rødt kort" for.

For 2008 viser beretningen for andet år i træk en helt blank udtalelse om regnskaberne. Dette er resultatet af gennemførelsen af den dybtgående reform og overgangen til periodiseringsprincippet.

For det andet er landbrug for første gang som helhed betragtet blevet 'rent og grønt'. Dette kan helt sikkert tilskrives de seneste års store forenklingsindsats. For det tredje er politikgruppen uddannelse og medborgerskab også blevet grøn.

Generelt set sker der således forbedringer på forskningsområdet, og Revisionsretten påpeger, at uregelmæssigheder hovedsagelig er knyttet til det sjette rammeprogram, hvilket lader håbe, at det forbedrede og forenklede syvende rammeprogram vil give et bedre resultat.

Som det var tilfældet sidste år, har Revisionsretten heller ikke i år tændt røde lamper for forvaltnings- og kontrolsystemerne. Desuden mener Revisionsretten, at alle de årlige aktivitetsrapporter fra Kommissionens tjenestegrene giver rimelig sikkerhed – med eller uden forbehold – for, at de interne kontrolsystemer sikrer de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Når det er sagt, giver beretningen også et klart rids af det arbejde, der stadig skal gøres.

Det 'røde felt' er nu på omkring 30 %, hvilket svarer til samhørighedsstøtten, som er det eneste område, hvor Revisionsretten endnu ikke har kunnet konstatere en markant bedring i omfanget af uregelmæssigheder. Dette var måske at forvente, i betragtning af at Revisionsretten i 2008 ikke reviderede betalinger, der var foretaget under de forbedrede systemer, som blev indført til den nye programmeringsperiode 2007-2013. På dette område bemærker Kommissionen, at Revisionsrettens resultater på samhørighedsområdet i meget stor udstrækning er sammenfaldende med vores generelle vurdering.

Hvad angår strukturfondene, havde Kommissionen forbehold i 2008 på grund af mangler i kontrolsystemerne for Belgien, Tyskland, Italien, Spanien, Bulgarien, Det Forenede Kongerige, Frankrig, Polen og Luxembourg. Kommissionen prøver ikke at skjule, hvor de systemiske problemer skal findes. Navnene på disse medlemsstater blev offentliggjort tilbage i juni i Kommissionens sammenfattende rapport.

Revisionsretten minder os også om den vigtige rolle, som fuldstændige og troværdige oplysninger om finansielle korrektioner fra alle medlemsstater spiller. Dem har vi brug for til at bevise, at flerårige kontrolsystemer fungerer, og til at mildne konsekvenserne af de afdækkede fejl.

Revisionsretten anbefaler desuden, at Kommissionen fortsat arbejder på at skaffe sig sikkerhed via de årlige oversigter fra alle medlemsstater, fra visse medlemsstaters frivillige initiativer i form af nationale erklæringer samt fra overordnede revisionsorganer.

Kommissionen er enig i, at vi naturligvis skal kunne stole på, at vi får kvalitetsinput fra medlemsstaterne. Vi ser fremskridt, men vi overvejer også at styrke retsgrundlaget for at fremskynde processen.

Endelig understreger Revisionsretten, hvor vigtigt det er med klare mål, gennemsigtige og letforståelige regler og effektiv overvågning. Dette mindsker risikoen for fejl og udgifterne til kontrol. Det er dog ikke noget,

man opnår fra den ene dag til den anden, og naturligvis er der muligheder i de kommende budgetkontroller, den finansielle ramme og finansforordningen, som vi ikke må gå glip af.

Det, vi skal gøre nu, er at forbedre erklæringerne fra medlemsstaterne vedrørende strukturfonde, arbejde hen imod mere forenkling, som i stigende grad vil kræve ændringer i den lovgivning, som de forskellige programmer er omfattet af. Revisionen af finansforordningen er lige nu i høring, og Kommissionen vil fremsætte forslag i foråret 2010. Vi har også brug for i fællesskab at definere et acceptabelt forhold mellem omkostninger og risici – den såkaldte acceptable fejlrisiko.

Tidligere har Parlamentet kraftigt støttet Kommissionens indsats for at nå en positiv revisionserklæring. Nu, hvor man kan måle virkningen af vores indsats, håber jeg, at jeg kan regne med Parlamentets fortsatte opbakning til at komme fremad.

Dechargeproceduren for 2008 indledes i de sidste dage af denne Kommissions mandatperiode og forventes at blive afsluttet i de første måneder af den nye Kommissions mandatperiode. Selv om den vedrører sidste års budget, kan vi forhåbentlig gøre proceduren fremadrettet.

Ingeborg Gräßle, for PPE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. formand for Revisionsretten! I dag er en god dag for Revisionsretten, men også for Budgetkontroludvalget, for Kommissionen og først og fremmest for Dem, hr. Kallas! De kan opvise en flot række resultater, og det er ikke noget, alle Deres kolleger kan sige om sig selv.

I de seneste år har vi oplevet en klar forbedring i den budgetmæssige og finansielle forvaltning, og denne forbedring skyldes den rådgivning, som Revisionsretten har ydet. Derfor vil jeg gerne varmt takke Revisionsretten og ønske den tillykke med dens beretninger, der bliver stadig lettere at forstå. Trafiklyssystemet er en god løsning, fordi det sender klare signaler. Det er lykkedes os at styrke ambitionsniveauet hos alle, der har med anvendelsen af dette system at gøre. Jeg vil også gerne takke de relevante kontorer i Kommissionen for at have gjort et godt stykke arbejde, og fordi de har indset, at der skal gøres noget på disse områder. Men 31 % af budgettet er stadig markeret med rødt. Det vil vi helt klart fokusere på de kommende år.

Der er nogle områder, som står bedre i henhold til Revisionsrettens klassificering, f.eks. gruppen bistand til tredjelande. Men vi ved naturligvis også, at gruppen bistand til tredjelande kun står bedre, fordi det ikke er muligt at kontrollere budgetstøtten, og fordi f.eks. udnyttelsen af midler via De Forenede Nationer indhøster klager fra den pågældende generaldirektør, men ikke et eneste forbehold i hans årsrapport. Vi vil fokusere på den kommende 2008-dechargeprocedure for strukturfondene og bistand til tredjelande. Der er mere end 5 000 eksterne bistandsposter i delegationerne og mere end 2 000 i Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser og i bistandshjælpsafdelingen i Bruxelles. Det ville være dejligt at diskutere dette spørgsmål med den nye kommissær for eksterne forbindelser.

Med hensyn til strukturfondene har vi gjort gode fremskridt ved at sætte navn på de involverede, men vi er bestemt ikke ved vejs ende endnu. Vi må behandle problemerne på dette område ved kilden. De har nævnt nogle af vores medlemsstater, og jeg mener, at Kommissionen må øge sin indsats betragteligt, hvad angår vores to nyeste medlemmer, Rumænien og Bulgarien, for ellers vil vi få varige problemer der. Kommissionens manglende strategi for disse to lande skaber stor bekymring. De har brug for mere støtte, ellers løber EU som et fællesskab baseret på retsstaten risikoen for at ophøre med at eksistere.

Jeg vil gerne ønske Dem tillykke og fortælle Dem, at De kan regne med solidaritet og et yderst konstruktivt samarbejde fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) i budgetdechargeproceduren.

(Bifald)

Bogusław Liberadzki, for S&D-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Lad mig begynde på samme måde som fru Gräßle ved at udtrykke stor respekt for hr. Kallas og Revisionsretten for deres samarbejde, som har betydet, at vi år for år, når vi ser på statistikkerne, kan se klare forbedringer i budgetforvaltningen, rapporteringen, årsberetningerne og evalueringerne. Vi kan også se, at der gøres en stor indsats på disse områder for at sikre, at vores budgetprocedurer er korrekte på alle måder. Der er endvidere blevet gjort en stor indsats for at nå til enighed på områder, som kræver forbedring, og vi kan se, at der efterfølgende er sket forbedringer på disse områder, i første omgang inden for procedurer og endelig inden for forvaltning, ledelse, kontrol og den endelige beretning.

Vi er meget bekymrede over de områder, hvor vi ikke har kunnet se mærkbare forbedringer. Hr. Caldeira nævnte disse områder i sin tale. Lad mig vende tilbage til to af dem, der ser ud til at være de mest markante. Det første drejer sig om Samhørighedsfonden og de regionalpolitiske fonde. Noget, der efter vores mening

er meget vigtigt, er, at vi får svar på to spørgsmål. For det første: Hvorfor er der ikke sket fremskridt med de programmer, som Kommissionen har planlagt og annonceret for inddrivelse af midler, der er anvendt uretmæssigt, eller i det mindste for at forklare disse situationer? For det andet blev det meldt ud, at 2008 helt klart ville blive bedre, men 2008 blev nøjagtig det samme som 2007, så de udmeldinger er intet værd.

Vi har et spørgsmål, som vi gerne vil stille under høringen af kommissærerne: Var de planlagte foranstaltninger ordentligt planlagt, og var de afgivne erklæringer korrekte, og er de stadig gyldige?

Vi hilser enhver form for forenkling velkommen, men det betyder dog ikke, at vi godtager primitive foranstaltninger. Vi tilslutter os systemet med forskudsbetalinger, fordi det gør det lettere for modtagerlandene at bruge midlerne. Målet var jo sådan set helt enkelt – at få midlerne frem til brugeren, opfylde de planlagte mål og gøre det til tiden. Men det ser imidlertid ud til – måske især de sidste to år – at modtagerlandene har brugt nogle af midlerne til at forbedre de løbende resultater på budgetsiden, men ikke til gennemførelse i overensstemmelse med det område, der skulle have økonomisk støtte.

Vi har derfor, selv om vi i høj grad værdsætter den retning, vi bevæger os i, visse forbehold vedrørende nogle områder, som vi glæder os meget til at diskutere under høringen af kommissærerne.

Luigi de Magistris, for ALDE-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne byde velkommen til samt takke formanden for Revisionsretten, som vi har haft et produktivt samarbejde med i løbet af denne periode.

Som formand for Budgetkontroludvalget har jeg altid fastholdt, at Revisionsretten spiller en afgørende rolle. Den er afgørende, fordi Revisionsretten opererer inden for en meget følsom sektor, som folk over hele EU følger med stor interesse, nemlig den udgiftsmæssige gennemsigtighed, nøjagtighed og lovlighed samt forvaltningen af offentlige midler.

Det skal efter min mening gentages i dag, at Revisionsretten altid skal garanteres autonomi og uafhængighed i udførelsen af sit arbejde, fordi dette er afgørende, hvis vi skal være i stand til at foretage ordentlige evalueringer og træffe gode beslutninger. Endvidere beder vi Revisionsretten om at sætte Parlamentet og Budgetkontroludvalget i stand til at udføre deres arbejde så produktivt som muligt.

Vi skal finde den rette balance, så de offentlige midler bliver brugt effektivt, for disse midler skal anvendes til at nå vigtige målsætninger såsom økonomisk udvikling og jobskabelse. Samtidig skal der være hårde straffe for alvorlige uregelmæssigheder og fejl, hvilket Revisionsretten også har afdækket i sidste regnskabsår, mens vi skal søge at undgå unødvendige formaliteter og bureaukrati. Som hr. Kallas også sagde, skal Parlamentet bestræbe sig på at finde en balance i den acceptable fejlrisiko.

Denne beretning, som vi har læst med stor interesse, giver en vis indsigt, men indeholder også mange gråzoner. Vi skal bestræbe os på at opnå de bedste resultater i forhold til disse gråzoner.

Som mine kolleger også har nævnt, angår de væsentligste problemer primært struktur- og samhörighedsfondene. Det er korrekt, at Revisionsretten i forbindelse med sit arbejde påpeger fejl og uregelmæssigheder i forhold til disse fonde. De, som er i stand til at dykke dybere ned og analysere forholdene, kan imidlertid se, at der bag de fejl, der er fremhævet, ligger endnu alvorligere spørgsmål, som det også fremgår af de seneste års juridiske erfaringer i flere forskellige lande. Der kan være tale om svig, der kan være tale om bedrageri. Jeg refererer specifikt til en eller to af de fundne fejl, såsom overtrædelsen af regler om offentlige udbud, overfakturering osv. Vi skal tilstræbe at opnå forbedringer på dette område.

Jeg mener, at Kommissionen skal støtte de medlemsstater, der følger reglerne, og straffe de medlemsstater, som ikke overholder dem. Derudover mener jeg, at det er vigtigt for OLAF at bruge Revisionsrettens forslag som udgangspunkt og yderligere forbedre sit arbejde, fordi det er i alles interesse, at det sker. Kun gennem samarbejde mellem forskellige institutioner, nemlig Parlamentet, Revisionsretten og OLAF, tror jeg, at vi vil formå at beskytte alle EU-borgeres økonomiske interesser.

Bart Staes, for Verts/ALE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Der er helt bestemt rigtig mange positive ting at sige i dag. For anden gang i træk er regnskaberne blevet godkendt uden forbehold. Forekomsten af uregelmæssigheder er faldende. Trafiklyssystemet, hvor alle lysene før var røde, bliver gradvist mere gult og særligt grønt. Dette er alt sammen positivt.

Et andet positivt aspekt er landbruget, som tidligere virkelig var en kilde til bekymring. Vi har i mange år opfattet IFKS – det system, der sikrer fælles forvaltning af landbrugsudgifterne – som et godt system. Vi har

oplevet medlemsstater, såsom Grækenland, som ikke deltager. Disse er naturligvis alle sammen ting, som bevæger sig i den rigtige retning.

Alligevel er der en række kilder til bekymring. Disse omfatter samhørighed, forskning og udvikling, energi, transport og hele kapitlet om ekstern bistand, udvikling og udvidelse. Vi må derfor efter min mening forsøge at udvælge en række emner fra den decharge, som vi behandler i dag. Samhørighed er ét af disse emner. Jeg vil gerne minde Parlamentet om den famøse kommentar i punkt 6.17 om, at op til 11 % af udgifterne i forbindelse med strukturfondene, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Den Europæiske Socialfond faktisk ikke skulle have været udbetalt. Vi skal efter min mening stille de kompetente kommissærer mange spørgsmål om dette og undersøge, hvordan situationen helt præcist ser ud.

Så er der ekstern bistand, udvikling og udvidelse, hele den pakke af midler, som vi kanalisere videre til FN. Endnu en gang læser jeg i Revisionsrettens årsberetning, at Retten – ligesom andre organisationer – har utilstrækkelig eller endda slet ingen adgang til FN's regnskaber, hvilket betyder, at de store beløb, som kanaliseres fra Europa til denne organisation, faktisk ikke kan kontrolleres ordentligt.

Et tredje emne, vi skal tage fat på, er hele samforvaltningssystemet. Som hovedordføreren har påpeget, bruges 80 % af alle europæiske midler faktisk inden for rammerne af samforvaltning af medlemsstaterne og Kommissionen. Vi må nu endnu en gang lægge pres på især medlemsstaternes finansministre for at sikre, at de påtager sig deres ansvar og afgiver en erklæring om, at de har gjort deres arbejde ordentligt, at deres forvaltning har brugt midlerne korrekt, og at dette har været underlagt kontrol.

Jeg har selv ansvar for egne indtægter i Budgetkontroludvalget. Hele momssagen bekymrer mig fortsat. Vi har offentliggjort adskillige betænkninger om emnet, herunder i sidste valgperiode. Det skønnes, at det samlede momssvig i EU beløber sig til 80-100 mia. EUR. Revisionsretten har også gjort en række iagttagelser omkring dette. Derfor vil jeg gerne give dette særlig opmærksomhed i dechargen.

Jeg vil afslutningsvis nævne dechargen for de andre institutioner. Jeg er selv ordfører for Parlamentets decharge. Efter min mening bør de centrale emner i denne henseende også omfatte offentlige udbudsprocedurer, hvor der tydeligvis er problemer. Endelig gav vi tidligere på ugen decharge i forhold til Rådets decharge. Også denne beretning fra Revisionsretten fremhævede en række meget negative punkter om Rådet. Efter min mening skal vi til stadighed lægge pres på Rådet for at give os adgang til dets regnskaber, så Parlamentet også kan få mulighed for at kontrollere denne slags... *(taleren flyttede sig væk fra mikrofonen)* ordentligt.

Ryszard Czarnecki, for ECR-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Dagens forhandling er en af de vigtigste forhandlinger i Parlamentet, fordi vores vælgere, skatteyderne og borgerne i EU-medlemsstaterne, er meget interesserede i gennemsigtig drift af de europæiske institutioner og særlig i forhold til Kommissionen. På den ene side er dette et argument for EU-skeptikerne, mens vi på den anden side ved, at der i de seneste år har været mange uregelmæssigheder på dette område. Jeg vil gerne minde Dem om situationen i slutningen af 1999 og begyndelsen af 2000, da Revisionsretten offentliggjorde en sønderlemmende kritik af Kommissionen, og det var dengang helt berettiget. I dag kan vi se klare fremskrift på dette område, men jeg vil gerne gøre opmærksom på vigtigheden af denne forhandling, for hvis vi ønsker, at EU og EU-institutionerne skal have større gennemslagskraft, er disse gennemsigtighedsprincipper ekstremt væsentlige. Gennemslagskraften blev svækket i sidste uge af den måde, hvorpå de øverste ledere i EU bliver valgt, men den bliver genvundet via forhandlinger som netop den i dag.

Jeg vil gerne understrege, at det ganske bestemt ville være godt, hvis hr. Caldeira kom lidt nærmere ind på noget. Han talte om seks lande, som indsender oplysninger på den forkerte måde, og nævnte to store lande, Polen og Storbritannien. Det er vel med god grund, at vi gerne vil have flere oplysninger om disse utilbørligheder.

Jeg vil gerne understrege, at forudbetalinger er en meget positiv udvikling, men de har også en bestemt ulempe, nemlig at regeringerne faktisk ofte bruger disse penge i valgøjemed.

Søren Bo Søndergaard, for GUE/NGL-Gruppen. – (DA) Hr. formand! Først vil jeg gerne udtrykke tilfredshed med, at der tilsyneladende er sket fremskridt, når det gælder fejlbetalingerne fra EU's budget. Det er jo godt! Men samtidig er det også blevet konstateret, at når det gælder samhørighedsområdet, så er der kæmpemæssige problemer – og samhørighedsområdet er det næststørste område, som i 2008 lagde beslag på 36,6 mia €. Det er et kæmpeproblem i forhold til almindelige skatteborgere i EU, at mindst 11 % af det samlede godtgjorte beløb ikke burde være udbetalt. Det er et kæmpeproblem! Hvordan skal vi kunne forklare, at der år efter år – fordi på dette område er det virkelig år efter år – udbetales milliarder af kroner i strid med reglerne eller måske endda til direkte svindel.

Revisionsretten koncentrerer sig i sine anbefalinger meget om forbedring af kontrolmekanismerne og forenkling af reglerne, og det er godt! Men spørgsmålet er, om dette gigantiske svind virkelig kan mindskes alene gennem kontrol og forenkling af reglerne, eller om der er tale om grundlæggende strukturfejl. Vores gruppe går ind for solidaritet. Vi støtter, at der overføres penge fra de rigeste til de fattigste områder og lande både i og uden for EU, men når man læser rapporten, så er spørgsmålet, om EU har fundet den rigtige måde at gøre det på! Er det effektivt, at alle lande betaler ind til et system, som så fordeler tilskud ud i de yderste led i de enkelte lande, inkl. at disse indbetales fra de allerrigeste? Enhver ved jo, at jo længere en ledning er, jo større er risikoen for, at der forsvinder noget undervejs. Derfor er der behov for, at vi får en grundig diskussion om hele spørgsmålet om pengestrømmene i EU.

Marta Andreasen, for EFD-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg er ked af at måtte sige, at jeg er uenig, men som erfaren revisor deler jeg ikke mine kollegers optimisme vedrørende revisorernes udtalelse.

Revisionsrettens årsberetning om regnskabet for 2008 påviser ikke væsentlige forbedringer. 10 år efter, at Santerkommissionen trådte tilbage, og trods mange løfter om reformer er forvaltningen af EU's midler fortsat ude af kontrol. Revisorerne siger, at regnskaberne giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling, men undlader at udtale sig om, hvorvidt det også er troværdigt, og det er netop vanskeligt at sige, om det er troværdigt, når de efterfølgende udtrykker bekymring vedrørende kvaliteten af de finansielle oplysninger.

Beretningen viser, at Kommissionen her 10 år efter indledningen af den administrative reform ikke benytter et integreret regnskabssystem, og at direktoraterne indfører transaktioner i deres lokalsystemer, hvoraf nogle ikke engang er blevet godkendt af Kommissionens regnskabschef. Hvad angår EU-udgifternes lovlighed og formelle rigtighed, godkendte revisorerne ligesom det foregående år kun 9 % af udgifterne for 2008. De afgiver en afkræftende erklæring i forhold til 43 % af budgettet, den del, som angår samhörighedsfondene, forskning, energi og transport, ekstern bistand, udvikling og udvidelse. I forhold til de resterende 48 % afgiver de en erklæring med forbehold.

En sådan beretning ville føre til, at en virksomheds revisionsudvalg ville fratræde, og at virksomheden efterfølgende ville blive afviklet, men her er ingen bekymrede. Revisorerne fandt endda 1,5 mia. EUR, som med deres egne ord ikke burde have været udbetalt.

Det første argument, De vil høre, er, at revisorerne ikke siger, at der er tale om svig, men kun fejl. De vil sige, at svig forudsætter et kriminelt forsæt, og det skal vi bevise, og derefter skal vi ringe til politiet.

Det andet argument, De vil høre, er, at reglerne er for komplekse. De har sagt dette i årevis, men reglerne er ikke blevet ændret, så betyder det, at vi skal bebrejde Kommissionen, at den bevarer komplekse regler, der indbyder til fejl?

Det tredje argument er, at det er medlemsstaterne, som skal bebrejdes for fejlene. Tja, i traktaterne angives det tydeligt, at Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen af EU-midlerne, og at den faktisk er det eneste organ med bemyndigelse til at standse udbetalinger, i tilfælde af at den ikke modtager tilstrækkeligt bevis for, at midlerne bruges korrekt.

Faktum er, at disse fejl betyder, at skatteydernes penge er blevet misbrugt. Men der er ærlig talt ingen, der bekymrer sig om dette. Det er jo bare skatteydernes penge, vi har med at gøre. Det er jo bare penge fra de mennesker, som nu kæmper for at betale deres realkreditlån og give deres børn en uddannelse. Men ikke nok med det. Ud over de udbetalinger på 116 mia. EUR for 2008, som Revisionsretten har kontrolleret, har endnu 40 mia. EUR forladt EU's pengekasse. 35 % af budgettet er nu skjult under kontoen "forhåndsfinansiering" i balancen, og revisorerne kan ikke fortælle de europæiske skatteydere, om disse midler er blevet brugt korrekt.

Disse yderligere forudbetalinger er netop sket på de områder, hvor Revisionsretten har fundet flest fejl. Hvor længe vil dette Parlament tillade, at skatteydernes penge bliver midbrugt?

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Hr. formand! På vegne af det nederlandske frihedsparti vil jeg gerne takke formanden for Revisionsretten for deres årsberetning for 2008.

Når alt kommer til alt, har denne beretning gjort os opmærksom på, at ca. 11 % af Samhörighedsfondens midler for 2008 aldrig skulle have været brugt. Dette svarer til 4 mia. EUR, som er blevet fejlet ind under gultæppet. Rådet, Kommissionen og for den sags skyld – med nogle enkelte undtagelser – også Parlamentet er opsat på at tie stille. Mit parti synes virkelig, at de skraber bunden.

Jeg vil gerne høre, hvad Kommissionen har til hensigt at gøre ved dette. Hvordan vil den sikre, at disse 4 mia. EUR bliver tilbagebetalt? Er den f.eks. parat til at bede de lande, der aldrig skulle have brugt pengene, om at tilbagebetale dem? I benægtende fald, hvorfor ikke?

Jeg vil også gerne høre fra Revisionsretten, om Retten til gavn for gennemsigtigheden i Kommissionens udgifter også undersøger alle de erklæringer, som Kommissionsmedlemmerne har udstedt. I bekræftende fald vil Retten så fremsende disse erklæringer til Parlamentet, og i benægtende fald, hvorfor ikke? Jeg vil gerne høre Revisionsrettens svar på dette.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Hr. formand! Forhandlingen vedrørende afstemningen om godkendelse bliver mere og mere interessant, som årene går, da parlamentsmedlemmerne dykker længere og længere ned i detaljerne. I denne forhandling er det vigtigt for det første at fastslå fakta, for det andet at forklare årsagerne til disse fakta og for det tredje at drage konklusioner.

Hvad angår fakta, er det meget interessant for os som parlamentsmedlemmer at lægge mærke til de metoder, som Revisionsretten anvender. Det er imidlertid endnu mere interessant, at Kommissionen i afsnittet om resultater ikke er enig i Revisionsrettens diagnose. Under forhandlingen vil vi gerne have klarlagt meningsforskellene mellem Kommissionen og Revisionsretten. For det andet er det meget vigtigt at fastslå, om der er tale om fejl, utilbørligheder eller lovovertrædelser. Ved at behandle det hele under ét sløres billedet, og der opstår forvirring om, hvorvidt vi skal rette fejlene eller kontakte politiet.

Med hensyn til at forklare årsagerne vil jeg gerne henlede alles opmærksomhed på, at det dokument, som vi har foran os, viser, at vi har at gøre med meget alvorlige utilbørligheder i det offentlige udbudssystem. I forhold til det er problemet ikke bare et spørgsmål om finansielle transaktioner, men også om at forklare og forenkle anliggender vedrørende offentlige udbud.

Det sidste punkt handler om konklusioner. Der kan være konklusioner af meget forskellig art. For det første kan de dreje sig om kontrolmetoder, ansvar, men også fremtidig politik. Det er de letteste. Det er meget let at drage den konklusion, at det bedste vil være at reducere udgifterne på dette politiske område, da pengene bliver brugt forkert, og da vi stadig nærer tvivl i forhold til dette område. Vi bør være meget forsigtige med sådanne konklusioner, fordi finansiell overvågning er én ting, overvågning af politisk effektivitet er en anden, og beslutningen om EU-aktiviteternes fremtidige retning er en helt tredje.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne lægge ud med at takke især hr. da Silva Caldeira for fremlæggelsen af denne beretning fra Revisionsretten, som er gået fra at være en mulighed for skandale og opfordringer til eurofobi til at blive en virkelig konstruktiv øvelse med klare, motiverende budskaber om mulighederne for forbedringer i både de europæiske institutioner og medlemsstaterne og med forslag til de instrumenter, der er nødvendige for at opnå disse forbedringer.

Alt dette er sket uden at miste noget af Revisionsrettens stigende stringens og professionalisme, og Retten har i øvrigt selv været den første til at anvende de principper, som hr. da Silva Caldeira har nævnt. Jeg har faktisk været medlem af Budgetkontroludvalget på et afgørende tidspunkt, og jeg takker ham for de ændringer, han har foretaget, da de er en stor hjælp for os.

Jeg vil naturligvis også takke hr. Kallas, fordi han fornuftigt nok lyttede til de krav fra Parlamentet, som blev udtrykt i Budgetkontroludvalget, hvilket ikke var nogen let opgave. Det går fremad med forvaltningskontrollsystemet, og vi håber bare, at det bliver udvidet og styrket.

Jeg støtter den nylige erklæring om, at vi har opnået den bedste revisionspåtegning nogensinde, men selv om dette er en succes for de tre tilstedeværende institutioner, Revisionsretten, Kommissionen og Parlamentet, er der stadig lang vej.

Vi er f.eks. stadig bekymrede i forhold til de åbenbare modsigelser i beretningen mellem Revisionsretten og Kommissionen på det vigtige område vedrørende budgetstøtte og tilpasning til nationale reformplaner.

Det, som også er meget bekymrende i år, er kontrollen med den tredje søjle i Den Europæiske Udviklingsfond, fælles forvaltning med organisationer. Mine kolleger fra FN, Den Afrikanske Union og andre organisationer har allerede talt om dette. Den repræsenterer mellem 6 og 7 % af EUF, og vi skal selvfølgelig anvende eller finde effektive procedurer, så vi kan få sat en stopper for denne uacceptable mangel på gennemsigtighed.

Hvad angår personalespørgsmålet, er udskiftningen endnu en gang for stor, og der er for mange midlertidigt ansatte, hvilket medfører, at den følelse af kontinuitet, som er så afgørende for denne type program, går tabt.

Der mangler også en systematisering af de kontroller, der kommer fra delegationerne. Desuden er der ifølge Revisionsretten betydelige fejl og en høj forekomst af ikkekvantificerbare fejl, hvilket skal forbedres.

Vi glæder os imidlertid over den vej, som Kommissionen og Revisionsretten er slået ind på sammen med henblik på at nå frem til en definition af en acceptabel fejlmargen. Vi synes, at det er den rette vej at gå.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Hr. formand, hr. Kallas, hr. Caldeira! Jeg kan se både gode og dårlige ting i Revisionsrettens årsberetning om EU-budgettet. For det første vil jeg gerne takke Revisionsretten for en mere klar, modig og politisk beretning, som er lettere for os at forstå.

De gode områder omfatter forvaltningen af budgettet som helhed. I modsætning til de senere år er den forbedret. Det skyldes først og fremmest bedre forvaltning af midlerne inden for landbrug og naturressourcer, som har været vores største hovedpine i de sidste par år.

For første gang afgiver hr. Caldeira ikke en afkræftende erklæring i beretningen, hvilket er gode nyheder. Det understreges i beretningen, at der, hvor EU selv kontrollerer og administrerer midlerne, forvaltes budgettet korrekt. Hvorvidt det er effektivt, er en anden sag. Jeg vil gerne lykønske hr. Kallas i denne forbindelse. Det er hans fortjeneste og i hans embedsperiode, at der er sket tydelige forbedringer. Tillykke med det!

Nu er det imidlertid især medlemsstaternes ansvar at forbedre deres kontrolsystemer. Hvis der fortsat er grund til kritik i forhold til budgetforvaltningen i EU, er det ikke på EU-niveau – som vi nu har set – men på medlemsstatsniveau. Det er der, problemerne ligger. F.eks. er samhørighedspolitik, som medlemsstaterne gennemfører, og som modtager omkring en tredjedel af midlerne, et stort problemområde. Hr. Caldeira sagde, at 11 % er regelstridige, og hr. van der Stoep sagde, at det beløber sig til 4 mia. EUR. Det er ikke korrekt. Det er over 2,5 mia. EUR, der specifikt omtales af skatteydernes penge, som ikke skulle have været brugt. Det skal vi sige helt klart, og vi skal indføre grundige kontroller.

Konsekvensen er imidlertid, at Kommissionen fortsat skal lægge pres på medlemsstaterne, og vi støtter hr. Kallas på dette område. Vi skal gennemføre en politik, hvor vi offentliggør navnene på de lande, der ikke lever op til kravene. Vi skal hænge de ødsle medlemsstater, der fortsat måtte findes, til offentligt skue og beskrive situationen klart og tydeligt.

Overordnet når hr. Kallas til den konklusion, at forordningerne skal forenkles. Vi vil gerne støtte ham i den henseende, og vi vil gerne komme med endnu en opfordring. Der skal være øget fokus på ikke alene den formelle rigtighed, men også på effektivitet for at sikre, at skatteydernes penge bliver brugt korrekt.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne henvise til kapitel 7 i Revisionsrettens beretning, som omhandler forskning, energi og transport.

For det første vil jeg gerne takke Revisionsretten for dens grundige arbejde. Ud fra dette kapitel står det imidlertid klart, at Revisionsretten ikke kan give gode karakterer til dette område i sin årsberetning. Det er et område, hvor udgifterne beløber sig til mere end 9 mia. EUR. Ifølge Revisionsrettens vurdering ligger fejlprocenten på mellem 2 og 5 %. På grundlag af denne beregning er mellem 180 og 450 mio. EUR med andre ord blevet brugt forkert. Revisionsrettens konklusion er, at området er "delvist effektivt", og på en karakterskala opfatter jeg det som et lille 7-tal. Efter min mening er det mærkeligt, at Kommissionen ikke fandt det nødvendigt at udtale sig om dette. For mig at se taler Kommissionens tavshed i høj grad for sig selv.

I sin anbefaling siger Revisionsretten, at Kommissionen bør fortsætte sit arbejde med at forenkle finansforordningerne. Jeg er enig. Det ansvarlige udvalg har talt om det samme. Jeg er imidlertid ikke enig i, at Kommissionen ved at udtale sig om Revisionsrettens anbefaling vender op og ned på den. Revisionsretten siger, at målet om at forenkle forordningerne skal kombineres med målet om omkostningseffektiv kontrol, hvilket vil være tilstrækkeligt til at sikre, at pengene bruges korrekt. Kommissionen siger derimod, at den ønsker omkostningseffektiv kontrol, og foreslår, at man allerede fra starten skal tage hensyn til en acceptabel fejlrisiko. Det er ikke rimeligt at håndtere skatteydernes penge på den måde. Kommissionen bør genoverveje det, den har sagt, og Parlamentet bør støtte Revisionsretten i dens kritiske aktiviteter.

Kay Swinburne (ECR). – (EN) Hr. formand! Jeg glæder mig over beretningen fra Revisionsretten og over, at vi for første gang har opnået at få et rent regnskab for EU uden en afkræftende erklæring, særlig efter så mange år, hvor vi er løbet ind i problemer i denne vigtige proces, og med en mission, der i en privat virksomhed ville have betydet overtrædelse af adskillige EU-direktiver.

Jeg vil imidlertid gerne fokusere på et område, der fortsat kendetegnes af betydelig svaghed, nemlig struktur- og samhørighedsfondene. Mens Kommissionen opfatter det som en bedrift, at kun 11 % af den største del

af budgettet – samhørighedsstøtte – indeholdt fejl, opfatter jeg det som chokerende, at det er blevet fastslået, at næsten 5 mia. EUR ud af et budget på 46 mia. EUR som beskrevet af Revisionsretten aldrig skulle have været udbetalt.

Jeg må sige, at min region, Wales, der allerede har modtaget strukturmidler fra denne pulje på 46 mia. EUR, med glæde kunne have brugt og gjort rede for brugen af de yderligere 5 mia. EUR. Wales har ikke skullet tilbagebetale nogen midler grundet forkert brug, selv om Det Forenede Kongerige som helhed ikke har modtaget en blank erklæring.

Fejlene ser ud til at ske hos de gennemførende institutioner, og jeg beder derfor Parlamentet og Kommissionen om at opfordre de enkelte medlemsstater til at fremlægge en grundig revision af de modtagne midler. I Wales administrerer Den Walisiske Forsamling via forskellige institutioner midler fra EU's struktur- og samhørighedsfonde, og derfor vil det ikke være så besværligt at gennemføre en formel revision.

Som det er, er det imidlertid først nu, at de projekter, som EU finansierede for syv år siden, undergår en finansiel revision hos Revisionsretten. Jeg er ikke sikker på, hvad formålet er med det. Vi har behov for en årlig, samtidig godkendelse, der kan identificere fejl og sikre bedst mulig overholdelse af reglerne.

Når det drejer sig om skatteydernes penge, som det gør i EU i forbindelse med det regionale budget, kan man aldrig opføre sig for ansvarligt.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne sige et par ting om Kommissionens udgifter inden for rammerne af eksterne forbindelser. Ifølge Revisionsretten skete der flere fejl på dette område i 2008 end i 2007, og disse fejl blev fundet inden for alle dele af den eksterne politik.

Jeg synes, at det er chokerende, at der opstår mange fejl i forbindelse med udbud om forskellige projekter. Kommissionen holder et vågent øje med udbudsprocedurerne i medlemsstaterne, og i den forbindelse modtager jeg med jævne mellemrum råb om hjælp fra vores repræsentanter i kommunerne og provinserne vedrørende komplicerede, obskure procedurer.

Frygten for at begå fejl i Kommissions øjne er stor. Men hvad berettiger Kommissionen til at overvåge vores lokale myndigheder, hvis den selv gang på gang begår fejl i forbindelse med udbud om sine egne projekter? Hvad mener kommissæren om dette?

Kommissionen kan godt lide at fremstille sig selv som den 28. donor. Jeg overvejer, hvor effektivt det er, og jeg synes, at det er beklageligt, at den ellers rigtig gode beretning fra Revisionsretten ikke indeholder detaljerede oplysninger om effektivitet, og at dette emne kun tilfældigt bliver berørt i særberetningerne. Kunne man i fremtiden medtage oplysninger om politisk effektivitet?

For at give et eksempel læste jeg i beretningen, at der med hensyn til budgetstøtte er utilstrækkelig kontrol med overholdelsen af betalingsbetingelserne. Kommissionen har med andre ord uddelt en pose penge til nogle lande uden at foretage tilstrækkelig kontrol. Men hvilke betingelser stiller Kommissionen rent faktisk? Og i hvilken grad vurderer den, hvorvidt budgetstøtte rent faktisk bidrager til landenes udvikling? Jeg kan ikke finde noget om det i beretningen, og der kan sådan set ikke være noget i betragtning af tilgangen.

Mere overordnet spekulerer jeg ærlig talt på, om det måske ville være bedre, hvis vi lod medlemsstaterne selv stå for udviklingsudgifterne, når jeg læser, hvor letsindigt Kommissionen bruger de midler, der er tildelt den. Det er tydeligt, at Kommissionen kun har taget begrænset notits af anbefalingerne fra Revisionsretten, og jeg vil derfor gerne spørge formanden for Retten, om det ikke er nedslående år efter år at opleve, at det ikke er lykkedes Kommissionen at bringe orden i eget hus i denne henseende.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Hr. formand! Hvad angår regnskabsåret 2008, har Den Europæiske Revisionsret fundet mange fejl vedrørende strukturfondene, den regionale udvikling og forskningsprogrammet. Det skyldes, at bevillingsreglerne er for mange og for komplicerede.

Den Europæiske Revisionsret understreger med rette vigtigheden af at forenkle reglerne. I oktober indgav myndighederne fra fire medlemsstater en udtalelse til formanden for Kommissionen om at lette presset fra EU-reglerne. De anbefalede, at der blev oprettet en ekstern, uafhængig kommission med henblik på at lette regelpresset på EU-niveau. Det er et skridt i den rigtige retning i forhold til at få en bedre lovgivningsstrategi. Hvordan stiller Kommissionen sig i relation til dette?

Bestræbelserne på at forbedre den økonomiske forvaltning skal imidlertid ikke begrænses til denne regelforenklings. Der er også behov for bedre overvågning og kontrol. Kommissionen og medlemsstaterne

skal udarbejde en handlingsplan med dette formål. Først nationale forvaltningserklæringer, som efterfølgende skal føre til en positiv revisionserklæring fra Europa. Opfatter Den Europæiske Revisionsret sådan en handlingsplan som et nyttigt instrument til forbedring af den økonomiske forvaltning? Efter min mening vil en sådan handlingsplan bidrage til at give økonomisk forvaltning den politiske prioritering, som den i den grad har behov for. Når alt kommer til alt, er målet at sikre, at EU-udgifterne ender på det rigtige sted på det rigtige tidspunkt.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! Den seneste årsberetning fra Den Europæiske Revisionsret giver igen en forvirrende indsigt i den måde, hvorpå EU håndterer de europæiske skatteyderes penge. Revisionsretten har på grundlag af realistiske stikprøver fastslået, at omkring 11 % af det samlede beløb på 36,6 mia. EUR fra Samhørighedsfonden i perioden 2000-2006 ikke skulle have været udbetalt. Det betyder, at der fejlagtigt er blevet givet bevillinger på mere end 4 mia. EUR.

I forhold til situationen i Belgien siger også Revisionsretten, at en stor del af de midler, der blev brugt i Vallonien – særlig i Hainaut – blev brugt forkert. Dette bekræfter netop, hvad en af vores kolleger sagde her i Parlamentet et par måneder før det seneste valg til Parlamentet, nemlig at de europæiske bevillinger ikke havde skabt de ønskede resultater i Vallonien, især ikke sammenlignet med andre europæiske regioner, og at det ikke kun var Vallonien selv, men også EU, som i sidste instans var ansvarlig for at have godkendt disse projekter.

I øjeblikket sker de fleste finansielle overførsler meget indirekte, idet de har mange mellemstationer. Håndteringen af dette skal prioriteres, og samtidig skal de eksisterende kontrolmekanismer naturligvis forbedres.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Hr. formand, hr. formand for Revisionsretten, hr. næstformand i Kommissionen! Jeg vil gerne takke formand Caldeira for denne gode betænkning og hr. Kallas for alt det arbejde, han har udført, samt ønske ham tillykke med hans nye udnævnelse i vores Kommission. Vi glæder os over dette.

Hvad angår årsregnskabet, har Retten ligesom sidste år afgivet en positiv revisionserklæring uden forbehold. Jeg vil gerne lykønske regnskabsføreren, hr. Taverne, og hans forgænger, Brian Gray, samtidig med at jeg gentager min manglende forståelse i forhold til den negative egenkapital på 47 mia. EUR, hvilket i det væsentlige skyldes, at vi ikke står til regnskab for de krav, vi har i forhold til medlemsstaterne på grundlag af de forpligtelser, de har indgået vedrørende personalepensioner. Jeg vil gerne minde Dem om, at det samlede beløb er på 38 mia. EUR pr. 31. december 2008, hvilket er en stigning på 4 mia. EUR om året.

Hvad angår de underliggende transaktioner, vil jeg gerne bede formand Caldeira gøre det klart for Parlamentet, hvorvidt Retten afgiver en positiv eller negativ revisionserklæring. Rettens holdning er inddelt i fem afsnit, hvor de enkelte politiske gruppers holdninger opremses, og jeg har svært ved at skelne dette fra den revisionserklæring, der følger af traktatens artikel 248, hvoraf det også fremgår, at Retten kan foretage en specifik vurdering af alle de store områder inden for Fællesskabets aktiviteter.

I forhold til indholdet er iagttagelserne bortset fra samhørighedsstøtten positive. Hvad angår samhørighedsstøtten, er der for mange fejl. Jeg vil også gerne spørge formand Caldeira, om han mener, at antallet af undersøgelser – f.eks. 49 for Socialfonden, som repræsenterer tusindvis af transaktioner – er tilstrækkeligt for Retten at bygge sin holdning på. Hovedproblemet ligger imidlertid stadig inden for den delte forvaltning med medlemsstaterne og i, at alt for mange fejl skyldes den komplekse måde, som vores europæiske finanser fungerer på.

Jeg vil gerne afslutningsvis tale om samforvaltning og revisionskæden og gentage mit forslag om, at de nationale revisionsretter inddrages i processen, da vi som følge af Rådets beslutning aldrig vil få nationale opgørelser fra regeringerne. Ifølge Lissabontraktatens artikel 287, stk. 3, har formand Caldeira beføjelse til at rette henvendelse til de nationale revisionsretter. Jeg vil gerne gentage dette forslag.

Jens Geier (S&D). – (DE) Hr. formand, hr. Kallas, hr. Caldeira, mine damer og herrer! Først vil jeg gerne takke hr. Caldeira for hans præsentation, og jeg vil gerne takke ham og medlemmerne af Revisionsretten for deres beretning. Parlamentet vil omhyggeligt gennemgå de oplysninger, de har fremlagt, og vil handle på det i de kommende måneder. Jeg glæder mig over, at den tidligere uacceptable fejlprocent for den fælles landbrugspolitik er faldet. Efter at have læst Revisionsrettens beretning har jeg imidlertid fået det indtryk, at en medlemsstat, nemlig Rumænien, er ansvarlig for størstedelen af de resterende uregelmæssigheder. Det ser ud til, at vi i fremtiden skal lægge mere vægt på at uddanne medarbejderne og gennemføre kontrolsystemerne korrekt i de nye medlemsstater, om muligt før deres tiltrædelse.

De europæiske strukturfonde, som mange af mine kolleger allerede har nævnt, repræsenterer en anden grund til bekymring. Det er sandt, at antallet af regelstridige betalinger er faldet sammenlignet med det foregående år, men der er stadig enorme problemer med at sikre, at bistandsmidlerne håndteres uden uregelmæssigheder. Jeg vil gerne sige til den EU-skeptiske del af Parlamentet, at vi taler om ca. 11 % af de samlede udbetalinger og ikke 11 % af budgettet. Dette beløber sig til 2,7 mia. EUR og ikke 5 mia. EUR. Jeg indrømmer, at det stadig er 2,7 mia. EUR for meget, men vi skal for hæderlighedens skyld være nøjagtige.

Disse uregelmæssigheder vedrører hovedsaglig usædvanligt store udbetalinger og ukorrekt brug af midlerne. Hvis f.eks. penge fra Den Europæiske Socialfond (ESF) bruges til at betale løn til en administrator i den offentlige forvaltning, eller hvis penge fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) bruges til at betale for en byggegrund, har de berørte personer tydeligvis ikke fået tilstrækkelige oplysninger om korrekt brug af bistandsmidlerne, eller også har medlemsstaterne ikke viljen eller evnen til at administrere midlerne korrekt. Eller måske er grunden en blanding af disse tre.

Når vi reviderer ansøgningsproceduren, skal vi indføre klare, gennemsigtige regler, som er lettere at forstå. Medlemsstaterne skal sikre, at ansøgningerne overvåges nøje på nationalt niveau.

Det er klart, at selv det mindste spild og den mindste uregelmæssighed i forhold til de europæiske skatteyderes penge er for meget. Enhver, der kigger på EU og på denne beretning fra Den Europæiske Revisionsret med upartiske øjne, vil imidlertid kun finde begrænset grund til forargelse. Den giver os en række udgangspunkter for vores arbejde, som består i at gøre Europa bedre og mere effektivt hver eneste dag. På det grundlag vil vi gennemføre dechargeproceduren for Kommissionen.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne takke Revisionsrettens for dens krystallklare årsberetning, og jeg vil gerne udtrykke en særlig tak til kommissær Kallas for den indsats, han har ydet i løbet af de seneste år. Efter min mening kan han med rette hævde at have gjort store fremskridt i løbet af den tid.

Jeg vil gerne fremhæve tre aspekter af denne årsberetning. Det første er, at de største problemer stadig ligger hos medlemsstaterne. Mange af mine kolleger har allerede givet eksempler på regionalpolitik, som jeg kun kan understrege. Derfor vil jeg gerne i relation til de nationale erklæringer, der eksisterer i nogle medlemsstater, spørge Kommissionen, om den måske kunne fremsætte et specifikt forslag til at gøre disse obligatoriske for medlemsstaterne i EU.

Det andet aspekt, jeg gerne vil fremhæve, er omfanget og kompleksiteten af EU-reglerne, et andet spørgsmål, som allerede er blevet rejst af mange af mine kolleger. Kan vi måske indlede en grundlæggende drøftelse af den måde, som vi bruger vores midler på, og de regler, der understøtter dette? Efter min mening er dette i øjeblikket baseret for meget på mistro og for lidt på tillid, og i den sidste ende skaber det bare flere uregelmæssigheder.

Det sidste aspekt er landbrug. Det er naturligvis fremragende, at hele landbrugssektoren for første gang har fået det grønne stempel, men vi skal ikke rose os selv for meget. Hovedproblemet ligger nemlig i udviklingen af landdistrikterne, og lad nu det blive netop det område inden for landbrugspolitikken, hvor vi kommer til at se stor vækst i de kommende år. Det væsentlige er heller ikke kun lovligheden, men også effektiviteten, da vi med hensyn til landbrugsmidlerne stadig skaber alt for dårlige resultater, når det gælder om at nå vores mål for miljø og natur.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Hr. formand! Den europæiske økonomi skaber virkelig stor bekymring blandt mine vælgere og blandt folk i Storbritannien. Det Forenede Kongerige er, når alt kommer til alt, den næststørste nettobidragyder til det europæiske budget, så andre medlemsstater kunne måske med fordel, når de drøfter disse penge, huske på, at en stor del af dem kommer fra de britiske skatteyderes lommer.

Hvis jeg skal nævne ét enkelt emne, der skaber afstand mellem det britiske folk og Bruxelles, er det oplevelsen af, at deres penge omgås med letsindighed i EU. Det samme gælder også i andre lande. Det handler ikke bare om et regnskab, men om et grundlæggende tillidssammenbrud mellem de institutioner, der er repræsenteret her, og de mennesker, vi repræsenterer derhjemme.

Vi skal notere os revisorernes erklæring. Ja, den er bedre end de tidligere år, men ligesom en forretningsmand tænker sig om en ekstra gang, før han handler med en virksomhed med nogen form for forbehold i sin revisionserklæring, vil indbyggerne også overveje deres forhold til EU, så længe disse forbehold eksisterer.

Vi kan ikke lade, som om det er revisorernes skyld. Revisorerne bruger ikke pengene, det gør bureaukrati og regeringer, både her og i vores hjemlande. Vi skal rydde op i dette.

Men selv en blank revisionserklæring er ikke nok i sig selv. Lige siden jeg var 18 år, har jeg modtaget et kontoudtog fra min bank hver måned. Pengene passer. Revisionserklæringen ville være blank. Men jeg ved godt, at jeg ikke altid har brugt mine penge klogt.

Hvis vi skal fortjene selv en lille smule respekt fra vores skatteydere derhjemme, skal vi i disse svære økonomiske tider behandle deres penge med respekt. Mit budskab til politikerne både i vores hjemlande i EU og i dette unødvendige, dyre andetkammer i Strasbourg er, at vi skal holde op med at spille skatteyderes penge.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Hr. formand, hr. Kommissær! Vi har brug for en revolution i demokratiet. Velkommen til Lissabontraktatens nye verden. Dette er en mulighed for Dem. I 11 år har jeg fulgt med i Deres beretninger her i Parlamentet og før det som journalist, og i bund og grund er de alle sammen meget ens. Men nu har De virkelig mulighed for at se fremad. Benyt Dem af de professionelle kompetencer, vi har her i Parlamentet – vi er ikke samlet helt tilfældigt her i dette kammer i dag, og jeg kan se hr. Søndergaard og hr. Chatzimarkakis, hr. Staes og på vores side min kollega hr. Ehrenhauser – og gennemfør en omstrukturering af Revisionsrettens arbejde. Se på, hvad der virker andre steder, f.eks. i Tyskland, hvor det er muligt at bedømme, hvor omkostningseffektive og meningsfulde udgifterne er, og i Østrig, og sørg for at udvikle et koncept, måske som en del af en initiativbetænkning fra Parlamentet, som beskriver, hvordan de ting, De gør, kan gøres meget bedre, så De reelt kan opfylde Deres forpligtelser.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! Efter min mening skylder vi parlamentsmedlemmer alle de europæiske skatteydere en ordentlig overvågning af, at deres skatter bliver brugt ordentligt, begrundet og lovligt i EU. Det skylder vi alle europæiske skatteydere, uanset nationalitet.

Jeg mener, at Den Europæiske Revisionsret har gjort et grundigt, professionelt arbejde, da de udarbejdede deres beretning for 2008. Jeg vil derfor gerne takke formand Caldeira og alle medlemmerne af Revisionsretten. Jeg synes også, at der er blevet udviklet et passende fagligt samarbejde mellem Den Europæiske Revisionsret og Parlamentets Budgetkontroludvalg, og derved sikres det, at Parlamentet kan udføre sin overvågningsopgave ordentligt. Kommissær Kallas skal også have anerkendelse for den klare forbedring, der kan registreres i løbet af de sidste par år i forhold til Kommissionens økonomiske forvaltning.

Samtidig er jeg enig med mine kolleger, som siger, at Revisionsrettens beretning ikke kun indeholder positive punkter, men også decideret rystende og alarmerende punkter. Disse elementer, som vi bestemt skal nævne, omfatter bl.a., at Revisionsretten måtte erklære, at fejlprocenten for brugen af samhørighedsmidlerne lå på 11 %. Efter min mening skal vi for at rette op på fejlene helt afgjort have fastslået, hvem der var ansvarlig for hvilke undladelser, samt hvor og hvornår, så vi kan sikre, at vi får rettet op på disse fejl næste gang.

Edit Herczog (S&D). – (EN) Hr. formand! Når jeg møder mine vælgere, beskriver jeg ofte denne institution som en computer, hvor medlemsstaterne leverer hardwaren, Kommissionen leverer softwaren, Parlamentet er nok det tastatur, der bruges til interaktion, og i den forstand er Revisionsrettens kontrol helt sikkert computerens kontrolpanel. Vi køber aldrig en computer på grundlag af kontrolpanelet, men ingen af vores computere kan arbejde i lang tid uden at have et ordentligt kontrolpanelsystem indeni.

Jeg vil gerne lykønske Revisionsretten med, at de fungerer som et ordentligt kontrolpanel for denne institution, og med, at de hvert år forbedrer deres eget arbejde, men også minder os om at gøre vores eget hjemmearbejde bedre.

Det, jeg har lært af Revisionsrettens beretninger efter at have været her i seks år, er, at vi ofte begår fejl, og at vi skal prøve at minde vores kolleger hjemme i medlemsstaterne om, hvad de skal gøre. Men for mig er det allervigtigste budskab, at når Lissabontraktaten træder i kraft, bliver vi nødt til at mindske kompleksiteten for at skabe bedre betingelser for vores udgifter på lokalt niveau og for at få pengene frem til tiden til dem, der ansøger om dem, uanset om det drejer sig om små- og mellemstore virksomheder, forskere eller landmænd i vores hjemlande.

Budskabet til os er, at vi skal forbedre færdighederne på lokalt niveau. Vi skal mindske kompleksiteten på europæisk niveau yderligere. Vi skal arbejde på at opnå et bedre samarbejde mellem medlemsstaternes revisionssystemer, og vi skal arbejde sammen i fremtiden.

Tak for de sidste fem års samarbejde.

(Formanden afbrød taleren)

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Hr. formand! Jeg vil gerne takke Revisionsretten for et fremragende stykke arbejde og også hr. Kallas – det er godt, at De fortsætter. Det er meget fint at høre de britiske medlemmer udtrykke deres kritik, men ud fra hvad jeg har set i aviserne, har mange britiske politikere været alt andet end ærlige med deres penge. Dette betyder naturligvis ikke, at vi ikke kan skabe forbedringer, men vi har endnu ikke set, om situationen i medlemsstaterne virkelig er så meget bedre end situationen i EU.

Inden for de områder, hvor EU er direkte ansvarlig for budgettet, er fejlene små. Manglerne ligger hos medlemsstaterne. 2,7 mia. EUR er selvfølgelig et meget stort beløb. Det er et urimelig stort beløb, og det er fuldstændig uansvarligt. Det er en stor del af EU's budget, og medlemsstaterne har et klart ansvar i denne henseende. Som flere af mine kolleger allerede har sagt, mener jeg, at Kommissionen bør sikre, at de lande, som nægter at udlevere deres regnskaber og fremlægge en revisionsberetning, gør det alligevel. Som kommissær eller Kommission – hr. Kallas ved naturligvis ikke, hvilket ansvarsområde han vil have i fremtiden – bør han sikre, at disse lande virkelig forbedrer sig, så oplysningerne samles, og tilsynet kan blive overvåget. Det kræver Europas skatteydere. Der er også behov for et bedre og mere effektivt overvågningssystem, hvorigennem det er muligt at fremhæve eksempler på god praksis.

Hr. Søndergaard foreslog noget i slutningen af sin tale, som ikke desto mindre kan være vejen frem, nemlig at udtænke et helt nyt budgetsystem, som giver medlemsstaterne bedre kontrol med likviditeten.

(Bifald)

Esther de Lange (PPE). – (NL) Hr. formand! De kender måske filmen *En ny dag truer* om en mand, der vågner op til den samme dag igen og igen. Selv om jeg kun er parlamentsmedlem på tredje år, føler jeg mig allerede som hovedpersonen i den film. Hvert år kommer Revisionsretten for at fortælle os, at den desværre ikke kan give os en revisionserklæring, og hvert år gør Kommissionen sit bedste for at fremhæve hvert eneste lille lyspunkt.

Nok er der sket fremskridt – f.eks. inden for landbrug – men de underliggende problemer er der stadig. Man kan selvfølgelig øge den tilladte fejlprocent, som Kommissionen foreslår, men det lugter af at flytte målstængerne. Hvis spillerne ikke scorer, går træneren ikke hen og gør målet bredere, men sørger i stedet for, at de kommer til at spille bedre. Dette kræver samarbejde. Faktisk kan vi kun opnå en positiv erklæring gennem samarbejde – mellem de europæiske og de nationale revisorer – og ved hjælp af de nationale forvaltningserklæringer, som det allerede er blevet sagt.

Desværre er det et faktum, at nogle lande stadig behandler europæiske penge mere letsindigt end deres egne nationale midler – det er lettere at gå på indkøb med en andens kreditkort end med sit eget. Men kommissæren får alligevel regningen. Hvis det ikke lykkes ham og hans efterfølger at få styr på kontrolaktiviteterne, vil det ikke alene være skidt for budgetkontrollen i EU og for Kommissionen, men også for legitimiteten for os alle og vores arbejde.

Derfor kan kommissæren være sikker på, at Parlamentet holder grundigt øje med ham og hans efterfølger i denne henseende.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, hr. Caldeira, mine damer og herrer! Jeg vil gerne lægge ud med at takke hr. Caldeira og hans stab. Hans beretning vil være meget nyttig for os i vores overvejelser, som fører frem til, at vi giver decharge.

Jeg har en fornemmelse af déjà vu, for så vidt jeg kan se, glimrer Rådet igen ved sit fravær, nøjagtig som sidste år. Grunden til min hårde kritik er, at Rådet som en af vores primære fællesskabsinstitutioner hverken kan eller bør stå uden for denne forhandling.

Vi forventer med rette, at alle medlemsstaterne leverer kontrol og gennemsigtighed, men vi forventer også dette fra vores egne institutioner, og Rådet er medansvarligt for, hvad der sker eller ikke sker i medlemsstaterne.

Uregelmæssighederne i budgetterne påvirker naturligvis ikke Rådets budget så alvorligt, som de påvirker landbrugssektoren, men ikke desto mindre har vi også spørgsmål vedrørende offentlige udbud, forsinkede eller forfaldne betalinger og gentagne tilfælde af overvurdering. Det vil vi drøfte med Rådet i løbet af de næste par uger.

Det er korrekt, at fejl ikke er det samme som svig, og at inddrivelse af betalinger er et nyttigt værktøj. Et andet godt værktøj er offentliggørelse af navnene på dem, der ikke lever op til kravene inden for landbrugspolitikken, og det har vist sit værd i Bayern og resten af Tyskland. Jeg mener, at vi skal fortsætte med at bruge denne metode, fordi det står klart, at medlemsstaterne og de involverede virksomheder reagerer på den.

Vi forventer, at det svenske formandskab er parat til at drøfte dette i løbet af de næste par dage og også...

(Formanden afbrød taleren)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Hr. formand, hr. Caldeira, hr. kommissær! Jeg vil gerne takke Den Europæiske Revisionsret for dens glimrende arbejde til gavn for de europæiske skatteydere.

EU-regnskabet tillader en fejlmargen på 2 %. Jeg vil sige, at det især er lønninger og andre administrative omkostninger, som skal håndteres mere præcist. Vi kan ikke tillade nogen usikkerheder, når det kommer til disse.

Der er imidlertid andre omkostningsgrupper, hvor det virker vanskeligt eller endda umuligt at opnå en fejlmargen på 2 %. Ifølge Revisionsretten er hele 11 % af det samlede beløb, der er brugt på samhørighedspolitik, penge, som slet ikke skulle have været brugt. Situationen var den samme de to tidligere år.

Når situationen er sådan, at tærsklen på 2 % ikke kan overholdes, vil jeg gerne spørge, om Kommissionen eller Revisionsretten har overvejet, om tallet 2 % bør revideres, så vi ikke år efter år er nødt til at sige, at vi umuligt kan overholde denne tærskel i år, og at vi heller ikke kan gøre det næste år. For fremtiden skal vi være mere forsigtige og fungere mere omkostningseffektivt, end vi gør nu, og ansøgningsproceduren skal forenkles.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Hr. formand! En analyse af Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelse for 2008 fører os frem til den konklusion, at situationen er bedre end de tidligere år. Det er især godt, at det har været muligt at opnå en markant højere grad af korrekt forvaltning af budgettet. Vi har bemærket en usædvanlig stor forbedring i forhold til udgifterne til landbrug og udvikling af landdistrikter, som står for over 40 % af EU-budgettet. Dette er en afgørende ændring sammenlignet med de tidligere beretninger. Det er resultatet af reform og forenkling af den fælles landbrugspolitik. Vi udbetaler nu midler på grundlag af enkle, tekniske krav.

På den anden side peger revisorerne på nogle stridspunkter, da de opdagede, at 11 % af medlemsstaternes ansøgninger om midler inden for samhørighedspolitikken indeholdt fejl. Jeg understreger, at jeg taler om ansøgninger. Mange mennesker tror måske, at disse ugunstige data skyldes skødesløshed i Kommissionen eller i medlemsstaterne. I begrænset grad kan det helt sikkert være sandt, men jeg mener, at problemet ligger et andet sted. Hovedårsagen til dette store antal økonomiske fejl inden for samhørigheds- og regionaludviklingspolitikken er de alt for komplicerede og komplekse lovbestemmelser, hvilket revisorerne også anerkender i deres beretning.

Jeg opfordrer Revisionsretten til yderligere at styrke samarbejdet med deres kolleger i medlemsstaterne. Endelig vil jeg gerne sige, at vi skal være mere opmærksomme på problemet med uddannelse og på at give bedre oplysninger til dem, der modtager støtte fra EU og via institutionernes politikker, som gennemfører og forvalter specifikke programmer.

Afslutningsvis bør Kommissionen efter min mening gøre alt for især at forenkle finansforordningerne, samtidig med at vi bevarer de grundlæggende overvågningsmekanismer, som forhindrer misbrug. Modtagerne af især europæiske midler kæmper imidlertid ofte med en jungle af forordninger, der ikke er fuldstændig klare, og som i praksis gør det umuligt at opnå et regnskab, der fuldt ud ville tilfredsstille revisorerne. Dette bør ændres, og jeg understreger, at der skal være tale om forenkling og oplysning, men også om overvågning.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Hr. formand! Jeg vil også gerne lykønske Revisionsretten med deres fremragende arbejde samt Kommissionen og sige, at jeg er meget glad, for jeg kan se, at den overordnede situation er forbedret. Jeg vil gerne især fremhæve, at det er første gang, at landbrugsudgifterne ikke længere er i minus. Overordnet går det bedre, men der er stadig problemer med udgifterne til samhørighedspolitik, som flere af mine kolleger allerede har nævnt. Jeg er imidlertid ret optimistisk i forhold til fremtiden.

Vi skal også kigge på de gode nyheder. Systemet til inddrivelse af EU-midler fungerer. I 2008 blev der inddrevet 1,6 mia. EUR, og der er flere inddrivelser på vej, hvilket er et bevis for, at systemet fungerer ordentligt. Omfanget af svig, der er blevet afdækket, er ekstremt lavt og er kun blevet konstateret i nogle få isolerede tilfælde. Der er kun problemer i nogle få medlemsstater, hvilket er et bevis for, at systemet som helhed fungerer godt, og at målsætningerne for samhørighedspolitikken er ved at blive opnået.

På lang sigt er der brug for en revision af det fælles forvaltningssystem, og en større del af det økonomiske ansvar skal overdrages til medlemsstaterne, hvilket vil bidrage til at forenkle reglerne. Lissabontraktaten

indeholder regler for dette i artikel 310, og på grundlag deraf har EU og medlemsstaterne lov til at samarbejde om gennemførelsen af budgettet i modsætning til tidligere, hvor Kommissionen alene har været ansvarlig.

Endelig vil jeg gerne påpege, at Revisionsrettens budskab om behovet for at forenkle reglerne er nået igennem til Rådet og Kommissionen, og jeg håber helt ærligt, at ændringerne...

(Formanden afbrød taleren)

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Hr. formand! Beretningen for 2008 giver endnu en gang anledning til dybdeborende analyse og handling, herunder fra Parlamentet. Tak for denne beretning. Denne tilgang – dette samarbejde – har medført håndgribelige forbedringer i løbet af de seneste år.

Ikke desto mindre ønsker jeg som koordinator for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) at komme med et par kommentarer vedrørende især regionalpolitik. Er det korrekt, at fejlprocenten på 11 % inden for regionalpolitik er baseret på disse tre medlemsstater, og hvordan hænger det sammen med Deres prognoser? Er det korrekt, at de fleste mangler fandtes i udbudsprocedurerne? Er det korrekt, at det er for tidligt for beretningen at afspejle forbedringerne i udgifterne som følge af den nye, nuværende, forordning for 2007-2013? Som De ved, er der sket mange forbedringer på dette område i løbet af det seneste år. Hvis det er tilfældet, og i lyset af disse ændringer – disse forbedringer i den nuværende lovgivning – kan vi fortsætte med at arbejde i retning af denne stigende tendens til forbedringer i perioden frem til 2013.

Det er også vigtigt, at disse forbedringer i omsætningen af europæisk lovgivning gennemføres meget mere eftertrykkeligt i udbudsreglerne, at der sker forbedringer i evnen til at overvinde hindringer og i håndhævelsen, særligt i medlemsstaterne. Når alt kommer til alt, er der stærke spændinger her i forholdet mellem det europæiske og det nationale niveau. Derfor bliver vi nødt til at offentliggøre navnene på de relevante lande.

Så vil dette tal på 11 % kunne ændres fra at være rødt, hvilket er uacceptabelt, til gult og til sidst til grønt. Det er derfor, borgerne har valgt os, for at opnå flere resultater og større klarhed på dette område. Jeg vil også med glæde tage de forslag til mig om forenkling, der er indeholdt i Deres beretning.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Hr. formand! Tusind tak til Revisionsretten for en god og meget brugbar rapport. Når jeg her i dag lytter til debatten, så minder den mig lidt om et dansk ordsprog: Vi taler om, hvorvidt at glasset er halvfylt eller halvtomt! Det er et spørgsmål om, hvorvidt man er optimistisk eller pessimistisk. Jeg synes måske nok, at der er alt for mange her i dag, der har været alt for optimistiske. Også hr. kommissæren har været for optimistisk. Jeg synes rent faktisk ikke, det er godt nok! Havde en dansk finansminister været ansvarlig for dette budget, hvor under halvdelen af budgettet kan accepteres som et fejlfrit budget, hvor under halvdelen af budgettet, kun 47 %, er grønt, så ville vedkommende faktisk være blevet smidt ud.

Jeg synes, det er dybt beklageligt, at der stadigvæk er så mange ting, der skal gøres, og jeg synes, det er dybt beklageligt, at det går så langsomt, som det gør. Jeg anerkender, at det er vanskeligt, og jeg anerkender, at reglerne kan være meget komplicerede. Jeg anerkender selvfølgelig også, at der er sket fremskridt, men det er ikke godt nok! Hvis vi ser på den hastighed, hvormed at vi får forbedret den grønne del af budgettet, så går det for langsomt! Kommissionen, I må tage jeres ansvar! I har redskaberne, I bliver nødt til at reagere hurtigere.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Fokus har indtil nu ligget på Samhørighedsfonden, og det er bestemt berettiget på grund af budgettets størrelse. Jeg vil imidlertid gerne rette opmærksomheden mod et område, hvor der kun blev brugt 2,7 mia. EUR sidste år, men som skaber betydelige problemer.

Den Europæiske Revisionsret, som jeg gerne vil takke varmt, har udarbejdet et mindre mesterværk, da det er lykkedes den at skabe gennemsigtighed i den opsplittede administration inden for udviklingsbistand og tydeligt at identificere de problemer, der fortsætter med at opstå. Jeg vil ikke gå så langt som til at sige, at dette område ikke har noget universelt princip og nogen gennemsigtige strukturer, men det har betydelige problemer.

Der er sket forbedringer, f.eks. i betalingerne til projekterne, men ikke desto mindre gælder det stadig, at der ikke kan foretages en revision af visse af projekterne, fordi kvitteringerne mangler, for slet ikke at nævne, at visse kvitteringer i udgangspunktet slet ikke er blevet fremskaffet, og at der ikke er nogen mulighed for opfølgende revisioner. Emnet budgetstøtte indebærer endnu en gang bestemte problemer, fordi det ikke er muligt at lave opfølgning eller spore pengene, og hvad de er blevet brugt til. Efter min mening skal vi nøje

overveje endelig at integrere Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) i det almindelige budget af hensyn til gennemsigtighed, sporbarhed og håndterbarhed. Det vil gøre det muligt for os at kombinere og koordinere EUF med andre områder såsom udviklingsbistand, udenrigspolitik, naboskabspolitik og andre politikker inden for samme område, så vi kan opnå et fuldstændigt og gennemsigtigt overblik. Det er, hvad jeg foreslår.

Andrea Cozzolino (S&D). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Som det allerede er blevet sagt, giver Den Europæiske Revisionsrets beretning for 2008 os først og fremmest nogle gode nyheder, nemlig at den procentdel af EU's udgifter, der er kendetegnet ved mange uregelmæssigheder, er faldet fra 60 % i 2005 til 31 % i 2008. Det er et nævneværdigt resultat. Det signalerer en positiv tilgang, som vi skal fortsætte med.

Hvad angår strukturfondene og mere specifikt samhørighedspolitikkerne, er der fortsat problemer og vanskeligheder. Jeg mener, at vi skal rette vores opmærksomhed mod disse områder i de kommende måneder og år.

Med hensyn til strukturfondene giver forvaltningen og overvågningssystemerne for perioden 2007-2013 sammenlignet med analysen for perioden 2000-2006 anledning til strengere forordninger og større rigtighed og gennemsigtighed i forhold til udgifterne samt større ansvarlighed fra medlemsstaternes side.

Revisionsretten understreger kraftigt behovet for større forenkling. Derfor er der behov for lægge meget arbejde i en yderligere forenkling af reglerne.

Kvalitet i form af økonomisk vækst og gennemsigtighed i anvendelsen af Fællesskabets ressourcer er to målsætninger i samme kamp, som vi er nødt til kaste os ud i. Jeg mener, at vi skal gøre det ved også at gøre vores drøftelser om os selv og frem for alt om borgerne mere offentlige.

Samhørighedspolitikkerne, strukturfondene og regionalpolitikkerne er og bliver afgørende elementer i det europæiske projekt. De har virkeliggjort EU's grundlæggende værdier. Vi skal arbejde sammen om at sikre effektivitet og gennemsigtighed i de kommende år.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg takker især Revisionsretten for her til formiddag klart og tydeligt at fremlægge indholdet af en omfattende beretning, der giver os både gode og dårlige nyheder – og heldigvis ikke decideret grimme nyheder, for vi har til en vis grad fået ryddet op i de værste aspekter af vores regnskabspraksis.

Jeg vil især koncentrere mig om landbrugsområdet, som man, fordi det er fået en relativt blank erklæring, nærmest har set bort fra i denne forhandling. Det vil jeg gøre, fordi jeg gerne vil advare om, at vi måske er på vej tilbage til fremtiden.

Det er her til formiddag værd at huske, at landbruget har opnået forbedringer, fordi vi i høj grad har adskilt betalingerne fra produktionen. Vi foretager udbetalingerne direkte til aktive landmænd, aktive producenter, og derfor er risikoen for fejl blevet reduceret markant.

Ved hjælp af graduering tager vi imidlertid nu disse penge og bruger dem til udvikling af landdistrikterne, om hvilket der er blevet udtrykt alvorlig bekymring, deraf min kommentar om vores mulighed for at være på vej tilbage til fremtiden.

Jeg er også bekymret over, hvordan vi kan stå til regnskab for emner såsom vandforvaltning, klimaændringer og biodiversitet. Tænk på kompleksiteten af de regler, der vil omgive disse ting – og med rette – hvis offentlige midler bliver brugt på den måde, og på problemerne med og omkostningerne ved at opfylde de selv samme regler.

Vi kigger på en gennemgang af EU's budget takket være den tidligere britiske premierminister, Tony Blair, hvis regering ikke har en helt uplettet fortid i forhold til sine egne regnskaber.

Igen vil vi i denne gennemgang se på brugen af penge inden for områder, der tydeligvis har bekymret Revisionsretten, særlig inden for forskning og innovation. Lad os derfor være meget forsigtige, så det gode arbejde, vi har udført, ikke bliver ødelagt af det, vi skal til at gøre.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Da jeg gik i skole, sagde lærerne ofte, at tillid er godt, men kontrol er bedre.

(Taleren indvilliger i at svare på et andet medlems spørgsmål i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 149, stk. 8)

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne spørge Dem, om De i løbet af denne vigtige forhandling bemærkede, at hr. Martin, som har givet os alle mange råd, trådte ind i salen kl. 10.00, holdt sin tale kl. 10.09 og forlod salen igen kl. 10.12.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg kommer i tanke om to grundlæggende regler fra min barndom. Jeg fik engang at vide, at når nogen taler til én, så skal man lade ham tale færdig. Og hvis man stiller et spørgsmål, skal man i det mindste vente på svaret. På grundlag af det princip ville det have været rart, hvis han var blevet i salen, så han kunne have fulgt forhandlingen i Parlamentet. Det er min mening.

De kontroller og forbedringer, som Revisionsretten har foreslået, er et betydeligt bidrag til en mere effektiv og økonomisk anvendelse af EU-midlerne. Som medlem med interesse i landbrug glæder jeg mig især over, at anvendelsen af midler på landbrugsområdet fik en positiv bedømmelse, og at der i snit ikke blev fundet betydelige uregelmæssigheder. Dette er imidlertid i snit, og det er præcis dér, problemet ligger. Der er et ordsprog inden for landbrug, der siger, at søen i snit er en halv meter dyb, men koen druknede alligevel. Når alting i snit er korrekt, og når det store flertal af landene er i stand til at anvende de administrative forordninger korrekt, er det med andre ord især i den situation, at vi skal beskæftige os med de lande, som ikke indordner sig, skurkene. Det er vigtigt at nævne navne i denne henseende. Jeg beder formanden om ikke at give efter. Han kan være meget mere specifik i forhold til, hvad han siger, og Parlamentet vil støtte ham.

Situationen vedrørende fejlprocenten inden for udvikling af landdistrikterne er noget anderledes. Selv om fejlprocenten er lavere end sidste år, er den stadig betydelig højere end for landbrugsudgifterne. Men her må jeg sige, at størstedelen af de problemer, som er blevet identificeret, skyldes ukorrekt anvendelse og manglende forståelse af komplekse EU-forordninger. Det betyder ikke nødvendigvis, at man spilder penge. Vi skal alle samarbejde om at ændre og forbedre EU-forordningerne, så medlemsstaterne lettere kan bruge dem.

FORSÆDE: Isabelle DURANT

Næstformand

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! I Revisionsrettens beretning for 2008 konkluderes det, at der er sket en overordnet forbedring med hensyn til lovlighed og formel rigtighed i EU's budgettransaktioner. Ikke desto mindre står der, at de udgifter, som er forbundet med samhörighedspolitikken, stadig er problematiske, da det er dem, der indeholder flest fejl.

De midler, der er til rådighed til samhörighedspolitikken, repræsenterer næsten en tredjedel af det europæiske budget. Det er en af de mest grundlæggende og også en af de mest symbolske politikker for europæisk integration og for solidaritetsprincippet, som er kernen heri.

Som sådan skal vi være krævende og sikre, at procedurerne anvendes ordentligt. Vi skal imidlertid tage hensyn til samhörighedspolitikens særlige karakteristika, herunder at politikken i høj grad er decentraliseret og derfor forvaltes af regionale myndigheder i medlemsstaterne. De fejl, som Revisionsretten har fundet, skyldes ikke, at initiativtagerne til projekterne har forsøgt at begå svig, men derimod de komplekse betingelser for at opnå støtte.

Efter min mening er løsningen derfor ikke at gøre procedurerne mere besværlige, men at forenkle dem, både på fællesskabsniveau og i medlemsstaterne. På fællesskabsniveau drøfter Rådet og Parlamentet i øjeblikket forenklingsforanstaltninger. På nationalt niveau arbejder jeg personligt på at forenkle de franske procedurer i tæt samarbejde med folkevalgte repræsentanter og lokale beslutningstagere.

I denne periode med økonomisk nedgang vil det være særlig uheldigt for initiativtagerne for forskellige projekter, og dem er der stadig mange af, hvis de har svært ved at få adgang til de europæiske midler, der er til rådighed for dem.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Fru formand! Vi behandler her en meget vigtig sag, og jeg vil gerne indledningsvis sige, at forvaltningen af budgettet er blevet meget bedre. Der er imidlertid problemer, og jeg vil gerne nævne et par af dem.

Det første er institutionernes bygnings- og ejendoms politik. Da jeg udarbejdede budgettet for 2008 for Parlamentet og andre institutioner, gjorde jeg opmærksom på, at tingene ikke var helt rigtige på dette område. Jeg håber, at vi kan igangsætte en grundig undersøgelse af, hvorfor den pris, der betales for institutionernes ejendomme og bygninger, er højere end den gennemsnitlige markedspris. Når undersøgelsen er afsluttet, vil vi have klarhed over, om der er noget dubiøst ved alt dette eller alternativt, om alt er, som det skal være.

Den anden sag, som jeg gerne vil gøre Dem opmærksom på, er situationen vedrørende Rumænien og Bulgarien, som allerede er blevet nævnt her. Vi kender problemerne, og vi skal finde måder at hjælpe Rumænien og Bulgarien på, så der kan komme en løsning på tingene. Det er også et politisk spørgsmål. Når alt kommer til alt, hvad er så pointen med udvidelse, hvis vi optager lande, som ikke kan organisere forvaltningen af deres budgetter ordentligt.

Den tredje sag vedrører eksterne foranstaltninger, som er knyttet til FN, selv om vi under alle omstændigheder skal kunne foretage kontrol for at sikre, at offentligheden ved, at alt er i orden.

Men mere end noget andet skal vi konstatere, at antallet af områder uden fejl er steget, og det kan vi takke kommissær Kallas og Den Europæiske Revisionsret for. Begge har gjort et fremragende stykke arbejde.

(Bifald)

Seán Kelly (PPE). – (EN) Fru formand! Et enkelt spørgsmål. Det er blevet anført, at mange tilfælde af manglende overholdelse skyldes en manglende forståelse af procedurene og forordningerne.

Er De enig i, at det er tilfældet? Og i bekræftende fald, i hvor mange procent af tilfældene skyldes den manglende overholdelse denne uheldige situation og ikke bevidst overtrædelse af reglerne?

Ivaylo Kalfin (S&D). – (BG) Fru formand! Jeg vil også gerne lægge ud med at lykønske repræsentanterne for Den Europæiske Revisionsret med den beretning, de har fremlagt, og kommissær Kallas med Kommissionens tydeligvis meget bedre indsats vedrørende europæiske fondsudgifter. Da jeg kommer fra Bulgarien, kan jeg med egne øjne se, at Kommissionen er ekstremt streng med hensyn til fondsudgifterne, og dens handlinger har bestemt en virkning. Jeg vil gerne rejse et enkelt spørgsmål i forbindelse med, at dette er den sidste beretning fra Den Europæiske Revisionsret under de nuværende traktater. Næste års beretning bliver baseret på Lissabontraktaten. Denne indeholder en række spørgsmål, som er blevet stillet, og som aldrig har fået noget tilstrækkelig grundigt svar, herunder vedrørende udarbejdelsen af budgettet og procedurene for anvendelsen af budgettet. Jeg mener, at alle institutionerne, herunder Parlamentet samt naturligvis Rådet og Kommissionen for slet ikke at nævne den aktive inddragelse af Den Europæiske Revisionsret, skal gøre deres yderste for at finde et svar på disse spørgsmål, så vi har den samme opfattelse af dem.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Fru formand! Jeg tager ikke ordet i henhold til catch the eye-proceduren. Jeg ønsker bare at beklage, at Rådets pladser er håbløst tomme. Rådet er en budgetmyndighed, og vi bemærker, at vi har mange problemer i medlemsstaterne. Jeg ønskede bare at udtrykke denne beklagelse.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Fru formand! Jeg har været til stede under hele forhandlingen. Et af de mest centrale spørgsmål, jeg har hørt – og jeg vil gerne udtrykkeligt bede hr. Caldeira om at forklare dette omhyggeligt – er, hvordan det stiller sig med de 11 %, der ikke skulle have været udbetalt under samhørighedspolitikken. Der er givet forskellige forklaringer i løbet af forhandlingen. Nogle har sagt 4 mia. EUR, andre har sagt 2 mia. EUR osv. Jeg mener, at det er usædvanlig vigtigt som udgangspunkt for dechargeproceduren, at De forklarer os klart og utvetydigt, hvor mange penge der faktisk er tale om. Jeg vil også gerne udtrykke min særlige tak til kommissær Kallas for det arbejde, han har ydet i de seneste år. Jeg synes altid, at Budgetkontroludvalget har oplevet samarbejdet med Dem som yderst konstruktivt. Vi har ikke altid været enige, men De får sandsynligvis snart endnu en embedsperiode i den nye Kommission, en ny post, og jeg ønsker Dem al mulig held og lykke med det.

Formanden. – Jeg vil gerne sige til hr. Martin, at jeg har bemærket, at han gerne vil have ordet vedrørende et personligt spørgsmål, men i henhold til forretningsordenen vil jeg give ham ordet sidst i forhandlingen og efter Kommissionen.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Fru formand! Jeg er helt enig med hr. Audy. Rådet glimrer ved sit fravær, og det samme gælder lederne for de politiske partier. Som næstformand for Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater her i Parlamentet fornemmer jeg, at formændene for de andre grupper heller ikke mener, at denne forhandling er vigtig. Rådet glimrer imidlertid mest ved sit fravær.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, formand for Den Europæiske Revisionsret. – (FR) Fru formand! Først vil jeg gerne takke alle de der medlemmer, der har taget ordet. Alle de, der har arbejdet for Revisionsretten, og som står bag den beretning, der er blevet fremlagt i dag, vil helt bestemt sætte meget stor pris på Deres bemærkninger.

Med den tid, jeg har fået tildelt i en så intens og interessant forhandling, er det lidt vanskeligt at besvare alle de spørgsmål, der er blevet stillet direkte til mig. Jeg vil gerne først henvende mig til hr. de Jong, som spurgte mig, om jeg som formand for Revisionsretten var skuffet over ikke at kunne afgive en positiv DAS. Mit svar er, at jeg som revisor vil glæde mig over at afgive en sådan erklæring, når den tid kommer, men det er ikke revisorernes opgave at være glade for de erklæringer, de afgiver. Revisorer skal have et solidt grundlag for deres erklæring i den forhåndenværende dokumentation.

Som revisor foretrækker jeg helt ærligt at afgive en erklæring i stil med den, vi har afgivet i år. Jeg vil ikke sige til hr. Audy, om det er en positiv eller negativ erklæring, men det er en realistisk erklæring, som fremhæver de punkter, hvor der er sket fremskridt. Vi har set et markant fald i antallet af fejl inden for visse områder, særlig inden for landbrugsområdet, men der er også områder, hvor der er behov for større omhu. Derfor foretrækker jeg som revisor at være realistisk frem for at være optimistisk eller pessimistisk.

Jeg mener, at det er sådan, vores budskab skal forstås i forhold til fremtidsudsigterne. Flere parlamentsmedlemmer har spurgt, hvad der kan gøres for at løse disse problemer. Revisionsretten har ydet sit bidrag i denne beretning og i tidligere beretninger ved at påpege, at dens anbefalinger vedrørende forbedring af tilsyns- og kontrolsystemerne i medlemsstaterne er vigtige, og ved at anføre, at det i forhold til Kommissionen er ligeså vigtigt at forenkle regelsættet, hvilket indebærer ikke at gøre tingene mere komplicerede, end de behøver at være. Vi kan ikke gå fra et stadium, hvor vi ønsker at gøre det hele og kontrollere det hele – hvilket kræver meget omfattende kontroller – til et, hvor der overhovedet intet tilsyn er. Så vil vi ikke kunne finde den rette balance, der gør os i stand til at nå målsætningerne med de forskellige politikker.

Flere af Dem har sagt, at der ikke i denne beretning tales om, hvor effektivt midlerne bliver brugt. Forhindrede de få fejl eller uregelmæssigheder, der blev identificeret, nogen projekter i at blive gennemført? Revisionsretten skal naturligvis afgive en erklæring i sine beretninger vedrørende årsregnskabet, hvilket helt klart er en positiv erklæring, og vedrørende de underliggende transaktioner for dette regnskab. Det handler om, hvorvidt transaktionerne lever op til de regler, de forventes at følge.

Men Revisionsretten giver Dem og især de kompetente parlamentsudvalg, Budgetkontroludvalget, alle vores særberetninger vedrørende politikernes effektivitet, og hvorvidt midlerne på de forskellige områder bruges korrekt. Jeg håber, at De vil finde væsentlige oplysninger i disse særberetninger i forhold til, hvad der kan gøres bedre inden for disse politikker. Som det fremgår af vores beretning – og det fremhævede jeg i mit indlæg – er det imidlertid vigtigt at benytte sig af den mulighed, som reformen af finansforordningen og de nye rammer for det finansielle overslag vil give os i fremtiden, og den mulighed, som budgetreformen giver os, for at overveje nogle grundlæggende spørgsmål.

Som konklusion vil jeg gerne sige, at vores metodik overholder internationale revisionsstandarder. Vi opfatter vores stikprøver som behørigt som grundlag for vores konklusioner. Hr. Audy spurgte, om vores stikprøver var tilstrækkeligt omfattende. Svaret er ja. Hvis vi havde flere ressourcer, kunne vi naturligvis måske udføre mere arbejde, men vores ressourcer er begrænsede, og det forventes, at vi bruger vores ressourcer med omhu.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige et par ord om den rolle, som Revisionsretten og revisionsretterne i medlemsstaterne kan spille i fremtiden. Vi arbejder altid sammen med revisionsretterne i medlemsstaterne og med de nationale revisorer ved at samarbejde med den ene og stole på den anden. Denne tilgang er bestemt i traktaten – og genbekræftet i Lissabontraktaten – og ved at følge den gør vi vores bedste for, at vi i det store hele kan tilføre merværdi til rollen med ekstern revision i EU.

Disse var mine sidste korte bemærkninger, da jeg ikke vil optage for meget af Deres tid.

(Bifald)

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Fru formand! Tak for denne forhandling og for de pæne ord til Kommissionen. Jeg har to punkter vedrørende fortiden, fra 2008 og nogle år bagud. For det første blev der understreget en vigtig ting, nemlig gennemsigtighed. Jeg vil gerne minde Dem om, at vi sammen har opnået et stort gennembrud. Alle oplysninger om modtagere af EU-midler er nu offentlige, og det er også en af de store ændringer i denne periode.

Det andet faktum fra fortiden, som vi har drøftet, er bl.a., hvor mange penge der er gået tabt, og hvor mange penge der bør inddrives. Jeg vil gerne illustrere dette med et enkelt tal, der kommer fra en tekst med en meget kompliceret titel. Det er i bilag VI til vores sammenfattende rapport og er en "oversigt over fordringer, der opgives inddrevet", hvilket i virkeligheden betyder et beløb, som er fuldstændigt og uigenkaldeligt tabt. I den sammenfattende rapport for 2008 var det beløb 18 380 363,22 EUR, hvilket er under 0,01 % af EU-budgettet.

Dette er tabt. Vi har drøftet alle disse milliarder, som ikke er blevet forvaltet ordentligt i strukturfondene, men der bliver inddrevet noget til sidst. Processen er ikke perfekt, og vi skal arbejde hårdt på denne, og nogle gange bliver fejlene rettet. Det er en lang proces, og vi skal tage den meget alvorligt.

Videre til nogle punkter vedrørende fremtiden. I nærmeste fremtid indleder vi forhandlinger om den nye finansforordning og de nye budgetoverslag. Der er rigtig mange ting, som er knyttet til denne proces. Der er behov for et bedre retsgrundlag for de nationale erklæringer og medlemsstaternes deltagelse. Vi kan helt klart gå videre med denne forenkling, der er blevet drøftet så meget og så mange gange her. Som formand Caldeira allerede har sagt, defineres målsætningerne af mere end 500 programmer, som er godkendt af Kommissionen, Parlamentet og Rådet. Hvert program har sit eget retsgrundlag, sine egne målsætninger, og alt skal registreres, herunder de penge, der er blevet brugt i overensstemmelse med disse målsætninger. Det er et centralt spørgsmål.

På sidste plenarmøde, hvor vi drøftede dechargen for 2007, var der et forslag fremme om at reducere antallet af programmer og have større projekter og større programmer, som er meget lettere at overskue. Det er et centralt spørgsmål, og som ifølge et medlem også var tilfældet med udvikling af landdistrikterne, kan man ikke tage mål af målsætningerne – særlig ikke i forbindelse med eksterne foranstaltninger, hvor der er tale om meget politiske målsætninger – og sige, at disse målsætninger er blevet nået. Det er et centralt spørgsmål, men et, der ligger inden for rammerne af de fremtidige drøftelser om finansforordningerne.

Hvad angår dialog, som her blev understreget som noget vigtigt, må jeg sige, at vi har gjort vores bedste for at opnå en god dialog med Parlamentet, med Budgetkontroludvalget og med Revisionsretten. Selv kan jeg godt lide at drøfte alting med folk med andre synspunkter, andre holdninger og andre vurderinger. Sådan er livet. Jeg bryder mig derimod ikke om, at nogle mennesker bevidst og konstant anvender ukorrekte fakta. Man kan ikke have en dialog, når fakta ikke er korrekte. Vi kan have forskellige vurderinger, forskellige fortolkninger og forskellige synspunkter, men fakta skal være korrekte. Jeg ønsker virkelig, at dette princip også vil blive respekteret i vores fremtidige dialog.

(Bifald)

Formanden. – Hr. Martin, ønsker De at tale sidst i denne forhandling?

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Fru formand! Jeg beklager, at jeg er nødt til at benytte mig af denne mulighed for at komme med en personlig bemærkning, hvilket jeg ifølge dagsordenen har fået tre minutter til. Jeg har dog ikke brug for tre minutter.

Jeg anlagde en meget konstruktiv tilgang i min tale, og i forhandlingen påpegede jeg meget konstruktivt, hvad der nu kan på dette nye grundlag. For at kunne komme med denne vurdering har fulgt jeg forhandlingen meget tæt denne morgen. Jeg var i salen meget tidligere, end min kollega angav, gik senere, og nu er jeg her igen. Jeg synes, at det er dybt beklageligt, at fru Gräßle øjensynlig finder det nødvendigt at komme med personlige angreb, som virkelig er under bælttestedet. Jeg ville gerne høre hende være konstruktiv, og jeg ville gerne se færre ukorrekte historier, som hun står bag, i den tyske avis *Bild Zeitung*. Jeg ville foretrække konstruktive forslag til, hvordan vi kan redde situationen, og hvordan Revisionsretten kan få mulighed for at gøre dette. Derudover er det dybt beklageligt, at især fru Gräßle er den person, der helt unødvendigt gør arbejdet mere besværligt for løsgængere, diskriminerer mod os, forhindrer os i at få adgang til oplysninger, ikke giver os mulighed for at arbejde med medarbejdere og derefter synes, at det er umagen værd at angribe os på grundlag af ukorrekte fakta. De burde lære om demokrati, fru Gräßle.

Formanden. – Vi stopper her. Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Elisabeth Köstinger (PPE), skriftlig. – (DE) Det er korrekt, at der stadig er betydelige mangler på nogle områder, særlig inden for samhørighedspolitikken, men nedgangen i fejlprocenten inden for landbrug og naturressourcer til under 2 % giver mig grund til at se optimistisk på fremtiden. Særlig i betragtning af at dette område udgør hovedparten af EU's udgifter, kan den forholdsvist lave fejlprocent på 2 % opfattes som tilfredsstillende. I fremtiden bør vi sætte alt ind på to områder. Det første af disse er samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Målet her er at identificere unøjagtige og ukorrekte data inden for alle de forskellige udgiftsområder og rette disse fejl. Det andet område handler om at forbedre EU's metoder til udbetaling af EU-midler til medlemsstaterne og til inddrivning deraf fra dem.

Véronique Mathieu (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg vil gerne lykønske Revisionsretten med dens årsberetning om gennemførelsen af EU-budgettet for regnskabsåret 2008. Jeg vil gerne henlede Deres opmærksomhed på

afsnittet om EU-agenturerne, hvor Revisionsretten udtaler, at den har afgivet en erklæring uden forbehold for alle de reviderede agenturer med undtagelse af Det Europæiske Politiakademi.

Her er det relevant at huske på, at vi stod over for en lignende situation i forbindelse med dechargen for 2007. Revisionsretten har offentliggjort en beretning med en revisionserklæring med forbehold vedrørende CEPOL's regnskab og underliggende transaktioner, hvori det især angives, at der er blevet brugt bevillinger til at finansiere private udgifter. Ordføreren opfordrede til, at dechargen for CEPOL blev udskudt, efterfulgt af Budgetkontroludvalget. Ved afstemningen i Parlamentet den 23. april 2009 blev dette forslag imidlertid afvist med 226 stemmer for og 230 imod som følge af en massiv mobilisering af Den Socialdemokratiske Gruppe i Parlamentet og Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance.

I betragtning af at Revisionsretten i dag har rejst flere problemstillinger vedrørende CEPOL, er det afgørende, at vi anerkender, at det var en åbenlys fejl, at der blev givet decharge i april ved at stemme mod ordførerens og det ansvarlige udvalgs forslag til afgørelse.

4. Googles projekt om digitalisering af verdens bøger (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om den mundtlige forespørgsel til Kommissionen om Googles projekt om digitalisering af verdens bøger af Klaus-Heiner Lehne for Retsudvalget (O-0101/2009 – B7-0224/2009).

Angelika Niebler, for ordføreren. – (DE) Fru formand, hr. formand for Rådet, hr. kommissær, mine damer og herrer! De kender alle internetsøgemaskinen Google. De kender sikkert også alle sammen til Googles nye bogprojekt, som alle har drøftet de seneste par måneder. Formålet med projektet er at indscanne bøger fra biblioteker og gøre dem tilgængelige via internettet, så læserne kan få hurtig og let adgang til et stort antal værker via nettet.

Set fra læsernes og internetbrugernes synspunkt er det en vidunderlig idé. Men hvad betyder det for forfattere, kreative mennesker, kunstnere og forlag? Hvilken rolle vil de spille i udgivelsen af deres værker på nettet? Vi må se nærmere på disse spørgsmål i løbet af de næste par måneder. De er muligvis allerede klar over, at amerikanske forfattere og forlag har indledt en retssag mod Google vedrørende indscanningen og udgivelsen af værker på nettet. Så vidt jeg ved, er retstvisten blevet løst, og parterne har indgået forlig. Spørgsmålene er imidlertid endnu ikke blevet besvaret, og de handler ikke kun om situationen med Google, for der vil helt sikkert komme lignende sager i fremtiden. Vi må behandle disse spørgsmål så hurtigt som muligt.

Er der behov for at tilpasse lovgivningen om ophavsret til den digitale tidsalder? Er der behov for, at vi ændrer de eksisterende strukturer? I denne henseende tænker jeg især på forvaltningsselskabernes rolle, som vi ofte har drøftet i Parlamentet. Er der ved at blive skabt nye monopoler på nettet? Hvordan skal vi reagere på dette? Hvordan vil dette ændre strukturerne i vores lande med hensyn til f.eks. boghandlerne i regionerne? Hvad er de modstridende interesser i denne sag, og hvordan kan vi opnå en passende balance mellem dem?

Forfattere og forlag ønsker at få en økonomisk belønning for deres arbejde. Det gælder naturligvis også, når værkerne gøres tilgængelige på internettet. Bibliotekerne ønsker at lægge deres arkiver ud på nettet uden først at skulle underskrive en licensaftale med hver enkelt rettighedshaver. Forbrugernes interesser er oplagte. De vil meget gerne have hurtig og let adgang til indholdet på nettet. Vi er endnu ikke nået til det punkt, hvor vi kan drøfte mulige løsninger, men vi bliver nødt til at stille os selv en masse spørgsmål, og det er formålet med den skriftlige forespørgsel til Kommissionen fra Retsudvalget.

Skal vi indføre en skelnen for at løse de ophavsretlige spørgsmål f.eks. i forhold til indhold? Hvordan skulle der i bekræftende fald skelnes? Kommissionen ser ud til at bevæge sig i denne retning, da den som det første fokuserer på situationen med biblioteksbeholdningerne. Bør der være en proces til massedigitalisering i fremtiden, eller er vores eksisterende licenssystem tilstrækkeligt til at løse problemet? Hvordan kan clearing af rettigheder forenkles i internetalderen? Som De ved, er ophavsrettigheder primært nationale rettigheder, og i den henseende skal vi endnu en gang spørge os selv, om dette er en tidssvarende tilgang. Hvordan skal vi håndtere forældreløse værker i fremtiden, bøger, hvis rettighedshaver ikke kan identificeres eller lokaliseres? Skal vi måske skelne mellem litterære værker og videnskabelige eller akademiske værker? F.eks. tjener romanforfattere til livets ophold ved at udgive deres bøger, mens når videnskabsfolk lægger deres afhandlinger ud på nettet, er de primært interesseret i at blive kendte inden for deres forskningsområde og er mindre afhængige af de penge, de tjener på deres værker. Der er utallige spørgsmål, som vi skal stille os selv, og jeg er glad for at kunne drøfte dem med Dem.

Jeg vil gerne komme ind på et sidste vigtigt punkt, og det handler endnu en gang om forvaltningsselskaber. Se på, hvor let det er nu om dage at downloade musik fra internettet. Man går ganske enkelt ind på iTunes og køber sange for 20, 30, 40 eller 50 cent. Hvad er konsekvenserne for forvaltningsselskaberne? Har vi stadig brug for dem? Det vil være dejligt, hvis Kommissionen endnu en gang vil give os en idé om, hvordan den nuværende situation ser ud.

Her i Parlamentet har vi i årevis bedt Kommissionen om at se på forvaltningsselskaberne. Populært sagt er de også monopolistiske organer, som er blevet oprettet over flere årtier. Jeg er interesseret i at vide, hvilke planer Kommissionen har. Mit sidste punkt er, at hvis man tager en platform som Google, der gør alt gratis tilgængeligt, vil dette føre til, at der skabes et monopol på nettet. Vi skal overveje, hvordan situationen skal håndteres for at sikre, at vi ikke ender med én enkelt udbyder, som så bestemmer betingelserne for adgang til indholdet på nettet. Jeg ser frem til at forhandle med Dem i løbet af de næste uger og måneder, og jeg er interesseret i at høre Kommissionens svar på det første spørgsmål fra Retsudvalget.

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – Fru formand! Jeg vil gerne takke Retsudvalget for at rejse disse spørgsmål. De har rejst så mange store og grundlæggende spørgsmål, som vi helt bestemt skal drøfte i de kommende måneder. Dette emne er helt bestemt dybtgående, interessant, spændende og meget fremtidsorienteret. Jeg vil først og fremmest give Dem et overblik i forhold til det konkrete spørgsmål.

Først og fremmest: Googles bogprojekt. Grundlæggende er det et initiativ, der er rettet mod at skabe et værktøj, som gør det muligt for en stor brugergruppe at finde, søge efter og købe bøger. For rettighedshaverne kan det udgøre endnu en salgskanal og dermed endnu en indtægtskilde. Lad mig tilføje, at Googles bogprojekt i Europa køres i stilling i samarbejde med biblioteker og kun vedrører bøger, som er offentligt eje. Bøger, der er beskyttet af ophavsret, er kun med i projektet gennem Googles partnerprogram, som henvender sig til forlag, der er villige til at indgå aftaler med Google.

Forliget i det kollektive søgsmål om Google Bøger vedrører Googles bogprojekt i USA og har til formål at afslutte en retssag, der har stået på i over fire år. Hvis det bliver godkendt, vil det skabe en yderligere indtægtskilde for rettighedshaverne, men det vil også og vigtigst af alt gøre hidtil utilgængelige værker, der ikke trykkes længere, og forældreløse værker tilgængelige for onlinesøgning og -adgang for brugere i USA. Endvidere kan de økonomiske incitamenter få rettighedshaverne til forældreløse værker til at stå frem.

I forhold til Googles bogprojekt opfatter Kommissionen Googles initiativ som en anskueliggørelse af, at der opstår nye forretningsmodeller, der skal give et stigende antal forbrugere næsten øjeblikkelig adgang til et uhyre omfattende antal værker. Eftersom Kommissionen støtter digitaliseringen af bøger på de europæiske biblioteker og videre derfra, og eftersom digitaliseringen af bøger er et kæmpearbejde, hvor der er behov for den private sektors bidrag, støtter Kommissionen initiativer som Googles bogprojekt, så længe de respekterer de intellektuelle ejendomsrettigheder og ikke fører til konkurrenceforvridning.

I forhold til forliget om Google Bøger har Kommissionen været aktivt engageret i høringer af europæiske forlag og Google. I september 2009 arrangerede Kommissionen en offentlig høring, der samlede de europæiske interessenter og forligsparterne for at udveksle synspunkter og få præciseret de forskellige elementer i aftalen.

Men i mellemtiden er der sket væsentlige ændringer. Som følge af talrige indvendinger fra Googles konkurrenter, udenlandske regeringer (Frankrig og Tyskland) og det amerikanske justitsministerium vedrørende det første forlig er forligsvilkårene blevet revideret, og de nye vilkår er blevet forelagt den amerikanske domstol den 13. november 2009.

For det første er det reviderede forlig omfangsmæssigt blevet betydelig indsnævret. Nu omfatter forliget kun bøger, der enten er registreret hos det amerikanske ophavsretlige agentur U.S. Copyright Office eller er udgivet i Det Forenede Kongerige, Australien eller Canada før den 5. januar 2009. Alle andre bøger er ikke omfattet af forliget. Det betyder, at kun forfattere og forlag fra USA, Det Forenede Kongerige, Australien og Canada i fremtiden vil være repræsenteret i bestyrelsen for registret for bogrettigheder, Books Rights Registry, som er det organ, der skal administrere forligsvilkårene.

For det andet vil forlag fra andre lande end USA, Det Forenede Kongerige, Australien og Canada nu skulle forhandle individuelt for at blive en del af Google Bøger-tjenesterne i USA.

Den nye version af forliget giver anledning til to bemærkninger. For det første er det ikke altid en fordel at stå uden for forliget. Når man gør det, kan man ikke længere kontrollere, hvad Google gør med de eksemplarer, de har scannet indtil nu.

For det andet vil forlag fra EU-medlemsstaterne – bortset fra Det Forenede Kongerige – ikke længere kunne deltage i en markant ændring af bogmarkedet. Googles bogprojekt i USA vil få et stort skub fremad, fordi de europæiske forlag ikke længere er en del af det. Selv om de tjenester, man har forhandlet sig frem til i dette forlig, kun vil være tilgængelige for amerikanske brugere, kan dette fravær være skadeligt for den kulturelle mangfoldighed.

I denne henseende har Kommissionen opfordret medlemsstaterne – og det vil den fortsat gøre – til for det første at fastlægge deres digitaliseringspolitikker, for det andet at undersøge mulighederne for offentlig-private partnerskaber og for det tredje at sikre, at alt digitaliseret materiale gøres tilgængeligt gennem Europeana. Hvis medlemsstaterne gør det, kan forliget om Google Bøger vise sig at være en katalysator for og ikke en trussel mod Europas initiativer inden for adgang til digital kultur.

Det bringer mig videre til Deres andet spørgsmål. Forhandlingen om forliget om Google Bøger har vist, at Europa ikke har råd til at blive ladt tilbage på den digitale front. Europa skal handle hurtigt. I den forbindelse er Kommissionen fuldt ud engageret i arbejdet med en ophavsretlig struktur, som vil lette omfattende digitalisering af de europæiske bibliotekssamlinger.

Vi mener, at de ophavsretlige regler skal være fleksible nok til ikke at gøre oprettelsen af onlinebiblioteker alt for kompliceret.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein, for PPE-Gruppen. – (PL) Fru formand! Jeg vil gerne takke Dem for Deres udtalelse, Retsudvalget for dets spørgsmål, fru Niebler for hendes bemærkninger og kommissæren for hans svar. Disse emner er også ekstremt vigtige for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse. Processen med digitalisering af bøger åbner op for nye store muligheder, men den skal – og det vil jeg gerne understrege – tjene forlagenes og læsernes interesser, dvs. europæiske virksomheder og forbrugere.

Den tidligere version af aftalen med Google udgjorde en trussel om, at ét privat firma ville monopolisere hele den litterære produktion, en trussel, som endnu ikke er blevet fuldstændig elimineret. Det var Google, som scannede millioner af ophavsretligt beskyttede værker fra hele verden. Til dato har Google brugt disse indscanninger ulovligt, da virksomheden kun har anvendt det amerikanske fair use-princip og ikke har udbedt sig forfatternes eller forlagenes samtykke.

Den nye aftale lader forsat hånt om et grundlæggende princip i Bernkonventionen om, at rettighedshavere skal give deres tilladelse, før deres værker anvendes, og ikke kun have mulighed for at sige fra, hvilket alt sammen lægger ansvar, arbejde og omkostninger over på forfatternes skuldre. Aftalen gælder bøger fra hele verden, der udgives på engelsk i lande, som er omfattet af konventionen.

Da Google scannede bøgerne, trak virksomheden på kategorierne værker, der ikke trykkes længere, og forældreløse værker. Begge disse kategorier har en meget definition. Det er ret ofte muligt at finde forfattere til forældreløse værker, hvis man virkelig ønsker det. Bøger, der ikke trykkes længere, er ofte værker, som forfatterne eller forlagene bevidst valgt ikke længere at trykke. Indebærer dette ikke en risiko for, at Google kan fratage forlagene friheden til at fastlægge deres egen udgivelsespolitik og berøve forfatterne potentielle indtægter?

Hvad angår forbrugerne, kan forlagsindustrien blive undermineret på lang sigt af Googles projekt, hvis rettighedshaverne ikke modtager de honorarer, der tilkommer dem. For fortsat at kunne være konkurrencedygtige vil forlagene holde op med at udgive bøger, som er gennemgået af eksperter og dermed er dyre. For forbrugerne vil det i praksis betyde, at publikationer af høj kvalitet erstattes af billige, uverificerede, fantasiløse udgivelser, som yderligere ledsages af allestedsnærværende reklame.

Jeg forventer derfor, at Kommissionen udtænker en politik, som vil muliggøre udviklingen af videre digitalisering, men uden at det får en negativ indvirkning på kreativiteten og på markedets og læsernes interesser her i Europa.

Sergio Gaetano Cofferati, for S&D-Gruppen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg synes, at aftalen mellem Google og de amerikanske forlag indeholder nogle interessante elementer og også nogle vigtige perspektiver for nye ting for os. Men det er vigtigt sammen med disse positive aspekter at se på de problematiske spørgsmål, som den også indeholder.

For at aftalen skal være positiv, må vi ændre den måde, som vi ser på hele det komplicerede spørgsmål om ophavsrettigheder, så vi kan overvinde modsætningsforholdet mellem kravet om fri adgang til kulturelle produkter online og den særlige ufravigelige beskyttelse, som følger af ophavsrettighederne.

Det er korrekt, at det system, som Google har udtænkt, vil give brugerne som helhed en fantastisk mulighed for at få adgang til værker, særligt dem, der ikke trykkes længere, eller som er svære at finde bibliografisk, og vil samtidig give forfattere og forlag mulighed for at forny deres egne kulturelle tilbud og udvide deres læsertal. Det er imidlertid også korrekt, at Google, idet aftalen kun omfatter bøger og værker, der er registreret hos det amerikanske ophavsretlige agentur U.S. Copyright Office eller er udgivet i Det Forenede Kongerige, Canada eller Australien, og idet der ikke er planlagt særlige foranstaltninger for europæiske værker og for værker fra resten af verden – indtil videre har Google derudover blot erklæret sin generelle villighed til også at indgå lignende aftaler med andre lande – som følge af denne aftale befinder sig i en monopolposition, ikke mindst på grund af de enorme reklamemæssige ressourcer, som vil blive udnyttet i det nye system.

Virkningen vil også have konsekvenser for den europæiske kulturindustri, først og fremmest på grund af den forsinkelse, som Europa vil opleve med hensyn til hele biblioteksdigitaliseringsprojektet. Ydermere har mange europæiske bøger været registreret hos U.S. Copyright Office siden 1980'erne. Resultatet er, at de vil være underlagt de nye regler for adgang til Googles system. Endnu flere europæiske bøger indgår i samlingerne hos amerikanske biblioteker, som har tilbudt Google muligheden for at digitalisere deres eget katalog.

Kommissionen har iværksat et europæisk projekt, som til dato har haft mindre betydning, end Google Bøger forventes at få. Aftalen mellem Google og den amerikanske kulturindustri rejser dermed spørgsmålet om behovet for en syntese mellem beskyttelsen af ophavsrettigheder og produktion og tilgængelighed for brugerne, ikke mindst i lyset af den teknologiske revolution, der er sket i det seneste årti. Risikoen er, at Europa vil halte bagefter i forhold til udviklingen af denne potentielle nye model.

Jeg siger det ligeud, hr. kommissær. Jeg synes ikke, at de forslag, der er blevet nævnt her, er tilstrækkelige til at løse det problem, vi står over for. Vi har behov for en løsning, der samler landene i Europa, og som ikke lægger ansvaret for at handle over på medlemsstaterne.

Liam Aylward, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg glæder mig over, at Retsudvalget har stillet dette relevante spørgsmål til Kommissionen. Bogdigitaliseringsprojektet påvirker flere politiske områder på såvel europæisk niveau som medlemsstatsniveau såsom ophavsrettigheder, konkurrence, biblioteksdigitalisering og kultur, og kræver som sådan både drøftelser og grundige overvejelser.

Digitaliseringen af bøger har mange tydelige fordele, både kulturelt og økonomisk. Det vil gøre litteratur og læring mere tilgængelig for den digitale generation. Det vil bidrage til formidlingen af viden og kultur. Det vil give studerende, akademikere og universiteter bedre adgang til oplysninger og forskning.

For at Europa kan være med helt fremme i en succesrig videnbaseret økonomi, skal vi gå videre med ny teknologi og være forrest i videnkapløbet. Min egen medlemsstat, Irland, var kendt som en ø af helgener og lærde med en stærk tradition for litterær produktion, og hvor tilskyndelse til og fremme af læsning og litteratur altid er velkommen. Desværre må jeg sige, at de fleste af helgenerne er væk. Men digitaliseringsprojektet må ikke fortsætte på bekostning af den kreative proces bag litteratur, og det må ikke true de mange interessenters levebrød. Det er vigtigt at fremhæve, at digitalisering kun skal accepteres, når rettighederne for interessenterne, herunder forfatterne, forlagene, tegnerne, de grafiske designere og de litterære oversættere, repræsenteres og beskyttes.

I betragtning af digitaliseringens potentielle trussel mod markedet for trykte bøger er det afgørende at sikre, at rettighedshaverne modtager rimelige honorarer, og det er et spørgsmål, som jeg rejste direkte for Kommissionen i oktober. I deres svar bemærkede jeg, at Kommissionen allerede har indledt en høring for at udveksle synspunkter med interessenterne. Jeg glæder mig over disse positive tiltag, og hvis EU's lovgivning om ophavsret skal tilpasses, skal interessenterne involveres mere, så ændringerne afspejler deres interesser, samtidig med at de letter den videnbaserede økonomi.

Eva Lichtenberger, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Som følge af aktiviteterne i forbindelse med Google Bøger er den europæiske strategi med en langsom, målrettet tilgang og med at fremhæve de mange bekymringer, der er blevet ytret under denne strategi, blevet overhalet af virkeligheden. Vi står over for Googles omfattende digitalisering af bøger, herunder af europæiske forfattere, der ikke har givet deres samtykke, og som nu er overraskede og irriterede over at finde deres værker i Google Bøger, hvor de ikke ønsker, at de skal være.

I den forbindelse vil jeg gerne først og fremmest sige, at når vi taler om ophavsret, er det ikke kun et spørgsmål om penge. Det handler også om suveræniteten for forfatterne, som bør have ret til at deltage i beslutninger om, hvorvidt, hvordan og i hvilken form deres bøger digitaliseres og anvendes. Dette er et centralt spørgsmål om en virkelig nødvendighed. I forbindelse med dette er der det yderst afgørende spørgsmål om såkaldte

forældreløse værker, hvis forfattere ikke kan lokaliseres. Vi bliver nødt til at finde en effektiv og praktisk løsning på dette problem.

Vi har alle prøvet at låne en bog ud, som vi er meget glad for, ikke få den tilbage og derefter ikke kunne købe den nogen steder, fordi den ikke trykkes længere. Google Bøger vil naturligvis være en rigtig god løsning i tilfælde som dette, fordi projektet bevarer skatte fra litteraturverdenen og områder med tilknytning dertil, som ellers ville forsvinde fra vores kulturarv. Løsningen skal imidlertid indrettes, så det hele giver mening. Google Bøger kan ikke bare ignorere alle spørgsmålne på grundlag af en antagelse. Der skal gøres et forsøg på at finde forfatteren og beskytte den pågældendes rettigheder. Det er her, forvaltningsselskaberne kommer ind i billedet, og jeg ser gerne, at det findes en rimelig løsning. Som fru Niebler sagde, skal vi drøfte forvaltningsselskabernes rolle i denne sammenhæng.

Alle har ret til at forkaste nye teknologier, men de skal naturligvis også leve med konsekvenserne, og de kan i fremtiden opleve, at de ikke er en del af den omfattende videnpulje, som er blevet skabt. Det er det centrale spørgsmål i dag. Måske er der behov for lovbestemte undtagelser for at nå frem til en relativt effektiv løsning på problemet.

Emma McClarkin, for ECR-Gruppen. – (EN) Fru formand! For bogelskere i min valgkreds i East Midlands og over hele EU er dette gode nyheder. Jeg tror, at vi står over for en bogrevolution, og jeg glæder mig over Kommissionens udtalelse.

Googles initiativ er et uundgåeligt og logisk skridt fremad set i lyset af udviklingen af den digitale økonomi med nye drivkræfter på markedet og nye krav fra forbrugerne. Jeg synes, at denne slags nytænkning fra den private sektors side skal hilses velkommen, så længe den giver plads til konkurrence i fremtiden samt giver rimelig beskyttelse.

Bibliotekerne er, selv om de er en vigtig kilde til oplysninger, en ressource, som langt fra udnyttes fuldt ud, idet ni ud af ti bøger aldrig udlånes, og der er mange tusinde bøger, som ikke er tilgængelige for forbrugerne, fordi de ikke trykkes længere, eller fordi det ikke kan betale sig at udgive publikationen.

Onlinebøger vil give forfatterne mulighed for at opnå en vis anerkendelse og også få nogle penge for deres værker.

Det, at denne slags forlig, der giver mulighed for massedigitalisering af bøger, ikke gælder i EU, er et af de mest illustrative eksempler på, hvor fragmenterede EU's love om ophavsret er. Vi skal udarbejde en europæisk ophavsretlig struktur, der passer til det 21. århundrede. Europa skal benytte sig af muligheden for at gå forrest og sikre, at digitaliseringen af bøger i Europa gøres lettere, men også at forliget om Google Bøger tager hensyn til den europæiske lovgivning om ophavsret.

Vi bør tilskynde europæiske aktører til at gå ind i dette og i forskellige sprog og genrer. For dem, der ligesom mig godt kan lide fornemmelsen af at have en bog mellem hænderne, vil dette ikke erstatte behovet for fantastiske boghandler som dem i min valgkreds, East Midlands. Faktisk giver adgangen til onlinebøger os i stedet for at fjerne boghandlerne en helt ny måde at lære på og en helt ny adgang til kulturen.

I stedet for at ødelægge vores biblioteker vil det hjælpe dem med at blive arkiveret og beskyttet og give vores forbrugere flere valgmuligheder i forhold til, hvordan de får adgang til uddannelse og fornøjelser.

Det er en mulighed for forfatterne til at udbygge deres marked og deres publikum. Jeg tror, at dette er begyndelsen til en genopdagelse af store værker og til en kulturel eksplosion. Det er noget, vi skal hilse velkommen og direkte tilskynde til.

Patrick Le Hyaric, for GUE/NGL-Gruppen. – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Mange af os har sagt, at Google i praksis har et globalt monopol, og at virksomheden prøver på at tilegne sig hele verdens kultur- og litteraturarv samt journalistiske arv. Europa skal ikke lade sig kontrollere af Google. Derudover er Googles strategi med at tilbyde tjenesten gratis kun en facade, da virksomheden gør intellektuelle værker til handelsvarer til gengæld for årlige reklameindtægter på mere end 23 mia. USD.

Som hr. Kallas sagde, skal Europa iværksætte et digitaliseringsprogram. Men de retssager, som forfattere i USA har anlagt mod Google Bøger for plagiering af deres værker, må ikke betyde, at der etableres en digitaliseringsmodel her, som også gør originale litterære, journalistiske eller videnskabelige værker til en handelsvare.

Ud fra dette synspunkt vil vi gerne vide, hvad Kommissionen helt præcist mener med det hyppigt anvendte udtryk "kollektiv licens". Tanken med at oprette et europæisk marked for forfatterrettigheder bekymrer os i høj grad ud fra dette synspunkt. Vi må ikke forveksle intellektuelle værker, som er en fælles arv, med forretningsans, som indebærer, at kultur omdannes til en handelsvare.

Efter vores mening skal EU derfor sammen med medlemsstaterne sikre forfatternes rettigheder, dvs. forfatternes, journalisternes og forskernes intellektuelle ejendomsrettigheder. De offentlige digitaliseringssystemer, der er blevet introduceret i en række medlemsstater, bør støttes og kombineres med det europæiske projekt Europeana for at forhindre, at private virksomheder tilegner sig offentlige kulturværdier.

Før der træffes nogen beslutning, synes jeg, at Parlamentet skal arrangere en europæisk strategisk konference, der samler de europæiske institutioner, medlemsstaterne, forfatterforbund, biblioteker og endda offentlige telekommunikationsoperatører for at skabe en offentlig europæisk digitaliseringsmodel, som respekterer forfatterne og deres værker, og som gør disse tilgængelige for så mange mennesker som muligt. Dette projekt bør sammen med Europeana fungere side om side med de andre systemer, der findes i verden.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Fru formand! Opgaven med at digitalisere Europas litteraturarv ikke alene for at bevare og huske den, men også for at sprede den og fremme dens indflydelse og give europæerne adgang til deres fantastiske kultur, er en stor udfordring, som de offentlige myndigheder bør være mere involveret i.

I øjeblikket er Google i skudlinjen, fordi virksomhedens kommercielle strategi indebærer et forsøg på at opnå en afgørende, langsigtet fordel ved at etablere et monopol, ikke på indholdet i et globalt virtuelt bibliotek, men på adgangen til dette indhold, og også ved til gengæld at betale regningen for denne digitaliseringsproces.

Jeg tilslutter mig mine kolleger fra Europas højrefløjspartier i deres protest mod en situation med eneret, der fører til et monopol. Vi kan løse de andre store problemer vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder og overholdelse af ophavsrettighederne for værker, der ikke trykkes længere, samt forældreløse værker. Lovgivningen kan tilpasses, så den også tager hensyn til disse.

Det store spørgsmål er imidlertid, hvilke alternativer der er i Europa. Europeanas websted, der har været oppe at køre i et par måneder, har kun 5 % af Europas værker online. Halvdelen af dets indhold kommer fra kilder fra Frankrig, som for en gangs skyld viser vejen frem med Gallica, det nationale franske biblioteks portal, og med INA (det nationale audiovisuelle institut).

Men de midler, der er bevilget, er ingenting i forhold til, hvad der er brug for. Google er parat til at investere 15 mio. EUR om året i hurtig digitalisering, så op til 20 mio. værker kan være tilgængelige om 10 år. Hvor meget er vi parate til at lægge på bordet? Hvis vi ikke kan svare på det spørgsmål, er jeg bange for, at Google vil være den eneste aktør, som kan leve op til bibliotekernes behov.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Fru formand! De potentielle fordele og muligheder, som Googles bogprojekt tilbyder forbrugere, forskere og hovedparten af forlagene og forfatterne i forhold til bevarelsen af kulturarv, er i virkeligheden indiskutable. Vi må imidlertid ikke tage let på de retlige konsekvenser, og det er dem, som jeg som repræsentant for Retsudvalget gerne vil koncentrere mig om.

For det første er de betingelser, der skal opfyldes, naturligvis klare. Jeg tænker på behovet for at respektere ophavsrettigheder og etableringen af et egnet system til udbetaling af honorarer til forfatterne. Desværre er Googles projekt baseret på et anglosaksisk retssystem og på virkeligheden på det nordamerikanske marked, hvilket er fuldstændig utilstrækkeligt for EU's system. I forbindelse med dette støder Googles aktivitet i EU på hindringer, der ikke kun er af juridisk, men også af etisk karakter. Google antager, at en rettighedshaver, som ikke vil være med i en aftale, er forpligtet til at oplyse dette til Google. Det er naturligvis ikke i overensstemmelse med vores lovgivning, som forudsætter, at det, før en bog indscannes og gøres tilgængelig, er nødvendigt at opnå forfatterens samtykke og betale det behørigt gebyr.

Et andet spørgsmål angår såkaldte forældreløse bøger, dvs. værker, hvor det ikke har været muligt at identificere rettighedshaveren. I størstedelen af medlemsstaterne repræsenterer forvaltningsselskaber kendte rettighedshaveres interesser og også uidentificerede rettighedshaveres interesser ved f.eks. at sørge for indtægter fra salget i en bestemt periode for det tilfælde, at rettighedshaveren bliver fundet i fremtiden.

Jeg vil også gerne påpege, at der er behov for at tilpasse de europæiske retlige bestemmelser inden for ophavsret til udfordringerne i den digitale tidsalder. Samtidig støtter jeg fuldt ud fru Redings og hr. McCreevys holdning og også det, som hr. Kallas har sagt i dag om, at digitalisering af ophavsretligt beskyttede værker fuldt ud skal

respektere princippet om ophavsret og om et rimeligt vederlag til forfatterne, så de kan drage fordel af, at den bredere europæiske offentlighed i højere grad får adgang til deres værker. For vi skal selvfølgelig ikke sætte denne mulighed over styr.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Fru formand! De muligheder, som internettet giver, har inspireret Google til at puste nyt liv i cyberspacebøger, som ikke trykkes længere, er glemt eller er forsvundet i tidens tåger. Den storslåede tanke om at skabe et moderne modstykke til biblioteket i Alexandria har imidlertid givet anledning til tvister vedrørende ophavsret.

Den aftale, der blev indgået for to uger siden, tilfredsstillede den amerikanske forfatterforening og den amerikanske forlæggerforening og nogle af deres europæiske sidestykker. Den tillader, at titler, der er udgivet i fire lande, scannes og gøres tilgængelige mod betaling. Disse lande er USA, Det Forenede Kongerige, Australien og Canada. Internetbrugerne fra disse lande vil kunne læse 20 % af e-bøgerne gratis (idet omkostningerne dækkes af annoncører) og skal betale for at læse de resterende 80 %.

Set fra forfatternes og forlagernes synspunkt har dette en dobbelt fordel. For det første vil det give et engangsbeløb fra Google på mellem 60 og 300 USD for retten til at scanne bogen og for det andet 63 % af den fortjeneste, der opnås fra e-bogen gennem Google Bøger. Forfatterne vil med andre ord tjene penge på at udgive bare en enkelt side af deres egne bøger på internettet.

Men kun få tænker på, at ikke-britiske europæiske brugere af Google Bøger, f.eks. en belgisk eller polsk internetbruger, ikke engang vil have adgang til disse 20 % af e-bøgerne. Tjenesten omfatter primært engelsksprogede titler, og de europæiske forlag eller forfattere, som måtte ønske at deltage i programmet, vil selv skulle forhandle med Google. Europæerne vil kun få adgang til de mindst attraktive bogkategorier – titler, som er offentligt eje, og hvis ophavsret for længst er bortfaldet, f.eks. bøger i det franske nationalbibliotek, som ikke er blevet udlånt i 200 år. Dette vil ikke føre til, at der bliver opbygget et komplet elektronisk bibliotek med europæiske titler.

Ud over visse forbehold i forhold til Googles projekt, såsom virksomhedens monopol på udarbejdelsen og udbredelsen af e-bøger, behovet for at betale en del af indtægterne samt annoncering, mener jeg, at manglen på et fælles ophavsretligt system i EU gør det ineffektivt. Den juridiske uro omkring Google har vist os konsekvenserne af, at vi ikke har en ensartet lovgivning om ophavsret i EU, samt at det er umuligt at give et fælles svar på Googles boginitiativ. Det er tydeligt for alle og enhver, at det er blevet en tvingende nødvendighed at harmonisere ophavsretten i EU.

Nessa Childers (S&D). – (EN) Fru formand! Google er en amerikansk virksomhed, som vi alle kender godt, da den tilbyder onlinetjenester, som mange af os bruger dagligt. Da deres europæiske hovedkvarter ligger i Irland, ved jeg, at virksomheden er en fremragende arbejdsgiver og en virkelig leder, når det gælder nyskabende internetteknologi.

Digitaliseringen af bøger såsom Googles bogprojekt har potentialet til at åbne op for enorme mængder af verdens kollektive viden og kulturarv. Vi bør støtte bestræbelserne på at gøre bøger søgbare, læsbare og overførbare. Vi er alle enige om, at et digitalt bibliotek af det omfang, Google foreslår, vil medføre reelle fordele. Det gælder især vores biblioteker i Europa, som opbevarer bøger fra helt tilbage til det 17. århundrede. Kun få mennesker kan komme til at se disse bøger, men ved at lægge dem på nettet vil verden få mulighed for at studere og nyde deres indhold.

Det spørgsmål, vi imidlertid som europæere skal stille, er, om denne kæmpe mængde viden og kultur skal monopoliseres af en enkelt privat amerikansk virksomhed. Jeg tvivler ikke på, at Google ønsker at efterkomme det berømte motto om ikke at gøre noget ondt, "Do no evil". Men hvilken garanti ville vi have for, at de ikke ville udnytte deres monopol til at prissætte disse bøger, så de ville være uden for almindelige borgers rækkevidde? Offentlig adgang til sådanne ressourcer er af altoverskyggende vigtighed.

Faktisk skal vi gøre alt, hvad vi kan for at støtte vores eget digitale bibliotek. Europeana gør næsten 5 mio. elementer tilgængelige online. Dens mission er at tilbyde den bredest mulige offentlige adgang til kulturelle samlinger fra hele Europa. Jeg beklager, at det kun er Frankrig, der har ydet et ordentligt bidrag, og at andre, herunder Irland, har bidraget med så lidt. I betragtning af at mit eget land har sådan en rig og imponerende litterær historie, opfordrer jeg den irske regering til at deltage mere i Europeanoprojektet.

Vi skal værne om den offentlige adgang til vores fælles europæiske kultur og arv. Det tydelige budskab til alle europæiske kulturinstitutioner skal være en opfordring til at digitalisere og gøre det nu.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Fru formand! Det er et princip, at vi skal fremme adgang til oplysninger og uddannelse. Samtidig skal vi også lette adgangen til europæisk og global kultur, hvor det skrevne ord indtager en helt særlig plads. I den forstand er digitaliseringen af bøger og fri adgang til dem ønskelig, men kun på den betingelse, som vi drøfter i dag, nemlig den absolutte beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

Vi har imidlertid institutionaliserede instrumenter i EU. Jeg henviser særlig til Europeana, som vi skal styrke og fremme yderligere. Europeana er en kombination af bibliotek, skole, filmbibliotek og musikarkiv i ét, og dette onlinebibliotek respekterer naturligvis de intellektuelle ejendomsrettigheder og tilbyder alle borgere gratis adgang. Det findes der midler til. Spørgsmålet er, hvordan vi kan bruge den indflydelse, EU har, til at være foregangsmænd og ikke bare overvåge udviklingen i den private sektor.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Fru formand! Dette er endnu et eksempel på vores vandring fra Gutenbergs galakse til en digital en af slagsen. Lovgivningsprocessens langsommelighed er grunden til, at erhvervslivet har overhalet os. Der skal mere fart på lovgivningsprocessen. Vi skal undgå anarki, og vi skal forhindre etableringen af monopoler. Vi skal sikre frihed til både læsere, forfattere og detailhandel. Vi skal også sikre kulturel mangfoldighed og lighed for mindretalssprog. Vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at afskaffe digital analfabetisme. Det bliver vi nødt til, og det er ikke nogen simpel opgave.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – (EN) Fru formand! Jeg er ansvarlig for den nye betænkning om Europeana, og jeg er overbevist om, at vi er nødt til at finde en rigtig god balance mellem på den ene side respekt for intellektuelle ejendomsrettigheder og på anden side let adgang for alle vores brugere.

Det betyder, at vi har behov for meget klare definitioner af, hvordan vi skal reformere ophavsretten, og vi har derfor behov for Kommissionens arbejde med hensyn til, hvilken form vi ønsker, at det europæiske fair use-princip skal antage, samt klare definitioner af forældreløse værker. Jeg vil gerne høre fra Kommissionen, om vi, hvis vi virkelig ikke ønsker at sakke bagud i forhold til USA, bør finansiere digitaliseringen af europæiske kunstværker og bevilge flere midler til Europeana via den nye Lissabonstrategi. Ellers overlader vi det til Google, og det er ikke den bedste løsning til at undgå den monopolstruktur, vi allerede har.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Fru formand! Det er meget ironisk, er det ikke? Det, Google har gjort med at tage immateriel ejendom og gengive det til privat brug, var helt klart ulovligt fra begyndelsen ifølge konklusionerne fra selveste det amerikanske justitsministerium. I mindre målestok kalder vi det for piratkopiering. Hvorfor skal der være forskel på individuelle brugere, der gør sådan noget, og en kæmpe virksomhed som Google?

Derfor skal vores første princip være, at de store aktører ikke får nogen særlige privilegier.

Vores andet princip er, at vi ikke må være afhængige af en monopolvirksomheds velvilje. Som mange af de tilstedeværende her synes jeg, at Google er en interessant virksomhed. Jeg synes, at deres idé er innovativ og god. Men hvad nu hvis de senere hæver priserne, sådan som f.eks. forlagene bag akademiske tidsskrifter gør, så priserne bliver flere hundrede gange så høje? Hvad nu hvis de begrænser adgangen til bestemte bøger? De har en kvote på 15 % til bøger, som kan censureres.

Vi har behov for et digitalt bibliotek, som virkelig er globalt, og som reguleres af et globalt konsortium, der omfatter universiteter, som skal sikre, at kvaliteten ikke holdes nede, og nationale biblioteker, et konsortium, hvor Europa naturligvis får meget større ledelsesmæssige og beslutningsmæssige beføjelser, end det har i øjeblikket. Det startede med bøger. Det næste bliver kunstværker på de europæiske museer. Europa har ikke råd til at ikke at komme med på vognen.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Fru formand! Når vi i øjeblikket taler om en privat virksomheds, i dette tilfælde Googles, digitalisering af verdens bøger, virker det, som om vi kun forholder os til nutiden. I en af talerne blev det sagt, at de tilstedeværende her under alle omstændigheder vil fortsætte med at læse trykte bøger. Men uanset hvilken mulighed vi baner vejen for, vil den give de fremtidige generationer såvel en fordel som en ulempe, hvilket vi naturligvis skal forholde os til. Derfor er det centrale spørgsmål her ikke alene, som det er blevet sagt, at dette vil påvirke Europas kulturindustri. Nej, sådan en beslutning vil påvirke den europæiske kultur. Faktisk er der stor fare for, at en virksomhed vil eje verdens kulturarv eller, når vi ser frem, dens kulturelle samtid. Derfor er det altafgørende, at Europa udarbejder sin egen klare strategi på dette område.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Fru formand! For det første er digitalisering en kæmpe mulighed for at gøre vores kulturarv, europæisk såvel som global, tilgængelig for så mange europæere som muligt. Dette passer rigtig godt sammen med målsætningerne i den nye Lissabonstrategi.

Men det ser for det første ud til, at dette kræver harmonisering af hele spørgsmålet om forældreløse værker. På dette område skal vi først og fremmest have harmoniserede europæiske løsninger vedrørende forvaltning af indtægterne fra forældreløse værker. Her har medlemsstaterne forskellige løsninger.

For det andet kræver udgivelse af værker, der ikke trykkes længere, særligt tilsyn. Efter min mening skal reglerne om disse værker harmoniseres. Vi kan ikke tillade, at der opstår en situation, hvor der ikke er strenge regler for værker, der ikke trykkes længere. For det tredje kan vi ikke acceptere opt-out-metoden i det europæiske retssystem, fordi den giver Google mulighed for at digitalisere værker uden forfatterens samtykke.

Jeg mener, at vi skal vedtage bredere foranstaltninger for EU på dette område. Jeg mener også, at hvis vi ønsker at konkurrere med Google i positiv forstand eller samarbejde med virksomheden, skal vi virkelig sætte mere fart på arbejdet med Europeana og især fremskynde dette arbejde i medlemsstaterne.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Fru formand! Jeg har en lille historie, som jeg gerne vil fortælle for at illustrere min pointe.

Verdenshistoriens formodentlig første sag om ophavsret udspillede sig i Irland for 1 500 år siden, da en munk ved navn Finian inviterede en anden munk ved navn Columcille til sit kloster. Finian var i gang med at skrive et manuskript på det pågældende tidspunkt. Det opdagede Columcille, og han stod op om natten for at skrive det af.

Det brød Finian sig ikke om, og han bad derfor om at få det tilbage. Da han ikke fik det tilbage, appellerede han til overkongen. Overkongen hørte sagen og afgav følgende kendelse – jeg siger det først på irsk – *do gach bó a lao, do gach leabhar a chóip*, eller ”en kalv tilhører sin mor, en afskrift tilhører bogen”.

Dette er ligeså relevant i dag som for 1 500 år siden, fordi ophavsrettigheder og intellektuelle ejendomsrettigheder skal sikres. Så derfor siger jeg ”en kalv tilhører sin mor, en afskrift tilhører bogen”, og ophavsrettigheder og intellektuelle ejendomsrettigheder tilhører hver enkelt forfatter og kunstner.

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Fru formand! Kommissionen gør alt, hvad den kan for at udvikle det digitale område i vores samfund. Det virker for mig, som om Google – og særlig virksomhedens bogprojekt – har vist sig som en markant integrerende faktor for EU, for som De alle ved – og det fremgår også af samtlige dokumenter – hører ophavsretten indtil videre udtrykkeligt hjemme i medlemsstaterne og i den nationale lovgivning.

Nu har vi behov for en slags fælles tilgang, og Kommissionen vil med glæde komme med relevante forslag. Den næste Kommission vil helt sikkert tage disse spørgsmål meget alvorligt, og de vil blive prioriteret højt. Vi er enige om, at bøgerne skal online, og at det skal ske hurtigt. Det vil de komme under alle omstændigheder, uanset om vi ønsker det eller ej. Det vigtigste er, at forfatterne får betaling for onlinebøgerne. Vi planlægger et rammedirektiv om disse spørgsmål, herunder om forvaltningsselskaberne, som skal være gennemsigtige og stå til regnskab for deres medlemmer. Rammedirektivet vil blive fremlagt engang mellem efteråret 2010 og foråret 2011.

Vi må ikke sakke bagud, og vi foreslår enkle EU-regler for forældreløse værker og også for bøger, der ikke trykkes længere. EU-forslaget vil sikre, at der kun sker digitalisering af bøger med forudgående samtykke, og der vil også blive gennemført grundige undersøgelser i forbindelse med forældreløse værker.

Lad os forsætte disse drøftelser. Endnu en gang vil vi gerne takke Retsudvalget og fru Niebler og hr. Lehne for deres initiativ til at indlede denne interessante forhandling.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Bogusław Sonik (PPE), skriftlig. – (PL) Google Bøger, den nye tjeneste, som Google tilbyder, har givet anledning til en del kontroverser i den seneste tid. Projektet er baseret på gratis adgang til et stort antal indscannede bøger, hvoraf 4 mio. er skrevet af europæiske forfattere. Situationen rejser spørgsmål om begrænsning af friheden på internettet og om de udfordringer, som lovgiverne står over for som følge af et informationsamfund i dynamisk udvikling.

Som Kommissionen helt rigtigt påpeger, skal digitaliseringen af ophavsretligt beskyttede bøger fuldt ud respektere det ophavsretlige princip og betale et ordentligt honorar til forfatterne, som har mest gavn af, at den bredere europæiske offentlighed får adgang til deres værker. Samtidig har Kommissionen imidlertid rejst spørgsmålet om, hvor egnet det europæiske ophavsretlige system er i forhold til udfordringerne i den digitale

tidsalder. Tillader det nuværende regelværk de europæiske forbrugere at få adgang til digitaliserede versioner af bøger? Garanterer det betaling til forfatterne?

Googles bogprojekt gør bøger tilgængelige for en meget bredere læzerskare, end et konventionelt bibliotek ville gøre. Den gratis udbredelse af bøger på nettet er imidlertid stødt på begrænsninger i lighed med dem, der er opstået inden for musikudgivelse. Lovgivningen er ikke fulgt med udviklingen inden for digital kommunikation, så der er behov for nye lovgivningsmæssige rammer, som gør det muligt at regulere en virkelighed i udvikling. Vi skal også have et kompromis mellem fordelene ved projekter såsom Google Bøger og forfatternes rettigheder i forhold til at modtage honorarer for deres værker.

(Mødet udsat kl. 11.50 og genoptaget kl. 12.00)

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

5. Undertegnelse af retsakter vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure: se protokollen

6. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

6.1. Det europæiske år for frivilligt arbejde (2011) (A7-0077/2009, Marco Scurria) (afstemning)

– Før afstemningen:

Marco Scurria, ordfører. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne meget hurtigt takke Parlamentet, alle udvalgene, ordførerne og skyggeordførerne for deres arbejde med denne betænkning.

Vi har udarbejdet en betænkning, der øger profileringen af den frivillige sektor. Der er 100 mio. mennesker i Europa, som arbejder inden for dette område, og hver dag bruger de uselvisk deres tid på at hjælpe andre og vores samfund.

Her er det arbejde, vi har gjort, nemlig at få øget budgettet og forbedret aktiviteterne på såvel lokalt plan som på EU-plan til gavn for organisationerne.

Jeg vil gerne takke hr. Šeševović og det svenske formandskab for det fremragende resultat, vi sammen har nået.

Jeg tror, at dette år vil markere begyndelsen på, at Parlamentet viser ægte interesse for dette område, som nogen har kaldt vores samfunds ryggrad.

Endnu en gang vil jeg gerne takke alle dem, der har arbejdet på denne vigtige betænkning.

6.2. Aftale om videnskabeligt og teknologisk samarbejde EF/Ukraine (A7-0074/2009, Herbert Reul) (afstemning)

6.3. Det internationale partnerskab for samarbejde om energieffektivitet (IPEEC) (A7-0075/2009, Herbert Reul) (afstemning)

6.4. Udvidelsesstrategien 2009 vedrørende det vestlige Balkan, Island og Tyrkiet (afstemning)

7. Velkomstord

Formanden. - Jeg har en meddelelse, som måske er meget passende, da vi netop har stemt om vores betænkning om udvidelsesstrategien for 2009.

Det glæder mig at kunne meddele, at vi i dag har besøg af en delegation fra det kroatisk parlament, Sabor.

(Bifald)

De er under ledelse af Mario Zubović, som netop har afsluttet det tiende møde i Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Kroatien.

Kære medlemmer af Sabor, vi byder Dem velkommen til Europa-Parlamentet her i Strasbourg. Som De kan se, har vi netop i denne uge drøftet spørgsmålet om udvidelse, og vi ønsker, at Kroatien bliver optaget i EU så hurtigt som muligt.

(Bifald)

De står naturligvis over for de sidste udfordrende forhandlingsrunder, og vi opfordrer Dem på det varmeste til at intensivere Deres forberedelser.

Mine damer og herrer! Vi ser frem til at byde kroatisk observatører velkommen i Parlamentet meget snart, og vi glæder os til at sidde i Parlamentet sammen med Dem i løbet af denne valgperiode.

Mange tak for Deres besøg her i dag.

8. Afstemningstid (fortsat)

8.1. Afskaffelse af vold mod kvinder (afstemning)

8.2. En politisk løsning på sørøveri ud for Somalia (afstemning)

8.3. Røgfrie miljøer (afstemning)

8.4. Ratificeringen og gennemførelsen af de opdaterede ILO-konventioner (afstemning)

8.5. FAO's verdenstopmøde om fødevarer sikkerhed – udryddelse af sult i verden (afstemning)

9. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

– Forslag til beslutning: Udvidelsesstrategien 2009 vedrørende det vestlige Balkan, Island og Tyrkiet (B7-0185/2009)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Fru formand! Jeg vil gerne først fremhæve kvaliteten af den indsats, som Gabriele Albertini har lagt i udarbejdelsen af forslaget. Jeg vil også gerne sige, at jeg stemte for forslaget, fordi udvidelse er en vigtig politisk gestus for EU. Jeg vil gerne påpege, at jeg har stemt anderledes end min politiske gruppe vedrørende en række spørgsmål, grundlæggende i forbindelse med Kosovo, da jeg har en anden holdning end de fleste europæiske lande i Kosovospørgsmålet. Derfor stemte jeg anderledes vedrørende ændringsforslag 17 i artikel 19, ændringsforslag 22, ændringsforslag 24 og også efter henvisning 4 i punkt 10.

Jeg opfatter fortsat udvidelse som yderst vigtig, men jeg mener også, at der skal tages højde for den uenighed, som fem af medlemsstaterne har udtrykt.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Fru formand! De stemmer, der er afgivet af den spanske socialdemokratiske delegation vedrørende Kosovo, støtter, at man ikke internationalt anerkender Kosovos ensidige uafhængighedserklæring.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Fru formand! Jeg stemte imod beslutningen om udvidelsesstrategien, fordi den indeholder mange flatterende ord om Tyrkiets fremskridt i henhold til Københavnskriterierne. Jeg ser ingen tegn på sådanne fremskridt. Jeg beder mine kolleger forstå én gang for alle, at Tyrkiet er et land, som for mindre end 100 år siden begik folkedrab på folkeslag inden for sine egne grænser og folkeslag, som for nylig havde frigjort sig fra det tyrkiske herredømme. I dag fortsætter Tyrkiet med at begå folkedrab, og dets befolkning og politiske klasse er stolte af det, deres land har gjort. For 20 år siden støttede Tyrkiet terrororganisationer og eksporterede terrorisme. Landet fortsætter den dag i dag med at støtte tætte forbindelser til terrororganisationer. Hvis vi ønsker at få et land ind i EU, som stadig er stolt af folkedrab og støtter terrorisme, så værsgo at sige ja. Men jeg er helt sikkert imod det.

FORSÆDE: Rainer WIELAND

Næstformand

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Hr. formand! Jeg stemte for denne betænkning, men jeg vil gerne rejse en vigtig problemstilling i forhold til den.

Efter min mening skal vi i Parlamentet og i EU sikre, at alle lande, der ønsker at blive medlem af EU, overholder Københavnskriterierne. Det er meget vigtigt at sikre, at menneskerettigheder, demokrati, meningsfrihed og retsstatsprincippet kan gennemføres.

I dag har vi også stemt om kvinders rettigheder og kvinders ret til et liv uden vold. Jeg mener, at det i denne forbindelse er meget vigtigt at sikre, at kvinders og børns rettigheder gennemføres i alle lande, der ønsker at blive optaget i EU.

I den henseende taler jeg primært om Tyrkiet. Tyrkiet skal gennemføre hurtige reformer og ændringer, hvis det skal blive klar til at blive medlem af EU, selv om jeg ikke selv tror på, at det vil ske i vores levetid. Det er ikke desto mindre vigtigt, at vi i EU i fællesskab overholder de aftalte regler, Københavnskriterierne.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har også stemt nej, fordi jeg mener, at Tyrkiet skal opfylde alle kriterierne, før vi kan afgive sådan en positiv erklæring her. Jeg vil især gerne fremhæve tvisten om grænsedragningen mellem Cypern og Tyrkiet, der stadig ikke er afgjort, og den ulovlige besættelse af Cypern, som endnu ikke er bragt til ende. Jeg ønskede imidlertid ikke at stemme mod de andre kandidatlande. Jeg ville især gerne gøre en undtagelse i forhold til Balkanlandene, som jeg gerne vil byde velkommen her i Parlamentet så hurtigt som muligt.

– Forslag til beslutning: Afskaffelse af vold mod kvinder (B7-0139/2009)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Hr. formand! Jeg afholdt mig fra at stemme om denne beslutning, selv om spørgsmålet er vigtigt, endda meget vigtigt. Jeg forstår imidlertid ikke, hvorfor spørgsmålet om bekæmpelse af vold mod kvinder skal behandles sammen med spørgsmålet om reproduktiv valgfrihed. Under forhandlingen om dette emne i går var det noget vrøvl, nogle af talerne kom med. Fru Senyszyn anklagede den katolske kirke for at undertrykke kvinder.

Man kan næsten ikke sige noget mere absurd. I Polen er der ingen æresdrab, omskæring af piger er ikke almindelig praksis, der er ikke selektiv abort, der er ingen proformaægteskaber, og folk bliver ikke stenet for faktisk eller påstået utroskab. Der sker ikke på nogen måde forskelsbehandling af kvinder i lovgivningen, og alle tilfælde af vold mod kvinder bliver fordømt af alle, både af borgerne og af den katolske kirke. Heldigvis fandt den slags ekstreme udtalelser ikke vej ind i beslutningen, så jeg undlod bare at stemme.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Hr. formand! Jeg stemte for beslutningsforslaget om afskaffelse af vold mod kvinder. Jeg dedikerer min stemme til de næsten 7 mio. italienske kvinder, som hvert år bliver udsat for vold af mænd. Jeg dedikerer den naturligvis også til alle de kvinder i Europa, som befinder sig i den samme situation.

Til tider bliver vi fristet til at tro, at dette fænomen kun findes i udkanten af vores samfund, mens vold mod kvinder faktisk frem for alt sker inden for hjemmets fire vægge. Det er således et fænomen, der påvirker os direkte.

Ældre kvinder har sværere ved at beskytte sig selv. Derfor må vi ikke glemme dem, for vold er ikke kun fysisk, men også kulturel. Vold kan også indebære at nægte en person bevægelsesfrihed.

Derudover er kvinder unge piger, før de bliver voksne, og vold mod en ung pige forhindrer hende i nogensinde at nyde livet.

Jeg håber derfor, at Parlamentet fra nu af vil træffe konkrete foranstaltninger for at sikre, at alt dette ikke bare forbliver gode intentioner.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Hr. formand! Vold mod kvinder er et udbredt problem i hele Europa og faktisk i hele verden. Alene i Sverige, hvor der bor 9 mio. mennesker, bliver 380 kvinder mishandlet hver dag. En femtedel af den kvindelige befolkning bliver udsat for vold, og 45 % af alle kvinder mellem 16 og 64 år har på et tidspunkt i deres liv været offer for vold. Det er helt igennem rystende. Det at blive udsat for vold i hjemmet er en forfærdelig overtrædelse af den personlige integritet. Mænd og kvinder skal have de samme muligheder for fysisk integritet.

Den vold, der foregår på vores kontinent, er bevis på, at der stadig er lang vej igen, hvad angår arbejdet med at fremme lighed i Europa. EU kan ikke fortsætte med at ignorere dette. Jeg hilser derfor beslutningen om afskaffelse af vold mod kvinder velkommen og opfordrer den nye Kommission og Rådet til også at tage deres del af ansvaret i denne sag. Jeg agter at sikre, at Kommissionen bliver tvunget til at fremlægge et forslag, som skal forbedre situationen i forhold til vold mod kvinder.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg stemte helhjertet for denne beslutning, fordi jeg mener, at vi skal gå sammen på tværs af de politiske grupper for at nå et fælles mål – at fordømme, øge bevidstheden om og bekæmpe alle former for vold mod kvinder.

Jeg er særlig bevidst om kvinder i konflikter, fordi jeg deltog i, ydede hjælp under og gennemlevede hele konflikten i Bosnien-Herzegovina og delvist også sammen med Røde Kors i Darfur. Jeg mener, at vi nu har et fantastisk instrument i form af Stockholmprogrammet, som gør os i stand til at gå fra ord til handling. Jeg vil gerne takke det svenske formandskab for at have inkluderet styrkelse af kvinders indflydelse og bekæmpelse af vold mod kvinder i Stockholmprogrammet. Jeg vil helt sikkert arbejde for, at bekæmpelsen af vold mod kvinder bliver prioriteret højt i gennemførelsen af Stockholmprogrammet.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne understrege, at spørgsmålet om vold mod kvinder er ekstremt vigtigt, og jeg er meget glad for, at Parlamentet har taget problemet op. Noget, som fortjener særlig opmærksomhed, er problemet med de mest aggressive og brutale seksuelt begrundede forbrydelser, som begås mod kvinder, men hvor reaktionen fra retssystemet i visse europæiske lande ikke altid er tilstrækkelig. De domme, som domstolene afsiger i sådanne sager, er ofte yderst milde, hvilket i nogle tilfælde betyder, at kvinderne ikke længere er motiveret for at anmelde de voldsomme hændelser, de har været udsat for, til de retshåndhævende myndigheder. Det fører til en usynlig kriminalstatistik. Derfor skal vi i sager med disse yderst voldsomme og alvorlige forbrydelser mod kvinder, hvor der bruges vold, og som er seksuelt motiverede, fokusere mere på bestræbelserne på at standardisere strafudmålingen for at opnå en fornemmelse af sikkerhed og også en følelse af retfærdighed og moralsk tilfredsstillelse for de kvinder, der er blevet behandlet på sådan en grusom måde.

Jeg vil gerne understrege, at jeg ikke kunne stemme for beslutningens endelige tekst på grund af dens ideologiske og radikale holdning til abortspørgsmålet, en holdning, som strider mod kristne værdier.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne afgive en stemmeforklaring om spørgsmålet om bekæmpelse af tobaksrygning, hvis det er muligt. Jeg skal gøre det meget kort.

Formanden. – Hr. Wojciechowski, ifølge reglerne skal vi behandle emnerne ét efter ét. Vi har netop drøftet afskaffelsen af vold mod kvinder og går nu videre til spørgsmålet om en politisk løsning på sørøveri ud for Somalia. Én ting ad gangen!

– Forslag til beslutning: En politisk løsning på sørøveri ud for Somalia (RC-B7-0158/2009)

Louis Bontes (NI). – (NL) Hr. formand! Det nederlandske frihedsparti (PVV) stemte mod dette beslutningsforslag om Somalia, og jeg vil gerne forklare hvorfor.

PVV er af den opfattelse, at overvågning af skibe ud for Somalia ikke er en opgave for EU. Det er i stedet helt igennem en opgave for NATO. Europa har ingen hær, og det har heller ikke noget at gøre der. Dette er helt igennem en opgave for NATO.

PVV er også af den opfattelse, at der skal være marinesoldater ombord på handelsskibe for at gøre det muligt at modstå direkte angreb fra sørøvere. Jeg vil derfor gentage, at sørøveri i farvandet ud for Somalia skal standses, men ikke på denne måde.

– Forslag til beslutning: Røgfrie miljøer (B7-0164/2009)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Hr. formand! Rådets anbefalinger vedrørende røgfrie miljøer har til formål at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at beskytte borgerne mere effektivt mod tobaksrøg. Det er i overensstemmelse med de internationale forpligtelser, der følger af WHO's rammekonvention om tobakskontrol.

Jeg støtter denne anbefaling. Rygning er fortsat den hyppigste årsag til sygdomme, som fører til for tidlige dødsfald. Disse omfatter hjerte-kar-sygdomme, kræft og kroniske luftvejssygdomme og i mindre grad nedsat frugtbarhed hos unge kvinder og mænd.

I en situation med demografisk krise og udvikling af nye, dyre fertilitetsmetoder skal vi fokusere mere på at øge bevidstheden om problemet. Det er nødvendigt at begynde i familien for at beskytte vores børn mod rygningens negative konsekvenser.

Jeg vil gerne afslutningsvis komme med en vigtig anmodning om, at tobaksindustriens reaktioner på aktiviteterne konsekvent bliver overvåget for at forhindre, at den skyder antiryggekampagnerne i sænk.

Axel Voss (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne tale om to aspekter i forhold til det røgfrie miljø. For det første har jeg stemt for, at medlemsstaterne får bemyndigelse på dette område, dels på grund af subsidiaritetsbegrebet, dels fordi vi ikke har nogen bemyndigelse. Selv om jeg går stærkt ind for røgfrie miljøer, mener jeg, at vi skal følge reglerne i denne sag.

Det andet aspekt er, at jeg synes, det er irriterende, at EU støtter dyrkningen af tobak. Den bliver udfaset, og jeg har også stemt for det, fordi jeg ikke kan få det til at hænge sammen med tanken om helt at forbyde rygning. Derfor skal vi være konsekvente. Hvis vi ønsker at bekæmpe rygning, skal vi ikke støtte tobaksdyrkning.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Den tyske konservative gruppe (CSU) ønsker klare og praktiske regler for beskyttelsen af ikkerygere i hele Europa. Efter min mening betyder "i hele Europa" ikke nødvendigvis "fra Europa". Mange medlemsstater har allerede regler om beskyttelse af ikkerygere, og andre er ved at indføre sådanne regler.

Jeg mener ikke – på linje med størstedelen af mine kolleger her i Parlamentet, hvilket jeg er meget glad for – at vi i Bruxelles skal gennemtvunge regler om beskyttelse af ikkerygere, eller at vi kan gøre det mere effektivt. EU har ingen bemyndigelse på dette område. Vi er kun ansvarlige for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen. Det er her, problemet ligger, fordi det vigtigste for mig er at beskytte børn og unge, og denne gruppe, som specifikt har brug for beskyttelse, vil ikke være dækket af regler, som udelukkende angår sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.

Derfor skal medlemsstaterne skride til handling på dette område. Jeg har stemt for beslutningen, og jeg er glad for, at dette ændringsforslag er blevet vedtaget.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg kommer fra et land, som har indført et forbud mod rygning på arbejdspladsen. Faktisk var jeg medlem af det irske parlament på det tidspunkt, og jeg støttede forbuddet fuldt ud.

Vi står imidlertid i en lidt anden situation her i Parlamentet, hvor vi skal tage hensyn til subsidiaritetsprincippet. Det er korrekt, at der kan være en problemstilling i forhold til beskyttelsen af arbejdstagernes helbred – vi har allerede lovgivning på dette område, f.eks. om udsættelse for elektromagnetisk stråling – men vi kan ikke, som vi gjorde i punkt 7, opfordre medlemsstaterne til, at de, hvor der allerede findes rygeforbud, respekterer princippet om lighed mellem forskellige typer etableringer inden for hospitalssektoren. I går stemte vi om de nationale parlaments rolle og deres beføjelser i forhold til foreslået EU-lovgivning på subsidiaritetsområdet i henhold til den nye Lissabontraktat, så vi skal være meget påpasselige med, at vi er konsekvente i den måde, vi stemmer på.

Endelig talte jeg med min kollega helt i begyndelsen og gik glip af afstemningen om det europæiske år for frivilligt arbejde. Jeg vil gerne anføre, at jeg fuldt ud støtter Parlamentets forslag om et sådant år, idet jeg har stået i spidsen for kampagnen for at sikre 2011 denne status i sidste valgperiode.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Hr. formand! Det er en smule følelsesladet for mig at afgive denne stemmeforklaring, da min mor blev født på den tobaksfabrik her i Strasbourg, hvor min bedstefar arbejdede. Denne fabrik er netop lukket.

Da den franske fabrik, der producerede tobak og tændstikker, en offentlig tjeneste på det tidspunkt, blev omdannet til et aktieselskab, fik medarbejderne at vide, at det ikke ville få nogen konsekvenser for deres arbejde. I dag kan vi også forstå bekymringen i andre dele af den offentlige sektor, som står over for de samme problemer.

Vi kan helt bestemt forstå og retfærdiggøre kampagnen mod rygning med alle de skadelige konsekvenser, dette har for folks helbred. Den franske tobaksproduktion er imidlertid desværre forsvundet. Tobaksfabrikken i Strasbourg er lukket, men folk ryger stadig. De er fortsat med tobak, der er importeret fra udlandet.

Derfor støtter jeg personligt de priser, der er aftalt for europæiske tobaksproducenter, i det mindste så længe folk fortsætter med at ryge i Europa. Jeg foretrækker, at det bliver dyrket her i stedet for at blive importeret fra andre steder.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Hr. formand! Tak, fordi jeg får lejlighed til at få ordet. Jeg støtter EU's tiltag i forhold til at reducere tobaksforbruget, men jeg mener ikke, at disse tiltag skal baseres på en reduktion af støtten til tobaksproducenterne. Det skyldes, at tobaksproduktionen ikke er forbundet med tobaksforbruget. Hvis vi mindsker eller afvikler produktionen, eller hvis vi fjerner støtten til de landbrug, som producerer tobak, vil der stadig være et forbrug, men af importeret tobak. Bekæmpelse af tobaksproducenterne er ikke måden at reducere rygning på. Det ville svare til at prøve at mindske ølindtaget blandt unge ved at lægge ud med at bekæmpe humleproducenterne. Derfor støttede jeg med min stemme den holdning, at produktionen af tobak ikke har nogen indflydelse på forbruget deraf.

– Beslutningsforslag: FAO's verdenstopmøde om fødevarerikkerhed – udryddelse af sult i verden (RC-B7-0168/2009)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Hr. formand! Fødevarekrisen er ikke kun et økonomisk og humanitært problem, den handler også om verdensfred og sikkerhed.

Jeg støttede med stor glæde den vedtagne beslutning, selv om jeg har forbehold i forhold til løsningen på problemet med sult i verden. Verdenstopmødet om fødevarerikkerhed udviklede sig ikke, som arrangørerne havde håbet. Selv om spørgsmålet om sult har socioøkonomiske, finansielle og kulturelle dimensioner, foregik drøftelserne på topmødet kun på det tekniske plan. Selv FAO's generaldirektør, Jacques Diouf, var skuffet over mødet og over, at der ikke deltog nogen repræsentanter for de vestlige lande i mødet. Repræsentanterne for ilandene vedtog ingen konkrete forpligtelser.

Jeg kan ikke lade være med at se spørgsmålet om at løse problemerne med sult og fattigdom som noget, der foregår i medierne, snarere end som et konkret problem, der kræver en hurtig løsning. Grundlaget for solidaritet er viljen til at påtage sig et reelt ansvar, når man mødes med folk i nød.

Skriftlige stemmeforklaringer

– Betænkning: Marco Scurria (A7-0077/2009)

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton, Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage, Mike Nattrass og Nicole Sinclair (EFD), *skriftlig.* – (EN) UKIP beundrer frivilligt arbejde og anerkender det bidrag til samfundet, det kan udgøre. Men denne betænkning opfordrede til utilslørret politisering af frivilligt arbejde til EU-formål og til at bruge britiske skatteyderes penge til at opnå denne politisering. Derfor kunne vi ikke støtte forslaget.

David Casa (PPE), *skriftlig.* – (EN) Frivilligt arbejde er en afgørende faktor i moderne samfund. Det er noget, den pågældende gør af egen fri vilje, og det kan have en utrolig positiv indvirkning på en masse andre menneskers liv. Derfor er det europæiske år for frivilligt arbejde et vigtigt initiativ. Jeg er enig med ordføreren. Af disse årsager har jeg valgt at stemme for betænkningen.

Diane Dodds (NI), *skriftlig.* – (EN) Jeg stemte for forslaget som en anerkendelse af de mange frivillige, der udfører en uvurderlig indsats uden at få den anerkendelse, de fortjener. Uden deres bidrag til samfundet, som de ikke modtager noget økonomisk vederlag for, ville Det Forenede Kongerige være et ringere sted. Selv om jeg er imod hele princippet om europæisk statsborgerskab, anerkender jeg værdien af den indsats, frivillige yder. Derfor støttede jeg forslaget.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for hr. Scurrias betænkning om det europæiske år for frivilligt arbejde (2011), der slår til lyd for større støtte fra EU's institutioner til denne sektor, som millioner af europæiske borgere er involveret i, og som er afgørende for at fremme solidaritet og social inklusion. Jeg mener, at både budgettet og koordineringen skal forøges på fællesskabsniveau for at konsolidere de initiativer, der er en del af det europæiske år for frivilligt arbejde, såsom oplysningskampagner og transnationale udvekslinger med fokus på idéer og god praksis.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Den mest grundlæggende definition af frivilligt arbejde er goodwill i aktion. Det tilbydes generøst og uden beregning, utvungent og uden betingelser. Det er også en fundamental hjørnesteen i ethvert samfund, for det arbejde, der udføres af tusindvis af frivillige – unge som gamle, i officielle eller uofficielle stillinger inden for sundhed, velfærd, uddannelse, miljøet eller kultur – gør en forskel for tusindvis af mennesker hver eneste dag.

Set i det lys burde vi glæde os over initiativet til det europæiske år for frivilligt arbejde, som vil give de mange anonyme frivillige den opmærksomhed, de fortjener, og derved gøre os alle bevidst om deres enorme indsats og forsøge at skabe gunstigere forhold for dem i udførelsen af deres aktiviteter.

Denne tanke falder i tråd med tankerne hos Det Socialdemokratiske Centrumsparti – Folkepartiet, som er det første og eneste portugisiske politiske parti, der har set på spørgsmålet om frivilligt arbejde og fremlagt praktiske forslag for at hjælpe frivillige og give dem den værdighed og anerkendelse, de fortjener.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi stemte for denne betænkning på trods af visse selvmodsigelser og mindre afsnit, som vi er uenige i.

Frivilligt arbejde spiller utvivlsomt en vigtig rolle for samfundet. Det fremmer værdier som solidaritet og gensidig hjælp, bidrager til social integration og hjælper med at overvinde diskriminerende opfattelser for blot at nævne nogle få fordele.

Betænkningen tager fat om grundlæggende aspekter såsom forskellen mellem betalt og frivilligt arbejde og social støtte til den frivillige ved at kaste lys på spørgsmål som arbejdsmiljø og uddannelse.

Ikke desto mindre mener vi, at det er nødvendigt at sikre, at frivilligt arbejde ikke erstatter en indsats fra medlemsstaterne, og at det ikke må bruges til at opfylde behov, der hører under socialforsorgen. Vi går ind for at fremme almenyttige organisationers aktiviteter ved hjælp af effektiv og tilstrækkelig støtte. Disse organisationer omfatter kooperative grupper, kollektiver og lokale foreninger, beboerforeninger, sports-, fritids-, kultur- samt børne- og ungdomsorganisationer.

Vi må også understrege, at frivilligt arbejde er lige så afhængigt af, at arbejdstagere har fritid, og at det er uforeneligt med udnyttelse, ureglementerede eller urimelige arbejdstider, lav løn og jobusikkerhed.

Seán Kelly (PPE), skriftlig. – (EN) Jeg har med stor glæde stemt for at kalde 2011 for det europæiske år for frivilligt arbejde. Det er en stor fordel for de utallige frivillige organisationer i alle EU's medlemsstater. Jeg vil gerne fremhæve den centrale rolle, sportsforeninger spiller for frivilligt arbejde, og det skal de anerkendes for, selv om det ikke omtales specifikt i loveteksten. Den største frivillige forening i Irland er rent faktisk sportsforeningen Gaelic Athletic Association. Den indsats, som alle med forbindelse til denne fantastiske forening yder, fortjener anerkendelse og ros.

Barbara Matera (PPE), skriftlig. – (IT) Frivilligt arbejde er udtryk for europæiske sociale værdier såsom solidaritet og ikkediskrimination. Samtidig med at det bidrager til de frivilliges personlige udvikling, skaber det også social samhørighed. Derfor fortjener det anerkendelse og støtte fra de europæiske institutioner, medlemsstaterne, lokale og regionale myndigheder og forskellige medlemmer af civilsamfundet i overensstemmelse med deres respektive ekspertise.

Det europæiske år for frivilligt arbejde (2011) vil gøre det muligt at give de aktiviteter, der arrangeres inden for dette område, en europæisk dimension, og derfor er det håbet, at det vil have en betydelig indflydelse på civilsamfundet.

De anslåede 3 mio. EUR til forberedende initiativer i 2010, forøgelsen af de af Parlamentet godkendte bevillinger til 8 mio. EUR for 2011 og en høj samfinansieringsgrad – 1,8 % for at være præcis – for projekterne vil gøre det muligt at opnå de fastsatte mål gennem samarbejde mellem de forskellige niveauer.

Sluttelig er det værd at nævne den rolle, som frivilligt arbejde, hvis det støttes ordentligt, kan spille i forhold til pensionerede arbejdstagere i betragtning af det voksende antal ældre i civilsamfundet.

Iosif Matula (PPE), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for udkastet til betænkning om det europæiske år for frivilligt arbejde af flere årsager. Det er velkendt, at frivillige aktiviteter giver dobbelt udbytte, nemlig både for personen og for samfundet. På den ene side giver frivilligt arbejde borgerne lejlighed til at lære og tilegne sig nye færdigheder og til selvudvikling. På den anden har det også en social funktion, fordi det bidrager til at skabe en følelse af solidaritet og et tilhørsforhold. I betragtning af lokalsamfunds stadig voksende indbyrdes afhængighed i en globaliseret verden og den sideløbende negative udvikling i form af stadig mere individualistisk opførsel bliver det vigtigere og vigtigere at tilskynde til borgernes sociale deltagelse. Her taler jeg om aktiviteter, der både involverer unge og ældre. Desuden tror jeg, at den direkte udveksling af erfaringer mellem frivillige organisationer fra ethvert tænkeligt hjørne af EU har betydelig indflydelse i betragtning af, at de værdier, der motiverer dem alle, er de samme. Formålet er identisk, nemlig at hæve levestandarden og forbedre livskvaliteten, sikre høj beskæftigelse, forbedre den sociale samhørighed og bekæmpe udstødelse. Det er med andre ord præcis de værdier, som EU bygger på.

Emma McClarkin (ECR), *skriftlig*. – (EN) På trods af den anmodning om budgetforøgelse, som jeg var imod og stemte imod under udvalgsbehandlingen, støtter jeg fuldt ud den samlede betænkning om det europæiske år for frivilligt arbejde. Frivillige er ofte ubesungne helte. De har umådelig indflydelse på deres samfund og på folks liv. I hårde økonomiske tider som nu bliver frivilligt arbejde så meget vigtigere, og det er grunden til, at jeg og andre, der har fremlagt denne betænkning, er ivrige efter ikke kun at skabe større opmærksomhed om fordelene ved frivilligt arbejde, men også efter at skabe et europæisk år, hvor ordentligt finansierede initiativer vil give frivillige organisationer mulighed for at tilskynde nye frivillige til at melde sig.

Vi må sørge for, at det europæiske år for frivilligt arbejde udnyttes som platform for at anerkende det bidrag, de frivillige yder til vores samfund, men også benytte lejligheden til at opnå en bedre forståelse af de hindringer, der står i vejen for frivilligt arbejde, og af, hvad vi kan gøre for at hjælpe med at nedbryde dem og fremme frivilligt arbejde. Det er et eksempel på, hvad EU burde beskæftige sig med – udveksle god praksis på områder såsom frivilligt arbejde i stedet for at skabe mere og mere unødvendigt bureaukrati.

Robert Rochefort (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Jeg støttede betænkningen om det europæiske år for frivilligt arbejde i 2011, der har til hensigt at fremme dialog og udveksling af god praksis i forbindelse med frivilligt arbejde mellem myndigheder og interessenter i medlemsstaterne. Med de senere års mere og mere individualistiske opførsel, søgningen efter nye måder at udtrykke sig individuelt på og sågar de demografiske tendenser, der er i forandring, har det aktive medborgerskab oplevet betydelige forandringer.

Derfor må det frivillige arbejde også tilpasse sig for at gøre det muligt for et stort antal mennesker at involvere sig i frivilligt arbejde på forskellige måder og på forskellige tidspunkter i deres liv. Det kan indebære at udnytte det potentiale, der udgøres af de ældre, og at definere nye former for involvering med større fleksibilitet i forhold til varighed og måder at deltage på.

Med sin lange tradition for frivilligt arbejde må Europa hjælpe med at frigive dette potentiale. Frivilligt arbejde giver de involverede adgang til at lære (det er tydeligt, at deltagelse i frivilligt arbejde giver borgerne nye færdigheder, bidrager til deres personlige udvikling og forøger deres samhørighedsfølelse i forhold til samfundet). Det er også udtryk for europæiske værdier som solidaritet, aktivt medborgerskab og ikkeforskelsbehandling i så forskellige sektorer som uddannelse, kultur, miljø, social velfærd og sundhed.

Joanna Senyszyn (S&D), *skriftlig*. – (PL) Jeg støttede betænkningen om det europæiske år for frivilligt arbejde (2011). Vi må tillægge spørgsmålet om frivilligt arbejde større vigtighed i EU's medlemsstater, ligesom vi bør iværksætte politiske initiativer, der støtter de frivilliges indsats. Parlamentets ændringsforslag indfører mange betydelige ændringer i Kommissionens forslag, og de bør medtages af Rådet. Det budgetterede beløb, der er øremærket til opfyldelse af målene for det europæiske år for frivilligt arbejde (2011), og som beløber sig til 6 mio. EUR, er utilstrækkeligt (til sammenligning er budgettet for det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse næsten tre gange større).

Frivilligt arbejde er vederlagsfri aktiviteter, men det betyder ikke, at det ikke genererer udgifter. Frivilligt arbejde har behov for økonomisk og politisk støtte fra alle interessenter, dvs. ikkestatslige organisationer, regeringer, administrative myndigheder på både nationalt og lokalt plan samt virksomheder. Der burde forekomme politisk engagement i form af fordelagtige politikker, der støtter frivilligt arbejdes udvikling og infrastruktur. Det er et særlig vigtigt spørgsmål for Polen, som overtager formandskabet for EU i 2011. Jeg vil gerne bede den polske regering om at følge Parlamentets eksempel og tage initiativ til at forøge den økonomiske støtte til det europæiske år for frivilligt arbejde. Jeg støtter fuldt ud forslaget om at afsætte midler til oprettelsen af en interaktiv database for frivillige og frivillige organisationer, der skulle være tilgængelig for alle interessenter, og som fortsat skulle være i drift efter 2011.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *skriftlig*. – (PL) 2011 vil være det europæiske år for frivilligt arbejde, som har til formål at hædre og ære frivillige og deres bidrag til samfundet. Det er et vidunderligt forslag. Frivilligt arbejde forekommer i mange forskellige former over hele Europa, men alle vegne, uanset hvor det er, er det karakteriseret ved, at folk ønsker at hjælpe andre uden at få penge for det, eller at de med glæde involverer sig i miljøbeskyttelse eller i at arbejde for at sikre, at alle borgere kan leve et værdigt liv.

Det er værd at understrege, at frivilligt arbejde utvivlsomt har en positiv indflydelse på Europas fremvoksende identitet, som har rødder i disse værdier og udgør et godt grundlag for at udvikle en forståelse mellem borgere fra forskellige sociale grupper og lande fra hele det europæiske samfund. Desuden er frivilligt arbejde vigtigt for integrationen, socialpolitikken og uddannelse. Vi skal også huske, at det har stor betydning for interkulturel dialog og for dialog mellem generationerne, og det bidrager til udviklingen af en social ansvarsfølelse.

Frivilligt arbejde har også økonomisk værdi, det må vi ikke glemme. Der er jo tale om vederlagsfri aktiviteter, men det betyder ikke, at der ikke er økonomiske udgifter forbundet med det. Derfor er det vigtigt, at frivilligt arbejde støttes af Fællesskabet. Der er behov for en politik baseret på velvillige relationer, der vil støtte frivilligt arbejdes udvikling og infrastruktur. Jeg tror, at støtte til belønning og anerkendelse af frivillige aktiviteter ved hjælp af økonomiske midler vil motivere enkeltpersoner, virksomheder og organisationer.

Oldřich Vlasák (ECR), *skriftlig*. – (CS) Jeg vil gerne forklare min stemme om Marco Scurrias betænkning om forslag til Rådets beslutning om det europæiske år for frivilligt arbejde. Jeg betragter personligt vederlagsfri frivillige aktiviteter som en vigtig del af vores samfund. I mit land, Tjekkiet, er de frivillige organisationer, der er flest af, og som har eksisteret længst, de frivillige brandmænd. Deres traditioner går langt tilbage til en tid, hvor behovet for at forhindre katastrofale basale ulykker såsom brand altid kunne samle nogle håndfulde frivillige, hvis mål det var at beskytte deres egen, deres naboers og andre lokales ejendom. Blandt de mest udbredte og ældste organisationer, der har med frivilligt arbejde at gøre, finder man også det tjekkiske Røde Kors, Czech Tourists' Club, gymnastikforeningen Sokol, ungdomsorganisationen Junák og den frivillige bjergredningstjeneste. Alle disse mennesker, der hjælper til i skoler og sportsklubber, på hospitaler og i bjergene, eller som rejser udenlands for at hjælpe, fortjener anerkendelse. På den måde er det helt sikkert gavnligt at dedikere 2011 til dette tema. Derfor stemte jeg for betænkningen.

– Betænkning: Herbert Reul (A7-0074/2009)

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), *skriftlig*. – (CS) Enhver aftale, der forbedrer samarbejdet med EU's nabostater, kan generelt hilses velkommen. Hvis vi sammenligner situationen for de stater, der ligger op til EU, ser vi, at næst efter Rusland er den vigtigste partner Ukraine. Udveksling af informationer på det videnskabelige og teknologiske område, fælles gennemførelse af programmer, udveksling af arbejdstagere og deling af ekspertise inden for forvaltning af videnskabelige institutioner og forskningsinstitutter er mål, man kun kan støtte.

Jeg vil dog gerne fremføre et specifikt forbehold over for den måde, hvorpå aftalen vurderes. Hvis forfatterne indfører effektivitetsindikatorer såsom "antal arbejdsbesøg og møder" og endda "antal forskellige samarbejdsområder," er jeg stærkt i tvivl om, i hvor høj grad betænkningens forfatter kender til emnet. Afsnit 7, "Forholdsregler mod svig," giver et temmelig desperat indtryk, mens punkt 8.2.2 får mig til at tvivle på min egen forstand. I den elektroniske kommunikations tidsalder forstår jeg ikke, hvorfor en betænkning skulle gøre det nødvendigt for specialister og tjenestemænd fra EU og Ukraine at foretage arbejdsbesøg og deltage i møder. Afslutningsvis glæder det mig at støtte denne rammeaftale, for jeg ved, at allerede under det sjette rammeprogram blev udviklinger på det videnskabelige og forskningsmæssige område integreret meget aktivt og med virkelig gode resultater. Så på trods af førnævnte forbehold støtter GUE/NGL-Gruppen Rådets beslutning.

– Betænkning: Herbert Reul (A7-0075/2009)

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton, Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage, Mike Natrass og Nicole Sinclair (EFD), *skriftlig*. – (EN) UKIP er ikke imod samarbejde inden for energieffektivitet, men insisterer på, at et sådant samarbejde skal udføres af demokratisk valgte regeringer og ikke af deres stedfortrædere, der ikke kan holdes ansvarlige, i en antidemokratisk, overstatslig organisation som EU.

– Beslutningsforslag: Udvidelsesstrategien 2009 vedrørende det vestlige Balkan, Island og Tyrkiet (B7-0185/2009)

Anne Delvaux (PPE), *skriftlig*. – (FR) Eftersom vi står over for en flodbølge af ansøgninger om medlemskab af EU, kunne afstemningen om denne beslutning ikke være kommet på et bedre tidspunkt. EU er en klippe

af stabilitet på dette kontinent. Det kan ikke fortsætte som en klub, der er lukket for andre europæiske stater, men det kan heller ikke holde sine døre åbne i det uendelige. EU må frem for alt sørge for, at de udvidelser, der allerede er gennemført, bliver en succes for de nye medlemsstater. Hvad angår de andre stater, der banker på, er forudsætningerne for at indlede tiltrædelsesforhandlinger fortsat nøje overholdelse af Københavnskriterierne (demokrati, retsstat, menneskerettigheder, ligestilling mellem kønnene, markedsøkonomi osv.) foruden ubetinget overholdelse af folkeretten. Tiltrædelsesforhandlinger med kandidatlande skal være baseret på objektive målbare kriterier såsom respekt for rettigheder og økonomiske kriterier og undgå enhver form for subjektiv standard baseret på værdier, religion eller kultur. Efter min mening er det derfor nødvendigt, at vi bekræfter Balkans egnethed til EU-medlemskab, husker, at udvidelse og konsolidering er uløseligt forbundet, i Tyrkiets tilfælde insisterer på overholdelse af tiltrædelseskriterierne og i tilfælde af sammenbrud i forhandlingerne foreslår en særlig associeringsaftale.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) På trods af den store kritik, der kan rettes mod EU, kan man tydeligt se, at mange lande har et enormt ønske om at blive en del af EU. Flere af disse lande, især på Balkan, har haft en brutal og turbulent fortid, som har styrket deres overbevisning om, at de vil kunne slippe for både deres naboers ekspansionistiske tendenser og Ruslands indflydelse, hvis de kom ind under EU's beskyttende fællesskab.

Når man kigger på landene på listen, er det forholdsvis nemt at få øje på uligheden mellem forskellige lande, hvad angår deres entusiasme for og accept af betingelserne for at blive medlem af EU. Som jeg ser det, skiller Island sig ud, for landets demokratiske tradition og respekt for fællesskabsretten og borgernes høje levestandard giver det første ret til tiltrædelsesprocessen.

Eftersom EU er klar over behovet for streng overholdelse af Københavnskriterierne og for at leve op til de deraf følgende forpligtelser, bør EU ikke på grund af hårdnakket stædighed nægte at være imødekommende over for dem, der demonstrerer deres villighed til netop dette.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Denne beslutning er endnu et eksempel på, at flertallet i Parlamentet i forhold til udvidelse og en meddelelse fra Kommissionen med titlen "Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2009-2010" ønsker at anerkende Kosovo og endda går så vidt som at sige, at de "glæder sig over Kommissionens intention om at styrke relationerne med Kosovo, herunder ved at undersøge muligheden for Kosovos deltagelse i fællesskabsprogrammer."

Det opfordrer til fremtidig tiltrædelse for et territorium, der har erklæret sig uafhængigt i åbenlys strid med folkeretten og uden hensyntagen til, at det er en stat, der er resultatet af en ulovlig krig, en stat, der fungerer på baggrund af en ulovlig lov, som ikke er anerkendt af FN.

Spørgsmålet om Tyrkiet behandles ligeledes utilstrækkeligt i lyset af, at landet fortsætter sin militære besættelse af en EU-medlemsstat – Nordcypern – og ikke respekterer det kurdiske folks rettigheder, som det burde.

Selv om vi mener, at spørgsmålet om udvidelse af EU primært er en beslutning, som skal træffes af befolkningerne i hvert land, der ønsker at blive medlem, stemte vi i lyset heraf imod betænkningen i sin nuværende form på grund af de negative aspekter ved den strategi, som den tilsigter at følge, selv om den ikke har nogen juridisk værdi.

Tunne Kelam (PPE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for ændringsforslag 4. Jeg tror fuldt og fast på, at vi er nødt til at understrege, at vi med ikkemuslimer først og fremmest mener kristne, og at der derfor er behov for specifikt at nævne kristne sammen med andre religiøse samfund. Kristne forfølges fortsat i Tyrkiet, og det er en af vores største bekymringer. Kristne og deres samfund er stadig ikke i stand til frit at praktisere deres tro, som de burde være i en demokratisk stat. Jeg er overbevist om, at Tyrkiet vil være klar til at tiltræde EU i samme øjeblik, det bliver lige så nemt at opføre en kristen kirke i Tyrkiet, som det er at opføre en moske i Bruxelles.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) EU's udvidelsesproces skal altid overvejes nøje, og alle nye tiltrædelser skal altid respektere de fælles referencepunkter mellem de lande, der udgør EU.

Jeg forstår godt, at Tyrkiets tiltrædelse betragtes som årsag til en indledende debat, men det peger på, at der er tvivlsspørgsmål, der som absolut minimum berettiger denne debat. Debatten ville omfatte spørgsmål som, hvorvidt Tyrkiet rent geografisk kan betragtes som en del af Europa, om landets verdslighed kun skyldes, at hæren holder det under kontrol, om et EU med grænser, der når til irakisk Kurdistan, er en klog ting, og om Tyrkiets tiltrædelse ville gøre EU ustabil på grund af landets enorme demografiske masse.

Endvidere er der en forpligtelse til at respektere Københavnskriterierne, som ikke er til forhandling, og hvoraf det første omhandler menneskerettigheder.

Francisco José Millán Mon og José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE), *skriftlig*. – (ES) Hvad angår beslutningen om Kommissionens udvidelsesstrategidokument 2009, vil vi gerne på vegne af den spanske delegation i Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) gøre det klart, at vores overordnede støtte til det på ingen måde betyder, at vi er enige i anerkendelsen af Kosovo som en uafhængig stat. Kosovo er efter vores mening et enkeltstående tilfælde, og vi vil gerne påpege, at Spanien og fire andre medlemsstater ikke har anerkendt det.

Derfor har vi både i Udenrigsudvalget og i dag i plenum støttet de ændringsforslag, der er i tråd med vores synspunkt.

Når vi stemte for beslutningen, skyldes det, at vi ikke ønsker, at vores holdning til Kosovo skal tolkes som en negativ holdning til den udvidelsesproces, som landene i det vestlige Balkan, Tyrkiet og Island nu befinder sig i.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig*. – (DE) Jeg er stærkt imod Kommissionens udvidelsesstrategi i forhold til Tyrkiet. Et klart flertal af EU's borgere er imod, at Tyrkiet bliver medlem af EU, men på trods heraf må de være med til at betale milliarder af euro til Tyrkiet på grund af landets status som officiel tiltrædelseskandidat. Tyrkiet er ikke et europæisk land, hverken geografisk eller kulturelt eller i forhold til overholdelse af menneskerettighederne, demokratiet eller retsstatsprincipperne. Udvidelsesstrategien tager næsten ikke hensyn til Europas borgeres bekymringer. I stedet repræsenterer den USA's geostrategiske interesser. Desuden vil de uløste konflikter på Tyrkiets grænser blive EU's problem, hvis Tyrkiet bliver medlem. Jeg beklager, at hele udvidelsesstrategien, som ud over Tyrkiet omfatter Island og landene i det vestlige Balkan, blev drøftet samlet, da det umuliggjorde en passende, selektiv og differentieret forhandling. Den arrogance, hvormed spørgsmålet om Tyrkiets tiltrædelse behandles, afspejles i denne procedure. De uønskede røster fra dem, der er imod tiltrædelse, og som repræsenterer størstedelen af befolkningen, ignoreres i det store hele.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *skriftlig*. – (LT) Jeg stemte for Parlamentets beslutning om Kommissionens udvidelsesstrategidokument 2009 vedrørende landene på Vestbalkan, Island og Tyrkiet, eftersom Litauen for 6-15 år siden sammen med de baltiske stater og andre central- og østeuropæiske lande befandt sig i en situation lige til kandidatlandenes. Medlemskab af EU gav mit land og de andre nye EU-medlemsstater og deres borgere mange nye muligheder og var med til at give økonomien et skub og styrke demokratiet og menneskerettighederne. Med Lissabontraktatens ikrafttræden får EU en ny og kraftigere motor, der vil føre vores skib fremad med større succes og ud af den finansielle og økonomiske krises vande til et nyt trin i EU's udvidelse. Først når Balkanlandene, Europas berøgtede krudttønde, hvor verdenskrigene er blevet udløst, er blevet medlem af EU, vil de kunne nedbryde de barrierer for samarbejde mellem de forskellige staters borgere, virksomhedsstrukturer og kulturelle og videnskabelige eksperter, der er opstået der gennem de senere år. Det er vigtigt ikke at lukke døren for Tyrkiet, som kan betegnes som Europas bindeled til den muslimske verden. Tyrkiets tilnærmelse til EU er i færd med at ændre landet i positiv retning, og der er tegn på mange positive skridt i retning af en styrkelse af demokratiet og menneskerettighederne. Selv om vi endnu ikke har indledt konkrete drøftelser om EU-medlemskab for Ukraine, Moldova eller landene i Sydkaukasus, kan udsigten til medlemskab en gang i fremtiden bidrage til stabilitet, økonomisk styrkelse, mindre korruption og konsolidering af retsstatsprincippet i disse lande.

Rovana Plumb (S&D), *skriftlig*. – (RO) EU's udvidelsesproces finder i øjeblikket sted på baggrund af en dyb, vidtrækkende recession, der har ramt både EU og de lande, der er involveret i udvidelsesprocessen. Jeg glæder mig over Tyrkiets fremskridt i forhold til at opfylde kriterierne for at blive medlem af EU, især landets underskrivelse af den mellemstatslige aftale om Nabuccorørledningen.

Gennemførelsen af denne aftale er fortsat et af de vigtigste punkter for EU's energisikkerhed. Jeg støtter opfordringen til den tyrkiske regering om at fortsætte reformerne af landets socialpolitikker, om at forbedre den sociale dialog på arbejdsmarkedet og om at styrke indsatsen i forhold til kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene, især i forhold til at bekæmpe kønsbaseret vold.

Nikolaos Salavrakos (EFD), *skriftlig*. – (EN) Vi stemmer imod Gabriele Albertinis beslutningsforslag om Kommissionens udvidelsesstrategidokument 2009 vedrørende landene på Vestbalkan, Island og Tyrkiet, fordi vi mener, at der ingen fremskridt er at spore i forhold til opfyldelse af Københavnskriterierne hos hverken Tyrkiet eller Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, ligesom de ikke udviser nogen form for politisk opførsel, der kunne give dem mulighed for at blive medlem af EU. Vi håber, at de vil styrke deres indsats for at opfylde tiltrædelseskriterierne, hvilket vil blive undersøgt i fremtiden. Under alle omstændigheder

ønsker vi ikke at stemme for et beslutningsforslag, der vil skabe grobund for forfængelige håb og alene vil blive brugt til interne formål.

Renate Sommer (PPE), skriftlig. – (DE) Beslutningsforslaget om Kommissionens aktuelle udvidelsesstrategi er meget afbalanceret. Det roser tiltrædelseskandidaternes fremskridt, men påpeger samtidig tydeligt problemerne. Især Tyrkiet har taget et stort skridt baglæns. Derfor hilser jeg med tilfredshed den tydelige kritik af den alvorlige trussel mod og reelle begrænsning af ytrings- og pressefriheden. Skattebøden mod mediekoncernen Dogan er fuldstændig ude af proportioner og udgør et målrettet angreb mod regeringens kritikere. Der er med rette protesteret mod diskriminationen af religiøse minoriteter og mod, at Tyrkiet nægter at gennemføre Ankara-protokollen. Det er også vigtigt, at vi kigger nøje på Tyrkiets udenrigspolitik. Landets åbenhed over for Armenien og kurderne har indtil nu ikke været andet end politisk spil for galleriet og har endda mødt modstand hos det tyrkiske parlament og store dele af befolkningen. Den tyrkiske premierministers udtalelser rejser også tvivl om Tyrkiets rolle som bindeled mellem øst og vest, som der var forhåbninger om. Tyrkiets smiger over for Irans præsident, landets invitation af Sudans præsident, som er eftersøgt for folkemord, til at deltage i en konference og dets forhold til Israel tyder på, at det er ved at vende Vesten ryggen. Derfor er vores opfordring til den tyrkiske regering om at koordinere sin udenrigspolitik med EU's og til at opgive sin modstand mod samarbejdet mellem NATO og EU ganske enkelt konsekvent.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Jeg går ind for, at EU er åben over for lande, der opfylder kriterierne for medlemskab. Det bekymrer mig, at denne beslutning fremstiller udvidelsen som bydende nødvendig både for de pågældende lande og for EU. Den overvejer ikke den mulighed, at det kan være i de pågældende landes bedste interesse at forblive uden for EU af en række sociale, økonomiske eller andre årsager. Medlemskab af EU er et stort skridt for de pågældende lande, og det fortjener en så tilbundsående debat med og høring af landenes borgere som muligt. Derfor undlod jeg at stemme.

– **Beslutningsforslag: Afskaffelse af vold mod kvinder (B7-0139/2009)**

Regina Bastos (PPE), skriftlig. – (PT) Den internationale dag for afskaffelse af vold mod kvinder er et initiativ fra FN og Europarådet, der har til formål at drøfte ofrene for vold i hjemmet og andre former for mishandling og give dem større synlighed.

Situationen på området i Portugal er bekymrende. Antallet af tilfælde af vold i hjemmet, som den portugisiske organisation for støtte til ofre (APAV) registrerer, er øget med 9 % i forhold til samme periode i 2008. Ifølge APAV er der sket en betydelig stigning i fysisk og psykisk misbrug, trusler og seksuelle overfald sammenlignet med tallene fra 2008. 26 kvinder er allerede døde i år i Portugal som følge af vold i hjemmet. Ikke desto mindre bliver langt de fleste voldshandlinger aldrig anmeldt på grund af frygt og skam.

EU må intensivere sin indsats for at bekæmpe problemet. Jeg er enig i, at der er behov for at tilskynde medlemsstaterne til at udarbejde nationale handlingsplaner til bekæmpelse af vold mod kvinder. Vi støtter ethvert initiativ, der i forbindelse med det europæiske år til bekæmpelse af vold mod kvinder kan være med til at ændre holdninger og dermed afsløre og skabe opmærksomhed om denne bekymrende situation både i offentligheden og hos myndighederne.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for beslutningsforslaget om afskaffelse af vold mod kvinder, fordi jeg mener, at Kommissionen og Rådet er nødt til at konsolidere EU's tiltag på området. EU har akut brug for en mere omfattende politik til bekæmpelse af vold mod kvinder, mere specifikt ved, at Kommissionen udarbejder et udkast til et direktiv for at sikre et klart juridisk grundlag for at bekæmpe alle former for vold mod kvinder, herunder menneskehandel. Vi bør anerkende og hilse velkommen, at det spanske formandskab sætter dette emne højt på dagsordenen i sin handlingsplan.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) I en uge, hvor de skræmmende tal for tilfælde af vold i hjemmet har været forsidestof i Portugal, mener jeg, at vold mod kvinder og børn er et emne, der kræver overvejelse og alvorlig handling fra regeringernes side.

Jeg fordømmer enhver form for vold, men især imod personer, der er i en mere sårbar position – socialt, økonomisk eller følelsesmæssigt – hvilket børn og kvinder ofte er. Medlemsstaterne bør derfor tilstræbe at eliminere enhver form for vold mod kvinder og børn, især menneskesmugling med henblik på seksuel udnyttelse, seksuelt motiverede overfald og vold i hjemmet.

Respekt for menneskers liv og værdighed er uforeneligt med forbrydelser, hvis ofre er masser af europæiske kvinder og børn, og derfor er der behov for effektive politikker til at forhindre vold og til at straffe gerningsmændene.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) På den internationale dag for afskaffelse af vold mod kvinder ønsker vi at skabe større opmærksomhed om de alvorlige sociale, økonomiske og politiske problemer, der underminerer kvinders rettigheder inden for masser af områder, bl.a. på arbejdet, i familien og i samfundet generelt. Vold mod kvinder er en overtrædelse af menneskerettighederne og til hinder for, at de deltager i det sociale og politiske liv, og det forhindrer dem i at fungere som hele borgere i deres offentlige og professionelle liv.

Selv om de mange former for vold varierer afhængigt af kultur og traditioner, forøger kapitalismens økonomiske og sociale krise kvinders sårbarhed, både kollektivt og individuelt, og forøger dermed udnyttelsen af dem og presser dem ud i fattigdom og marginalisering, hvilket også skaber grobund for handel med kvinder og prostitution.

Derfor er det afgørende, at vi konsoliderer finansielle tiltag og politikker, der virkelig har til formål at styrke kvinders rolle i samfundet ved at styrke lige rettigheder både på Fællesskabsplan og nationalt plan, og ved at gennemføre reelle planer til bekæmpelse af enhver form for vold mod kvinder samt ved at eliminere rester af diskrimination og beskytte og støtte ofre.

Marine Le Pen (NI), skriftlig. – (FR) Nu, hvor vi fejrer 10-års-jubilæet for den internationale dag for afskaffelse af vold mod kvinder, skal det siges, at de forebyggende foranstaltninger, der er blevet indført med dette mål for øje, ikke har opnået de forventede resultater. Hvordan kan det forklares? Vurderet ud fra de forhandlinger, vi har haft her i Parlamentet, kan vi sætte ord på det: kønsbestemt ulighed.

Hvis denne ulighed var den grundlæggende årsag til fænomenet, burde lande i Nordeuropa, som er kendt for deres meget progressive kultur og skikke, have de bedste resultater. Men det er ikke tilfældet. Om noget forholder det sig omvendt. Ifølge den norske avis Aftenposten er 6 % af de unge kvinder på mellem 15 og 25 i Sverige blevet voldtaget på et år.

Det kræver mod at sige, at stigningen i voldshandlinger mod kvinder falder sammen med ankomsten af indvandrere i stort tal fra uden for Europa, hvis kultur og traditioner er fuldstændig modsat vores. Burkaer, tvangsægteskaber, polygami, kvindelig kønslemlæstelse, æresforbrydelser og andre former for opførsel fra en anden tid er uacceptable.

Derfor er det fuldstændig absurd fortsat at tilskynde til denne indvandring samtidig med, at man ønsker at bekæmpe vold mod kvinder.

Astrid Lulling (PPE), skriftlig. – (FR) Nu, hvor vi fejrer den internationale dag for afskaffelse af vold mod kvinder, giver det perfekt mening, at Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling minder os om, at på trods af talløse retsakter og FN-erklæringer for ikke at nævne de utallige beslutninger, Parlamentet har vedtaget gennem årene, er vi stadig langt fra at have nultolerance over for vold mod kvinder. Man kan ikke nægte, at mænds vold mod kvinder er en overtrædelse af menneskerettighederne og skal straffes som sådan.

Derfor må Parlamentet minde medlemsstaterne om deres forpligtelse til at styrke deres love og politikker, så de bliver i stand til effektivt at bekæmpe alle former for vold mod kvinder.

Desværre er vi igen gået for langt med den fremlagte beslutning, især ved at ignorere subsidiaritetsprincippet.

At anmode Rådet og Kommissionen om at skabe juridisk grundlag for at bekæmpe alle former for vold mod kvinder er udtryk for topmålet af uvidenhed om traktaterne. Man kan ikke skabe et juridisk grundlag. Enten findes det, eller også findes det ikke.

At bede om endnu en konference på højt plan vil kun påføre os udgifter, der kan bruges bedre til specifikke foranstaltninger.

Véronique Mathieu (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg hilser med tilfredshed afstemningen i Parlamentet om beslutningen om at afskaffe vold mod kvinder på denne internationale dag for afskaffelse af vold mod kvinder. FN's erklæring dateret på denne dato i 1999 og vedtagelsen af denne beslutning i dag er værdifulde instrumenter til at minde nationale regeringer om deres forpligtelser baseret på de internationale traktater om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder. Derfor støtter jeg beslutningen med en øjeblikkelig anmodning om, at medlemsstaterne styrker deres nationale love og politikker til bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder. På EU-plan er det særlig afgørende at sikre hjælp og støtte til alle ofre for vold, især dem, der rammes af menneskesmugling, uanset deres nationalitet, samt at sikre beskyttelse for kvinder, der er ofre for vold i hjemmet, hvis juridiske status kan afhænge af deres partner.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Når vi taler om vold mod kvinder, diskuterer vi noget, der tydeligvis er en kendsgerning i alle medlemsstaterne, eftersom én ud af fire kvinder er offer for vold.

I et EU, der ser sig selv som forkæmper for rettigheder og friheder for alle sine borgere, må vi gøre alt, hvad vi kan for at udrydde denne svøbe. Vedtagelsen af dette beslutningsforslag er et meget vigtigt skridt i retning af at finde nye løsninger, og derfor stemte jeg, som jeg gjorde.

Rovana Plumb (S&D), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for beslutningen, fordi vold mod kvinder stadig er et problem, som er alt for udbredt i Rumænien og resten af verden, og derfor er det nødvendigt at indføre akutte foranstaltninger til bekæmpelse af denne svøbe. Det er ikke længere lovgivningen, der er problemet. Det er derimod håndhævelsen af den i en situation, hvor mange kvinder er modvillige til at melde de voldshandlinger, de udsættes for, til myndighederne, og i stedet foretrækker at lide i stilhed.

Jeg mener, at der er behov for en effektiv kampagne i hele samfundet baseret på vedvarende langsigtede aktiviteter, der tilsigter at påvirke folks holdninger, så det går op for alle, at vold mod kvinder ikke kan tillades og ikke kan undskyldes. Jeg er enig i, at der samtidig er brug for koordineret handling fra myndighedernes og civilsamfundets side for at støtte ofre for vold i hjemmet.

Peter Skinner (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg hilser Parlamentets engagement i denne sag velkommen. Det er især altafgørende at sikre, at kvinder, der befinder sig under nogle af de mest sårbare omstændigheder, f.eks. handel med kvinder, falder ind under denne støtte.

Det forfærder mig, at ECR-Gruppen, som rummer de britiske konservative, har fremlagt et ændringsforslag, der vil indskrænke forslagens rækkevidde. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at mange ofre skal findes blandt fattige, indvandrere eller minoriteter i vores befolkninger. Det er lige så ulogisk, som det er umenneskeligt at hindre disse kvinder i at få gavn støtte, der har til formål at hjælpe de svageste.

Jeg er lige så forfærdet over, at De Grønne er uenige og går ind for at slette en fornuftig formulering, der omfatter tolerance med prostitution, hvor en stor del af volden mod kvinder tydeligvis finder sted.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Kvinder er lette ofre for enhver form for vold på grund af deres ulige position i alle classesamfund, hvor de er udsat for klasse- og kønsundertrykkelse.

Fysisk misbrug, voldtægt, menneskehandel og så videre er former for vold, der demonstrerer den kønsmæssige dimension af klasseaspektet ved kvinders ulighed.

Men vold er et socialt fænomen med specifikke økonomiske, politiske og sociale årsager. Disse årsager, som har rod i produktionens kapitalistiske forhold, kan ikke elimineres, så længe disse forhold eksisterer. Græsrodsbevægelserne må kræve tiltag til at forhindre dette fænomen og undsætte ofrene, kvinder og børn, ved at tilstræbe radikale ændringer til fordel for folket på socialt og politisk plan.

Vi er grundlæggende imod ikkestatslige organisationers og private enkeltpersoners oprettelse af rådgivningscentre til støtte for mishandlede kvinder. Alene staten må tage ansvaret for disse centre.

Ikke alene vil de foranstaltninger, der foreslås i beslutningen, ikke være i stand til at løse problemet, fordi de ikke berører årsagerne, men de forsøger også at behandle og dermed bevare problemet.

Marina Yannakoudakis (for ECR Gruppen), skriftlig. – (EN) ECR-Gruppen støtter fuldt ud og understreger det store behov for at forøge opmærksomheden om og tiltag mod vold mod kvinder. Men vi støtter ikke opfordringerne til et EU-retsgrundlag og yderligere direktiver (som i punkt 10, 11 og 27), der skal gøre noget ved problemet.

Selv om vi anerkender, at der skal gøres noget, mener vi, at det er op til nationalstaterne at lovgive på området. Endvidere mener ECR-Gruppen, at seksuelle og reproduktive valg og sundhedsrettigheder er et samvittighedsspørgsmål, som hvert enkelt medlem af Parlamentet og hver enkelt medlemsstat må gøre op med sig selv. Af disse årsager har ECR-Gruppen besluttet at undlade at stemme.

– Beslutningsforslag: En politisk løsning på sørøveri ud for Somalia (RC-B7-0158/2009)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Somalia er et af de mest åbenlyse eksempler på centralmagts totale sammenbrud og en tilbagevenden til en krigerisk stammelevevis, og landet er et epicenter af vold og ustabilitet, der spreder sig langt ud over landets egne grænser. Somalias kyster har konstant været truet af væbnede grupper, der ikke kun kæmper om kontrollen over kystområderne, men også udfører utålelige piratoverfald mod andre fartøjer, især kommercielle og humanitære fartøjer, fragtskibe, fiskerbåde og lystfartøjer.

Alvorligheden og hyppigheden af disse episoder nødvendiggør en kompromisløs reaktion fra hele det internationale samfund, hvilket må indbefatte EU. EU må kaste sig ind i bekæmpelsen af pirateri og gøre alt, hvad det kan, ikke kun for at analysere fænomenets årsager og konsekvenser, men også for at mobilisere alle somaliske og internationale kræfter, der er til rådighed og i stand til at håndtere problemet.

Jeg må også rose besætningen på den portugisiske fregat Corte Real, repræsenteret ved skibsføreren, der alle har udmærket sig i kampen mod denne svøbe, og som for nylig blev hyldet af Den Internationale Søfartsorganisation.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Når vi drøfter Somalia, er vi nødt til at huske, at der ikke findes nogen militær løsning på krisen i landet, og at vi må tage landets mangel på økonomiske ressourcer i betragtning. Denne mangel er forårsaget på internationalt plan af gældskrisen, som har skabt et vakuum, der blev udnyttet til ulovligt fiskeri i landets territorialfarvande, hvilket igen var en af hovedårsagerne til, at somaliske fiskere mistede deres levebrød, eftersom den somaliske regering var tvunget til at nedlægge landets kystvagts på grund af manglende ressourcer.

Et af de væsentlige spørgsmål er derfor at sikre forsyningen af teknisk og økonomisk støtte, herunder støtte til en forligs- og mæglingsproces mellem borgerkrigens parter.

Kommissionen og Rådet bør derfor revidere deres politiske strategi for Somalia, herunder operation EUNAVFOR Atalanta, og fokusere på den mere overordnede situation i landet i øjeblikket, især behovet for at gøre noget ved den humanitære situation på landjorden og hjælpe med at udrydde de underliggende årsager til denne katastrofale situation, som er årsag til millioner af somaliers lidelser.

Sluttelig vil vi gerne understrege, at ressourcer, der er tilsigtet bistand og udvikling eller Den Europæiske Udviklingsfond, under ingen omstændigheder må bruges til militære formål.

Richard Howitt (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg er meget stolt over at se, at Det Forenede Kongerige leder arbejdet under EU's første FSFP-flådemission, operation Atalanta, der har en britisk øverstkommanderende, og hvis operative hovedkvarter ligger i Det Forenede Kongerige. Atalantas arbejde med at beskytte fartøjer, der leverer fødevarerhjælp til fordrevne i Somalia, og med at beskytte sårbare fartøjer ud for Somalias kyst, er utrolig vigtigt.

Labourmedlemmerne af Parlamentet støtter opfordringen til betingelsesløs frigivelse af alle gidsler, herunder de to briter – Paul og Rachel Chandler fra Kent – som tilbageholdes af somaliske pirater. Vores tanker går forsat til deres familie, og vi hylder den igangværende indsats fra Det Forenede Kongeriges udenrigsministerium, som trækker på alle sine forbindelser i Østafrika for at sikre en hurtig frigivelse af parret.

Sluttelig tager vi opfordringerne i beslutningen om at overveje at udvide omfanget af Atalantamissionen til efterretning. Men jeg vil gerne officielt sige, at vi ikke betragter det som en mulighed i øjeblikket, og understrege, at vi må koncentrere os om at sikre fortsat succes for den aktuelle mission i sin nuværende form.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Den aktuelle situation ud for Somalias kyst er uacceptabel på enhver tænkelig måde og påvirker alle lande.

Jeg synes derfor, at det er afgørende, at mens vi afventer en politisk løsning på problemerne i Somalia, og mens området fortsat er ustabil, bør vi følge en strategi med forhøjet sikkerhed for operation Atalanta og endda styrke sidstnævnte, hvad angår de virkemidler, der står til rådighed for de styrker, der er udsendt i denne operation.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Jeg stemte imod beslutning RC-B7-01 58/2009, fordi pirateri efter min mening ikke er et militært, men et udviklingsmæssigt problem. Derfor mener jeg, at man skal tage fat om problemets rod, og at løsningen ikke kan være militær, hverken til lands eller til vands. Officeren med ansvar for operation Atalanta har udtalt, at en flådeløsning er umulig, og at det er nødvendigt at stabilisere situationen i området. Jeg tror, vi er nødt til at tackle problemet med ledelse, institutionernes stabilitet og økonomisk udvikling i området. Uanset hvor meget vi forsøger at male sprækkerne over, vil problemet bestå. Ved at stemme imod beslutningen ønsker jeg også at fordømme privatiseringen af aktiviteter, der hører under de væbnede styrker, eftersom private sikkerhedsselskaber i Spanien får lov til at stå til havs med krigsvåben. Desuden synes jeg, at vi er nødt til at sætte en stopper for piraterne i Somalia, men også for de udenlandske pirater, der foretager plyndringer i somalisk farvand.

Charles Tannock (ECR), skriftlig. – (EN) Den relative succes med operation Atalanta, der nu er blevet forlænget med et år, understreger, at selv om den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik har potentialet til at sikre medlemsstaterne betydelige resultater, står det stadig ikke klart, hvorfor NATO alene ikke kunne løfte opgaven og dermed undgå overlappning. Men pirateri udgør fortsat en klar og aktuel fare i farvandene omkring Afrikas Horn. Vi er nødt til at forstærke vores indsats for at nedkæmpe denne trussel, ikke kun for at beskytte skibsfarten, men også for at sende et tydeligt signal om vores beslutsomhed til de tilhængere af al-Qaeda, der i øjeblikket kan opholde sig ubekymret i Somalia.

Nationale sikkerhedshensyn stopper ikke ved de nationale grænser. Hvis der ikke gøres noget ved den svøbe, som pirateri er, vil EU's sikkerhedsproblemer mangedobles på langt sigt. Jeg opfordrer også indtrængende Kommissionen til at genoverveje, hvordan større politisk støtte til det relativt stabile, fremgangsrige og demokratiske, tidligere britiske udbryderterritorium Somaliland kunne være med til at bekæmpe truslen fra pirateri i området.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for Parlamentets beslutning om en politisk løsning på problemet med pirateri ud for Somalias kyst, fordi pirateri til havs er et reelt problem og vil fortsætte med at være et problem i farvandene ud for Somalias kyst. EU må beskytte skibe på vej igennem området ved hjælp af internationale forhandlinger og beskyttelsesforanstaltninger. Som en del af løsningen er der behov for international hjælp med at stabilisere Somalia. Den anden del af løsningen er operation Atalanta, der for nylig blev iværksat af EU for at stoppe pirateri ud for Somalias kyst. Seks fregatter, tre marinepatuljefly og en styrke på 1 200 mand fra Det Forenede Kongerige, Frankrig og Grækenland vil deltage i operationen. Andre stater vil bidrage til operationen senere hen. Det er lykkedes for operation Atalanta at beskytte meget udsatte skibslaster ved at eskortere dem. 36 piratfartøjer er blevet opbragt og 14 direkte angreb afværget. Men for at kunne få nytte af fordelene ved en sådan eskorte skal de ansvarlige nationale myndigheder og skibene kontakte operation Atalanta og anmode om beskyttelse. Det er afgørende vigtigt, at skibe undgår unødvendige risici og ad officielle kanaler og i god tid anmoder om beskyttelse fra operation Atalanta.

Geoffrey Van Orden (ECR), skriftlig. – (EN) Vi går ind for at møde pirateri med håndfast international handling, og vi er ikke i tvivl om, at Royal Navy og allierede flåder fra USA og andre europæiske lande vil gøre et godt stykke arbejde. Men vi ser ingen grund til, at EU skal hejse flaget over flådeoperationer. Vi er imod indblanding fra EU som institution i militærspørgsmål. Det styrker ikke det militære beredskab og skaber blot overlappning med eller større kompleksitet i de gennemprøvede arrangementer under NATO. Operation Atalanta blev udtænkt som en politisk mulighed for at tilføje en maritim dimension til FSFP under det franske formandskab. Trods tilstedeværelsen af den amerikanskledede Combined Task Force 151 og en maritim NATO-gruppe i farvandene omkring Afrikas Horn blev det besluttet at udpønsse endnu en flåde og endnu en kommandovej. Vi er også alvorligt bekymrede over forslag om en FSFP-træningsmission i Somalia på et tidspunkt, hvor EUPOL-missionen i Afghanistan er slået fejl, og mange europæiske lande har været modvillige mod at stille soldater og politifolk til rådighed for hastende træningsmissioner i Afghanistan. I øvrigt anerkender vi ikke udtryk som EU-fiskefartøjer.

– Beslutningsforslag: Røgfri miljøer (B7-0164/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg hilser med tilfredshed denne beslutning, der gør det muligt for Parlamentet at støtte Kommissionens fuldstændig frivillige antirygepolitik. Udsættelse for cigaretrøg er den største sygdoms- og dødsårsag i Europa, og rygning belaster også sundhedsvæsenet hårdt. Jeg håber, at Kommissionens tiltag vil række længere, og at vi i de kommende år vil få ret til et sundt miljø i alle lukkede rum og på arbejdspladsen. Jeg er nødt til at nævne, at vi stadig har en hyklerisk politik i Europa. Vi ønsker færre sundhedsproblemer som følge af rygning, men samtidig støtter vi en bevarelse af subsidierne til cigaretproducenterne, selv om de gradvis reduceres. Jeg synes, at den fælles landbrugspolitik skulle udformes, så den belønner produkter, der er med til at bevare og forbedre folks helbred, ikke dem, der udsætter det for fare. Jeg håber, at Rådet på sit møde i december vil drøfte beskyttelse af børn, især i sager, hvor de udsættes for voksnes rygning i private biler eller andre lukkede rum. Jeg mener, at voksne har et ansvar her, og hvis lovgiveren kan skride ind, skal den gøre det.

Anne Delvaux (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg mener, at vi skal beskytte ikkerygere mod passiv rygning, men også gøre rygere opmærksom på deres afhængigheds indvirkning på dem selv og andre. De må ikke kunne være i tvivl om det. I Belgien har vi også et forspring, hvad dette spørgsmål angår, for vores land har allerede gjort sig til talsmand for et totalforbud mod rygning i hotel- og restaurantbranchen og på alle arbejdspladser inden 2012.

Når det er sagt, vil jeg stadig gerne udtrykke to bekymringer. For det første, er vi på vej mod et samfund, der indfører generelle forbud? Hvad gør vi med det individuelle ansvar? Jeg bliver urolig over et samfund, der ligner det, som George Orwell beskrev i sin roman "1984". For det andet, hvis rygere skal tvinges til at opgive deres skadelige vane af hensyn til dem selv og andre, skal det ske med den største respekt. Tobak er et narkotikum. At forbyde det fuldstændig ville svare til at benægte, at de fleste rygere befinder sig i en tilstand af afhængighed. Et totalforbud vil kunne betragtes som en udelukkelse, hvilket kan vise sig at virke mod hensigten. Så hvorfor har vi ikke åbnet for muligheden for at reservere særlige områder til dem?

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Selv om jeg stemte sammen med Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater), må jeg give udtryk for nogle bekymringer, som jeg har i forhold til beslutningsforslaget.

For det første mener jeg, at røgfri politikker bør besluttes af medlemsstaterne, og at de europæiske institutioner, hvis de vil overholde subsidiaritetsprincippet, må nøjes med uforpligtende henstillinger. På den anden side mener jeg også, at medlemsstaterne bør fremme røgfri politikker, men at de ikke bør begrænse erhvervsdrivendes valgfrihed, især i hotelbranchen, hvor ejere bør kunne vælge at være røgfri eller ikke. Set i det lys var den lov, der for nylig blev vedtaget i Portugal, ganske afbalanceret.

Min anden bekymring drejer sig om det foreslåede stop for direkte subsidier knyttet til tobaksproduktion. Eftersom Portugal også er tobaksproducent, mener jeg, at denne form for politik skal analyseres meget nøje, da den ellers kunne vise sig at være stærkt ødelæggende for landmænd, der mister muligheden for at fortsætte produktionen uden at få stillet alternativer til rådighed. Det er min holdning til beslutningens punkt 9.

João Ferreira (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Beskyttelsen af menneskers sundhed og af befolkningens livskvalitet, herunder medarbejderes livskvalitet på arbejdspladsen, er grundlaget for denne beslutning, og det er grunden til, at vi stemte for.

Det er nødvendigt at styrke beskyttelsen af ikkerygere ved at forhindre passiv rygning, men også at etablere de nødvendige forudsætninger for at overvåge rygere og tilskynde dem til at holde op. Forbudspolitikken bør indføres i situationer, hvor det har vist sig at være nødvendigt.

Hvad angår direkte produktionskoblede subsidier, går vi ind for incitamenter til at omstille tobaksproduktionsfaciliteter. Vi mener dog, at vi ikke bør skabe en situation, hvor vi er nødt til at fremme import af tobak til EU og dermed gavne de store, multinationale tobaksselskaber.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for at slette punkt 13 fra den oprindelige tekst. Det lød: "opfordrer Kommissionen til at forelægge Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag om indførelse i 2011 af et rygeforbud på alle indendørs arbejdspladser, herunder i alle indendørs offentlige bygninger og offentlige transportmidler i Den Europæiske Union, på området beskyttelse af arbejdstagernes sundhed." Punktet blev slettet i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet på dette område.

Jeg mener, at der stadig er lang vej for hver medlemsstat i forhold til at skabe røgfri miljøer, gennemføre effektive oplysningskampagner og indføre god praksis for gennemførelse af artikel 14 (foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen afhænger af graden af afhængighed og dem, der holder op med at ryge).

Jeg mener dog, at disse initiativer i første omgang bør gennemføres af hver medlemsstat. Beslutningens oprindelige tekst blandede produktion og brug af tobak sammen og forvekslede de to ting. Derfor hilser jeg med tilfredshed vedtagelsen af ændringsforslaget fremlagt af Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater), som fjerner en del af punkt 9 fra den oprindelige tekst og sletter henvisninger til tobaksproduktion. Disse to ændringer har forbedret den endelige beslutning. Jeg ser positivt på de resterende punkter og har derfor stemt for.

Robert Goebbels (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jeg undlod at stemme om beslutningen om rygning. Jeg har aldrig røget, men jeg betragter denne konstante chikane af rygere som det stik modsatte af frihed. De nuværende forbud er mere end tilstrækkelige.

Jeg tager afstand fra denne konstante chikane, der virker mod hensigten. Ønsket om at få nedlagt tobaksplantager i Europa vil føre til forøget import fra tredjelande.

Elisabeth Jeggle (PPE), *skriftlig*. – (DE) Sundhedspolitik og dermed beskyttelsen af ikkerygere hører tydeligvis under medlemsstaterne og bør ikke gøres til genstand for central lovgivning. Medlemsstaterne skal have friheden til at afgøre, i hvilket omfang de ønsker at beskytte ikkerygere. Det må gøres helt klart, at EU ikke

har nogen myndighed på dette område. Derfor har jeg stemt for Parlamentets beslutning til næste uges topmøde med EU's sundhedsministre.

Eija-Riitta Korhola (PPE), skriftlig. – (FI) Jeg stemte for, selv om jeg gerne havde set en skrapere beslutning. Rygning er den største enkeltstående årsag til, at folk dør for tidligt i Europa. Tobaksrøg er en kilde til forurening af miljøet, som indeholder over hundrede stoffer, der er skadelige for helbredet. Ikke desto mindre tillader dele af Europa, at ikke kun tobaksbrugere, men også folk omkring dem bliver udsat for det. Passiv rygning er et moralsk problem, for dem, der lider under det, har intet valg. Det er især nødvendigt at beskytte børn.

Undersøgelser tyder på, at et barn med en forælder, der bruger tobak, faktisk "ryger" hver fjerde cigaret, som hans eller hendes forælder ryger. Rygning er hvert år årsag til over 100 000 europæeres for tidlige død. Mange medlemsstater har allerede gennemført fortrinlige tiltag. Da Finland langt om længe også forbød rygning på restauranter og barer, lød der et ramaskrig. Men nu, to år senere, er folk taknemmelige. Det afspejler den offentlige sundhedspolitikens natur. Der kan måske opnås varige resultater ved hjælp af forebyggelse og oplysning, men det kræver, at beslutsomme lovgivere kan håndtere modstanden. Jeg er uenig med nogle af de andre medlemmer i, at Fællesskabet ikke behøver bindende lovgivning om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen. Man må erkende, at anbefalingerne ikke har været nok alle vegne. Jeg støtter beslutningens punkt 13, hvori Kommissionen opfordres til at fremlægge et lovforslag, der skal forbyde rygning på indendørs arbejdspladser og i offentlige transportmidler.

Rygning er dyrt for samfundet, og regningen havner oven i købet hos de 70 % af europæerne, der ikke ryger. Derfor er jeg enig i den holdning, som Parlamentet udtrykte i 2007, nemlig at tobaksvaredirektivet skal strammes, og at producenterens erstatningsansvar for omkostningerne til sundhedspleje som følge af tobaksbrug skal skrives ind i det. EU skal starte med at feje for sin egen dør. Det er på høje tid, at vi går fra gradvis udfasning af subsidier til tobaksdyrkning til et fuldstændigt stop.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for beslutningen til støtte for røgfri miljøer, fordi jeg mener, at det er afgørende vigtigt at overvåge fremskridtet i retning af udbredt indførelse af røgfri miljøer i EU og at fremme udvekslingen af god praksis mellem medlemsstaterne og koordineringen af politikker til beskyttelse af borgerne mod de risici, der er forbundet med rygning. Jeg stemte også for at bevare punkt 9, ifølge hvilket direkte produktionskoblede subsidier til tobaksdyrkning skal ophøre inden 2010 på grund af dens følger for sundheden. Jeg støtter også mine kolleger fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarersikkerhed, som har mindet os om, at rygning fortsat er den største påviste årsag til dødsfald og sygdom i EU.

Mariya Nedelcheva (PPE), skriftlig. – (BG) Jeg stemte for at fjerne den eksplicitte omtale af 2010 i beslutningsforslagets punkt 9. I mit land er tobaksdyrkning en afgørende vigtig og kritisk industri for en stor del af befolkningen i områder, hvor det udgør deres eneste levebrød. Et af dem er det område, jeg stammer fra, Blagoevgrad.

Mit land var en af de otte største tobaksdyrkere i Europa, som for et år siden ønskede de nuværende subsidier forlænget indtil 2013 på trods af aftalen om, at størrelsen af det bevilgede beløb fra 2010 ikke længere skulle være knyttet til produktionsmængden. Hver gang vi mødes med tobaksdyrkerne, er et af de hyppigste spørgsmål, de stiller: Hvad skal der ske med os?

Jeg kan ikke love dem mirakler, men vi arbejder sammen med vores regering om at udtænke foranstaltninger, der ikke vil tillade, at de efterlades uden noget valg efter at have mistet deres primære indtægtskilde. Jeg forstår godt argumenterne fra dem, der ønsker at afskaffe rygning. Men jeg opfordrer indtrængende til, at vi ikke blander kampen mod rygning sammen med risikoen for at ødelægge tobaksdyrkingen i Europa. Her midt i den økonomiske krise opfordrer jeg til, at vi bevarer vores forsigtighed og sunde fornuft.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg støtter alle rimelige tiltag med henblik på at bekæmpe rygning og beskytte ikkerygere, og derfor stemte jeg for denne beslutning. Men jeg har nogen tvivl om de virkninger, som enhver form for tiltag rettet mod tobaksdyrkere ville have. Rumænien har i øjeblikket ca. 1 600 hektar tobaksplantage, der producerer omkring 3 000 t. Men produktionen af tobak i Rumænien er lille sammenlignet med den mængde, som rumænske forarbejdningsvirksomheder har behov for, hvilket anslås til ca. 30 000 t.

Mængdeforskellen på ca. 27 000 t udfyldes med import, primært fra områder i Afrika og Asien. Hvis vi søger at begrænse tobaksproduktion i medlemsstaterne, vil vi kun tilskynde til endnu større import fra tredjelande til skade for europæiske producenter.

Frédérique Ries (ALDE), skriftlig. – (FR) Her er tale om en proaktiv og ambitiøs beslutning. Men jeg er fortvivlet over, hvordan flertallet af mine kolleger har stemt, især de kristelige demokrater, som i kølvandet på intenst lobbyarbejde fra relevante pressionsgrupper og interessenter har forkastet punkt 13.

De mener altså, at Europa ikke bør spille nogen rolle i denne debat og ikke byder på nogen merværdi i form af en garanti til Europas borgere om sunde områder på alle offentlige steder, på arbejdspladser og i offentlige transportmidler. De bekymrer sig med andre ord ikke over, at der skabes diskrimination blandt arbejdstagere i Europa. Blot for at give et eksempel vil folk i Irland være vældig godt beskyttet af den nationale lovgivning, mens vi kun kan gætte på, om folk i Grækenland eller Tjekkiet en dag vil få denne chance, eller rettere denne ret.

Som yderligere bevis for pressionsgruppernes "hjernevask" af dem har de også forkastet punkt 9, der blot henviser til en af de reformer af den fælles landbrugspolitik, der allerede er besluttet, nemlig at direkte produktionskoblede subsidier til tobaksdyrkning skal ophøre inden 2010.

Vilja Savisaar (ALDE), skriftlig. – (ET) Beslutningens forslag vedrørende røgfri områder indebærer en betydelig forandring, nemlig indførelsen af rygeforbud i offentlige institutioner og på offentlige steder i hele Europa. Beslutningens hensigt var at pålægge Kommissionen at udarbejde det nødvendige retsakt, som skulle træde i kraft i 2011. Selv om vældig mange medlemmer, herunder mig selv, stemte for et forbud mod at ryge i offentlige rum (især på arbejdspladser), satte Folkepartiet sig desværre imod. Flertallet i Parlamentet har ikke taget hensyn til at beskytte alle europæiske borgeres helbred, især dem, der ikke selv ryger, men er tvunget til at indånde røg på offentlige steder og som følge deraf selv blive påført sundhedsproblemer. Jeg håber, at denne sag ikke går i glemmebogen, og at den kommer på dagsordenen igen, eftersom mange medlemsstater endnu ikke har indført et forbud mod rygning på offentlige steder, selv om de har haft lejlighed til at gøre det.

Marc Tarabella (S&D), skriftlig. – (FR) Via denne beslutning tager jeg del i interessen for at forsøge at opnå fremskridt i kampen mod passiv rygning, som påtvinges folk, der ikke selv ryger. Men der er nogle, der udnytter situationen til at tilføje en bestemmelse til beslutningen, som går imod subsidier til tobaksdyrkere. Personligt går jeg ind for på denne måde at støtte folk, der praktiserer denne uddøende kunst. Man skal være klar over, at tobak udgør mindre end 10 % af ingredienserne i cigaretter. Stilles der lige så mange spørgsmål om de tilsætningsstoffer, der udgør over 90 % af indholdet, og om deres skadelige virkninger?

– Beslutningsforslag: FAO's verdenstopmøde om fødevarer sikkerhed – udryddelse af sult i verden (RC-B7-0168/2009)

Liam Aylward (ALDE), skriftlig. – (EN) I betragtning af at over 40 mio. mennesker dør af sult og fattigdom hvert år, herunder et barn hvert 6. sekund, og at den globale fødevarekrise er en af de største trusler mod fred og sikkerhed i verden, har jeg stemt for denne berettigede beslutning. Beslutningen opfordrer Kommissionen til at gennemføre en komplet konsekvensvurdering af EU's politikker og programmer på områderne landbrug, udvikling og handel for at sikre en sammenhængende, bæredygtig politisk tilgang til global fødevarer sikkerhed. Eftersom beslutningen slår fast, at alle har ret til sikker og næringsrig føde, må EU aktivt sørge for, at disse politikker kan sikre bæredygtig fødevarer sikkerhed.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose og Britta Thomsen (S&D), skriftlig. – (DA) Socialdemokraterne går ind for en afvikling af EU's landbrugsstøtte. Vi støttede i dag beslutningen om "FAO-topmødet og fødevarer sikkerhed" – en beslutning, der fokuserer på de store udfordringer, vi står over for, når det gælder om at udrydde sult og sikre udviklingslandene bedre muligheder i fremtiden – men vi tager kraftigt afstand fra de forherligende ting, der står om landbrugspolitikken og -støtten i eksempelvis punkterne 3, 9 og 14.

Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark og Anna Ibrisagic (PPE), skriftlig. – (SV) De svenske konservative har i dag stemt imod beslutningen (B7-0168/2009) om FAO's verdenstopmøde om fødevarer sikkerhed. Vi er bekymrede over sult i verden og mener, at det er vigtigt at have fokus på fødevarer sikkerhed. Men i modsætning til beslutningen mener vi svenske konservative, at den fælles landbrugspolitik er en del af problemet, ikke af løsningen, og at den trænger til at blive ændret.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt og Cecilia Wikström (ALDE), skriftlig. – (SV) Verden befinder sig i en underlig situation. En milliard mennesker er overvægtige, og samtidig er der en milliard mennesker, der sulter. Denne situation er en katastrofe, der kræver effektive tiltag, især fra det rige EU's side. Men vi mener ikke, at EU's fælles landbrugspolitik i sin nuværende form er løsningen. Vores landbrugspolitik har været en succes førhen, men den har ingen plads i fremtiden. Eftersom denne beslutning er imod en revidering af det

nuværende europæiske system for landbrugsstøtte (hvilket kunne være til gavn for klimaet, verdens fattige og Europas landmænd), kunne vi ikke se anden mulighed end at undlade at stemme.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for det fælles beslutningsforslag om FAO's verdenstopmøde om fødevarer sikkerhed – udryddelse af sult i verden, fordi jeg mener, at der er akut behov for tiltag, der kan sætte en stopper for denne svøbe, som påvirker en sjettedel af verdens befolkning. I lyset af klimaforandringerne indvirkning på landbruget, især reduceret produktivitet på grund af vandknaphed, ikke mindst i lande, der allerede kæmper med disse problemer, må vi sørge for at udvikle sammenhængende landbrugspolitikker, der er forenelige med at beskytte klimaet og bekæmpe sult.

Göran Färm (S&D), skriftlig. – (SV) Vi svenske socialdemokrater har i dag valgt at stemme for det fælles beslutningsforslag om FAO's verdenstopmøde om fødevarer sikkerhed. I øjeblikket er der over en milliard mennesker, der sult. Ekstreme prisudsving og en dramatisk forøgelse i prisen på fødevarer på verdensmarkedet har været med til at forårsage en global fødevarekrise, der har gjort det endnu sværere for verdens fattige at få adgang til mad.

Men vi vil gerne påpege, at vi ikke deler Parlamentets holdning om, at vi ikke bør indskrænke markedsstøtteforanstaltninger og udbetalingen af støtte til landmænd inden for rammerne af EU's fælles landbrugspolitik. Vi mener ikke, at disse støtteforanstaltninger og udbetalinger på længere sigt vil være med til at forbedre forsyningssikkerheden for fødevarer til ulande. Tværtimod vil disse tiltag have den modsatte effekt. Subsidierede, billige europæiske fødevarer bliver eksporteret til ulande, og på grund af deres konkurrencedygtige priser skubber de ofte disse landes egen fødevareproduktion ud af markedet og ødelægger dermed landenes chance for at blive selvforsynende på længere sigt.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Man kan ikke undgå at blive påvirket af dette globale problem, når man ved, at 40 mio. mennesker dør af sult hvert år, og at et barn dør af fejlernæring hvert 6. sekund.

EU er den største giver af udviklingsstøtte og humanitær bistand, men kun en lille del af det kanaliseres til landbrugssektoren, som kunne opfylde fødevarebehovet for tusindvis af mennesker, der fortsat lider af fejlernæring. EU bør derfor hurtigst muligt revidere sine bistands- og udviklingspolitikker og opprioritere støtte til landbruget i ulandene, en sektor, som er indtægtskilde for over 70 % af arbejdsstyrken.

Den fælles landbrugspolitik må også tilpasses internt til den aktuelle krise, som medfører højere produktionsomkostninger for europæiske landmænd, ved at undlade at ophæve markedsstøtteforanstaltninger og/eller reducere landbrugsstøtten med særlig vægt på støtte til små og mellemstore landbrug og deres kreditmuligheder, så de kan opretholde deres produktionsniveauer på trods af de voksende omkostninger til materialer til produktionen.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Selv om vi ikke er enige i samtlige punkter i beslutningen, valgte vi at støtte den, fordi den understreger vigtigheden af principper, som vi anser for grundlæggende for en egentlig kamp mod sult i verden, i særdeleshed:

- understregning af, at "kampen mod sult skal være baseret på anerkendelse af retten til fødevarer suverænitet"
- anerkendelse af "den indenlandske befolknings ret til kontrol med landbrugsjorden og andre naturrigdomme, der er af afgørende betydning for deres fødevarer sikkerhed".

Beslutningen henleder også opmærksomheden på landbrugets betydning for bekæmpelse af sult og understreger vigtigheden af landmænds indtægter. Tiden må vise, om Parlamentet i fremtiden vil leve op til det, det har vedtaget her i dag, eller om det som så ofte før siger fine ting for senere, når tingene skal udmøntes i praksis, at byde sine løfter og vedtage lovgivning, der bryder disse principper.

Vi må ikke glemme, at rækken af reformer af den fælles landbrugspolitik, der fulgte WTO's liberalisering af markederne for landbrugsvarer, og som kun falder sammen med de store landbrugsfødevarer selskabers interesser, har bidraget til forarmelsen af den globale landbrugssektor. Landbrugsproduktionen bør primært bruges til at bespise folk, ikke til at give eksportmonopoler fordele.

Anne E. Jensen og Jens Rohde (ALDE), skriftlig. – (DA) Venstres medlemmer har stemt for beslutningen om fødevarer sikkerhed, da vi ønsker at understrege vigtigheden af, at EU tager et globalt ansvar i kampen mod sult og fattigdom. Vi tager dog afstand fra beslutningens artikel 9, hvori der stilles spørgsmålstejn ved den fortsatte liberalisering af EU's landbrugspolitik. Venstre ønsker en gradvis afskaffelse af landbrugsstøtten og fælles regler, der sikrer lige konkurrencevilkår for de europæiske landmænd.

Elisabeth Köstinger (PPE), *skriftlig*. – (DE) Langsigtet fødevaresikkerhed er en af de centrale udfordringer for den fælles landbrugspolitik. Især i lyset af fødevareknaphed må vi understrege vigtigheden af en stærk fælles landbrugspolitik, der i fremtiden kan påtage sig en nøglerolle for at overvinde de globale udfordringer. Det betyder, at der er behov for tilstrækkelig langsigtet finansiering af den fælles landbrugspolitik. Den fælles landbrugspolitik er et vigtigt element i EU's fødevare- og sikkerhedspolitik, og efter 2013 vil den spille en væsentlig rolle for udviklingspolitikken og den eksterne fødevaresikkerhedspolitik.

Derfor har økosystemer, der fungerer perfekt, frugtbar jord, stabile vandressourcer og yderligere diversificering af økonomien i landdistrikterne den højeste prioritet. Internationalt samarbejde og solidaritet kombineret med afbalancerede handelsaftaler, der fremmer fødevaresikkerheden i stedet for at bringe den i fare, er grundlæggende elementer i den globale fødevaresikkerhed, og det er her, en stærk fælles landbrugspolitik kan yde et vigtigt bidrag. Det er de lande, der er nettoimportører af fødevarer, som bliver hårdest ramt af stigende fødevarepriser, men mange af disse lande i hele verden er de mindst udviklede. Det må EU iværksætte foranstaltninger til at modvirke.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Sult er en svøbe, der påvirker et voksende antal mennesker. Eftersom EU er et solidarisk sted, må det gå forrest i kampen mod dette voksende problem. Den globale fødevarekrise udgør en af de største trusler mod fred og sikkerhed i verden, så alle globale og europæiske fødevaresikkerhedspolitikker må optrappes.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EL) På trods af, at forfatterne af denne beslutning var tvunget til at fremhæve sultproblemet og de problemer, der var oppe på fødevare- og landbrugstopmødet i almindelighed, har de skjult den grundlæggende årsag til problemet, nemlig det kapitalistiske udnyttelsessystem og den strategi, som også EU loyalt tjener, så kapitalen kan få sin profit. De multinationale selskaber inden for fødevareproduktion og -distribution udrydder landmænd og koncentrerer jorden, hvilket er et hårdt slag for fattige og gennemsnitlige landmænd. Selv i ilande finder arbejder- og landbrugsklasserne det sværere og sværere at sikre sunde og sikre fødevarer, mens de multinationale fødevareselskaber skovler massive profitter ind og opkøber enorme landområder, især i Afrika, i forventning om, at fødevareproduktionen skal fordobles frem mod 2050. EU går forrest med liberalisering og privatisering af alle fødevarerrelaterede produktionsfaktorer – vand, energi, transport og teknologi – og pålægger tredjelande det samme gennem WTO og bilaterale aftaler.

Den fælles landbrugspolitik understøtter politikken med at udrydde små og mellemstore landbrug og støtte monopolerne og deres profit. Landmænd og arbejdere kæmper mod denne politik, kæmper for at omstyrte dette udnyttelsessystem og garantere tilstrækkelige, sunde og sikre fødevarer til alle.

10. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 12.55 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Libor ROUČEK

Næstformand

11. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

12. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet (forhandling)

12.1. Nicaragua

Formanden. – Næste punkt er de tre beslutningsforslag om Nicaragua⁽¹⁾.

Bogusław Sonik, *forslagsstiller*. – (PL) Hr. formand! Den nuværende nicaraguanske præsident, Daniel Ortega, beviser den fortsatte gyldighed af den gamle kommunistiske grundsætning: "Når først vi har fået magten, vil vi aldrig opgive den." I 1980'erne kunne sandinisterne ikke opretholde et væbnet diktatur, og tvunget af den internationale opinion måtte de acceptere de demokratiske spilleregler.

⁽¹⁾ Se protokollen.

Ortega blev valgt som præsident ved valget i 2006. Sandinisterne genvandt magten. Helt fra starten begyndte han at bruge de gennemprøvede metoder med intimidering og eliminering under en række forskellige pseudojuridiske påskud mod enhver form for politisk konkurrence. Sandinisternes organisation begyndte at kopiere statsapparatet med de cubanske komitéer til revolutionens forsvar som forbillede. I december 2008 henledte Parlamentet opmærksomheden på den chikanekampagne, som de statslige myndigheder, partier og personer med forbindelse til sandinisterne udøvede mod menneskerettighedsorganisationer og deres medlemmer, journalister og repræsentanter for medierne. Amnesty International skrev om den vold, der fulgte valgene til de lokale myndigheder. Angrebene og episoder med journalister, der fik tæsk, mangedoblede.

Nu forsøger Ortega ved at manipulere højesteret at få gennemført ændringer i forfatningen, der ville gøre det muligt for ham at stille op til genvalg. Vi kan med ret stor sikkerhed forudsige, at næste skridt bliver, at han udnævner sig selv til livsvarig præsident, for Fidel Castro er rollemodellen for populisterne fra Managua og Caracas, og der har aldrig været frie valg under Castro.

Jeg opfordrer Kommissionen til at drage sine konklusioner ud fra denne situation og i en situation, hvor de internationale menneskerettighedsstandarder krænkes, at kontrollere, om der ikke er behov for at genoverveje eksisterende samarbejdsaftaler med dette land, så menneskerettighedsklausulerne ikke viser sig blot at være tomme ord.

Adam Bielan, *forslagsstiller*. – (PL) Hr. formand! Som reaktion på en opfordring fra oppositionspolitikere demonstrerede titusindvis af nicaraguanske borgere sidste lørdag mod præsident Daniel Ortegas politik, der er ved at føre direkte til indførelsen af et diktatur i Nicaragua.

Jeg vil minde om, at højesteret den 19. oktober besluttede at fjerne forfatningsmæssige hindringer, der forhindrede præsident Ortega i at stille op til endnu en periode som præsident. Denne ændring er ikke i sig selv oprørende, for mange europæiske lande har slet ikke en sådan lov. Det oprørende er den måde, hvorpå beslutningen blev truffet. Som vi alle ved, har præsident Ortega ikke to tredjedele flertal i parlamentet, så han var nødt til at ty til en overtrædelse af forfatningen for at få fjernet forbuddet mod, at han kunne gen vælges. Hvis vi tillader, at Daniel Ortega stiller op til præsidentvalget igen i 2011, kan vi vågne op til en situation, hvor Nicaragua styres af et ægte diktatur.

Derfor vil jeg opfordre Kommissionen til at henlede opmærksomheden på dette problem under de kommende forhandlinger om associeringsaftalen mellem EU og Centralamerika og til at benytte alle til rådighed stående midler til at dreje præsident Ortega væk fra denne kurs.

Johannes Cornelis van Baalen, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Jeg er dybt taknemmelig for den støtte, Parlamentet viste Liberal Internationals delegation til Managua, som jeg ledte. Vi kom i fred på invitation af et flertal i parlamentet for at tale om forfatningen, valget, valgkampagnen og menneskerettigheder og borgerlige rettigheder. Vi blev skældt ud og kaldt pirater og den slags. Vi blev truet med udvisning fra landet, truet med at blive erklæret persona non grata, og det blev påstået, at vi var ved at arrangere et "golpe" – et statskup.

Men det vigtigste var, at de skældte mit land ud, og de undertrykker deres eget folk. Jeg synes, at EU skal holde øje med, hvad der sker i Nicaragua, og sende observatører til valgene i 2011 og støtte den demokratiske opposition. Jeg håber også, at vi vil gøre det samme og være objektive i forhold til resultatet af valget i Honduras. Lad os se, om valgene på søndag er frie og retfærdige, og lad os derefter træffe en beslutning. Det kan jo være, at hvis vi anerkender resultatet af valgene, vil det sætte en stopper for den konstitutionelle krise i landet.

Tunne Kelam, *for PPE-Gruppen*. – (EN) Hr. formand! Der er for tiden en foruroligende tendens i Latinamerika til at konsolidere populistiske regimer ved at forlænge de nuværende præsidenters mandat – helst for evigt. Det var sådan, Hitler kom til magten. Lenins metode byggede på ligegyldighed, men resultatet var det samme.

Disse præsidenter med forlængede beføjelser har ikke været i stand til eller villige til at forbedre deres borgers livskvalitet. Cuba er et dystert og smerteligt eksempel på, hvordan normale menneskers liv er blevet skamferet og ødelagt igennem årtier. Nicaragua er et advarende eksempel på, at den slags herskere ikke ændrer sig. De kommer til magten igen blot for at misbruge den igen.

Det er derfor vores opgave nu kraftigt at fordømme disse overtrædelser af Nicaraguas forfatning og at knytte dette spørgsmål til langt mere effektiv kontrol med brugen af de midler, der gives til udvikling af Nicaragua.

Det er meget skuffende, at Organisationen af Amerikanske Stater ikke har reageret på disse himmelråbende overtrædelser af forfatningen i en af dens medlemsstater.

Véronique De Keyser, for S&D-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Det glæder mig at se, at hr. van Baalen er vendt sikkert tilbage til Europa, og at han først blev udvist, da han allerede sad på flyet.

Når det er sagt, og for at være lidt mere alvorlig, vil jeg gerne på min gruppes vegne sige, at vi ikke har tænkt os at blande os i det her. Det, jeg mener, er, at mens Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) nægtede os en uopsættelig forhandling om Uganda i forbindelse med loven mod homoseksuelle og en anden uopsættelig forhandling om Iran i forbindelse med de henrettelser, der finder sted der, vil de nu gerne have os til at blande os i spillet om at være for eller imod Ortega med de demonstrationer, der foregår derovre.

Det bliver der ikke noget af! Jeg synes ikke, at de uopsættelige forhandlinger her i Parlamentet, der faktisk har til formål at hjælpe folk eller sager, der er i vanskeligheder, skal bruges til at tjene medlemmernes personlige politiske interesser. Derfor har min gruppe besluttet ikke kun at undlade at underskrive beslutningen, men også at undlade at stemme og at modsætte os det, der foregår her. Det sætter Parlamentet i et dårligt lys.

Raül Romeva i Rueda, for Verts/ALE-Gruppen. – (ES) Hr. formand! I forlængelse af den foregående taler synes jeg, at det ikke kun er sørgeligt, men direkte skammeligt, at et møde så vigtigt som dette, et uopsætteligt møde, manipuleres på den måde, og derfor er jeg ikke kun overrasket over, at dagens emne er Nicaragua, men også over, at vi ved andre lejligheder, hvor vi skulle have drøftet langt mere alvorlige sager, ikke gjorde det. I dag er der oven i købet den ekstra faktor, at andre emner, der var på dagsordenen, er blevet fjernet, netop fordi dette er blevet tilføjet. Det er fuldstændig upassende set i forhold til indholdet af uopsættelige forhandlinger.

Vi kunne og skulle f.eks. have drøftet Vestsahara. Vi skulle have drøftet den aktuelle situation for folk som Aminatou Haïdar, der i øjeblikket lider, fordi hendes mest grundlæggende rettigheder klart er blevet overtrådt og berøvet hende. Vi skulle også drøfte situationen for de vældig mange mennesker, der opholder sig i flygtningelejre eller i de besatte områder af Marokko, en situation, hvor der virkelig er behov for en klar holdning.

Alt dette kunne vi have drøftet i dag, men det sker ikke, fordi Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) får os til at tale om et emne, som jeg ikke mener, fortjener så stor opmærksomhed eller har en betydning, der berettiger denne form for møde.

Ilda Figueiredo, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Hr. formand! Dette er en beklagelig forhandling om en falsk uopsættelighed, der ikke gør andet end at bringe Parlamentet i miskredit.

Det uopsættelige ville have været en drøftelse af tragedien for nylig forårsaget af orkanen Ida, der ramte El Salvador i begyndelsen af november. Orkanen forårsagede over 200 dødsfald og forsvundne, den ødelagde infrastrukturer og vitalt udstyr, især inden for områder som sundhed, uddannelse vand og sanitet, og derved har den forværret fattigdommen i landet.

Det uopsættelige ville have været at drøfte tilgængeligheden af ekstraordinære midler og at omdirigere tilgængelige EU-midler til denne nødsituation, iværksætte en risikoreduktions- og genopbygningsplan og at støtte El Salvadors befolkning.

Det uopsættelige ville have været, at Parlamentet havde fordømt militærkuppet i Honduras og krævet præsident Zelaya, der er lovligt valgt af Honduras befolkning, genindsat.

Det uopsættelige ville have været at kræve respekt for de grundlæggende rettigheder, som folket i Vestsahara har.

Desværre var intet af dette muligt på grund af modstand fra Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater). Derfor nægter vi at samarbejde om denne falske uopsættelighed, der, som mine kolleger allerede har sagt, er en skændsel for Parlamentet.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Hr. formand! Jeg er fuldstændig enig med de tidligere talere. Jeg vil gerne minde om, at Colombias præsident ligeledes forsøgte at forlænge sit mandat i modstrid med colombiansk ret, og det spørgsmål bør derfor også tages op.

Men jeg vil imidlertid først og fremmest understrege, at Friedrich-Naumann-stiftelsen i Tyskland, en stiftelse, der har tætte bånd til det tyske parti De Frie Demokrater, var involveret i kuppet i Honduras. I det mindste i Tyskland havde man en debat om dette. Stiftelsens stipendiater tog i et åbent brev afstand fra denne politik.

Vi må ikke glemme, at hr. van Baalen er formand for Den Liberale Internationale, og det blev på Friedrich-Naumann-stiftelsens hjemmeside fremført, at han diskuterede muligheden for et kup med de væbnede styrker i Nicaragua. Jeg mener, at det er helt i orden, at et land som Nicaragua under sådanne omstændigheder – og det er ikke blevet bestridt – tør udvise en sådan politiker. Hvis vi skal være ærlige, må vi indrømme, at situationen ville være den samme i Europa.

Det, der sker her, er et forsøg på at miskreditere og offentligt vanære de lande, stater og regeringer i Latinamerika, som forsøger at indføre en mere social politik. På vegne af Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre vil jeg klart understrege, at vi ikke vil støtte dette.

Ioannis Kasoulides (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg forstår ikke den reaktion, der kommer fra mine kolleger fra den højre side i salen, hvad angår valget af de emner, vi drøfter i dag.

Jeg forstår ikke, hvorfor det ikke er vigtigt og presserende at tage ordet og drøfte den behandling, som et medlem af Parlamentet har været udsat for, da han besøgte et land som formand for Den Liberale Internationale. Jeg forstår ikke, hvorfor vi ikke kan tage ordet og udtale os om dette spørgsmål og også diskutere den nye tendens, vi ser i Latinamerika, hvor man prøver vilkårligt at ændre et lands forfatning og afskaffe den tradition, man altid har haft vedrørende en eller to valgperioder for statschefen i det pågældende land.

Andre kolleger har allerede været inde på fire andre emner, og jeg vil gerne vide, hvornår vi skal drøfte det relevante spørgsmål, da der kun er tre emner på dagsordenen

(Formanden afbrød taleren)

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Hr. formand! Jeg støtter fuldt ud min gruppes holdning, nemlig at dette spørgsmål ikke burde have været sat på dagsordenen, da der er mange andre meget mere relevante og meget mere presserende problemer i verden. Hvis vi skal drøfte Nicaragua, bør vi først og fremmest tale om, at det er et land med den største gæld i verden, og at det er et af de fattigste lande i Latinamerika. Det kommunistiske eksperiment var ikke løsningen her, ligesom det neoliberale eksperiment heller ikke var det. Det er et land, hvor supermagterne, USA og Sovjetunionen, havde al for stor indflydelse, og det er grunden til, at dette land konstant er på randen af borgerkrig. Det er forståeligt, at der er tendenser til at bruge magt i landet, og det skal bekæmpes. Men vi må ikke glemme, at vi også ser tendenser til at bruge magt i Europa. Derfor bør vi koncentrere os om langt vigtigere spørgsmål.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Hr. formand! Der er allerede blevet sagt meget om dette spørgsmål. Et medlem forklarede, at det ikke er det rigtige emne at drøfte, da der er meget mere presserende spørgsmål, der omhandler alvorlige krænkelse af menneskerettighederne. Det kan godt være, men jeg mener, at vi europæere, som arbejder for at sikre, at værdier som menneskerettigheder og frihedsrettigheder – f.eks. pressefriheden – bliver overholdt overalt, også bør forsvare denne frihed, når vi ser, at den er truet.

Det blev f.eks. også sagt, at Friedrich-Naumann-stiftelsen var involveret i kuppet. Som medlem af FDP afviser jeg udtrykkeligt den påstand. Det er rygter, der er blevet udbredt, og som er fuldstændig uden hold i virkeligheden.

En tredje ting, jeg gerne vil sige, er, at hr. van Baalen blev beskyldt for at have diskuteret kuppet, og det var grunden til, at han blev udvist. Hvis man ikke kan drøfte et spørgsmål åbent – og det hører for os med til pressefriheden og ytringsfriheden, to frihedsrettigheder, som vi har hos os, og som vi sætter højt – er det så virkelig en grund til at udvise en person fra et land, simpelt hen fordi man drøftede et spørgsmål? At det skete offentligt, retfærdiggør ikke, at man udviser en person, blot fordi man diskuterede et spørgsmål. Det er helt forkert.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Hr. formand! Nicaragua er stadig et af de fattigste lande på det amerikanske kontinent. Det faktum, at det ikke er lykkedes for præsident Daniel Ortega at forbedre sit lands situation til trods for de utallige socialistiske utopiske løfter, han afgav, da han blev præsident, synes at indikere, at Nicaragua nu har brug for en ny ledelse.

I henhold til landets forfatning kan en statschef kun sidde i én periode, og det er sommetider en klog politik i en region, der lider under mangel på stabilitet, men Ortega viser endnu en gang sin foragt for det parlamentariske demokrati og retsstaten ved at misbruge forfatningsdomstolens beføjelser.

I den henseende er han ikke anderledes end sin venstreorienterede kollega i Venezuela, Hugo Chávez. Begge mænd er kommet til magten på grund af deres fordømmelse af de såkaldte caudillos, men de er selv ved at

udvikle sig til venstrefløjens caudillos, og i den forstand udgør de en reel trussel mod den demokratiske stabilitet i regionen, især i lyset af de kaotiske tilstande i det nærliggende Honduras. Daniel Ortega har gentagne gange svigtet sin befolkning og sit land. Hvis vi oprigtigt tror på demokrati og frihed, kan vi ikke ignorere den vanskelige situation, som borgerne i Nicaragua befinder sig i.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand! Der er én ting, som vi har fået ud af denne ret så vanskelige forhandling. Et medlem af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa har indirekte bekræftet, at spørgsmålet om et kup virkelig blev drøftet. Hun har forsvaret det med argumentet om, at det skal være muligt at drøfte alt, også et kup. Det er et bemærkelsesværdigt resultat af denne forhandling, og det gør situationen klarere, og det er jeg taknemmelig for.

Karel De Gucht, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand, mine damer og herrer! Som De ved, fører vi en vanskelig dialog med dette land for øjeblikket. Formålet er at bevare demokratiet og genskabe borgernes tillid til landets demokratiske institutioner.

Samtidig forsøger EU at finde en balance i forhold til vores langvarige indsats for at støtte udviklingen og stabiliteten i dette udviklingsland og i den centralamerikanske region generelt.

Siden lokalvalgene i november 2008, som var belastet af påstande om omfattende svindel, er de internationale donoreres tillid til den siddende regering faldet drastisk. Den manglende overholdelse af de grundlæggende demokratiske principper, herunder frie og retfærdige valg, førte til, at donorerne systematisk reviderede deres samarbejdsporteføljer og i visse tilfælde ændrede eller suspenderede deres samarbejdsaktiviteter, indtil forholdene bedrede sig.

Kommissær Ferrero-Waldner traf beslutning om at suspendere alle budgetmæssige støttebetalinger til Nicaragua pr. 1. januar 2009. Forud for denne beslutning blev spørgsmålet drøftet med medlemsstaterne i Rådet.

Efter adskillige kontakter med de nicaraguanske myndigheder, som afgav troværdige løfter om, at der ville blive foretaget de nødvendige rettelser, foretog Kommissionen i begyndelsen af oktober en enkelt udbetaling på 10 mio. EUR fra vores budgetstøtteprogram til uddannelsessektoren. Dette repræsenterer en lille del af de suspenderede midler, som beløber sig til yderligere 46 mio. EUR.

Rådet (udviklingssamarbejde) udtrykte i sidste uge kritik af, at dette ikke først var blevet drøftet med medlemsstaterne. Jeg skal ikke gå i detaljer her, men jeg mener, at det er meget vigtigt, at vi, når vi træffer sådanne beslutninger, har en procedure, hvor vi i det mindste prøver at sikre, at Kommissionen og medlemsstaterne indtager samme holdning over for de forskellige stater. Hvis det i sidste ende skulle vise sig ikke at være muligt, så har alle naturligvis ret til at gøre, hvad man mener er nødvendigt.

Nicaraguas regering har meddelt, at der ved de kommende regionalvalg i 2010 og det almindelige valg i 2011 vil være nationale og internationale observatører til stede. Regeringen har allerede officielt opfordret EU til at sende en valgobservatørmision. Regeringen har bl.a. også lovet at forbedre folkeregistret og valglisten med støtte fra et EF-projekt og at udpege troværdige og professionelle valgmyndigheder næste år.

Men den seneste udvikling, som f.eks. højesterettens afgørelse, sætter naturligvis i alvorlig grad spørgsmålstegn ved, om den nicaraguanske regering virkelig vil holde sine løfter. EU har ved en række lejligheder udtrykt bekymring over denne udvikling, senest ved en lokal trojkademarche den 21. november.

I sidste ende vil gennemførelsen af disse løfter være bestemmende for en gradvis genoptagelse af vores budgetstøtteprogrammer. Vi fortsætter med at arbejde tæt sammen med medlemsstaterne og Europa-Parlamentet, som denne forhandling også viser. Om det sker på det rigtige tidspunkt, er naturligvis et spørgsmål, som Parlamentet selv skal afgøre.

Formanden. – Forhandlingen om dette punkt er afsluttet.

Afstemningen finder sted ved afslutningen af forhandlingen.

12.2. Laos og Vietnam

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er fire beslutningsforslag om Laos og Vietnam⁽²⁾.

(2) Se protokollen

Véronique De Keyser, *forslagsstiller*. – (FR) Hr. formand! Vi har endnu en gang en uopsættelig forhandling om Vietnam og Laos. Det er rigtigt, at vi har haft lignende forhandlinger i Europa-Parlamentet, men denne gang kan vi ikke lade dette spørgsmål gå upåagtet hen.

Vi er virkelig bekymrede. Siden 2006, da Vietnam blev fjernet fra USA's sorte liste vedrørende undertrykkelse og krænkelse af menneskerettighederne, er der sket en stigning i undertrykkelsen af menneskerettighedsforkæmpere.

Jeg skal blot nævne ét tilfælde, som efter min opfattelse er typisk, nemlig fru Khai Thanh Thuy. Hun er forfatter, blogger, journalist og aktivist, og hun sidder for øjeblikket fængslet på et meget vagt grundlag. Den mest plausible grund er, at hun forsvarede ytringsfriheden og menneskerettighederne i sit land. Hun har sukkersyge, og hendes helbred er skrøbeligt. Vi frygter for hendes liv, og vi kræver ikke blot, at hun får ordentlig lægebehandling i fængslet, men at hun bliver løsladt øjeblikkeligt.

Jeg holder meget af Vietnam. Vietnam er et stort land og skal overtage formandskabet for ASEAN i 2010. Jeg mener, at hvis Vietnam vedtager foranstaltninger, der er mere i overensstemmelse med de internationale demokratiske standarder, vil det være med til at styrke landets moralske autoritet.

Thomas Mann, *forslagsstiller*. – (DE) Hr. formand! Menneskerettighedssituationen i Vietnam er foruroligende. Religiøs forfølgelse, især af kristne og buddhister, er udbredt. De, der taler for frihed og menneskerettigheder, bliver udsat for intimidering og systematisk holdt under overvågning. I slutningen af september blev hundredvis af munke fra Bat Nha-klosteret angrebet. Hele klosteranlægget blev stærkt beskadiget, uden at politiet greb ind. De munke, der søgte tilflugt i det nærliggende Phuoc Hue-tempel blev pryglet. Sådanne overgreb kan ikke tolereres. Det er oprørende, at de utallige opfordringer fra EU og andre dele af verden til at forbedre menneskerettighedssituationen er blevet siddet overhørig. Der er mange grunde til endelig at indføre ændringer, især da Vietnam næste år overtager formandskabet for ASEAN-landene.

Situationen i Laos er ikke meget bedre. I begyndelsen af november blev mere end 300 fredelige demonstranter, der demonstrerede for et flerpartisystem og mere demokrati, brutalt gennempreglet af det hemmelige politi. Ethvert forsøg på at indføre en politisk dialog i dette land bliver med det samme undertrykt af regeringspartiet.

De 5 000 hmong-flygtninge, der bor i lejre i det nordlige Thailand, og som er et forfulgt mindretal, befinder sig ligeledes i en forfærdelig situation. De har ikke fået tildelt flygtningestatus. Organisationen "Læger uden grænser", som besøgte Parlamentet i denne uge, har sagt, at det er næsten umuligt for dem at yde humanitær hjælp i lejrene, da folk konstant og næsten altid vilkårligt bliver arresteret og tvunget til at vende tilbage til Laos. Påstandene om, at disse mennesker vender frivilligt tilbage, er simpelt hen usande.

Vi i Europa-Parlamentet opfordrer Kommissionen og Rådet til at give os konkrete oplysninger om, hvilke af de aftaler, der er indgået med disse lande om menneskerettigheder og demokrati, overholdes, og hvilke af disse aftaler konsekvent ikke overholdes. Af hensyn til borgerne i Vietnam og Laos bør det være muligt at lægge pres på disse to landes regeringer.

(Bifald)

Heidi Hautala, *forslagsstiller*. – (FI) Hr. formand! Det er en glædelig nyhed, at Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien har oprettet en regional menneskerettighedskommission. Det er på den baggrund chokerende at møde vietnamesiske munke, som har været ofre for voldelige overgreb. Vi havde den ære at møde dem for nylig i Underudvalget om Menneskerettigheder.

Situationen synes at blive mere og mere vanskelig for de forskellige trossamfund i Vietnam. Vi bør helt klart fordømme, at flere end 300 munke og nonner måtte forlade klostre på grund af vold, og at trossamfundene konstant bliver forfulgt. Det er vigtigt, at Vietnam efterlever henstillingerne fra FN's Menneskerettighedskommission, der f.eks. foreslår, at Vietnam indbyder FN's særlige rapportører til at overvåge gennemførelsen af ytringsfrihed og religionsfrihed samt andre grundlæggende menneskerettigheder.

Cristian Dan Preda, *for PPE-Gruppen*. – (RO) Hr. formand! Hundredvis af mennesker sidder indespærret i Vietnam på grund af deres politiske eller religiøse overbevisning. De voldelige angreb på buddhistiske munke i slutningen af september viser efter min mening helt klart, at Vietnam nægter at forbedre menneskerettighedssituationen i landet.

I Laos, et land, der er underkastet militærdiktatur, er lederne af studenter- og lærerbevægelsen, der blev oprettet for 10 år siden, fortsat tilbageholdt på et hemmeligt sted. De fredelige demonstrationer, der fandt

sted for nylig til støtte for overholdelse af menneskerettighederne, blev undertrykt af det hemmelige politi, og hmong-samfundet udsættes stadig for forfølgelse.

Både Laos og Vietnam skal fuldt ud efterleve de internationale standarder for beskyttelse af menneskerettighederne. Al forfølgelse af trossamfund, mindretal og generelt af borgere, der ikke gør andet end at forsvare deres politiske rettigheder, bør bringes til ophør.

Det er EU's pligt at følge udviklingen i menneskerettighedssituationen nøje og bruge hele sin indflydelse til at vende denne negative tendens.

(Bifald)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, for S&D-Gruppen. – (PL) Hr. formand! De igangværende forhandlinger om en ny partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Vietnam skal også omfatte overholdelse af menneskerettighederne og de borgerlige frihedsrettigheder. De oplysninger, vi har fået, viser, at situationen på dette område er yderst foruroligende i Vietnam, især i forbindelse med undertrykkelsen af internetbrugere. Internettet er et medie, der er baseret på en fri udveksling af oplysninger og synspunkter om alle emner på verdensplan. Men Vietnams retlige bestemmelser om brug af internettet straffer ytringsfriheden på områder, der betragtes som følsomme, som f.eks. menneskerettigheder og fremme af demokrati.

Regler, der blev indført i 2008 vedrørende blogs, kræver, at indholdet begrænses til private spørgsmål og forbyder udbredelsen af regeringskritisk materiale og materiale, som truer den nationale sikkerhed.

(Formanden bad parlamentsmedlemmet om at tale langsommere)

Udenlandske ngo'er melder om, at bloggere, som rejser politiske spørgsmål, fængsles. EU's institutioner kan ikke ignorere disse foruroligende oplysninger fra Vietnam, og det er nødvendigt at handle ikke blot politisk, men også retsligt. Derfor gør jeg mig til fortaler for, at der i den nye aftale mellem EU og Vietnam indføres en bindende menneskerettighedsklausul.

Johannes Cornelis van Baalen, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! ALDE-Gruppen er af den opfattelse, at Laos og Vietnam ikke er demokratier. Menneskerettighederne og religiøse og andre rettigheder er ikke sikret i disse to lande. Derfor støtter vi helhjertet dette beslutningsforslag og opfordrer Rådet og Kommissionen til at handle i overensstemmelse hermed.

Ryszard Antoni Legutko, for ECR-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Jeg vil endnu en gang understrege den dramatiske situation, som de kristne i Laos og Vietnam befinder sig i. I begge lande er hele statsstrukturen og undertrykkelsesapparatet blevet brugt til ødelæggelse af kristendommen, både den katolske kirke og protestantiske grupper.

I Laos er dette en følge af det herskende kommunistpartis program, som fremlægger kristendommen som en religion, der repræsenterer vestlig imperialisme. Det, der sker i Vietnam, er i modstrid med officiel gældende ret. Undertrykkelsen antager mange former som f.eks. arrestationer, tortur, frihedsberøvelse, intimidering og indespærring i psykiatriske institutioner.

Sådanne overgreb kan ikke tolereres uden en stærk reaktion fra de europæiske institutioner. Selv om mange mennesker i Europa bekæmper kristendommen med retlige midler, så har vi alle pligt til at modarbejde det barbari, vi ser i nogle asiatiske lande.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Hr. formand! Laos tog i september et vigtigt skridt i retning af en forbedring af menneskerettighedssituationen ved at ratificere den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder. Konventionen dækker områder som religionsfrihed, forsamlingsfrihed og ytringsfrihed og giver folk ret til at tilkendegive deres politiske meninger.

Men sommetider er der langt fra teori til praksis, og rejsen fra førstnævnte til sidstnævnte kan være lang. Også her er det nødvendigt med stor politisk vilje. Studenterbevægelsens ledere, der blev arresteret i oktober 1999, og andre samvittighedsfanger skal løslades øjeblikkeligt. Det samme gælder for dem, der blev arresteret under de fredelige demonstrationer den 2. november i år.

Det er især vigtigt, at de laotiske myndigheder viser deres demokratiske sindelag ved så hurtigt som muligt at udforme og gennemføre lovgivningsreformer. Den nationale lovgivning skal bringes i overensstemmelse med de internationale aftaler, som Laos har forpligtet sig på. Kun en lovgivningsreform og et flerpartisvalg kan få skabt demokrati og sikre overholdelsen af menneskerettighederne i Den Demokratiske Folkerepublik Laos.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Hr. formand! I juli 2007 udtrykte jeg i denne selvsamme sal glæde over, at 2006 havde været et år med politisk åbenhed i Vietnam. Jeg opfordrede Vietnam til at anerkende alle de religioner, der fandtes i landet, og til at tillade befolkningen frit at vælge, hvilken trosretning de ville følge.

Nu mere end to år senere må jeg konstatere, at situationen ikke har udviklet sig i den rigtige retning. Religionsfrihed er stadig ikke en realitet i Vietnam, og der er sket en stigning i antallet af arrestationer af buddhistiske munke, og det er kun ét eksempel.

Nu hvor Vietnam står over for at skulle overtage formandskabet for ASEAN – og her skal jeg rose den indsats, landet har gjort for sundhed, uddannelse og en nedbringelse af ulighederne – ønsker vi at benytte os af dette beslutningsforslag til at minde om menneskerettighedernes betydning, og vi opfordrer Vietnam til at foregå med et godt eksempel som fremtidig formand for ASEAN.

Derudover er jeg glad for, at den laotiske regering har ratificeret den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder. Jeg håber, at man fuldt ud vil efterleve denne konvention, især når det gælder ytrings- og forsamlingsfriheden.

Sluttelig anmoder vi den laotiske regering om at gøre, hvad den kan, for at løslade alle, der blev arresteret den 2. november 2009 under den fredelige demonstration, samt lederne af studenterbevægelsen af 26. oktober 1999.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Hr. formand! Under den forrige valgperiode talte vi her i Parlamentet om Vietnam i forbindelse med den religiøse forfølgelse af buddhister. Nu er det igen på tide at tale om krænkelse af religiøse rettigheder i disse to lande, men denne gang drejer det sig om de kristne. Det er desværre et permanent træk i det politiske liv i disse to lande. Europa-Parlamentet, som er så opmærksomt på krænkelse af menneskerettighederne og mindretallets rettigheder, bør udtale sig om dette spørgsmål.

Jeg vil gerne understrege endnu en ting. Jeg står her i dag ikke blot som politiker, men også som blogger, og i Polen er jeg ret så kendt som blogger. I denne egenskab vil jeg protestere mod forfølgelsen af vores medinternetbrugere og -bloggere i Vietnam. Vi skal energisk forsvare dem.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Forfølgelse og diskrimination på grund af religion er ikke noget nyt i Vietnam. Det er ikke noget, der blot er sket i de sidste dage eller måneder. Det har fundet sted i mere end 50 år.

Jeg skal begrænse mig til blot at nævne de seneste episoder som f.eks. nedrivningen af katedralen i byen Vinh Long, som blev erstattet af en offentlig park, eller indsættelsen af uropolitiet og bulldozere for at fjerne statuen af Jomfru Maria fra den katolske kirkegård i Hanoi. Og derudover blev en præst og hans sognebørn anmeldt, fordi de havde bragt en person, der havde truet en præst, til politikontoret. I stedet for at være ofre er de kristne nu forbrydere.

Styret bliver mere og mere autoritært, og det er foruroligende. Regeringen i Hanoi har således krævet, at 10 internethjemmesider, som regelmæssigt udbreder farligt politisk materiale, bliver blokeret af sikkerhedsmæssige hensyn og for at bekæmpe de bevægelser, der er imod partiet.

Situationen er ligeledes meget bekymrende i Laos, hvor de kristne ubønhørligt forfølges gennem arrestationer og trusler, og det i en sådan grad, at de undertiden bliver bortvist fra deres landsbyer.

Religionsfrihed er en naturlig menneskeret for alle. Det er ikke en gave, der kan gives af dem, der måtte sidde ved magten. Derfor er det vigtigt, at vi griber ind og handler.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Hr. formand! Vi bør udtrykke tilfredshed med enhver foranstaltning, der sigter på at understrege menneskerettighedernes betydning, og som fremhæver tilfælde, hvor de ikke bliver overholdt i nogle lande, i lande, hvor folks grundlæggende rettigheder krænkes. Men når vi beskæftiger os med menneskerettighedskrænkelser, skal vi være særlig opmærksomme på situationen i bestemte lande, hvor det er folk med en anden religion, hvis rettigheder krænkes, nemlig deres ret til religionsfrihed og deres ret til at udtrykke deres overbevisning på dette område. Derfor skal vi trykke på alarmklokken, hver gang der forekommer grove krænkelse på dette område.

Vi skal også huske på, at vi i Europa altid bør fremstå som et eksempel på et sted i verden, hvor vi har store traditioner, og hvor vi hylder frihedsrettighederne og respekten for andre religioner. Derfor har jeg med en vis bekymring bemærket visse ting. Det kan naturligvis ikke sammenlignes med det, vi har talt om her i Parlamentet. Jeg tænker på den tendens, som ses mere og mere i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols

afgørelser, og som synes at gøre indgreb i religionsfriheden og visse landes traditioner. I dette tilfælde drejer det sig om afgørelsen om Italien og kors. Efter min opfattelse kan sådanne afgørelser skabe en dårlig stemning, hvor visse symboler og visse understregninger kan misfortolkes.

Kort sagt er enhver gestus, enhver handling, der øger menneskerettighedernes betydning vigtig, og det er noget, vi skal tale åbent om, især når det drejer sig om lande, hvor de grundlæggende menneskerettigheder krænkes.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Hr. formand! Desværre er Vietnam og Laos sammen med Cuba og Folkerepublikken Kina de eneste, der er tilbage af de kommunistiske etpartidiktaturer, hvor parlamentarisk demokrati, pluralisme i debatten – herunder mediefrihed og frihed til at blogge på internettet – og fredelig religionsudøvelse er fremmede begreber.

I Vietnam tolererer regeringen i Hanoi ikke de buddhistiske munke og katolikker, der udtaler sig kritisk, og i Laos forfølges hmong-befolkningen, og mange er flygtet til Thailand. Jeg er enig i, at selv med den bedste vilje i verden og til trods for de uendelig mange løfter, der er afgivet internationalt og over for FN, herunder de tilsagn, som for nylig blev givet i handelsaftalerne med EU, at kommunistiske diktaturer aldrig kan være liberale demokratier.

Karel De Gucht, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Kommissionen vil fortsat hævde, at der er sket en betydelig forbedring af den politiske situation i Laos i de seneste år, og Kommissionen er enig med Parlamentet i, at den laotiske ratificering af den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR) er et velkomment skridt i retning af respekt for religionsfrihed, forsamlingsfrihed, ytrings- og pressefrihed. Kommissionen glæder sig også over ratificeringen af konventionen om handicappedes rettigheder og FN-konventionen til bekæmpelse af korruption.

Den laotiske regering vedtog i april et dekret, der tillod oprettelsen og registreringen af nationale civilsamfundsgrupper. Det er et vigtigt skridt i retning af at opnå forsamlingsfrihed og tildele civilsamfundet en rolle i landets udvikling.

Men vi deler Parlamentets bekymringer vedrørende de politiske fanger. Hvad angår de tre personer, som Parlamentet har nævnt, gentog myndighederne i oktober 2009 det, de allerede tidligere havde sagt til vores delegation i Vientiane, nemlig at hr. Keochay allerede var blevet løsladt i 2002. Det blev meddelt, at to af de tre andre, hr. Seng-Aloun Phengphanh og hr. Tongpaseuth Keuakaoun, var ved godt helbred. Myndighederne hævdede, at de ikke kendte noget til hr. Bouvanh Chanmanivong.

Kommissionen har talt med diplomater og andre, der er bosiddende i landet, om de påståede arrestationer af mange hundrede demonstranter i begyndelsen af december 2009. Men vi har ikke kunne få de pågældende oplysninger bekræftet.

Kommissionen er enig med Parlamentet i, at det haster med at finde en løsning for de 158 mennesker, der er tilbageholdt i Nongkhai. Kommissionen opfordrer regeringerne i Laos og Thailand til at tillade, at de fængslede kan bosætte sig i de tredjelande, som har tilbudt asyl.

Med hensyn til andre laotiske hmong, der befinder sig i lejre i Thailand, bør der foretages en ordentlig undersøgelse for at fastlægge, hvorledes det forholder sig med overtrædelserne.

Jeg skal dernæst komme ind på Vietnam. Kommissionen deler Parlamentets bekymringer vedrørende de seneste tegn på, at Vietnams regering er begyndt at anlægge en hårdere linje i menneskerettighedsspørgsmålene. De seneste arrestationer af og retssager mod fredelige bloggere og menneskerettighedsforkæmpere samt spændingerne i forholdet til forskellige religiøse grupper som f.eks. de fredelige buddhister og Batna-klosteret har vakt legitim bekymring i Europa.

Vi opfordrer indtrængende Vietnam, som har undertegnet konventionen om borgerlige og politiske rettigheder, til at leve op til sine internationale menneskerettighedsforpligtelser og løslade alle de fanger, som for øjeblikket sidder fængslet, fordi de på fredelig vis har tilkendegivet deres synspunkter. Her tænker jeg især på menneskerettighedsadvokaten Le Cong Dinh, forfatteren og demokratiforkæmperen Tran Khai Thanh Thuy og den katolske præst Nguyen Van Ly,

Vi er også enige i, at mere uafhængige medier ville kunne spille en nyttig rolle, da de på fredelig vis ville kunne kanalisere social utilfredshed i økonomisk vanskelige tider. Derfor tilskynder vi Vietnam til at vedtage en presselov, der er i overensstemmelse med artikel 19 i ICCPR, der omhandler ytringsfriheden.

Vi har ikke desto mindre tiltro til vores seriøse menneskerettighedsdialog og til samarbejdet med Vietnam. Vi tror på et konstruktivt samarbejde. Men for at det kan blive ved med at være en realistisk mulighed, skal dialogen og samarbejdet udmøntes i konkrete resultater.

Intet vil bedre kunne påvise, at dialog er den bedste fremgangsmåde, end Vietnams egen indsats.

Formanden. – Forhandlingen om dette punkt er afsluttet.

Afstemningen finder sted ved afslutningen af forhandlingen.

12.3. Kina: mindretallenes rettigheder og anvendelse af dødsstraf

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er fem beslutningsforslag om Kina: mindretallenes rettigheder og anvendelse af dødsstraf.⁽³⁾

Véronique De Keyser, forslagsstiller. – (FR) Hr. formand! Vores gruppe har trukket sin underskrift tilbage fra beslutningsforslaget om Kina. Det skyldes ikke, at vi betragter menneskerettighederne som sekundære og underordnede i forhold til handelsinteresserne – vi har trods alt fra Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet fremlagt et beslutningsforslag uden indrømmelser, hvor vi understregede vores engagement – men det skyldes, at det, for at vi kan opnå en ændring i Kinas adfærd, er nødvendigt med en dialog, og dette ujævne beslutningsforslag uden struktur ødelægger enhver chance for dialog. Man har medtaget alt, Tibet, Dalai Lama og hans arvefølge, det religiøse korstog, og for ikke at glemme noget, kritik af alle nuværende, tidligere og fremtidige kommunistiske styre.

Er det sådan, man åbner døre? Nej. Det, der er tragisk, er, at døren vil blive lukket for de selvsamme mennesker, vi ønsker at redde, nemlig de uighurer og tibetanere, som risikerer henrettelse.

Jeg opfordrer indtrængende Kina til at holde op med at frygte ytringsfriheden, således at landet kan åbne sig for verden ikke blot gennem handel og kultur, men også gennem efterlevelse af fælles værdier.

Jeg opfordrer til, at spørgsmålet om afskaffelse af dødsstraffen bliver sat på dagsordenen for det næste EU/Kina-topmøde den 30. november. Jeg anmoder ligeledes Kommissionen og Rådet om fortsat at insistere på, at der medtages en klausul om respekt for menneskerettighederne i Kina i den partnerskabsaftale, der for øjeblikket forhandles om.

Joe Higgins, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Jeg støtter opfordringerne til at afskaffe dødsstraffen i Kina, især når dødsstraffen bruges til at terrorisere etniske mindretalsgrupper og -nationer i Kina.

EU, USA og andre verdensmagter udtaler sig imidlertid meget blødt i deres kritik af menneskerettighedskrænkelserne i Kina. Når det drejer sig om krænkelse af arbejdstagernes rettigheder, er en sådan kritik næsten ikkeeksisterende. Det skyldes, at de ønsker at udbygge forretningsforbindelserne med det kinesiske erhvervsliv og det bureaukrati, der kontrollerer staten, således at de kan drage fordel af den forfærdelige udnyttelse af arbejdstagerne i Kina.

Kina er en gigantisk fabrik, hvor man udnytter arbejdstagerne. Millionvis af vandrende arbejdstagere lever et liv i skammelig elendighed, og deres børn lider under følgerne af de forfærdelige vilkår, de lever under. De multinationale selskaber, der er baseret i EU og USA, deltager i denne udnyttelse for at øge deres superprofitter.

Det kinesiske styre øger undertrykkelsen, og denne undertrykkelse er blevet forstærket, siden de kinesiske stalinister besluttede at bruge det kapitalistiske marked til at udvikle landets økonomi. Der sker en massiv undertrykkelse af journalister og dem, der kæmper for retfærdighed for de forskellige samfund og for arbejdstagerne.

For nylig blev en af mine socialdemokratiske kolleger forment adgang til Kina. Laurence Coates, en socialdemokrat, som skriver under navnet Vincent Kolo, og som er redaktør for "chinaworker.info", blev tilbageholdt ved grænsen og forment indrejse i Kina. "Chinaworker.info" kæmper for arbejdstagernes rettigheder og frie fagforeninger. Vi bør stå sammen med arbejdstagerne i Kina. Der bør føres kampe for uafhængige og demokratisk ledede fagforeninger og strejkeretten og for løsladelse af alle politiske fanger og fængslede arbejdsrettighedsforkæmpere.

(3) Se protokollen

Vi bør kræve ytringsfrihed og forsamlingsfrihed og opfordre til international solidaritet med arbejdstagerne i Kina for at bekæmpe dette forfærdeligt bureaukratiske styre, hvor det er klart, at mange af dets medlemmer stræber efter at blive oligarker, sådan som vi så det i Rusland.

Laima Liucija Andrikiienė, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Vi kommer tættere på Kina, når det drejer sig om handel og miljøsamarbejde, og Kina var vært for de vidunderlige Olympiske Lege sidste år, men det er klart, at der sker tilbageskridt med henblik på at sikre menneskerettighederne for borgerne.

De kinesiske myndigheders reaktion på de fredelige demonstrationer i Tibet sidst år og Xinjiang i år var mildest talt helt ude af proportion. Folk i hele verden bør have ret til at protestere mod deres regerings politik, hvis de ikke kan lide den. Men vi så i stedet en voldelig og brutal reaktion mod demonstranterne fra de kinesiske myndigheders side, og hundredvis af mennesker blev dræbt.

Nu er yderligere ni mennesker, for det meste uighurer, nådesløst blevet henrettet som en tilkendegivelse af, at alle afvigende stemmer vil blive mødt med brutal og dødbringende magt fra det kinesiske statsapparats side.

Selv om vi beundrer den kinesiske kultur og gør fremskridt inden for handel og investeringer, er det vores pligt højt og tydeligt at fordømme drab og henrettelser. Derfor gentager vi endnu en gang vores opfordring til de kinesiske myndigheder til at indføre et moratorium for dødsstraf og til at give større frihed til Kinas provinser, som ønsker større selvstændighed, samtidig med at de respekterer politikken med ét Kina.

Barbara Lochbihler, *forslagsstiller*. – (DE) Hr. formand! Kina har i de seneste år oplevet en meget stor økonomisk vækst. Livskvaliteten er blevet forbedret for mange kinesere. Desværre er der ikke sket sådanne fremskridt, når det gælder sikring af menneskerettighederne i Kina, og det gælder alle borgere, uanset hvilken religion eller etnisk gruppe de tilhører.

Der er tværtimod sket en stigning i undertrykkelsen af uighurerne og tibetanerne. Hvad angår dødsstraffen, er det et positivt tegn, at Kinas Øverste Folkedomstol endnu en gang har taget alle domme siden 2007 op til fornyet behandling, og vi går ud fra, at nogle af dødsdommene vil blive omstødt.

Men Kina er ikke desto mindre den triste verdensmester i henrettelser. Alene i 2008 blev mindst 1 718 mennesker henrettet. Det skønnes, at antallet af urapporterede sager er meget større. Men selv hvis vi tager det mindste tal, er Kina ansvarlig for mere end 70 % af alle henrettelser i verden. Derudover har Kina øget antallet af forbrydelser, for hvilke der kræves dødsstraf. Det betyder, at kinesere kan blive henrettet, hvis de har begået mere end 68 forbrydelser. Og derfor kræver vi i dette beslutningsforslag, at Kina suspenderer sine planlagte henrettelser og øjeblikkelig indfører et moratorium for dødsstraf.

(Bifald)

Crescenzo Rivellini, *for PPE-Gruppen*. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Min holdning til dette beslutningsforslag ligger på linje med de idéer, der er blevet fremsat af en mand, som tilhører et mindretal, som er udsat for diskrimination, en mand som har fået Nobels fredspris og som står i spidsen for verdens førende stormagt, Barack Obama.

Jeg er enig i principperne i dette beslutningsforslag. Men jeg mener, at vi absolut ikke må gentage de politiske venstrefløjspartiers fejltagelser, som kun ønsker at opregne rettighederne i stedet for reelt at opnå dem.

Mindretallene i Kina skal forsvares ligesom i alle andre dele af verden, men vi bør have en strategi, en koordinering af de forskellige kræfter i hele Parlamentet, før vi fremlægger et så krævende beslutningsforslag, således at vi kan undgå at forsinke og skade forhandlingerne med den kinesiske regering.

Vi skal ikke tro, at vi kan løse problemerne i forbindelse med mindretallene og dødsstraffen i Kina uden om den kinesiske regering. Det er umuligt. I den henseende har præsident Obama gjort det rigtige. Han har ikke givet nogen indrømmelser, men han har bevaret et godt forhold til den kinesiske regering, som, må vi indrømme, forsøger at forbedre dialogen i alle sine forhandlinger med den vestlige verden.

Derfor spørger jeg, hvorfor vi fremlægger et beslutningsforslag – selv om det er et prisværdigt forslag – kun et par dage før mødet i Nanjing, uden at man først som en sikkerhedsforanstaltning har koordineret alle de involverede parter holdning. Hvorfor fremlægger et beslutningsforslag, som allerede er blevet fremlagt adskillige gange, nu hvor vi heldigvis er ved at se en åbning fra den kinesiske regerings side? Hvorfor fremlægger et beslutningsforslag, som måske vil ødelægge denne begyndelse til et nyt forhold til Kina?

Af disse grunde vil jeg, selv om jeg støtter principperne i beslutningsforslaget, som er de samme som mine, afholde mig fra at stemme, fordi jeg mener, at forslaget strategisk set vil skade os i stedet for at hjælpe os i forsøget på at slå ind på en ny vej i forholdet til den kinesiske regering.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hr. formand! Det blev sagt, at dette var en tale på vores gruppes vegne. Efter indgående drøftelser i løbet af sidste uge foreslog vores gruppe på Formandskonferencen, at dette punkt skulle sættes på dagsordenen. Vi ønsker at drøfte dette spørgsmål, og vi ønsker, at det bliver sat til afstemning. Talen var et udtryk for min kollegas personlige opfattelse og ikke gruppens opfattelse.

Formanden. – Hr. Posselt! Det forstår jeg, men vi var enige om, at vi har en bestemt tid til rådighed, og hver gruppe har et minuts taletid.

Ana Gomes, for S&D-Gruppen. – (PT) Hr. formand! I Kina er det stadig sådan, at de, der forsøger at udøve deres arbejdsmæssige, borgerlige og grundlæggende rettigheder, bliver undertrykt. Denne undertrykkelse er især grusom og vilkårlig, når den rettes mod etniske mindretal som f.eks. uighurerne og tibetanerne, men hankineserne slipper heller ikke. Det gælder f.eks. vinderen af Sakharovprisen, Hu Jia, og de advokater og aktivister, der forfølges efter præsident Obamas besøg i Beijing.

Den administrative forvaring af mange hundrede tusinde mennesker, systematisk tortur i fængslerne, religiøs og politisk undertrykkelse, henrettelser, alle disse metoder er uforenelige med Folkerepublikken Kinas forpligtelser som medlem af FN. Det er desuden metoder, som ikke er effektive, da de hverken vil kunne standse dem, der forlanger frihed og menneskerettigheder, eller få dem til at tie stille. Det gælder i Kina som i resten i verden, for kineserne er ikke folk fra Mars. De er ikke anderledes end folk alle vegne.

Johannes Cornelis van Baalen, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Vi liberale er generelt mod dødsstraf, men i Kina bruges dødsstraffen til undertrykkelse af mindretal som f.eks. tibetanerne, uighurerne og andre. Desuden er Kina ikke et demokrati. Menneskerettighederne overholdes ikke. Kina fører en hård politik over for Taiwan. Der bør lægges pres på Kina. Jeg ved, at det er vanskeligt. Kina udgør et kæmpestort marked, men vi bør kæmpe for vores principper. Derfor støtter vi dette beslutningsforslag.

Heidi Hautala, for Verts/ALE-Gruppen. – (FI) Hr. formand! Der blev spurgt, hvorfor dette beslutningsforslag om at fremme en dialog blev fremlagt. Det blev gjort, netop fordi man for øjeblikket er i færd med at forberede EU/Kina-topmødet, og menneskerettighedsdialogen er en forudsætning herfor.

Det er vores pligt i Europa-Parlamentet og i Underudvalget om Menneskerettigheder at minde Rådet og Kommissionen om, at resultatet af menneskerettighedsdialogen har stor betydning for selve topmødet.

Jeg er ked af, at kommissær de Gucht ikke engang lytter til, hvad jeg siger, men i stedet snakker med sine kolleger.

Det er vigtigt, at EU og Kina fører en dialog, og jeg tror, at Kina vil forstå, at landet kun vil kunne gøre fremskridt, hvis beslutningsprocessen bliver gjort mere gennemsigtig, og hvis man sikrer borgernes ytringsfrihed.

Det er helt umuligt at forestille sig, at Kina i denne henseende ville handle anderledes end andre lande, som har måttet erkende, at et land, hvis det ønsker at udvikle sig, har brug for alle de kreative kræfter, som nu undertrykkes og tyranniseres. Hvis vi mener, at menneskerettighederne er universelle, kan vi ikke betragte Kina som en undtagelse, som fru Gomes også sagde, og jeg er fuldstændig enig med hende. Så lad os bruge samme målestok på Kina, som vi bruger på andre lande.

Charles Tannock, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg har længe her i Parlamentet kritiseret den manglende overholdelse af menneskerettighederne i Folkerepublikken Kina. Jeg har kritiseret den hårde kurs over for det fredelige Taiwan, idet man forhindrer dette land i at deltage i internationale organisationer, herunder WHO. Jeg har kritiseret undertrykkelsen af den fredelige tibetanske kultur, forfølgelsen af Falun Gong og andre religiøse mindretal, og jeg har kritiseret den omfattende censur i Kina, herunder censur af medierne, internettet og Google.

Jeg fordømmer den brutale og omfattende anvendelse af dødsstraffen for mindre forbrydelser, som f.eks. økonomisk kriminalitet og alfonseri, tro det eller ej. Men min gruppe, ECR, betragter det som et personligt samvittighedsspørgsmål, om dødsstraf er berettiget, når det drejer sig om alvorlige forbrydelser som terrorisme og mord. Der kan ikke være tvivl om, at mange uskyldige hankinesere blev brutalt myrdet under de nylige optøjer i Xinjiang-provinsen.

Men vi hilser det naturligvis velkommen, at Kina nu har udtrykt ønske om at forbedre sit forhold til sine etniske mindretal og især uighurerne og andre muslimske mindretal. Men jeg kræver naturligvis som alle medlemmer af min gruppe retfærdig rettergang for alle fængslede.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Hr. formand! Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) støtter beslutningsforslaget. Jeg må indrømme, at jeg var overrasket over, at nogle kolleger fra andre grupper ikke mente, at vi endnu en gang skulle drøfte spørgsmålet om menneskerettighedskrænkelserne eller den omfattende anvendelse af dødsstraf i Kina. Det kommende EU/Kina-topmøde blev fremført som argument herfor.

Jeg mener ikke, at vi skal falde for fristelsen til at bruge dobbeltstandarder eller fortælle, blot fordi det drejer sig om et land, som er en vigtig handelspartner for EU. Det er min overbevisning, at en af Europa-Parlamentets grundlæggende opgaver er at forsvare menneskerettighederne. Det gælder, enten vi taler om en verdensmagt eller små lande som Laos og Vietnam.

Folkerepublikken Kina er det land i verden, som gennemfører flest henrettelser. Kina overholder end ikke et minimum af menneskerettighederne – rettigheder, der er anerkendt internationalt, herunder retten til et forsvar og en retfærdig rettergang. For nogle dage siden fejrede vi 20-års-dagen for Berlinmurens fald. Hvis vi ikke havde haft mod til at kritisere kommunismen, hvis vi ikke havde haft mod til at sige sandheden, ville Europa have set anderledes ud i dag.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Hr. formand! Jeg håber, at dødsstraffen vil uddø i det 21. århundrede, og at dødsstraffens redskaber kun vil kunne ses på et museum. Men der er stadig lang vej igen, og jeg håber, at Kina resolut vil slå ind på den vej. Kina har i adskillige årtier været førende, når det gælder økonomisk vækst, men desværre også når det gælder henrettelsesstatistikkerne. Beijing vil naturligvis sige, at der ikke er andre muligheder i så stort et land, og at end ikke USA har afskaffet dødsstraffen. Men til trods herfor, og hvis vi seriøst overvejer et strategisk partnerskab mellem EU og Kina, som ville være vigtigt for begge parter, bør Beijing nødvendigvis ændre sin politik vedrørende anvendelsen af dødsstraffen, og landet bør ligeledes ændre sin politik, hvad angår dialogen mellem de etniske mindretal, således at alle kan leve i fred og fordragelighed.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand! Spørgsmålet om menneskerettighederne og respekt for mindretallenes rettigheder har i årevis, ja i årtier, været en konstant kilde til konflikt mellem EU og Folkerepublikken Kina.

Især mindretallenes situation er blevet forværret efter afslutningen af De Olympiske Lege, og tibetanerne og uighurerne har i de seneste måneder været udsat for et stærkt pres. Derfor kan jeg ikke forstå, at mine kolleger ikke ønsker at medtage punkt 9 i beslutningsforslaget, da dette ville tilskynde til en fredelig dialog i stedet for den herskende undertrykkelse.

Kina er en magtfuld aktør på den internationale scene. For også at blive anerkendt som aktør på den internationale scene skal Kina sikre, at menneskerettighederne overholdes. Det skal ikke kun stå i forfatningen, men det skal omsættes i praksis. Det er det, intet andet og intet mindre, som tibetanerne, uighurerne og menneskerettighedsgrupperne i Kina kræver.

(Bifald)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg har allerede tidligere her i Parlamentet sagt, at Uighurernes Verdenskongres, den centrale organisation for frie uighurer, har sit hovedsæde i München, og det heldigvis af samme grund som mange tjekkere og mange andre levede i München, nemlig fordi byen også var hjemsted for Radio Free Europe og Radio Liberty. Denne frihedsånd hersker stadig i byen i dag. Samtidig sikrede Franz-Josef Strauß, som altid forsvarede disse frihedsradiostationer mod kravet om lukning, at vi på et meget tidligt tidspunkt udviklede forbindelser til Kina. Positive forbindelser til Kina og et klart forsvar af religionsfriheden og menneskerettighederne udelukker ikke hinanden, men supplerer derimod hinanden.

Politiet gennemførte under en razzia flere hjem i München i denne uge, og kinesiske agenter, der konstant terroriserer og udspionerer uighurerne, blev arresteret. Det viser, hvilke metoder Kina bruger. Disse metoder er uacceptable. De går fra terrorisering af mennesker i München til dødsdommene i Ürümqi. Derfor skal vi her udtale os helt klart og tydeligt.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand! For mig er det en selvfølge, at Parlamentet udtaler sig, når det er muligt at redde folk fra henrettelse, og derfor støtter jeg opfordringen til at indføre et moratorium for dødsstraf.

Men forsvaret af menneskerettighederne må ikke misbruges til at belære Kina ud fra en følelse af moralsk overlegenhed, sætte spørgsmålstejn ved Kinas integritet eller tegne en absurd karikatur af virkeligheden i Kina. Det hjælper ikke de mennesker i Kina, som arbejder for menneskerettighederne, frihed og fordragelighed i samfundet. Vores formål bør være at hjælpe disse mennesker og ikke fremme europæisk selvretfærdighed.

Jeg er også imod at medtage en positiv omtale af memorandummet om ægte autonomi for det tibetanske folk i et uopsættelighedsbeslutningsforslag. Det er ikke relevant, og det har intet direkte med menneskerettighederne at gøre. Derudover er det heller ikke en holdning, der er generelt accepteret. Og jeg ville ønske, at vi i fremtiden forud for et EU/Kina-topmøde ville afholde en omfattende drøftelse af forholdet mellem Kina og EU, således at vi kunne få afdækket alle disse spørgsmål.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne støtte det, der blev sagt af Reinhard Bütikofer. Min gruppe har foreslået, at vi drøfter de forestående henrettelser af uighurerne i Kina og af deltagerne i en protestdemonstration mod de forfalskede valg i Iran, som er blevet dømt til døden, for det drejer sig om to lande, hvor disse henrettelser sandsynligvis meget snart vil blive eksekveret, og derfor er en uopsættelig forhandling nødvendig. Det er rigtigt, at kineserne har verdensrekorden i henrettelser, som det er blevet sagt, og at styret er uretfærdigt, da det sidder menneskerettighederne overhørig. Jeg vil gerne klart og tydeligt understrege, at det er en helt uacceptabel situation.

Men på Formandskonferencen anmodede vi om, at man ikke blander det presserende spørgsmål, som vi nu drøfter, nemlig de forestående henrettelser, sammen med spørgsmålet om forholdet mellem EU og Kina, når det drejer sig om økonomiske, kulturelle, politiske, forsvarsrelaterede eller andre spørgsmål. Vi ønsker at drøfte dette i en forhandling om EU/Kina-topmødet og udarbejde et beslutningsforslag. Det er grunden til, at dette mismask, som vi nu står med, ikke har noget med uopsættelighedsspørgsmål at gøre. Derfor insisterer vores gruppe også på, at vi får en afstemning om det uopsættelige spørgsmål, vi foreslog, og ikke om det sammensurium, De har forelagt.

László Tóké (PPE). – (HU) Hr. formand! Det er en stor begivenhed, at dette spørgsmål er blevet sat på dagsordenen nu som et uopsætteligt spørgsmål. De ungarske medlemmer af Parlamentet fra Transsylvanien foreslog også, at dette spørgsmål blev drøftet. Vi vil gerne takke nogle af grupperne for deres deltagelse og støtte, men vi er overraskede over, at Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa trak sin underskrift tilbage fra dette beslutningsforslag. Jeg beklager, at man på mødet i forgårs fjernede visse punkter fra teksten, nemlig de punkter, der vedrørte kritikken af kommunistiske styre og beskyttelsen af mindretal. EU bør nu endelig ærligt og åbent erkende kommunismens varige arv, og at kommunistiske styre stadig eksisterer i dag, herunder Kina.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi er helt klart mod dødsstraffen, ligegyldigt hvor i verden den anvendes. Vi er også imod undertrykkelsen af etniske og religiøse mindretal. Begge dele sker desværre i Kina.

Mange håbede, at Kina ville udvise mere respekt for menneskerettighederne som følge af De Olympiske Lege, og at den kinesiske regering, fordi den vidste, at verdens øjne hvilede på den, ville begå færre menneskerettighedskrænkelser. Men det skete desværre ikke. Henrettelserne er fortsat, og det er derfor meget vigtigt, at vi drøfter dette spørgsmål i dag, efter at først to tibetanere og efterfølgende ni uighurer i november blev henrettet, hvilket mange mennesker i verden er fuldstændig uvidende om.

EU/Kina-topmødet står for døren, og Kina er en vigtig handelspartner, som det er blevet sagt af flere talere. Det er det, der gør det så vanskeligt at bringe spørgsmålet om krænkelse af menneskerettighederne op så ofte, men det er også grunden til, at det er særlig vigtigt at tale om dette spørgsmål i dag nu lige før topmødet. Vi ønsker, at dødsstraffen afskaffes overalt. Det er godt, at Parlamentet i 2007 indførte et moratorium for dødsstraf, og vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at dette spørgsmål kommer på dagsordenen, så længe dødsstraffen stadig eksisterer.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Hr. formand! Jeg er polak, og mit hjerte banker altid hurtigere, når der tales om menneskerettighederne. Den 4. juni 1989 genvandt polakkerne deres frihed, da de stemte til de første frie valg, hvor en ikkekommunistisk premierminister blev valgt. Samme dag, den 4. juni 1989, knuste det kinesiske styre demonstrerende studenter med hærens panservogne på Tiananmen-pladsen. Den frie verden havde fundet ud af, hvordan man kunne besejre den sovjetiske kommunisme, men ikke, hvordan man besejrer den kinesiske kommunisme.

Økonomiske interesser sejrer fortsat over værdier og menneskerettigheder. Det sås tydeligt sidste år, da verdens mægtigste stolt erklærede, at de ville boykotte De Olympiske Leges åbningsceremoni i Beijing for

dernæst at følge deres økonomiske interesser og stille sig op i første række til paraderne, mens de overhørte det undertrykte tibetanske folks råb.

Jeg er bange for, at vi, hvis vi venter med at fremlægge et beslutningsforslag, begrænser dette spørgsmål, hvilket ikke ville være rigtigt. Misbrug af dødsstraffen er naturligvis en forfærdelig forbrydelse, men der sker også arrestationer. Folk bliver dræbt i arbejdsleje i Kina, folk bliver slået med knipler, de fængsles, ytringsfriheden undertrykkes, der er censur. Alt dette burde være med i dette beslutningsforslag. Det er godt, at der er fremlagt et beslutningsforslag, men det vigtigste er, at menneskerettighederne bliver sat i første række og sejrer over de økonomiske interesser. Det ønsker jeg for alle.

Karel De Gucht, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil først gerne gøre rede for situationen for forbindelserne mellem EU og Kina. Vores politik over for Kina er en konstruktiv samspilspolitik. Vi er to vigtige aktører på verdensscenen, og vores strategiske partnerskab fokuserer i stigende grad på at håndtere de globale udfordringer. En vigtig målsætning for det 12. EU/Kina-topmøde, der finder sted den 30. november i Nanjing, er netop at arbejde sammen på at sikre, at klimatopmødet i København bliver en succes, samtidig med at vi vil drøfte forbindelserne mellem EU og Kina, herunder menneskerettighederne, den finansielle og økonomiske krise og andre internationale spørgsmål.

Men et strategisk partnerskab handler ikke om, at vi skal tænke ens i alle spørgsmål. Det er rigtigt, at Europa og Kina er uenige og har forskellige opfattelser i nogle spørgsmål, såsom menneskerettighederne og demokrati. Styrken i vores forbindelser gør det muligt at drøfte disse spørgsmål åbent. Menneskerettighedsspørgsmål, herunder dødsstraffen og overholdelsen af etniske mindretals grundlæggende rettigheder, rejses systematisk under vores regelmæssige politiske kontakter og især under vores menneskerettighedsdialog med de kinesiske myndigheder.

Det var tilfældet for nylig under den 28. runde den 20. november i Beijing, hvor vi havde en åbenhjertig drøftelse af disse spørgsmål. EU's principfaste modstand mod dødsstraffen og kravet om, at den bliver afskaffet i Kina, fremføres kraftigt ved enhver lejlighed. Det samme gælder respekten for de etniske mindretals rettigheder. Jeg kan forsikre Parlamentet om, at vi vil fortsætte med at rejse disse spørgsmål i andre fora, også på allerhøjeste plan.

Min kollega, kommissær Ferrero-Waldner, havde i marts en grundig drøftelse med Dem om Tibet, hvor hun gjorde rede for EU's holdning. Jeg vil gerne minde om nogle af de vigtigste elementer i EU's holdning. Vi har altid støttet dialogen mellem de kinesiske myndigheder og Dalai Lamas repræsentanter. For EU er menneskerettighederne universelle, og situationen i Tibet giver anledning til legitim bekymring i det internationale samfund. Holdningen til situationen i Tibet har altid været i overensstemmelse hermed. Vi har konsekvent fremført dette budskab over for vores kinesiske modparter, og vi har omhyggeligt lyttet til deres synspunkter.

I juli havde kommissær Ashton ligeledes lejlighed til i Parlamentet at udtrykke sin bekymring over urolighederne i Xinjiang, beklage tabet af menneskeliv og udtrykke sin deltagelse og medfølelse med ofrenes familier. EU støtter alle bestræbelser, der kan føre til forsoning i denne region.

EU respekterer Kinas ret til at retsforfølge dem, der er ansvarlige for voldshandlinger, men understreger på ny sin mangeårige universelle modstand mod dødsstraffen under alle omstændigheder, og EU understreger ligeledes vigtigheden af en retfærdig rettergang. EU har gentagne gange givet udtryk for disse bekymringer over for de kinesiske myndigheder, og disse bekymringer blev genfremsat i de to erklæringer, der blev offentliggjort den 29. oktober og den 13. november, således som det altid gøres i sådanne situationer. I erklæringerne opfordrede man Kina til at omstøde alle andre dødsdomme, der blev afsagt i forbindelse med urolighederne i Tibet og Xinjiang. EU vil desuden fortsat presse på for at få tilladelse til at optræde som observatør ved yderlige retssager i forbindelse med urolighederne i Tibet og Xinjiang.

Vi ønsker alle et mere åbent, gennemsigtigt Kina, der overholder de internationale menneskerettighedsstandarder, og som vi kan samarbejde med i håndteringen af de globale udfordringer. Vi havde alle håbet på, at De Olympiske Lege ville blive startskuddet til mere fleksibilitet i Kina, hvad angår overholdelse af menneskerettighederne og individets rettigheder. Det er indtil videre ikke sket. Vi skal fortsætte vores arbejde med at udvikle vores strategiske partnerskab, og overholdelsen af menneskerettighederne skal være en integrerende del af den fortsatte dialog. Det 12. EU/Kina-topmøde i Beijing er en god lejlighed til at gøre dette på et vigtigt stadium i vores respektive udvikling.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Vi går nu over til afstemning.

Skriftlige erklæringer (Artikel 149)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *skriftlig*. – (FI) Kina har for nylig sagt farvel til USA's præsident, Barack Obama, og skal snart sige goddag til formanden for Det Europæiske Råd, Fredrik Reinfeldt. Men det er nødvendigt, at vi ser mere handling og ikke blot diplomati. Kina har over for sin egen befolkning og over for verden understreget betydningen af menneskerettighederne, herunder rettighederne for de mindretal, der lever inden for landets grænser. Men i realiteten er situationen en anden. Vi har for nylig set en række foruroligende tilfælde af henrettelser, der blev gennemført efter tvivlsomme retssager og med usædvanlig hast. Alt dette foregik i hemmelighed. Der er også den alvorlige sag med det uighuriske mindretal, hvor den kinesiske regering har iværksat en fødselskontrolpolitik, der betyder, at gruppen langsomt uddør. EU taler for mindretallenes rettigheder og fordømmer dødsstraffen, og vi opfordrer den kinesiske regering til at gøre den proces, hvorved borgerne retsforfølges og dømmes til døden, mere åben og til at omstøde dommene for dem, der ikke fik en fri og åben rettergang. Vi henstiller, at de kinesiske myndigheder i henhold til FN's resolutioner og også i henhold til Kinas egen forfatning overholder de mindretals rettigheder, der lever inden for landets grænser. Vi opfordrer ligeledes Kina til at forbedre menneskerettighedssituationen i landet med støtte fra det internationale samfund.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *skriftlig*. – (FI) Jeg forstår det mishag, visse medlemmer følte, fordi beslutningsforslaget om Kina blev sat på dagsordenen efter den kinesiske delegations besøg, og det således kunne give indtryk af, at rejsen ikke havde været en succes, selv om stemningen rent faktisk var fremragende.

Alle ønsker, at samarbejdet fortsætter i en positiv ånd, uden at vi dog glemmer kendsgerningerne. Diplomati kan ikke ignorere menneskerettighederne, men vi har brug for diplomati og bevidsthed om problemerne for at fremme menneskerettighederne.

Jeg besøgte for nylig Pakistan, hvor jeg mødtes med præsidenten, premierministeren og fremtrædende ministre for at diskutere menneskerettighederne og bekæmpelse af terrorisme. Jeg vil gerne understrege, at vi sommetider i vores beslutningsforslag også skal nævne de gode nyheder. Det er der grund til nu. For et år siden udnævnte Pakistans nye demokratiske valgte regering den første minister for mindretallene. Han repræsenterer selv det kristne mindretal. Regeringen har opnået betydelige resultater på dette område. Landet har godkendt en kvote på 5 % af offentlige embeder, der er forbeholdt mindretal, mindretallenes religiøse fester er blevet gjort officielle, mindretallene får deres egen særlige festdag den 11. august, og senatet planlægger den samme kvote på 5 % for denne institution.

Det vigtigste projekt vedrører en reduktion af antallet af voldshandlinger. Mindretallene opretter sammen med muslimerne lokale "interreligiøse" komitéer, som har til formål at mindske spændingerne og forbedre dialogen mellem de forskellige grupper. Der vil blive oprettet en komité i 112 lokale områder. Ideelt vil de også effektivt kunne hindre Talibans rekruttering. Pakistan er det vigtigste land for den globale sikkerhed. Hvis det lykkes for regeringen at udrydde terrorismen ved hjælp af sådanne fredelige midler, vil det være et eksempel til efterfølgelse. Det vil være interessant at følge situationen.

13. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

13.1. Nicaragua (afstemning)

- Før afstemningen:

Véronique De Keyser, for S&D-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne minde om, at min gruppe har besluttet ikke at deltage i afstemningen af de grunde, som jeg nævnte tidligere.

Vi afholder os ikke fra at stemme, vi deltager ikke.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Hr. formand! Efter min mening fik alt for mange medlemmer lov til at overskride deres taletid under sidste forhandling, i nogle tilfælde fik de dobbelt så lang tid. Jeg vil gerne bede

Dem minde alle om, at mikrofonen om nødvendigt kan slukkes. Det kan være nødvendigt, for at vi ikke mister den taletid, vi har fået tildelt.

Formanden. – Ja, nogle af Dem fik ordet to gange, men ikke om samme punkt. Hvad angår slukning af mikrofonen, har jeg været generøs over for alle, og jeg har ikke frataget nogen ordet i dag, men det gør jeg næste gang.

Raül Romeva i Rueda, *for Verts/ALE-Gruppen.* – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne understrege, at vores gruppe er til stede i dag, men vi har af samme grund som Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa besluttet ikke at deltage i afstemningen for at tilkendegive vores modstand mod, at denne forhandling og efterfølgende afstemning fandt sted.

Ilda Figueiredo, *for GUE/NGL-Gruppen.* – (PT) Hr. formand! Vi har samme holdning. Af de grunde, vi forklarede under forhandlingen, vil vi ikke deltage i denne forhandling ... afstemning. Vi deltog i forhandlingen, men vi vil ikke deltage i afstemningen, da dette ikke er et rigtigt uopsættelighedsspørgsmål, som vi allerede har forklaret.

Formanden. – Mine damer og herrer! Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på en lille teknisk fejl i punkt 6. Ordene "kriminelt" og "disciplinært" vil blive fjernet fra punktet.

13.2. Laos og Vietnam (afstemning)

13.3. Kina: mindretallenes rettigheder og anvendelse af dødsstraf (afstemning)

- Før afstemningen:

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hr. formand! Undskyld, men der er en fejl i punkt 3 i den tyske udgave, og jeg vil bede Dem om at sørge for, at det bliver rettet der, og hvis det er nødvendigt også i de andre sprogudgaver. Den tyske tekst lyder: Fordømmer henrettelsen af to tibetanere og ni andre uighurer. Det er naturligvis ikke rigtigt. Uighurerne er ikke andre tibetanere, og tibetanerne er ikke andre uighurer. Jeg vil bede Dem om at få det rettet i alle sprogudgaver.

Formanden. – Tak hr. Posselt. Det vil blive rettet.

Formanden. – Afstemningstiden er afsluttet.

14. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

15. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

16. Skriftlige erklæringer medtaget på listen (forretningsordenens artikel 123): se protokollen

17. Fremsendelse af tekster vedtaget under dette møde: se protokollen

18. Tidsplan for kommende møder: se protokollen

19. Afbrydelse af sessionen

Formanden. – Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet udsat kl. 16.25)

BILAG (Skriftlige svar)

SPØRGSMÅL TIL RÅDET (Rådets formandskab er ansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 1 af Bernd Posselt (H-0364/09/ændr. 1)

Om: EU-tiltrædelsesforhandlinger i Sydøsteuropa

Hvordan ser Rådets tidsplan ud med hensyn til afslutningen af tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien, og påtænker Rådet endnu i år at anføre en dato for indledning af tiltrædelsesforhandlinger med det andet sydøsteuropæiske kandidatland, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien forløber godt og nærmer sig den afsluttende fase. På regeringskonferencens ottende møde med Kroatien den 2. oktober blev der i alt behandlet 11 kapitler, og mødet var et afgørende skridt i processen vedrørende Kroatiens tiltrædelse. Seks kapitler blev åbnet, og fem blev lukket midlertidigt, hvilket vil sige, at der siden starten af forhandlingerne er blevet åbnet i alt 28 kapitler, hvoraf 12 er blevet lukket midlertidigt. Sloveniens og Kroatiens undertegnelse af en aftale om voldgift i Stockholm den 4. november sætter parterne i stand til at løse det udestående grænsespørgsmål, som har gjort det vanskeligt at opnå formelle fremskridt i forhandlingerne i 2009. Aftalen er et væsentligt skridt fremad og viser, at man går helhjertet ind for principperne og værdierne i det europæiske samarbejde.

Ikke desto mindre vil formandskabet gerne understrege, at tiltrædelsesforhandlinger ud fra både et politisk og et teknisk synspunkt er en kompliceret proces. Det ville derfor ikke være passende at give nogen tidsramme for, hvornår denne proces er afsluttet. Fremskridtene i forhandlingerne afgøres hovedsagelig af Kroatiens indsats vedrørende forberedelserne inden tiltrædelse ved håndtering af indledende og afsluttende benchmarks samt ved overholdelse af kravene i forhandlingsrammerne og ved opfyldelse af landets forpligtelser i henhold til stabiliserings- og associeringsaftalen. Det svenske formandskab er stærkt engageret i fortsat at bringe denne proces fremad og agter, hvis betingelserne er opfyldt, at afholde mindst endnu et møde i regeringskonferencen inden mødeperiodens ophør med henblik på at åbne og midlertidigt lukke så mange kapitler som muligt.

For så vidt angår eventuel påbegyndelse af tiltrædelsesforhandlinger med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, noterer formandskabet sig Kommissionens henstilling i dette års udvidelsesstrategi om at indlede tiltrædelsesforhandlingerne. Rådet har endnu ikke indtaget en holdning til dette spørgsmål. Det ville være upassende, hvis formandskabet foregreb Rådets holdning i sagen.

*
* *

Spørgsmål nr. 2 af Gay Mitchell (H-0365/09)

Om: Indstilling af ekstraordinære foranstaltninger

På det uformelle Økofin-møde i oktober drøftede man nødvendigheden af "strategier for skattefritagelse" for at begrænse og indstille de ekstraordinære foranstaltninger, der blev iværksat for at løse en række problemer i forbindelse med finanskrisen. Deltagerne enedes om en række generelle forslag, herunder nødvendigheden af en "rettidig indstilling af de ekstraordinære foranstaltninger.

Hvorledes agter Rådet at sikre en korrekt timing af en sådan indstilling? Hvilke forholdsregler har det taget for at sikre, at indstillingen af incitamentet hverken sker for tidlig, hvilket ville forlænge krisen, eller for sent, hvilket ville forsinke en tilbagevenden til normale økonomiske forhold?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Konklusionerne af mødet i Rådet (Økofin) den 20. oktober omfatter en forpligtelse til at udforme en omfattende og samordnet finanspolitisk exitstrategi. Exitstrategien vil blive udformet med henblik på at finde en balance mellem stabilisering og bæredygtig udvikling og tage højde for interaktionerne mellem de forskellige politiske instrumenter samt drøftelserne på verdensplan. Rådet vil på kommende møder udarbejde detaljer for exitstrategien. Et vigtigt skridt vil være de henstillinger til en række lande i henhold til proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der vil blive vedtaget af Rådet den 2. december.

Rådet har i sine konklusioner aftalt, at hvis Kommissionens prognoser i november 2009 og første halvdel af 2010 bekræfter, at det økonomiske opsving er ved at kunne holde sig selv i gang, vil det mest hensigtsmæssige starttidspunkt for indstillingen af incitamenterne være år 2011. Alle medlemsstater er imidlertid ikke ramt på samme måde, så man må differentiere mellem dem, når man træffer beslutning om påbegyndelse af finanspolitisk konsolidering. Differentieringen vil basere sig på en række objektive kriterier under hensyntagen til aspekter, der påvirker de kommende indtægter, udgifter og væksten i de enkelte medlemsstater.

Ergo vil nogle medlemsstater måske gerne indlede indstillingen af de finanspolitiske incitamenter inden 2011.

Ved rådsmødet den 29.-30. oktober blev det helt klart understreget, at der er al mulig grund til at tage situationen alvorligt, selv om der er tegn på forbedring i den internationale økonomi.

Den 10. november var der i Rådet en yderligere informationsudveksling om exitstrategien med hensyn til de foranstaltninger, medlemsstaterne har truffet for at støtte finanssektoren, idet der blev fokuseret på metoder til og timing for udfasning af de bankgarantiordninger, som blev iværksat under finanskrisen.

Rådet bad Det Økonomiske og Finansielle Udvalg om at arbejde videre med principperne og en foreløbig tidsramme for en samordnet indstilling af støtteforanstaltningerne, samtidig med at der tages højde for situationen i de enkelte medlemsstater, og snarest muligt at aflægge beretning.

Rådet understregede også behovet for, at man vender tilbage til en bæredygtig finanspolitik, idet man skal begynde at gennemføre de aftalte principper for exitstrategien som godkendt i oktober 2009 og derefter bevæge sig hen imod de mellemfristede budgetmål.

Nedbringelsen af gældskvoterne skal ske via en kombination af finanspolitisk konsolidering og strukturreformer med henblik på at støtte den potentielle vækst.

*
* *

Spørgsmål nr. 3 af Seán Kelly (H-0367/09)**Om: EU's stilling i København**

Kan Rådet oplyse, hvilke fremskridt der er sket med forhandlingerne før det kommende FN-topmøde om klimaændringer i København? Hvordan vurderer Rådet chancerne for at nå frem til en global aftale, som vil gøre det muligt for EU at nå frem til målet for emissionsnedsækninger på 30 % senest 2020?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) EU er fortsat overbevist om, at der i København kan opnås en global og omfattende aftale, således at den globale temperaturstigning kan holdes på under 2° C over niveauet før industrialiseringen. De videnskabelige og økonomiske forhold i forbindelse med klimaændringer er åbenlyse: For hvert år der går, hvor vi ikke griber ind, bliver det vanskeligere og dyrere at nå vores globale mål. Der har i de seneste år været fremdrift på området, og bevidstheden om, at man akut skal gøre noget, er større end nogensinde før.

Rådet bekræftede på sit møde den 29.-30. november 2009, at EU er fast besluttet på at spille en fremtrædende rolle og bidrage til, at man når frem til en juridisk bindende aftale for perioden efter 1. januar 2013. Rådet opfordrede formandskabet til at fastholde en stærk forhandlingsposition i hele processen og aftalte, at situationen skal tages op til fornyet behandling på rådsmødet i december.

Hvis man skal sikre, at der opnås en ambitiøs aftale i København, kræves der konvergens om følgende helt væsentlige elementer:

De udviklede lande skal forpligte sig til en stor og ambitiøs nedbringelse af emissionerne senest i 2020, herunder en fælles vision indtil 2050.

Udviklingslandene skal iværksætte målelige, rapporterbare og kontrollerbare tiltag, der fører til en begrænsning i deres voksende emissioner og et toppunkt for deres emissioner så snart som muligt.

Der indføres nogle rammer for tilpasning til klimaændringerne samt for teknologi og kapacitetsopbyggende støtte.

Der ydes finansiering til udviklingslandene inden for rammerne af en rimelig og retfærdig forvaltningsordning.

Vi nærmer os nu hastigt startdatoen for konferencen i København, og der kan iagttages positive og opmuntrende signaler fra både de udviklede lande og udviklingslandene. Norge og Japan har nu afgivet større løfter om at nedbringe deres emissioner med henholdsvis 40 og 25 % senest i 2020 i forhold til 1990. I Kina og Indien føres der en konstruktiv debat.

Der ligger stadig en masse arbejde foran os. Og frem for alt skal vi opretholde presset på to af de vigtigste aktører i forhandlingerne, USA og Kina. Topmødet med USA blev holdt den 3. november, og topmødet mellem EU og Kina er planlagt til den 30. november 2009.

Alt i alt vil det være op ad bakke, men en klar og ambitiøs politisk aftale i København er stadig inden for rækkevidde. Selv hvis vi måske ikke får de sidste detaljer på plads i et juridisk bindende instrument, mener jeg, at en politisk bindende aftale med konkrete forpligtelser vedrørende afdæmpning og finansiering udgør et stærkt grundlag for øjeblikkelige tiltag i de kommende år. Jo stærkere vores politiske aftale i København bliver, desto hurtigere går udviklingen i retning af en ny juridisk bindende, global klimaordning.

*
* *

Spørgsmål nr. 4 af Brian Crowley (H-0402/09)

Om: FN's konference om klimaændringer i København

Kan Rådet forelægge en ajourført vurdering af fremskridtet i forhandlingerne vedrørende den kommende FN-konference om klimaændringer i København?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Som jeg tilkendegav i går under forhandlingen om dette spørgsmål, er EU fortsat overbevist om, at der kan opnås et godt resultat i København med hensyn til holde den globale temperaturstigning på under 2° C over niveauet inden industrialiseringen. EU er fast besluttet på at spille en fremtrædende rolle i processen samt bidrage til, at der i sidste ende kan opnås en juridisk bindende aftale for perioden efter den 1. januar 2013.

Hvis man i den forbindelse skal sikre, at der opnås en ambitiøs aftale i København, vil det kræve konvergens om følgende helt væsentlige elementer:

de udviklede lande skal forpligte sig til en stor og ambitiøs nedbringelse af emissionerne senest i 2020, herunder en fælles vision indtil 2050. Nogle lande som f.eks. Japan og Norge har nu afgivet større løfter. Men det står klart, at de ting, der i øjeblikket er på forhandlingsbordet, ikke slår til i forhold til det, videnskaben mener, der er behov for med henblik på at holde målet om en temperaturstigning på 2° C inden for rækkevidde. EU vil i den forbindelse gentage sine krav til de andre udviklede lande om, at de skal sætte sig nogle ambitiøse og sammenlignelige mål.

udviklingslandene skal iværksætte målelige, rapporterbare og kontrollerbare tiltag, der fører til en begrænsning i deres stigende emissioner og et toppunkt for emissionerne så snart som muligt. I den forbindelse vil EU anmode de udviklingslande, som endnu ikke har gjort det, om at fremlægge deres planer for en lav-CO₂-vækst og dermed kvantificere, i hvilket omfang disse tiltag vil føre til en nedsættelse af deres emissioner. Indonesien, Brasilien og Sydkorea har som bekendt allerede ydet væsentlige bidrag.

der indføres nogle rammer for tilpasning til klimaændringerne samt for teknologi og kapacitetsopbygning;

der ydes finansiering til udviklingslandene inden for rammerne af en rimelig og retfærdig forvaltningsordning til afdæmpning, tilpasning, kapacitetsopbygning og teknologi i udviklingslandene. I denne sammenhæng vil det være vigtigt allerede nu at blive enig om, hvor stort behovet for hurtig startfinansiering til udviklingslandene er for at kunne skabe de nødvendige betingelser og rammer med henblik på at lægge fundamentet til, at der gennemføres en aftale for perioden efter 2012.

Formandskabets forhåbninger er, at der med Parlamentets aktive støtte i København vil kunne opnås en aftale om alle de elementer, jeg har lige har skitseret.

*
* *

Spørgsmål nr. 5 af Chris Davies (H-0369/09)

Om: Associeringsaftalen mellem EU og Israel

Hvilke skridt har Rådet taget for at sikre respekten for bestemmelserne vedrørende menneskerettigheder i associeringsaftalen mellem EU og Israel?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Rådet tillægger respekten for menneskerettighederne særdeles stor betydning i alle sine relationer med tredjelande, herunder Israel. I henhold til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og Staten Israel skal relationerne bygge på respekt for menneskerettighederne og de demokratiske principper, der er rettesnor for den interne og internationale politik og udgør et uhyre vigtigt element i aftalen.

Rådet deltager aktivt i den regelmæssige menneskerettighedsdialog med Staten Israel via den uformelle arbejdsgruppe om menneskerettigheder – senest den 3. september 2009. Dialogen er præget af en åben atmosfære, og man kommer ind på spørgsmål, der omfatter minoriteter, børns rettigheder, administrativ frihedsberøvelse og ytringsfrihed.

Inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik styres relationerne mellem EU og Israel af handlingsplanen. I denne handlingsplan har både EU og Israel forpligtet sig til at fremme menneskerettighederne.

For så vidt angår den mellemøstlige fredsproces, understregede Rådet i sine konklusioner den 15. juni 2009, at alle parter skal sikre respekt for den internationale humanitære folkeret.

*
* *

Spørgsmål nr. 6 af Marian Harkin (H-0370/09)

Om: Frivillige aktiviteter

Vil det svenske rådsformandskab anmode Eurostat om at anbefale implementeringen af FN's håndbog om non profit-organisationer i forbindelse med de nationale statistiske systemer, eftersom det er et område inden for det statistiske system, der berører de europæiske borgere direkte og dermed beviser gyldigheden af borgernes engagement i frivillige aktiviteter ved for første gang at synliggøre det eksplicit i det statistiske system?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Rådet kan kun undersøge dette spørgsmål på baggrund af et forslag fra Kommissionen. Der er indtil nu ikke fremlagt et sådant forslag.

*
* *

Spørgsmål nr. 7 af Hans-Peter Martin (H-0375/09)**Om: Grækenland og tiltrædelsen til eurozonen**

Ifølge de reviderede oplysninger fra 1997-2003 har det offentlige underskud i Grækenland konstant ligget over stabilitetsgrænsen på tre procent af det økonomiske resultat. Grækenland opfyldte således ikke tiltrædelseskriterierne til eurozonen.

Hvilke konsekvenser har det haft, at Grækenland således er tiltrådt eurozonen på et fejlagtigt grundlag, og hvorledes forhindrer man, at det samme sker med et andet land, og hvilke konsekvenser vil dette i givet fald have?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Rådet gennemgår omhyggeligt samtlige problemer vedrørende datarapportering i forbindelse med stabilitets- og vækstpagten, idet disse data udgør grundlaget for korrekt gennemførelse af pagten. Beslutninger om indførelse af euroen træffes således i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten efter meget omhyggelig undersøgelse af alle relevante kriterier. Rådet har i sine konklusioner den 21. oktober 2004 behandlet spørgsmålet om revidering af de græske data for perioden fra 1997 til 2003 og noterede med tilfredshed Kommissionens udspil med henblik på en detaljeret rapport om Grækenlands data om underskud og gæld tilbage til 1997 med henblik på at drage de nødvendige konklusioner, således at der ikke igen kommer så store revideringer.

Rådet er udmærket klar over den aktuelle problemstilling med datakvaliteten i Grækenland og beklager de fornyede problemer med de græske indberetninger for det nuværende og de tidligere år. Emnet vil på baggrund af en omfattende vurdering foretaget af Kommissionen blive taget op på et af de kommende rådsmøder. Den 10. november opfordrede Rådet Kommissionen til at fremlægge en rapport inden udgangen af 2009 og foreslå, hvilke tiltag der i denne situation ville være på sin plads. Rådet kunne også med tilfredshed notere sig, at den græske regering har forpligtet sig til hurtigt at tage affære.

Med det formål at forhindre nye episoder med omfattende datarevidering ændrede Rådet forordning nr. 3605/93 om gennemførelse af den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssige store underskud, der i december 2005 blev knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Ændringen gør medlemsstaternes ansvar for at levere præcise data til tiden større og sætter Kommissionen i stand til bedre at føre kontrol med kvaliteten af de indrapporterede data fra medlemsstaterne. Kommissionen kan om nødvendigt aflægge rapport til Parlamentet og Rådet om resultatet af en sådan kontrol.

*
* *

Spørgsmål nr. 8 af Nikolaos Chountis (H-0378/09)**Om: Skrotning af missilskjoldet i Europa**

I forbindelse med de amerikanske planer om at opstille et missilskjold i Polen og Den Tjekkiske Republik indtog Rådet og den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samme holdninger som Bush-regeringen og den amerikanske sikkerhedstjeneste, hvilket førte til en fornyet splittelse af Europa, idet de enten afviste at tage stilling til sagen eller henviste til, at det var et anliggende for de nationale

myndigheder eller NATO. Den 17. september 2009 meddelte USA's nye præsident, Barack Obama, at opstillingen af missilskjoldet var annulleret, idet der herskede tvivl om nøjagtigheden af de oplysninger, der lå til grund for beslutningen om at basere missilskjoldet i Østeuropa.

Hvad er Rådets holdning til denne ændring i den amerikanske politik for opstilling af et missilskjold i Europa? Kan Rådet give formelt udtryk for, at skrotningen af planerne om missilskjoldet er et skridt til gavn for europæernes fælles fremtid?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Spørgsmålet om opstilling af et amerikansk missilskjold i EU's medlemsstater, der er et emne, som har med territorielt forsvar at gøre, hører ind under de enkelte EU-medlemsstaters kompetenceområde. Rådet har derfor ikke tidligere engageret sig i formelle drøftelser angående beslutningen om at opstille et amerikansk missilskjold i Europa, og dette emne har heller ikke været på dagsordenen på noget rådsmøde.

Af tilsvarende grunde har EU ikke taget spørgsmålet om et strategisk missilforsvarssystem som sådan op ved formelle drøftelser med USA.

Rådet agter således ikke på nuværende tidspunkt at drøfte præsident Obamas meddelelse desangående.

*
* *

Spørgsmål nr. 9 af Fiorello Provera (H-0381/09)

Om: Eutelsats udbydelse af Al-Aqsa TV

Den franske satellitudbyder Eutelsat sender fortsat tv-kanalen Al-Aqsa TV, selv om indholdet af kanalens programmer strider direkte mod artikel 3b i EU-direktivet om audiovisuelle medietjenester (direktiv 2007/65/EF⁽⁴⁾). Sådanne programmer bidrager også til den tiltagende radikaliserings i Europa og repræsenterer dermed en trussel mod Europas sikkerhed. Al-Aqsa TV ejes, finansieres og kontrolleres af Hamas, som figurerer på EU's liste over terrororganisationer. I december 2008 meddelte den franske radio- og tvspredningsmyndighed, Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (CSA), Eutelsat, at indholdet på Al-Aqsa TV strider mod artikel 15 i den franske kommunikationslov af 30. september 1986, som forbyder alle former for incitamenter til had eller vold på grund af race, religion eller nationalitet. Til trods for meddelelsen fra CSA fortsætter Eutelsat med at sende Al-Aqsa TV, hvis programmer fortsat krænker europæisk og fransk lovgivning vedrørende audiovisuelle medietjenester.

Har Rådet henledt den franske regerings opmærksomhed på denne sag? Hvilke foranstaltninger agter Rådet at træffe for at sætte en stopper for Eutelsats udbydelse af Al-Aqsa TV?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Rådet deler medlemmets bekymring over enhver situation, hvor medierne anvendes til at opfordre til had eller vold.

Som formandskabet allerede har nævnt i tidligere svar til Parlamentet på lignende spørgsmål, er udsendelse af fjernsynsprogrammer, der indeholder incitamenter til racemæssigt eller religiøst had, uforenelig med de værdier, som er grundlaget for vores demokratier – og er helt uacceptabelt.

Rådet vedtog jo sammen med Parlamentet som medlovgiver den 18. december 2007 direktivet om audiovisuelle medietjenester. Dette direktiv indeholder en ajourføring af de juridiske rammer for fjernsynsudsendelse og audiovisuelle medietjenester i EU. I direktivets artikel 3b forbydes udsendelser, der opfordrer til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet.

⁽⁴⁾ EUT L 332 af 18.12.2007, s. 27.

Rækkevidden af dette direktiv og den deraf følgende kompetence kan omfatte programmer, der udsendes af organisationer med hjemsted uden for EU som f.eks. Al-Aqsa, men kun hvis de anvender satellitfaciliteter, "der henhører under en medlemsstat". Det er op til den pågældende medlemsstat at tage ansvaret for korrekt gennemførelse af direktivet under Kommissionens tilsyn. I overensstemmelse med ovennævnte direktiv er det således op til de pågældende nationale myndigheder omhyggeligt at overveje den problemstilling, som medlemmet har rejst. Rådet forstår, at tilsynsmyndigheden i Frankrig i december 2008 har udstedt en advarsel ("mise en demeure") vedrørende Al-Aqsa-udsendelser på Eutelsat og nu overvejer yderligere skridt.

*
* *

Spørgsmål nr. 10 af Martin Ehrenhauser (H-0383/09)

Om: Operation ATALANTA – arrestation af pirater

Siden den 8. december 2008 har den Europæiske Union gennemført en ESFP-mission med sigte på at bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røveriske overfald.

Ved høringen den 3. september 2009 i Underudvalget om Sikkerhed og Forsvar erklærede general Henri Bentégeat, formand for EU's militærkomite, at "68 pirater sidste år var blevet arresteret og overført til Kenya".

Hvorfor overføres de arresterede pirater til Kenya?

Hvilket retsgrundlag er der for sådanne arrestationer?

Må alle skibe, der deltager i Operation ATALANTA foretage arrestationer?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) De arresterede blev overgivet til Kenya i overensstemmelse med artikel 12 i Rådets fælles aktion om en EU-militæroperation med henblik på at bidrage til at afskrække fra, forebygge og bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røverier ud for Somalias kyster.

I henhold til denne fælles aktion skal personer, der har begået piratvirksomhed, overføres til de ansvarlige myndigheder i flagmedlemsstaten eller i det tredjeland, der deltager i operationen, på det fartøj, som tog dem til fange, eller til en medlemsstat eller ethvert andet tredjeland, der ønsker at udøve sin domstolskompetence over de pågældende personer.

I disse sager var hverken de stater, der deltager i operationen og havde taget piraterne til fange, eller de øvrige EU-medlemsstater i stand til eller villige til at udøve deres domstolskompetence over de formodede pirater, og de blev derfor overført til Republikken Kenya.

I henhold til Rådets fælles aktion må ingen personer overføres til et tredjeland, medmindre der er blevet indgået en aftale om betingelserne for overførslen med det pågældende tredjeland, og denne aftale overholder den relevante folkeret. På det pågældende tidspunkt var Kenya det eneste land, som Den Europæiske Union havde indgået en aftale med om betingelserne for overførsel af personer, der er mistænkt for piratvirksomhed.

Retsgrundlaget for anholdelse er artikel 105 i De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS). Dette indebærer, at en hvilken som helst stat i rum sø eller på alle andre steder uden for en hvilken som helst stats domstolskompetence, har lov til at beslaglægge et piratskib eller -luftfartøj og anholde personerne og beslaglægge ejendelene om bord.

EU's medlemsstater, der alle er part i UNCLOS, gav i henhold til Rådets allerede nævnte fælles aktion tilladelse til, at EU's flådestyrke kunne udøve sine beføjelser som omhandlet i artikel 105 i UNCLOS. I kraft af Sikkerhedsrådets resolution nr. 1816 og efterfølgende resolutioner kan sådanne beføjelser udøves, for så vidt angår bevæbnede røvere i Somalias territorialfarvande.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt alle de skibe, der er involveret i operation Atalanta, har tilladelse til at foretage anholdelser, kan jeg bekræfte, at den fælles aktion gælder for alle EU-medlemsstater, der deltager i operationen.

Fremgangsmåden ved anholdelser er beskrevet i planlægningsdokumenter, der er vedtaget i Rådet, og gennemføres af alle skibe, der deltager i operationen, medmindre deres nationale regler hindrer dem deri.

*
* *

Spørgsmål nr. 11 af Vilija Blinkevičiūtė (H-0384/09)

Om: Ændring af reglerne om samfinansiering under Den Europæiske Socialfond og andre foranstaltninger til at bekæmpe social nedgang

Den økonomiske nedgang har ramt forskellige EU-lande på forskellige måder. Nogle vil komme over krisen hurtigt og nemt, mens andre vil være nødt til at betale en højere pris. Hvad der er mest smerteligt er, at denne pris skal betales af folk med de laveste indkomster. Dette kan yderligere forstærke fattigdommen og den sociale udelukkelse. Litauen er et af de lande, hvor arbejdsløsheden stiger kraftigt, mens pensioner, sociale ydelser og sociale programmer går tilbage. Regeringerne opfordrer indtrængende alle til at stramme bæltet og løse problemerne i en solidarisk ånd. Medlemsstaternes iboende evner er imidlertid begrænsede. Solidaritetsprincippet burde også finde anvendelse i Den Europæiske Union. Jeg er ikke i tvivl om, at der kan findes måder til at støtte de medlemsstater, der er hårdest ramt af krisen. Et eksempel jeg kan nævne er Den Europæiske Socialfond (ESF). Hvis den nationale samfinansiering af ESF-projekter midlertidigt blev suspenderet, kunne de disponible ressourcer anvendes til at bekæmpe arbejdsløsheden og de sociale problemer.

Hvad mener Rådet om muligheden for midlertidigt at suspendere den nationale samfinansiering af ESF-projekter? Hvilke andre foranstaltninger foreslår Rådet for at dæmpe den sociale nedgang i medlemsstaterne?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Rådet deler medlemmets bekymring med hensyn til alvoren af den aktuelle finans- og økonomikrise og dens indvirkning på de svage befolkningsgrupper i EU.

Som medlemmerne af Parlamentet udmærket ved, forelagde Kommissionen i juli Rådet et forslag om at ændre den generelle forordning om strukturfondene. Kommissionen foreslog bl.a. en midlertidig mulighed for, at medlemsstaterne i 2009 og 2010 kunne anmode om foreløbige betalinger fra Kommissionen uden at skulle yde national samfinansiering for programmer, som er støtteberettiget ifølge Den Europæiske Socialfond.

Det er imidlertid blevet klart, at dette forslag ikke finder tilstrækkelig opbakning blandt medlemsstaterne. Dette skyldes især, at en række medlemsstater mener, at national samfinansiering er et af de grundlæggende principper i EU's strukturpolitik, og at man ikke bør fravige disse principper.

På den anden side er det Rådets klare fornemmelse, at der er brug for yderligere foranstaltninger med henblik på at afhjælpe virkningerne af den økonomiske krise i de medlemsstater, som er hårdest ramt. Rådet undersøger derfor i øjeblikket alternative måder, hvorpå man kan anvende strukturfondene til dette formål – måder, der vil være meget målrettet mod de medlemsstater, som har hårdest brug for dem. De løsninger, som måtte blive vedtaget i Rådet, vil naturligvis blive sendt videre til Parlamentet med henblik på en samstemmende udtalelse.

En anden foranstaltning, der er rettet mod at afhjælpe virkningerne af krisen, er den ændrede forordning om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen. Denne forordning blev som led i den europæiske økonomiske genopretningsplan revideret i 2009, for at fonden kan reagere mere effektivt til støtte for arbejdstagere, der afskediges som følge af globaliseringen, for at udvide fondens omfang til midlertidigt at omfatte afskedigelser som følge af virkningerne af den globale finans- og økonomikrise og for at bringe driften af fonden mere på linje med fondens målsætning om solidaritet.

Desuden drøfter man for tiden i Rådet og Parlamentet en ny mikrofinansieringsfacilitet. Dette instrument, der skal forvaltes i fællesskab med internationale finansinstitutioner, sigter på at øge adgangen til mikrokreditter for svage befolkningsgrupper for at sætte dem i stand til at åbne deres egne nye virksomheder samt for mikrovirksomheder og dermed få reduceret den arbejdsløshed og fattigdom, der er resultatet af den aktuelle finans- og økonomikrise.

For at få denne facilitet til at fungere kan man anvende de eksisterende ESF-rammer samt støtteforanstaltninger via andre fællesskabsinitiativer som f.eks. Jeremie og Jasmine. Det forventes, at det oprindelige beløb på 100 mio. EUR, der skal genbevilges fra udviklingsprogrammet, sådan som det er foreslået af Kommissionen, kan resultere i mere end 500 mio. EUR og dermed bidrage til en genopretning af økonomien i de enkelte medlemsstater.

*
* *

Spørgsmål nr. 12 af Laima Liucija Andrikiienė (H-0389/09)

Om: Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols arbejde og dets følger i Europarådets medlemsstater

EU er Europarådets vigtigste institutionelle partner på såvel politisk som fagligt plan. Deres fælles mål er at styrke det europæiske fælles retlige område og opbygge et sammenhængende system for beskyttelse af de grundlæggende rettigheder, hvor der fokuseres på benchmarks for menneskerettigheder, retsstatsprincippet og demokrati i hele den europæiske del af verden. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er en af de institutioner, der er oprettet for at forfølge disse fælles mål, og med den specielle opgave at sikre borgere fra alle Europarådets medlemsstater beskyttelse af deres menneskerettigheder.

Desværre kan der konstateres visse mangler ved domstolens arbejde. Den har ca. 100.000 sager, der ikke er færdigbehandlet, hvoraf 60.000 er indbragt fra Rumænien, Ukraine, Tyrkiet og Rusland (Rusland tegner sig alene for ca. 20.000 sager). Dertil kommer der hver måned 2.000 nye sager til behandling, og domstolens behandlingstid for en sag er nu oppe på syv år. Det vil sige, at klagere, som har været udsat for menneskerettighedskrænkelser i deres lande, er nødt til at vente næsten ti år på retsforfølgelse. De langsomme procedurer i domstolen skaber en situation, hvor klagerens ret til en retfærdig rettergang inden for en rimelig tid krænkes. Nogle eksperter mener, at denne situation er kritisk. Findes der ikke nogen løsning på dette problem i den nærmeste fremtid, vil domstolen miskreditere sig selv.

Hvorledes vurderer Rådet denne situation? Hvilke skridt agter Rådet at tage for at bidrage til at forbedre/lette Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols arbejde? Hvad kunne EU's medlemsstater gøre på dette område?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Rådet er udmærket klar over de problemer, medlemmet påpeger, og er især bekymret over indvirkningen af denne situation – der først og fremmest skyldes Ruslands manglende ratifikation af protokol 14 til den europæiske menneskerettighedskonvention – på effektiviteten af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Protokol 14, der indeholder bestemmelser om en forenkling af Domstolens procedurer med det formål at få gjort noget ved de ophobede sager, kan først træde i kraft, når alle Europarådets medlemmer har ratificeret den.

EU tager regelmæssigt spørgsmålet om ratifikation af protokol 14 op på alle niveauer i den politiske dialog med Rusland. Ruslands svar vedrørende udsigterne til, at det russiske parlament ratificerer den nævnte protokol, har i den seneste tid været mere positive. At dømme ud fra en række signaler er ratifikation inden udgangen af 2009 nu en mulighed.

EU's medlemsstater gør fortsat en kraftanstrengelse for at bistå Domstolen, herunder ved – som en overgangsløsning – at vedtage en protokol nr. 14bis og en aftale om foreløbig anvendelse af visse bestemmelser i protokol nr. 14. Protokol nr. 14bis gælder de medlemsstater i Europarådet, der har ratificeret den, og aftalen gælder for de medlemsstater, som har erklæret sig villige til at være bundet af den. Protokol nr. 14bis og aftalen om foreløbig anvendelse indfører de samme to proceduremæssige foranstaltninger i forbindelse med det antal dommere, der behandler sagerne og tager stilling til, om sagerne opfylder betingelserne for behandling, og hvad det materielle indhold er. Disse tiltag var allerede indeholdt i protokol nr. 14 og sigter på at øge Domstolens sagsbehandlingskapacitet. De bør helt klart kunne bidrage til, at domstolen kan klare den stadig stigende tilstrømning af nye sager og den konstant voksende pukkel af ophobede sager.

Det erkendes dog i stor udstrækning i bl.a. medlemsstaterne, at der skal gøres mere i den henseende. Med henblik herpå glæder EU sig over den konference på højt plan om Domstolens fremtid, som vil blive afholdt

i Interlaken i februar 2010 under det schweiziske formandskab for Europarådets Ministerkomité. EU tager aktivt del i forberedelserne til konferencen og mener, at dette punkt skal have høj prioritet for Europarådet.

*
* *

Spørgsmål nr. 13 af Justas Vincas Paleckis (H-0392/09)

Om: Ratifikation af energichartret

Rusland undertegnede i 1994 sammen med 50 andre lande energichartertraktaten og de tilhørende dokumenter, men har endnu ikke ratificeret dem. I august afviste Rusland officielt at ratificere traktaten og dens protokol om energieffektivitet og relaterede miljøaspekter. Belarus og Norge har heller ikke ratificeret energichartret.

Siden 2000 har EU forgæves forsøgt at få Rusland til at ratificere traktaten og foretage de nødvendige investeringer i udviklingen af energisystemet, ophævelse af monopoler vedrørende fordeling af energiressourcer og liberalisering af investeringer inden for energimarkedet.

Betydningen af at energichartertraktaten gennemføres, og at de kontraherende lande opfylder alle deres forpligtelser, er gentagne gange blevet fastslået på EU-niveau.

Hvilke foranstaltninger mener Rådet, at der fremover skal træffes for at sikre, at de pågældende bestemmelser gennemføres i praksis.

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Formandskabet vil gerne minde om Fællesskabets holdning, nemlig at Rusland skulle ratificere energichartertraktaten uden genforhandling. Denne holdning er blevet gentaget på hvert eneste møde i forbindelse med energidialogen mellem EU og Rusland. EU beklager, at Rusland besluttede at gå andre veje og trække sig som underskriver af energichartertraktaten.

Fællesskabet er klar til at se på passende måder, hvorpå Rusland kan tilskyndes til at gribe ind i energicharterprocessen. Med dette for øje vil Fællesskabet fortsat fremme gennemførelsen af de bestemmelser, parlamentsmedlemmet henviste til – samt de centrale principper i energichartertraktaten – i forbindelse med de igangværende forhandlinger om den nye partnerskabs- og samarbejdsaftale (PCA) mellem EU og Rusland samt inden for rammerne af energidialogen mellem EU og Rusland.

Hvad angår de andre lande, der som nævnt endnu ikke har ratificeret aftalen, understreger Rådet, at det specifikt for Norge gælder, at landets medlemskab af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde sikrer, at landet anvender den gældende fællesskabsret vedrørende energi.

For så vidt angår Belarus, minder Rådet om, at dette er et af de lande, der tilhører østpartnerskabet, hvor de bestemmelser, parlamentsmedlemmet henviste til, først og fremmest drøftes via platformen for energisikkerhed.

*
* *

Spørgsmål nr. 14 af Sabine Lösing (H-0394/09)

Om: Lissabontraktaten, artikel 41, stk. 3, opstartsfond

Hvordan vil vedtagelsen af Lissabontraktaten indvirke på kompetencen til at kontrollere forsvarsbudgettet ("opstartsfond")? Traditionelt er det jo Parlamentet, der har denne kompetence.

Artikel 41, stk. 3 i den konsoliderede traktat giver mulighed for hurtig adgang til bevillinger på EU's budget. Gælder dette allerede for det nuværende budget?

Er det korrekt, at Rådet efter Lissabontraktatens ikrafttræden kan træffe afgørelse om størrelsen og anvendelsen af opstartsfonden med kvalificeret flertal, og at Parlamentet dermed ikke længere har mulighed for budgetkontrol (artikel 41, stk. 3, i EU-traktaten)?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Artikel 41, stk. 3, i Traktat om Den Europæiske Union, som ændret ved Lissabontraktaten, indeholder bestemmelser om en opstartsfond til finansiering af "forberedende aktiviteter i forbindelse med opgaver som nævnt i artikel 42, stk. 1, og artikel 43, der ikke opføres på Unionens budget". Denne fond skal bestå af bidrag fra medlemsstaterne.

Denne artikel foreskriver også, at Rådet med kvalificeret flertal skal vedtage afgørelser til fastlæggelse af bestemmelser for oprettelse og finansiering af fonden, navnlig de finansielle midler til fonden, samt for forvaltning af fonden og bestemmelser for finansiell kontrol.

De nuværende EU-budgetbevillinger indeholder nogle poster vedrørende forberedende aktiviteter i forbindelse med tiltag inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Der findes dog ingen specifikke bestemmelser om hurtig adgang til bevillinger i de på nuværende tidspunkt gældende finansielle bestemmelser.

*
* *

Spørgsmål nr. 15 af Anna Hedh (H-0395/09)**Om: Stokholmprogrammet og børns rettigheder**

Det svenske formandskabs forslag til et flerårigt program om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed (Stokholmprogrammet) henviser ikke til udviklingen af en EU-strategi om børns rettigheder, som blev udtrykkelig nævnt i Kommissionens meddelelse (KOM(2009)0262) i listen over prioriteter for fremme af borgernes rettigheder. Denne prioritet er nøglen til at sikre gennemførelsen af den foreslåede artikel 2.3.2 og Lissabontraktatens artikel 3, stk. 3, hvori det hedder, at EU fremmer beskyttelsen af børns rettigheder. Er der en særlig grund til, at denne prioritet er blevet fjernet, og vil Rådet overveje at indføre den for at sikre en tilstrækkelig gennemførelse af forpligtelserne vedrørende børns rettigheder?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Rådet er enig med medlemmet i behovet for at understrege betydningen af at fremme børns rettigheder. Rådet vil derfor gerne gøre medlemmet opmærksom på, at "børns rettigheder" og EU-strategien for børns rettigheder faktisk indgår i udkastet til det flerårige program om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed (Stockholmprogrammet).

Kapitel 2.3.2. drejer sig udelukkende barnets rettigheder, og det understreges, at de vedrører alle EU's politikker. Der skal systematisk og strategisk tages hensyn til barnets rettigheder, og i Kommissionens meddelelse "Mod en EU-strategi for børns rettigheder" (2006) afspejles væsentlige overvejelser desangående. Børn i særlig udsatte situationer skal have speciel opmærksomhed, især uledsagede mindreårige i forbindelse med indvandringspolitik samt børn, som er ofre for menneskehandel, seksuel udnyttelse og overgreb.

Det skal dog understreges, at ovennævnte forslag til et flerårigt program stadig bliver drøftet i Rådets organer, og Rådet kan ikke foregribe det endelige indhold, inden arbejdet er færdigt.

*
* *

Spørgsmål nr. 16 af Liam Aylward (H-0396/09)**Om: Innovativ finansiering**

Rådet erklærede på sin seneste samling, at levering af klimafinansiering ikke bør undergrave fremskridt hen imod årtusindudviklingsmålene. Kan Rådet nærmere oplyse, hvorledes innovativ finansiering kan spille en rolle som støtte for både årtusindudviklingsmålene og klimafinansieringen?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Klimaændringer er blevet en global udfordring. Konsekvenserne kan allerede ses i dag, og der er brug for øjeblikkelige tiltag. På Rådets møde i oktober fastlagde stats- og regeringscheferne EU's holdning, for så vidt angår den kommende konference i København. Rådet gentog sin beslutsomhed med hensyn til at spille en fremtrædende rolle og bidrage til at nå frem til en global, ambitiøs og omfattende aftale. Selv om EU er parat til at påtage sig sin rimelige del af ansvaret i København, er det ikke nok med tiltag fra EU's side alene, og en aftale om finansiering vil være en central bestanddel i aftalen i København. Vi har også erkendt behovet for at udvikle ordninger for at gøre bedst mulig brug af nye og bæredygtige investerings- og finansstrømme fra forskellige kilder, bl.a. innovative finansieringsforanstaltninger. Mere overordnet konkluderede man på Rådets møde i oktober, at "innovativ finansiering kan spille en rolle i indsatsen for at sikre forudsigelige finansieringsstrømme til bæredygtig udvikling, især til de fattigste og mest sårbare lande".

Hele det internationale samfund er nu klar over, at virkningen af klimaændringerne risikerer at blive et tilbageskridt for opnåelsen af MDG-målene. Klimaændringerne er derfor et spørgsmål om både udvikling og miljø. Selv om klimaændringer er omfattet af MDG 7, er det klart, at dette punkt er kædet sammen med andre spørgsmål, især fattigdom og sult. Hvis man får styr på de negative virkninger af klimaændringerne, vil det således også være en fordel med hensyn til at forbedre fødevarerikigheden og nedbringe fattigdommen som fastsat i MDG 1.

På Rådets møde i oktober blev det slået tydeligt fast, at "Alle internationale parter [...] sideløbende med klimafinansieringsbidragene [bør] give tilsagn om, at fattigdomsbekæmpelsen og de løbende fremskridt hen imod 2015-målene ikke vil blive undergravet eller sat på spil af denne finansiering".

Især skal aktiviteter, der iværksættes som reaktion på klimaændringerne, drives fremad nationalt og bør helt klart tage udgangspunkt i partnerlandenes behov, synspunkter og prioriteter. Der skal tages højde for de nationale strategier vedrørende bæredygtig udvikling og fattigdomsbekæmpelse samt de (eventuelle) dermed forbundne klimapolitikker og -instrumenter.

Udviklingslandene skal fastsætte og gennemføre deres nationale klimaændringsstrategier og påse, at disse strategier udmøntes fuldt ud til politikker, planer og programmer i alle relevante sektorer (f.eks. landbrug og udvikling af landdistrikterne, forvaltning af vandressourcer osv.). Set ud fra donorernes synspunkt skal dette naturligvis være i overensstemmelse med principperne i forbindelse med sammenhæng i udviklingspolitikken (PCD) samt med principperne vedrørende bistandseffektivitet.

Alle lande skal derfor forpligte sig til at forbedre sammenhængen mellem klimaændringerne og udviklingsplanlægningen og maksimere synergieffekten mellem fattigdomsbekæmpelse og begrænsning af og tilpasning til klimaændringerne.

*
* *

Spørgsmål nr. 17 af Jim Higgins (H-0400/09)**Om: Arbejdsløsheden i EU**

Er Rådet bekymret over den voldsomme udflytning af arbejdspladser fra EU til de østasiatiske lande, Kina og Indien, og er der igangværende politiske tiltag med henblik på at udarbejde en sammenhængende strategi for, hvorledes der inden for EU kan skabes et mere konkurrencedygtigt og attraktivt miljø for jobskabelse?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Medlemmet har stillet et yderst relevant spørgsmål vedrørende en sammenhængende strategi for, hvorledes der inden for EU i en globaliseret økonomi kan skabes et mere konkurrencedygtigt og attraktivt miljø for jobskabelse.

Rådet vil gerne gentage sin opfattelse af, at den åbne globale økonomi frembyder muligheder for at stimulere væksten og konkurrenceevnen – også i Europa⁽⁵⁾. I den forbindelse vil Rådet navnlig gerne minde om sin forpligtelse til at føre EU's interne og eksterne politikker ud i livet på en konsekvent måde, hvilket dermed kan bidrage til at maksimere de fordele og minimere de ulemper, der er forbundet med globaliseringen⁽⁶⁾.

I artikel 125 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab står der, at medlemsstaterne og Fællesskabet skal arbejde hen imod at udvikle en samordnet strategi for beskæftigelsen og især at fremme tilstedeværelsen af en dygtig, uddannet og tilpasningsvillig arbejdsstyrke og et arbejdsmarked, der kan reagere på økonomiske forandringer. For at leve op til denne bestemmelse i traktaten har EU siden 1997 udarbejdet den europæiske beskæftigelsesstrategi, der i årenes løb er blevet mere og mere velintegreret i øvrige strategier i EU, og som i 2000 blev en del af Lissabonstrategien. En væsentlig bestanddel i den europæiske beskæftigelsesstrategi er de såkaldte integrerede retningslinjer, som Rådet udarbejder i henhold til EF-traktatens artikel 128, stk. 2, og som medlemsstaterne skal tage højde for i deres beskæftigelsespolitikker.

De nuværende integrerede retningslinjer gælder indtil 2010 og dækker makro- og mikroøkonomiske samt beskæftigelsesmæssige aspekter. Selv om det overordnede mål om vækst og beskæftigelse er indbygget i dem alle, kan visse af retningslinjerne anses for mere detaljeret at dreje sig om at få skabt et mere konkurrencedygtigt og attraktivt miljø for jobskabelse i EU såsom fremme af vækst og beskæftigelse via en målrettet og effektiv ressourceallokering, investering i forskning og udvikling, fremme af alle former for innovation, styrkelse af de konkurrencemæssige fordele for EU's industrielle strukturer, fremme af iværksætterkulturen og skabelse af et miljø, der virker understøttende for SMV'er, arbejdsmarkedets funktionsmåde samt udviklingstendensen for lønomkostningerne og lønfastsættelsesmekanismerne.

Der afventes en meddelelse fra Kommissionen vedrørende den fremtidige strategi.

Hvad den europæiske beskæftigelsesstrategi efter 2010 specifikt angår, er det planen, at Rådet den 30. november 2009 afholder en politisk debat om "Genopretning efter krisen og forberedelse til Lissabonstrategien for tiden efter 2010". Med henblik på at forberede Rådets debat har Beskæftigelsesudvalget allerede afgivet en udtalelse om den europæiske beskæftigelsesstrategi inden for rammerne af Lissabondagsordenen efter 2010⁽⁷⁾. I denne udtalelse erklærer Beskæftigelsesudvalget, at arbejdsmarkedsreformer på både udbuds- og efterspørgselssiden bør fremme flere og bedre job til alle.

*
* *

Spørgsmål nr. 18 af Ryszard Czarnecki (H-0406/09)

Om: Rusland, et farligt land for journalister

Hvilken holdning vil Rådet indtage til den kendsgerning, at Rusland ifølge aktuelle rapporter fra journalistsammenslutninger, hvor Rusland betegnes som et af de farligste lande i verden for journalister, navnlig på grund af de mange drab og voldelige overfald, som journalister har været udsat for i de seneste år?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) EU's engagement med hensyn til menneskerettighederne er velkendt. I sine forbindelser med tredjelande understreger EU løbende behovet for helt og fuldt at overholde menneskerettighederne. Formandskabet er udmærket klar over de bekymringer, som mange her i Parlamentet nærer, omkring menneskerettighedssituationen i Rusland. Og som vi gav udtryk for under den seneste forhandling her i plenarsalen om topmødet mellem EU og Rusland deler vi fuldt ud medlemmernes bekymring. Rådet kender udmærket til de seneste rapporter fra Det Internationale Journalistforbund og Komiteen til Beskyttelse af

⁽⁵⁾ Jf. f.eks. overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker, EUT 205, 6.8.2005, s. 28, indledning til GL 13.

⁽⁶⁾ Jf. både Rådets konklusioner af 3.3.2003 (punkt 4) og Rådets konklusioner "Anstændigt arbejde for alle" af 30.11/1.12.2006.

⁽⁷⁾ Dok. 15529/09.

Journalister samt andre internationale ngo'er om de farlige forhold og den vold, journalister og menneskerettighedsforkæmpere i Rusland står over for, især i det nordlige Kaukasus.

Som formandskabet allerede tilkendegav i OSCE den 3. september, vurderer vi også, at der i Rusland, så længe disse forbrydelser forbliver uopklaret, fortsat vil herske et klima, der er præget af straffrihed, og gerningsmænd vil føle, at de fortsat kan gennemføre sådanne handlinger. Overfald på journalister og menneskerettighedsforkæmpere udgør en specifik trussel mod demokratiet, respekten for menneskerettighederne og retsstatsprincippet.

Formandskabet har på vegne af EU's medlemsstater offentligt og resolut fordømt de tilbagevendende tilfælde af trusler mod samt overfald og mord på journalister og menneskerettighedsforkæmpere i Rusland, især i det nordlige Kaukasus, og henstillede indtrængende de russiske myndigheder til hurtigt og tilbundsående at undersøge disse sager og bringe gerningsmændene for en domstol.

EU tager ofte sine bekymringer omkring sikkerheden for menneskerettighedsforkæmperne og klimaet, der er præget af straffrihed, op med Rusland, både bilateralt og i multilaterale fora. På topmødet mellem EU og Rusland i Stockholm tog formandskabet sine betænkeligheder omkring situationen for menneskerettighedsforkæmperne i Rusland op. På den seneste menneskerettighedshøring med Rusland, der blev afholdt den 4.-5. november 2009 i Stockholm, var der meget fokus på ytringsfrihed og situationen for menneskerettighedsforkæmperne, især i det nordlige Kaukasus. I forbindelse med den politiske dialog mellem EU og Rusland bad EU om oplysninger om efterforskningen af hvert enkelt tilfælde af mord på journalister og menneskerettighedsforkæmpere. EU vil fortsat følge retssagerne mod fremtrædende menneskerettighedsforkæmpere og journalister i Rusland.

Desuden arrangerede formandskabet en række møder med Rusland og internationale ngo'er med henblik på at få gjort noget ved den seneste tids stigende vold mod menneskerettighedsforkæmpere i det nordlige Kaukasus og deltog den 27.-28. oktober 2009 i en ngo-konference i Stockholm, hvor der blev udarbejdet henstillinger om et EU-initiativ.

EU foreslog at samarbejde med Rusland om konkrete projekter med henblik på at forbedre situationen for journalister og menneskerettighedsforkæmpere. Jeg kan forsikre medlemmet om, at Rådet er fast besluttet på at fortsætte sine aktiviteter med henblik på at forbedre menneskerettighedssituationen i Rusland.

*
* *

Spørgsmål nr. 19 af Sławomir Witold Nitras (H-0409/09)

Om: Ændring af EU's strategi for Østersøregionen

EU's svenske formandskab bedes undersøge muligheden for at ændre EU's strategi for Østersøregionen og den tilhørende handlingsplan. Ville det være muligt at fravige princippet om, at kun projekter, der allerede er igangsat og godkendt, kan modtage støtte, eftersom dette princip blev indført uden konsultationer med de parter, der er berørt af strategien? Det vigtigste projekt på transportinfrastrukturområdet burde efter min mening omfatte den centraleuropæiske transportkorridor CETC-ROUTE 65, som via Østersøen forbinder Skandinavien samt de regioner i Polen, Den Tjekkiske Republik, Slovakiet, Ungarn og Kroatien, der deltager i CETC-initiativet, med Adriaterhavet.

Hvorledes stiller formandskabet sig på den baggrund til at lade den centraleuropæiske transportkorridor indgå i nævnte handlingsplan? Agter Rådet at tage et initiativ på dette område?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Rådet vedtog på sit møde den 26. oktober 2009 nogle konklusioner om EU-strategien for Østersøregionen. Denne strategi blev den 29.-30. oktober vedtaget af Rådet, som også godkendte Rådets konklusioner og opfordrede Kommissionen til inden juni 2011 at forelægge Rådet en situationsrapport om gennemførelsen af denne strategi.

I sine konklusioner opfordrede Rådet bl.a. Kommissionen til at tage strategien op til fornyet behandling og jævnligt ajourføre den efter behov samt at foretage nødvendige ajourføringer af handlingsplanen, der udgør en del af strategien.

Handlingsplanen er et levende dokument, projekter vil efter vellykket gennemførelse blive krydset af, og nye projekter vil opstå og blive tilføjet.

Ethvert forslag om, at der skal tilføjes projekter til den eksisterende handlingsplan, skal rettes til Kommissionen, der så vil behandle disse forslag.

Kommissionen er ved at nedsætte en gruppe på højt plan bestående af embedsmænd fra alle EU's medlemsstater, som vil blive hørt omkring ændringsforslag til strategien og handlingsplanen. Desuden vil et årligt forum kunne sikre, at berørte interesseparter fra alle niveauer i regionen bliver inddraget. For så vidt angår det nævnte projekt, har formandskabet indtil videre ingen holdning til dette spørgsmål.

*
* *

Spørgsmål nr. 20 af Pat the Cope Gallagher (H-0411/09)

Om: Fredsprocessen i Mellemøsten

Kan Rådet give en vurdering af den aktuelle situation med hensyn til fredsprocessen i Mellemøsten?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Genoptagelsen af de israelsk-palæstinensiske fredsforhandlinger er fortsat et helt centralt punkt. Rådet har kraftigt opfordret begge parter til øjeblikkelig at træffe foranstaltninger med henblik på at genoptage fredsforhandlingerne med respekt for tidligere indgåede aftaler og har opfordret begge parter til at gennemføre deres forpligtelser i henhold til køreplanen. Rådet mener, at alle aktører skal bidrage til et miljø, der er befordrende for en genoptagelse af forhandlingerne og støtter i den forbindelse fortsat den amerikanske indsats.

Rådet er fortsat dybt bekymret over bosættelsesaktiviteterne, nedrivningen af huse og fordrivelsen fra hus og hjem i de besatte palæstinensiske områder, herunder Østjerusalem. Rådet henstiller indtrængende den israelske regering til straks at indstille bosættelsesaktiviteterne, herunder i Østjerusalem og herunder naturlig vækst, og at nedlægge alle forposter, der er oprettet siden marts 2001. Efter Rådets opfattelse er bosættelserne ulovlige i henhold til folkeretten og udgør en hindring for fred. Rådet har også opfordret de palæstinensiske myndigheder kraftigt til fortsat at sætte alt ind på at forbedre lov og orden.

EU er fortsat bekymret over den humanitære situation i Gaza og opfordrer til øjeblikkelig og ubetinget åbning af grænseovergangene i Gaza med henblik på indførsel af humanitær bistand samt vareudveksling og persontrafik. Der skal gives tilladelse til genopbygning og økonomisk opblomstring. Rådet opfordrer dem, der tilbageholder den bortførte israelske soldat Gilad Shalit, til at frigive ham øjeblikkeligt.

Rådet har udtrykt fortsat opbakning til præsident Mahmoud Abbas og støtte til Egyptens og Den Arabiske Ligas mæglingsindsats. Hvis man kunne overvinde splittelserne blandt palæstinenserne, ville det bidrage til at afværge en endnu stærke adskillelse mellem Vestbredden og Gaza og bevare chancerne for at få genetableret enigheden om en fremtidig palæstinensisk stat. Rådet opfordrer alle palæstinensere til at finde fælles fodslag – på basis af ikkevoldsprincippet – med henblik på at forbedre situationen i Gaza og tilrettelæggelsen af valghandlinger.

EU har kraftigt opfordret de arabiske lande og andre partnere til at være imødekommende – både politisk og økonomisk – med hensyn til at hjælpe den palæstinensiske myndighed i overensstemmelse med bestemmelserne i køreplanen. Ved at understrege betydningen af det arabiske fredsiniciativ opfordrer EU Israel og alle arabiske lande til at bygge en bro af tillid for få overvundet den gensidige mistillid og skabe en atmosfære, der er befordrende for at få løst konflikten.

En løsning på de forskellige konflikter, herunder en varig bilæggelse af konflikterne mellem Israel og Syrien og mellem Israel og Libanon, skal ske i et parallelt forløb, hvorved der kan skabes indbyrdes forstærkende processer. EU forventer i den sammenhæng, at Syrien og Israel genoptager fredsforhandlingerne.

*
* *

Spørgsmål nr. 21 af Antonio Cancian (H-0413/09)**Om: Fremvisning af religiøse symboler på offentlige steder**

Den 3. november 2009 gav Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol en italiensk-finsk borger medhold i en klage gående ud på at få fjernet krucifikset fra skolerne. Der har været lignende episoder i Spanien, Tyskland, Frankrig og Italien, hvor den øverste forvaltningsdomstol Statsrådet i 1988 fastslog, at krucifikset ikke blot er den kristne religions symbol, men har en værdi, som er uafhængig af den specifikke konfession. Ser Rådet ikke en risiko for, at det princip, som Strasbourg-domstolen har fastslået, kan skabe diskussion om fremvisning på offentlige steder af religiøse og kulturelle symboler, ja endog Europaflaget, som er inspireret af den katolske Maria-symbolik?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Medlemmet henviser til en afgørelse afsagt af EF-Domstolen i Strasbourg. Det er ikke op til Rådet at udtale sig om en afgørelse afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

I den forbindelse vil jeg dog gerne citere, hvordan Europarådet beskriver Europaflagets symbolværdi:

"Set på en baggrund af den vestlige verdens blå himmel repræsenterer stjernerne folkeslagene i Europa i en cirkel, et symbol på sammenhold. Antallet af stjerner skal uforanderligt være 12, der er symbolet på fuldstændighed og perfektion, ligesom de 12 stjernetegn repræsenterer hele universet, symboliserer de 12 gyldne stjerner alle folkeslagene i Europa – herunder de folkeslag, som ikke på nuværende tidspunkt kan deltage i opbygningen af Europa i sammenhold og fred."

*
* *

Spørgsmål nr. 22 af Mairead McGuinness (H-0415/09)**Om: EU's opsyn med den europæiske banksektor**

Kan Rådet oplyse, hvilke beføjelser Den Europæiske Union helt nøjagtigt har med hensyn til opsyn med banksektoren, hvorledes disse beføjelser er struktureret, og om strukturerne er effektive? Hvilke yderligere beføjelser finder Rådet i givet fald nødvendige, hvad angår opsyn med banksektoren?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Opgaven med at bidrage til en smidig gennemførelse af de kompetente myndigheders politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter i henhold til EF-traktatens artikel 105, stk. 5, er overdraget til Det Europæiske System af Centralbanker. Hvis Den Europæiske Centralbank skulle have yderligere tilsynsbeføjelser, skulle man ty til bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 6 i samme artikel. Tilsynet med banksektoren ligger således indtil videre i bund og grund fortsat hos medlemsstaterne.

I den forbindelse rådgiver Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) Kommissionen om spørgsmål om politik og regulering i forbindelse med banktilsyn og fremmer samarbejdet og konvergensens vedrørende tilsynspraksis i hele EU. Men hverken ESCB (Det Europæiske System af Centralbanker), herunder Den Europæiske Centralbank, eller CEBS udøver nogen direkte kontrolbeføjelser over for banksektoren.

Rådet tilkendegav i juni 2009, at finanskrisen tydelig havde vist, at der er behov for at forbedre reguleringen af og tilsynet med finansinstitutioner, både i Europa og globalt.

Ved samme lejlighed henstillede Rådet også, at man skulle oprette Det Europæiske Finanstilsynssystem (ESFS), der omfatter tre nye europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er), med sigte på at opgradere kvaliteten af og sammenhængen mellem nationale tilsyn, styrke tilsynet med multinationale koncerner via etablering

af tilsynskollegier og udarbejdelse af et fælles EU-regelsæt, der skal gælde for alle finansinstitutioner på det indre marked. Rådet nåede desuden til enighed om, "at Det Europæiske Finanstilsynssystem bør have bindende og forholdsmæssigt afpassede beslutningsbeføjelser med hensyn til, om tilsynsmyndighederne opfylder de krav, der stilles til dem i henhold til et fælles regelsæt og relevant fællesskabsret, og i tilfælde af uenighed mellem hjemlandets og værtslandets tilsynsmyndigheder, bl.a. inden for tilsynskollegier. ESA'er bør også have tilsynsbeføjelser over for kreditvurderingsbureauer."

Kommissionen har i september i år – som led i en samlet lovpakke om en ny finanstilsynsstruktur i EU – forelagt Rådet og Parlamentet et forslag til etablering Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Formålet med forslaget, der i øjeblikket bliver behandlet i både Parlamentet og Rådet, er at styrke tilsynsreglerne i banksektoren i overensstemmelse med henstillingerne fra ekspertgruppen på højt niveau med hr. de Larosière som formand.

Da lovforslagene følger den fælles beslutningsprocedure, vil Rådet arbejde tæt sammen med Parlamentet med henblik på snarest muligt at nå til enighed om forslaget ved førstebehandling.

*
* *

Spørgsmål nr. 23 af Charalampos Angourakis (H-0420/09)

Om: Repressive foranstaltninger i forbindelse med den internationale klimakonference

De danske myndigheder har i deres bestræbelser på at undgå enhver protest i løbet af den internationale klimakonference støttet en række nye og endnu strengere foranstaltninger, der groft krænker de grundlæggende demokratiske rettigheder.

Ifølge regeringens forslag indføres der mulighed for 12 timers præventiv tilbageholdelse, 40 dages fængsel for at "forhindre politiet i at udføre sit arbejde" og bøder på op til 1 000 EUR for "uregerlig opførsel" og "deltagelse i forsamlinger, der af politiet skønnes mistænkelige". Endvidere er der forslag om fængselsstraffe på op til 50 dage for at forstyrre den offentlige orden eller forvolde skade på ejendom. Endelig er der forslag om at styrke politiets udstyr med videokameraer og videoovervågning af de områder, hvor politiet skønner, at der vil ske optøjer, og det drøftes sågar at indføre forbud mod udenlandske aktivisters indrejse i København og deltagelse i demonstrationer.

Har Rådet kendskab til disse og andre foranstaltninger? Ved Rådet, om der har været nogen koordinering af politi eller andre retshåndhævende myndigheder i EU-medlemsstaterne og tredjelande, og hvilke EU-institutioner der har deltaget i udformningen og gennemførelsen af disse foranstaltninger?

Svar

Det foreliggende svar, der er blevet udarbejdet af formandskabet, og som ikke er bindende for hverken Rådet eller dets medlemmer som sådan, blev ikke præsenteret mundtligt i spørgetiden til Rådet i Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

(EN) Rådet er ikke bekendt med de foranstaltninger, der er foreslået af den danske regering, og som blev nævnt af parlamentsmedlemmet. Desuden er foranstaltninger i forbindelse med opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af indre sikkerhed et nationalt kompetenceområde for de enkelte medlemsstater – jf. EU-traktatens artikel 33 (artikel 72 i traktat om Den Europæiske Unions funktionsmåde af 1. december 2009). Rådet er derfor af den opfattelse, at det ikke har kompetence til at indtage nogen holdning, for så vidt angår eventuelle politimæssige tiltag på dette område fra den danske regerings side.

Jeg vil ikke desto mindre gerne minde om, at Rådet – under henvisning til EU's målsætning om at give borgerne en høj grad af sikkerhed inden for et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed ved at udvikle fælles tiltag blandt medlemsstaterne vedrørende politisamarbejde – i december 2007 vedtog en henstilling⁽⁸⁾ om en håndbog for politi- og sikkerhedsmyndigheder vedrørende samarbejde ved større begivenheder af internationalt tilsnit. Rådet henstillede, at medlemsstaterne bl.a. udbygger deres samarbejde, især det praktiske samarbejde og informationsudvekslingen.

I den sammenhæng har Danmark inden for rammerne af mødet i taskforcen af politichefer den 19. oktober 2009 anmodet om medlemsstaternes støtte både med hensyn til informationsudveksling og indsættelse af

⁽⁸⁾ Dok. 14143/3/07 ENFOPOL 171 af 6. december 2007.

politibetjente. Et sådant samarbejde er almindelig praksis for medlemsstaternes myndigheder ved større begivenheder. Rådet er ikke involveret i planlægningen og gennemførelsen af sådanne foranstaltninger.

*
* *

SPØRGSMÅL TIL KOMMISSIONEN

Spørgsmål nr. 32 af Marian Harkin (H-0371/09)

Om: Enterprise Europe Network

Kommissionens nylige initiativ til at fremme iværksætterkulturen blandt kvinder er en fremragende mulighed for at styrke kvinders rolle i samfundet og aktivt integrere flere kvinder på arbejdsmarkedet. Det er imidlertid i mange tilfælde vanskeligt for nye iværksættere at få adgang til finansiering fra konventionelle finansielle institutioner, navnlig i det nuværende økonomiske klima, hvilket udgør en stor forhindring for potentielle iværksættere. Hvilke skridt har Kommissionen taget ud over initiativer som f.eks. EU-netværket af kvindelige iværksætterambassadører, der skal fremme kvindelige iværksættere, for at sikre, at der i dens initiativer tages tilstrækkelig højde for de praktiske forudsætninger for opstart af virksomhed, såsom adgang til finansiering? Anvender Kommissionen endvidere et rapporteringssystem, der giver den mulighed for at vurdere, hvorvidt nye iværksættere kan få adgang til finansiering?

Svar

(EN) Forbedret adgang til finansiering for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) er af afgørende betydning for iværksætterkulturen, konkurrencedygtigheden, innovationen og væksten. Kommissionen har derfor i årevis erkendt betydningen af adgang til finansiering, bl.a. for iværksættere.

Det er i den forbindelse vigtigt at forbedre adgangen til risikovillig kapital, især til nye SMV'er med højt vækstopotentiale.

Der er mange problemer på forsyningssiden, som skal afhjælpes – tiltrækning af flere investeringer i venturekapitalfonde, tilskyndelse til yderligere investeringer foretaget af disse fonde og business angels samt tilbud om en række exitmuligheder. På den anden side er der problemer på leveringssiden, som hæmmer virksomhederne i at udfolde deres fulde potentiale – f.eks. investeringsvilligheden hos iværksættere.

De finansielle instrumenter i rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation bidrager til at råde bod på de manglende private finansieringskilder, især i seed- og opstartsfasen i virksomhedernes udvikling. Der er afsat over 1 mia. EUR i årene 2007-13, og løftestangeffekten af denne finansiering bør resultere i, at omkring 400 000 SMV'er kan nyde godt af låne- eller egenkapitalinvesteringer, der ellers ikke ville være tilgængelige. Ifølge EU's samhørighedspolitik er målet med de fælleseuropæiske midler til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (Jeremie) at opnå forbedret adgang til finansiering for SMV'er og nystartede virksomheder. Der foreligger indtil videre en juridisk forpligtelse om ca. 3,1 mia. EUR fra operationelle programmer i samfinansiering med Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til investering i SMV'er ifølge Jeremie. Den Europæiske Investeringsbank har også øget sit udlån til SMV'er til 30 mia. EUR i 2008-2011 for at styrke SMV'ernes adgang til kredit, så de kan imødegå stramningerne under finans- og økonomikrisen.

"Small Business Act" (SBA) fra juni 2008 omfatter Kommissionens vigtigste politikker til støtte for SMV'er og iværksættere, bl.a. forbedring af deres adgang til bankkredit og fremskyndelse af reformer. Retsaktens formål er at forbedre den generelle holdning til iværksætterkultur, konsolidere princippet "tænk småt først" i Kommissionen og medlemsstaternes initiativer og politikudformning og bidrage til, at SMV'erne kan få løst de øvrige problemer, der hæmmer deres udvikling.

SBA omfatter foranstaltninger vedrørende investeringsvilligheden hos iværksættere, idet man skal forbedre SMV'ers eller iværksætteres evne til at forstå betænkelighederne hos bankerne, business angels eller venturekapitalfonde – der jo er udbydere af ekstern finansiering. Der blev på en workshop om investeringsvillighed hos kvindelige iværksættere, som blev afholdt i september 2009, identificeret en række støttetjenester med hensyn til investeringsvillighed hos kvindelige iværksættere i Europa, og det blev drøftet, hvordan eksisterende ordninger vedrørende investeringsvillighed kunne tilpasses til de kvindelige iværksætteres behov.

Ligestilling mellem kvinder og mænd er også en specifik målsætning i EU's samhørighedspolitik. Denne målsætning gennemføres via en tostrengt tilgang:

Med samfinansiering fra EFRU og ESF (Den Europæiske Socialfond) udvikler medlemsstaterne og regionerne mange projekter, der er rettet mod kvinder med henblik på at få flere kvinder integreret på arbejdsmarkedet. De omfatter foranstaltninger og projekter med henblik på at lette adgangen til finansiering for kvindelige iværksættere og tilskynde og økonomisk støtte deres iværksætterinitiativer og kreativitet.

Ved udformning af de operationelle programmer i samhørighedspolitikken tages der hensyn til virkningen på ligestilling samt virkningen på andre specifikke målgrupper.

Desuden arbejder Kommissionen også inden for rammerne vedrørende en reduktion af de administrative byrder på at reducere de omkostninger og den tid, der er forbundet med opstart af en virksomhed. Der blev i 2006 fastsat en konkret tidsfrist for, hvor lang tid opstart af en virksomhed i Europa må tage – én uge eller derunder. Kommissionen følger udviklingen og støtter medlemsstaterne i deres indsats for at nå målet. I 2007 var den gennemsnitlige tid 12 dage og omkostningerne 485 EUR, og i 2009 blev dette reduceret til 8 dage og 417 EUR.

Kommissionen følger nøje udviklingen i politikken over for SMV'er i forbindelse med Lissabonpartnerskabet for vækst og beskæftigelse.

Den vil snart fremlægge en rapport vedrørende gennemførelsen af SBA.

*
* *

Spørgsmål nr. 34 af Georgios Papanikolaou (H-0373/09)

Om: Sammenkobling af udvikling og arbejdsmarked med indvandrerpolitik

Den økonomiske udvikling er et af EU's grundlæggende mål. Opnåelsen af dette mål er afhængig af mange faktorer, herunder et velfungerende arbejdsmarked i EU. En sammenkobling af indvandring med efterspørgslen på arbejdsmarkedet er et af kravene i EU's indvandrerpolitik, og opnåelsen af dette mål kunne på afgørende vis bidrage til udviklingen. Denne sammenkobling kunne være til fordel både for de medlemsstater, som udsættes for et indvandrerpres, og for indvandrerne selv, der som en følge heraf befinder sig i en ufordelagtig position, for så vidt angår deres adgang til arbejdsmarkedet. Samtidig ville dette gøre legal indvandring mere tiltrækkende og sætte en stopper for fænomenet med illegal indvandring.

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen på baggrund af ovennævnte truffet for at bidrage rent praktisk til en sammenkobling af behovene på arbejdsmarkedet og indvandrerpolitikken?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe i umiddelbar fremtid?

Svar

(EN) I de sidste ti år er betydningen af migration med henblik på at få arbejde i Europa blevet større. I de næste ti år vil EU opleve en hastigt aldrende befolkning og en reduktion i arbejdsstyrken. Antallet af personer i EU, der er i den arbejdsduelige alder, er i de sidste ti år steget, men vil begynde at falde med over en million om året i gennemsnit i perioden 2010 til 2020. Hvis der ikke sker en tilstrømning af indvandrere, vil denne tendens vise sig markant hurtigere. Håndtering af indvandring med succes er derfor ved at blive et centralt punkt i de strukturreformer, der er behov for med henblik på at løse de udfordringer, som den aldrende befolkning giver, og fastholde den økonomiske vækst.

Til trods for det væsentlige bidrag fra indvandrerside til beskæftigelsen og væksten er der en række problemer forbundet med håndtering af indvandrerarbejdskraft i EU. Beskæftigelsesgraden hos indvandrere og navnlig visse kategorier af indvandrere med lavt uddannelsesniveau, kvindelige indvandrere og nyankomne ligger under gennemsnittet. Indvandring indebærer også ofte "hjernesild", hvor kvalificerede arbejdstagere ansættes som lavt kvalificeret arbejdskraft. Der er desuden tegn på stigende diskrimination og fremmedhad under den aktuelle beskæftigelsesmæssige krise.

Strategien for perioden efter 2010 skal afhjælpe disse problemer ved, at Kommissionens nylige politiske udspil om indrejseregler og løse ansættelsesforhold suppleres med politiske initiativer for at få det fulde udbytte ud af indstrømningen af arbejdskraft med henblik på beskæftigelse og vækst. EU's initiativer skal indebære, at der er et incitament for indvandrere til at finde sig et arbejde og er støtte til arbejdsmarkedets parter om at opfylde de ofte specifikke behov, indvandrere har som arbejdstagere. Den Europæiske Socialfond

kunne støtte disse prioritetsområder. Selv om fokuspunkterne i hvert enkelt land måtte være lidt forskellige, skal der rettes særlig opmærksomhed mod det kønsmæssige aspekt og bekæmpelsen af diskrimination og fremmedhad på EU-plan.

*
* *

Spørgsmål nr. 35 af Bernd Posselt (H-0374/09)

Om: Demografi

Hvilke konklusioner drager Kommissionen for så vidt angår aktiviteterne på det demografiske område, navnlig hvad angår familie- og børnevenlige foranstaltninger, og hvilke medlemsstater er ifølge Kommissionens undersøgelser længst fremme på dette område? Har man i denne sammenhæng også undersøgt muligheden for og virkningerne af at indføre en forældredydelse, som ville gøre det muligt for den ene forælder at være hjemmegående?

Svar

(EN) Da den demografiske udvikling er en udfordring, som er fælles for alle EU-medlemsstater, har Kommissionen fokuseret på at fremme en fælles, langsigtet strategi. I sin meddelelse i 2006: "Den demografiske udvikling i Europa – En udfordring, men også en chance"⁽⁹⁾ identificerede Kommissionen fem centrale retningslinjer for den politik, der skal føres som følge af befolkningsaldringen: (1) demografisk fornyelse, (2) større og bedre beskæftigelse, (3) øget produktivitet, (4) migration og integration samt (5) holdbare offentlige finanser. Disse fem politiske mål er fortsat aktuelle og er blevet bekræftet i den seneste meddelelse "Konsekvenserne af befolkningsaldringen i EU"⁽¹⁰⁾.

Kommissionens mål er at hjælpe medlemsstaterne, der er ansvarlige for at gennemføre de nødvendige politikker som reaktion på den demografiske udvikling, med at håndtere virkningerne af dette fænomen bedst muligt. Lissabonstrategien udgør de generelle rammer. Desuden fremmer Kommissionen den europæiske debat om den demografiske udvikling og tilvejebringer en platform til udveksling af erfaringer og gensidig læring via det europæiske demografiforum og den europæiske demografirapport ⁽¹¹⁾, som begge er tilbagevendende begivenheder hvert andet år. Endvidere udpegede Kommissionen i 2007 også en rådgivende gruppe af regeringseksperter i demografiske spørgsmål.

Selv om familierpolitik udelukkende er medlemsstaternes ansvar, kan Kommissionen spille en nyttig rolle. Kommissionen støtter derfor Den Europæiske Alliance for Familier, som Rådet tog initiativ til i foråret 2007. Den Europæiske Alliance for Familier udgør en platform for udvekslingen af viden og god praksis vedrørende familievenlige politikker i medlemsstaterne. Kommissionen har iværksat en række initiativer med sigte på at fremme udvekslingen mellem medlemsstaterne såsom udarbejdelse af en webportal, tilrettelæggelse af seminarer om bedste praksis, etablering af et netværk af akademiske eksperter, publikation af en brochure om finansiering af familievenlige projekter via EU's strukturfonde og samarbejde med OECD om en familiedatabase.

Det er vanskeligt at identificere de mest effektive familierpolitikker i Europa, idet medlemsstaterne forfølger forskellige politiske mål. I en række medlemsstater prioriterer man en forøgelse af den nationale fødselsrate højt ved at hjælpe par med at realisere deres familiemæssige planer. I andre lande er støtte til familielivet et led i et større projekt med henblik på at fremme ligestillingen mellem kvinder og mænd. I nogle lande anser man foranstaltninger til bekæmpelse af børns fattigdom eller til reduktion af indkomstmæssige uligheder som den bedste tilgang. Oplysninger om, hvordan medlemsstaterne opnår disse forskelligartede mål, fremgår af de forskellige rapporter, der løbende udarbejdes af Kommissionen (f.eks. rapporten om ligestilling mellem kvinder og mænd ⁽¹²⁾, den fælles rapport om social beskyttelse og social inklusion ⁽¹³⁾, rapporten om den sociale situation ⁽¹⁴⁾ og EU's demografirapport).

⁽⁹⁾ KOM(2006)0571 endelig.

⁽¹⁰⁾ KOM(2009)0180 endelig.

⁽¹¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=611&langId=en>

⁽¹²⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52009DC0077:EN:NOT>

⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/spsi/joint_reports_en.htm#2009

⁽¹⁴⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=675&langId=en>

Endelig kan Kommissionen oplyse, at den ikke har bestilt nogen specifik undersøgelse om rækkevidden og de eventuelle konsekvenser af en "forældredyldelse".

*
* *

Spørgsmål nr. 36 af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0390/09)

Om: Genopretning af økonomien og styrkelse af beskæftigelsen

Det store diskussionsemne i dag er, hvordan man kan opnå et økonomisk opsving samtidig med en styrkelse af beskæftigelsen og reducere af arbejdsløsheden.

Hvordan kan man forene de strukturelle reformer og budgetkonsolideringen med den ekspansive finanspolitik, som mange anser for absolut nødvendig for at øge beskæftigelsen? Mener Kommissionen, at de foranstaltninger, den har foreslået for nylig, såsom ændringer i Globaliseringsfonden og den nye mikrofinansieringsfacilitet, er tilstrækkelige til at øge beskæftigelsen i Europa, eller er der brug for en ny, sammenhængende europæisk beskæftigelsesstrategi? Vil den tage nye initiativer på dette område, eller mener den, at det er medlemsstaternes regeringer, der bærer ansvaret? Hvordan kan der sikres sammenhæng mellem de forskellige nationale beskæftigelsespolitikker med henblik på ikke at skade det indre marked og den sociale samhørighed på EU-plan?

Svar

(EN) Kommissionen vedtog i juni som reaktion på krisens indvirkning på beskæftigelsessituationen en meddelelse om "Den fælles forpligtelse til at løfte beskæftigelsen". I meddelelsen nævnes tre centrale prioritetsskemaer, hvor der skal tages et initiativ, nemlig opretholdelse af beskæftigelsen, jobskabelse og fremme af mobiliteten; forbedring af kompetencer og matchning med arbejdsmarkedets behov samt øget adgang til beskæftigelse. Disse tre centrale prioritetsskemaer blev i juni godkendt i Rådet. I meddelelsen foreslås det også at anvende EU's finansielle instrumenter for at kunne hjælpe medlemsstaterne med at få økonomien på fode igen, nemlig de europæiske strukturfonde og Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF).

Formålet med EGF er at udvise solidaritet med og yde støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som følge af gennemgribende strukturændringer i verdenshandelsmønstrene eller (indtil udgangen af 2011) som følge af den globale finans- og økonomikrise. Den seneste revision af EGF-forordningen gør det lettere for medlemsstaterne at få adgang til fonden og yde støtte til et større antal arbejdstagere i et længere tidsrum.

Kommissionen har desuden foreslået et nyt instrument til mikrofinansiering, hvor de personer, der har mistet deres arbejde og gerne vil etablere deres egen virksomhed, kan få mikrokreditter og garantier.

Det værste af finanskrisen er tilsyneladende ovre. Det tyder på, at nedgangen i BNP er fladet ud, og aktiemarkederne er ved at rette sig. Men situationen på arbejdsmarkedet ser fortsat ikke god ud, idet arbejdsløsheden forudsiges at stige yderligere. Der er allerede indledt drøftelser om eventuelle exitstrategier, som kan føre EU's økonomier ud af recessionen. Det er afgørende, at disse exitstrategier gennemføres på en sådan måde og på et sådant tidspunkt, at der ikke skabes usikkerhed om genopretningen af arbejdsmarkedet. Efterhånden som økonomien begynder at have det bedre, vil hovedfokuspunktet for arbejdsmarkedet ændre sig til at være rettet mod at sikre, at kriseforanstaltningerne har en virkning med hensyn til at løse langsigtede behov for strukturreformer og ikke hæmmer den nødvendige omstrukturering. I forbindelse med de nuværende og fremtidige budgetmæssige begrænsninger er det især vigtigt at vurdere og eventuelt forbedre effektiviteten af foranstaltningerne på arbejdsmarkedet.

Kommissionens rolle består i at samordne både genopretningsforanstaltningerne og exitstrategierne i hele Europa, eftersom mange af de foranstaltninger, der er vedtaget i medlemsstaterne, sandsynligvis har afsmittende virkninger. Strukturreformer, der fremmer væksten via højere produktivitet og bedre anvendelse af arbejdskraften, vil være af afgørende betydning.

Exitstrategier for arbejdsmarkedspolitiske tiltag skal forskyde fokuspunktet fra kortsigtede foranstaltninger, der sigter mod forhindre yderligere afskedigelse af arbejdstagere, og hen imod mere produktive strukturforanstaltninger. Denne forskydning har til formål at stimulere jobskabelse og vækst via et øget udbud af arbejdskraft, hvilket gør en positiv overgang på arbejdsmarkedet lettere, og forhindre langtidsarbejdsløsheden i at bide sig fast.

Medlemsstaternes exitstrategier skal afspejle sig i Lissabonstrategien og den europæiske beskæftigelsesstrategi efter 2010. Behovet for strukturreformer vil være centralt for den fremtidige strategi, idet der skal tages højde for den makroøkonomiske situation i hver enkelt medlemsstat. Kommissionen understreger i den forbindelse, at den aktuelle krise har gjort det nødvendigt med en ekstraordinær støtte via makroøkonomiske politikker, herunder budgetmæssige politikker. Effektiviteten af en sådan støtte afhænger imidlertid af, at den er midlertidig. Ellers vil forventninger om fremtidige skattestigninger få opsparingen til at stige. Hvis der ikke er tilstrækkelig store finanspolitiske overskud, kan en videreførelse af en ekspansionistisk budgetpolitik desuden vise sig at være uholdbar. Rådet nåede derfor den 20. oktober 2009 til enighed om, at der er behov for, at man i tide indstiller de finanspolitiske incitamenter. Forudsat at Kommissionens prognoser fortsat viser, at opsvinget tager til i styrke og holder sig selv i gang, skal den finanspolitiske konsolidering i alle EU's medlemsstater begynde senest i 2011. Der skal tages hensyn til specifikke forhold i et lands situation, og en række lande bliver nødt til at konsolidere deres økonomier inden da.

Kommissionen vedtog den 24. november 2009 et dokument om sine indledende refleksioner over de brede politiske perspektiver for den fremtidige EU 2020-strategi, og hvor alle relevante aktører opfordres til at komme med deres synspunkter. Kommissionen agter at fremlægge sit forslag til den fremtidige EU 2020-strategi i begyndelsen af 2010 og tids nok inden Rådets forårsmøde.

*
* *

Spørgsmål nr. 37 af Justas Vincas Paleckis (H-0393/09)

Om: Bevarelse af arbejdspladser i industrien

Ekspertter hævder, at den værste fase af recessionen i Litauen allerede er overstået. I september gav Kommissionen en positiv bedømmelse af de foranstaltninger, der er gennemført i Litauen med henblik på økonomisk genopretning. Landets bruttonationalprodukt er imidlertid faldet igen i tredje kvartal af indværende år med 14,3 % sammenlignet med samme kvartal sidste år. Man regner med, at faldet i Litauens BNP vil udgøre 20 % i år. Derfor ser vi i Litauen ingen tegn på en økonomisk stabilisering, som det er tilfældet i den øvrige del af Europa.

Hvordan kan Kommissionen hjælpe de kriseramte stater i EU, herunder Litauen? Hvilke yderligere foranstaltninger foreslår Kommissionen til bevarelse og oprettelse af arbejdspladser inden for industrien og de forarbejdende erhverv?

Svar

(EN) Reaktionerne på krisen, især dens konsekvenser for beskæftigelsen, er først og fremmest medlemsstaternes ansvarsområde. Kommissionen har imidlertid truffet en række initiativer med sigte på at imødegå virkningen af finans- og økonomikrisen på arbejdsmarkedet, siden krisen slog til i efteråret 2008.

Kommissionen vedtog i november 2008 den europæiske økonomiske genopretningsplan (EERP). I planen opfordres der til samordnede tiltag mellem medlemsstaterne og til "smarte" investeringer, der skal give EU langvarige fordele. Det fremhæves også, hvor vigtig gennemførelsen af integrerede flexicurity-politikker er med henblik på at beskytte de europæiske borgere mod de negative virkninger af den økonomiske krise.

De seneste prognoser tyder på, at faldet i bruttonationalproduktet (BNP) er fladet ud, og at aktiemarkederne er ved at rette sig. Men udsigten på arbejdsmarkedet er stadig dystert, idet arbejdsløsheden forudsiges at stige yderligere. Medlemsstaterne og Kommissionen har derfor indledt drøftelser vedrørende mulige exitstrategier, der kan føre økonomierne ud af recessionen. Det er dog uhyre vigtigt, at disse exitstrategier gennemføres på et sådant tidspunkt, at der ikke skabes usikkerhed om genopretningen af arbejdsmarkedet.

Kommissionens rolle består i at samordne både genopretningsforanstaltningerne og exitstrategierne i hele EU, eftersom mange af de foranstaltninger, der er vedtaget i medlemsstaterne, sandsynligvis har en afsmittende virkning. Eksisterende kortsigtede foranstaltninger skal afløses af nye foranstaltninger for at få gjort noget ved de strukturelle udfordringer. Det vil være af grundlæggende betydning, at man fremmer jobskabelsen og opretholder arbejdsstyrken for at kunne opnå dette.

I EERP fremhæves betydningen af Den Europæiske Socialfond (ESF) med hensyn til at afdæmpe virkningerne af krisen. EU har indført væsentlige ændringer for at lette adgangen til ESF, herunder:

– forlængelse af datoen for støtteberettigelse for programmerne for 2000-2006 til den 30. juni 2009, hvilket gør det muligt for medlemsstaterne at anvende ubenyttede midler til et beløb af 7 mia. EUR;

– forhøjelse af forskudsbetalingerne for programmerne for 2007-2013, hvilket betyder et yderligere beløb på 1,76 mia. EUR fra ESF til medlemsstaterne. I alt blev der bevilget mere end 6,1 mia. EUR til medlemsstaterne i forskudsbetalinger mellem 2007 og 2009;

– information til medlemsstaterne om – med henblik på at begynde gennemførelsen af ESF-programmerne så hurtigt som muligt – at ESF ville dække 100 % af omkostningerne til opstart af potentielle projekter, hvis der ikke umiddelbart var nationale midler til rådighed, når blot medlemsstaterne var i stand til at fortsætte finansieringen af projekterne selv, når programperioden var ved at udløbe;

– muligheden for at gøre brug af engangsudbetalinger blev udvidet, hvilket således viste sig at være fordelagtigt for meget små projekter, der kunne få et samlet beløb på op til 50 000 EUR.

Mellem 2007 og 2013 skulle Litauen modtage en bevilling fra strukturfonden på 5,9 mia. EUR, hvoraf 1 mia. EUR hidrører direkte fra ESF. Denne økonomiske støtte bør kunne bidrage til, at Litauen kan håndtere de negative konsekvenser af krisen og forberede sig på et opsving.

På anmodning fra de litauiske myndigheder ændrede Kommissionen i juli 2009 det litauiske operationelle ESF-program for udvikling af personaleressourcer. Den nationale finansiering blev reduceret til den minimumssats på 15 %, som foreskrives i forordningerne om strukturfonde, og der blev stillet økonomisk støtte til oprettelse af nye virksomheder til rådighed. Denne foranstaltning er af særlig betydning for Litauen, hvor det er vanskeligt at skaffe virksomhedsfinansiering, navnlig for de meget små virksomheder.

Litauen har desuden ansøgt om et bidrag fra den europæiske globaliseringsfond (EGF) med henblik på at bekæmpe masseafskedigelser. Ansøgningen vedrørende Alytaus Tekstiler blev vedtaget af budgetmyndigheden i 2008. Kommissionen behandler i øjeblikket fire andre ansøgninger fra Litauen.

*
* *

Spørgsmål nr. 38 af Liam Aylward (H-0397/09)

Om: Fattigdom og Den Europæiske Socialfond

Samfundets mest sårbare medlemmer er samtidig dem, der rammes hårdest af den nuværende økonomiske krise. Hvordan vil Kommissionen mindske fattigdommen i EU og navnlig nedbringe antallet af hjemløse i medlemsstaterne? Hvordan vil Kommissionen sikre, at Den Europæiske Socialfond (ESF) anvendes optimalt til håndteringen af disse problemer? Hvilke indikatorer anvender Kommissionen til at måle, hvor vellykket fonden fungerer inden for de relevante politikområder?

Svar

(EN) Opgaven med at udarbejde og gennemføre foranstaltninger som reaktion på krisen – og navnlig konsekvenserne for beskæftigelsen og den sociale situation – er først og fremmest medlemsstaternes ansvarsområde. Kommissionen minder om, at medlemsstaterne i gennemsnit bruger 27 % af deres bruttonationalprodukt (BNP) på socialbeskyttelsespolitik. EU kan dog godt alligevel spille en vigtig rolle med hensyn at bistå medlemsstaterne i deres bestræbelser på at håndtere de negative virkninger af krisen via politisk samordning og anvendelse af EU's finansielle instrumenter.

Den åbne koordinationsmetode for social beskyttelse og social integration (social OMC) støtter medlemsstaternes indsats via gensidig læring og netværksaktiviteter, udvikling af statistiske redskaber og indikatorer samt forbedring af videnbasen til politikudarbejdelse. På baggrund af den aktuelle situation er frivillig udveksling af oplysninger om den sociale situation og den politiske reaktion blevet tilrettelagt inden for Udvalget for Social Beskyttelse. Der offentliggøres desuden regelmæssigt opdateringer i form af fælles vurderinger fra Kommissionen og Udvalget for Social Beskyttelse. Den anden fælles vurdering vil blive forelagt Ministerrådet den 30. november 2009.

Den aktuelle krise kræver hurtige strategier vedrørende social integration, der har fokus på tilstrækkelig høje minimumsindkomster, styrkelse af forbindelsen til arbejdsmarkedet og adgangen til højkvalitative tjenester. Udvalget for Social Beskyttelse er ansvarligt for at kontrollere gennemførelsen af strategierne vedrørende social integration i medlemsstaterne. Som en del af kontrollen af udviklingen ifølge den sociale OMC er Kommissionen desuden i færd med at lægge sidste hånd på udkastet til den fælles rapport om social beskyttelse og social inklusion for 2010 med fokus på boliger og hjemløshed. Rapporten vil indeholde oplysninger om de fremskridt, der hidtil er opnået, og identificere de punkter, hvor der på disse områder skal gøres et stykke politisk arbejde.

EU erkender betydningen af at bekæmpe fattigdom og social udstødelse og har til dette formål ydet betydelig finansiering via Den Europæiske Socialfond (ESF). ESF gavner dem, der allerede er ramt af social udstødelse, og støtter tiltag med henblik på at forhindre og reducere fattigdomsproblemer via tidlig indgriben. Sådanne foranstaltninger omfatter kompetencer og videnudvikling, forbedring af arbejdstagernes tilpasningsevne og bekæmpelse af tidligt frafald i skolen.

De operationelle programmer ifølge ESF blev fastlagt inden krisen. Medlemsstaterne har imidlertid mulighed for at bede Kommissionen om at aftale at ændre deres operationelle programmer. En række medlemsstater har selv gjort det, mens andre har kunnet bruge de eksisterende operationelle programmer til at reagere på krisens negative virkninger.

Kommissionen minder om, at medlemsstaterne fuldt ud er ansvarlige for at gennemføre politikkerne og nå programmets målsætninger. Vurdering af, hvorvidt disse målsætninger er blevet nået, sker i overensstemmelse med vejledningen i Kommissionens forordninger, der gælder for strukturfondene. F.eks. kan ESF-modtagerne opdeles i forskellige grupper, alt efter hvor sårbare de er, som f.eks. indvandrere eller de handicappede, eller efter deres status på arbejdsmarkedet som enten langtidsarbejdsløse eller inaktive borgere. Hver enkelt medlemsstat kan tilføje yderligere kriterier, der afspejler de nationale omstændigheder.

*
* *

Spørgsmål nr. 39 af Brian Crowley (H-0403/09)

Om: Dell og Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen

Kommissionen meddelte i september i indeværende år, at der ville blive bevilget 14,8 mio. EUR fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen til arbejdstagere fra Dell, som var blevet afskediget. I pakken præciseres det, at arbejdstagerne ville blive tilbudt uddannelse og omskoling, erhvervsvejledning og uddannelsestillæg. Kan Kommissionen redegøre for den nuværende status for pakken?

Svar

(EN) Forslaget om en bevilling fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) til en pakke med aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, der er udformet til, at de afskedigede arbejdstagere hos Dell og nogle af virksomhedens leverandører, kan komme ind på arbejdsmarkedet igen, behandles i øjeblikket af EU's budgetmyndighed. Hvis budgetmyndigheden godkender bidraget, vil betalingen til Irland blive effektueret så hurtigt som muligt.

I mellemtiden bliver de tiltag, hvor der evt. kan ydes medfinansiering via EGF, allerede tilbudt de berørte arbejdstagere. De irske myndigheder reagerede prompte på Dells meddelelse om afskedigelserne og iværksatte en pakke med foranstaltninger som støtte til arbejdstagerne. De påløbne udgifter vedrørende disse foranstaltninger, der blev iværksat den 3. februar 2009, vil udløse berettigelse til samfinansiering via EGF, hvis EU's budgetmyndighed godkender bidraget.

*
* *

Spørgsmål nr. 40 af Georgios Toussas (H-0423/09)

Om: Voldsom stigning i arbejdsløsheden i EU

Arbejdsløsheden i EU's 27 medlemsstater steg med 5.011.000 fra september 2008 til september 2009 og nåede op på i alt 22.123.000 arbejdsløse, og prognoserne siger, at tallet vil stige til 12 % i 2010. EU og regeringerne i medlemsstaterne bidrager med deres "flexicurity"-politik til en udbredelse af de fleksible arbejdsforhold og "nyansættelser". Under dække af "lærlingekontrakter" – de meget omtalte praktikantophold – vinder midlertidigt og fleksibelt arbejde, hvor arbejdstagerne ikke er forsikret, enorm udbredelse, også inden for EU's institutioner (Kommissionen, Europa-Parlamentet og andre fællesskabsorganer). I Grækenland har PASOK-regeringen under foregivende af, at der er tale om at sikre "lige rettigheder", meddelt, at i tusindvis af arbejdstagere med praktikantkontrakter inden for den offentlige sektor vil blive afskediget, medens den private sektor ikke vil blive berørt heraf.

Hvorledes vurderer Kommissionen den græske regerings foranstaltninger? Hvorledes vurderer den det alvorlige problem, hvor det drejer sig om at sikre retten til stabilt fuldtidsarbejde i betragtning af, at dens politik er i modstrid med arbejdstagernes forslag om stabilt fuldtidsarbejde for alle, afskaffelse af alle fleksible

former for beskæftigelse inden for den offentlige og den private sektor, og øjeblikkelig og betingelsesløs fastansættelse af arbejdstagere med praktikantkontrakter?

Svar

(EN) Kommissionen påpeger, at det bagvedliggende formål med flexicurity er at finde den rette balance mellem sikkerhed og fleksibilitet, som begge dele er uundværlige med henblik på effektiv støtte til arbejdstagerne og gode tilpasningsmuligheder for virksomhederne.

Flexicurity indebærer en kombination af foranstaltninger, der har til formål at fastholde mennesker i beskæftigelse og bistå dem, der har mistet deres job, med at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Dette sikres ved, at enhver overgang til et nyt job forløber så gnidningsløst som muligt, og at overgangen i sig selv er et skridt, der forbedrer arbejdstagerens fremtidsudsigter.

I de fælles principper for flexicurity, der blev vedtaget af medlemsstaterne i december 2007, understreges det, at tilstrækkelig kontraktlig fleksibilitet skal kombineres med en sikker overgang fra job til job. Flexicurity skal fremme et mere åbent, reaktionsdygtigt og inklusivt arbejdsmarked, og man skal undgå segmentering af arbejdsmarkedet. De personer, der ikke har stabilt arbejde eller har løs tilknytning til arbejdsmarkedet, skal have tilbudt bedre muligheder, økonomiske incitamenter og støttende foranstaltninger for at gøre det lettere for dem at få et arbejde.

Kommissionen mener, at flexicurity er et vigtigt aspekt af arbejdsmarkedspolitikken, der vil medvirke til at afbøde de aktuelle økonomiske og sociale udfordringer. Rådet bekræftede for nylig, hvor vigtig flexicurity er for at få gang i det økonomiske opsving og reducere arbejdsløsheden.

I Rådets direktiv 1999/70/EF⁽¹⁵⁾ pålægges medlemsstaterne at etablere nogle rammer for at forhindre misbrug som følge af anvendelse af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter eller ansættelsesforhold. Grækenland har gjort brug af muligheden i artikel 2, stk. 2, i bilaget til dette direktiv og har undtaget ansættelseskontrakter eller -forhold, der er indgået ifølge et særligt program med henblik på uddannelse, integration og omskoling med støtte fra den græske organisation Manpower Employment Organisation (OAE), fra den nationale lovgivning til gennemførelse af Rådets direktiv 1999/70/EF. Som angivet i sit svar på skriftlig forespørgsel P-5452/09 af hr. Tzavela⁽¹⁶⁾ har Kommissionen skrevet til de græske myndigheder med anmodning om oplysninger om og en præcisering af, hvordan sådanne ordninger virker. Kommissionen har til dato ikke fået noget svar.

Kommissionen påpeger også, at den har været i kontakt med det græske arbejdsministerium angående praktikantstillinger i offentlige virksomheder. Kommissionen har i den forbindelse givet udtryk for, at arbejds erfaring kan lette overgangen fra uddannelse til arbejdsliv, men også fremhævet, at disse ordninger skal planlægges omhyggeligt, være underlagt strenge udvælgelsesprocedurer og følges tæt for at sikre, at den pågældende ordning forbedrer deltagernes beskæftigelsesmuligheder og gavner de personer, der har behovet.

*
* *

Spørgsmål nr. 41 af Rolandas Paksas (H-0362/09)

Om: Beskyttelse af miljøet

Har Kommissionen planer om at genvurdere tilstanden for de kemiske våben, der ligger begravet i Østersøen? Foretages der en regelmæssig overvågning af, hvordan koncentrationen af farlige stoffer i Østersøen indvirker på organismer, der lever i dette hav, og hvorvidt denne koncentration udgør en risiko for folkesundheden gennem indtagelsen af fisk fra Østersøen?

Svar

(EN) Ca. 40 000 t kemiske våben blev efter Anden Verdenskrig dumpet i Østersøen – for det meste i området øst for Bornholm, sydøst for Gotland og syd for Lillebælt. Fællesskabet er kontraherende part i

⁽¹⁵⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, EFT L 175, 10.7.1999, s. 43-48.

⁽¹⁶⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=EN>

Helsingforskommissionen (Helcom)⁽¹⁷⁾, som har stået for overvågning og vurdering af dumping af kemiske våben i Østersøen. Helcom offentliggjorde allerede i 1994 en rapport om dumpingstederne og kvantiteten og kvaliteten af de kemiske våben. Blandt de kontraherende parter i Helcom har Danmark ansvaret for årlig at følge op på antallet af hændelser og indrapportere dette til Helcom. Siden 1995 er der indrapporteret i alt 101 hændelser. Mellem 1995 og 1999 blev der i gennemsnit indrapporteret syv hændelser om året. Antallet af indrapporterede hændelser steg i de følgende år og udgjorde i gennemsnit 14 om året mellem 2000 og 2003. Siden 2004 er tallet dog faldet igen, nemlig til tre indrapporterede hændelser om året i gennemsnit fra 2004 til 2007, mens der i 2008 ikke blev indrapporteret nogen hændelser. Hændelserne var forbundet med fiskeriaktiviteter. Disse variationer skyldes formentlig en kombination af faktorer som f.eks. intensiteten af fiskeriaktiviteterne i områderne tæt på de dumpede kemiske våben og anbefalingerne fra Helcom og de lokale myndigheder. Dumpingområderne er afmærket som forurenede med angivelsen "opankring og fiskeri frarådes" på søkort. Fiskeri er dog ikke forbudt i disse farvande, og der foregår stadig erhvervsfiskeri. På Helcoms hjemmeside⁽¹⁸⁾ findes der virkelig mange informationer, bl.a. oplysninger om, hvordan fiskere skal forholde sig, hvis de får kemiske våben i deres net.

Der er desuden et EU-finansieret forskningsprojekt "Modelling of ecological risks related to sea-dumped chemical weapons" ["Modellering af miljømæssige risici i forbindelse med kemiske våben, der er dumpet i havet"] (MERCW). Hovedformålet med projektet er at gennemføre målrettet forskning og teknologiudvikling med henblik på at modellere transportvejene og den migrerende spredning af giftige stoffer i havaflejringer og havmiljøet. Det endelige mål er at vurdere den miljømæssige sikkerhed for økosystemet og sundhedseffekten på mennesker i kyststaterne nær dumpingstederne. Den første offentlige rapport⁽¹⁹⁾ som følge af MERCW-projektet omfatter en grundig og detaljeret analyse af de forskellige dumpingsteder, og den udgør et udgangspunkt for alle andre aktiviteter i projektet. Forskningsprojektets medarbejdere indrapporterer jævnlig resultaterne til Helcom. De nuværende konklusioner er, at de dumpede kemiske våben udgør en meget lille risiko for havmiljøet via udstrømning af giftige stoffer fra de dumpede våben, og der er intet, som tyder på, at de kan udgøre en risiko for folkesundheden via indtagelse af fisk.

En lang række forskningsprojekter om kemikaliers indvirkning på folkesundheden er generelt blevet finansieret via EU's forskningsrammeprogrammer⁽²⁰⁾. Nogle projekter som f.eks. Compare⁽²¹⁾ omfattede befolkningsundersøgelser i Østersøregionen.

Kommissionen fremsatte den 29. oktober 2009 et forslag til Parlamentet og Rådet om et fælles forskningsprogram for Østersøen (Bonus-169). Dette initiativ samler alle otte EU-medlemsstater, der grænser op til Østersøen, omkring udvikling af en strategisk, politikdrevet forskningsdagsorden og gennemførelse af et fuldt integreret fælles forskningsprogram. I den første fase af det fælles forskningsprogram vil der blive udarbejdet en strategisk forskningsdagsorden. Dette vil ske med udgangspunkt i resultaterne af nogle omfattende og bredt funderede høringer af interesseparterne, bl.a. med interessereparter fra andre relevante naturvidenskabelige områder, der ikke beskæftiger sig med havmiljø, de sociale og økonomiske videnskabelige områder og fra andre geografiske områder. De komplicerede problemer i forbindelse med dumping af våben i Østersøregionen er et emne, man kunne drøfte med henblik på finansiering af målrettede opfordringer til forskningsforslag i initiativets gennemførelsesfase.

I forlængelse af det kontrolarbejde, der indtil videre er foretaget af både Helcom og via MERCW-projektet, omfatter EU's strategi for Østersøregionen⁽²²⁾ et specifikt flagskibsprojekt, der sigter på at vurdere behovet for at rense forurenede skibsvrag og fjerne kemiske våben. Dette projekt, der skal samordnes med Polen, skal omfatte aktiviteter, som omfatter identifikation af de aktuelle højst prioriterede trusler og fastlæggelse af omkostningerne og fordelene ved et eventuelt tiltag via aftalte forskningsprogrammer. Det vil bygge videre på den allerede eksisterende viden om og kortlægning af Østersøen.

(17) http://www.helcom.fi/Convention/en_GB/Convention/

(18) http://www.helcom.fi/environment2/hazsubs/en_GB/chemu/?u4.highlight=dumped%20chemical%20munitions

(19) http://www.fimr.fi/en/tutkimus/muu_tutkimus/mercw/en_GB/news/

(20) http://ec.europa.eu/research/environment/themes/projects_en.htm#2;
http://ec.europa.eu/research/environment/pdf/eur23460_en.pdf;
http://ec.europa.eu/research/endocrine/index_en.html

(21) http://ec.europa.eu/research/environment/pdf/env_health_projects/chemicals/c-compare.pdf

(22) KOM(2009)0248, 10.6.2009.

Desuden er det målsætningen i EU's havstrategirammedirektiv⁽²³⁾, at alle europæiske farvande senest i 2020 skal være i en god miljøtilstand. For at nå dette mål er alle medlemsstater forpligtet til at vurdere og kontrollere koncentrationen af forurenende stoffer, alle elementer i den marine fødekæde, forurenende stoffer i fisk og skaldyr osv. Navnlig gennemførelse af havstrategirammedirektivet skal bygge på samarbejde og samordning mellem medlemsstaterne i havregioners eller subregioners afvandingsområde såsom Østersøen og skal så vidt muligt ske i forlængelse af allerede eksisterende programmer og aktiviteter, der er udviklet inden for rammerne af internationale aftaler som Helcom. Niveaue for god miljøtilstand skal samordnes regionalt og fastlægges inden 2012, og inden 2014 skal alle medlemsstater have deres overvågningsprogrammer på plads.

*
* *

Spørgsmål nr. 42 af Hans-Peter Martin (H-0376/09)

Om: De nye kommissionsmedlemmers udtræden af tjenesten

I henhold til Rådets forordning nr. 422/67/EØF⁽²⁴⁾ har medlemmer af Kommissionen ved udtræden af tjenesten krav på at få godtgjort deres bosættelsesudgifter i en størrelsesorden svarende til en måneds grundløn.

Der udbetales i 3 år en månedlig overgangsgodtgørelse. Beløbets størrelse afhænger af tjenestens varighed og svinger mellem 40 og 65 % af den seneste månedlige grundløn.

De tre nye medlemmer af Kommissionen, Algirdas Semeta, Pawel Samecki og Karel De Gucht, vil formodentlig kun forblive i tjenesten i ganske kort tid og har allerede kunnet gøre krav på to månedslønninger som godtgørelse for deres bosættelsesudgifter. Er det meningen, at denne ydelse også udbetales, når de udtræder af tjenesten?

Hvor længe skal et medlem af Kommissionen mindst være i tjenesten for at kunne gøre krav på den månedlige overgangsgodtgørelse, og udbetales denne i samtlige 3 år, såfremt forudsætningerne er opfyldt?

Svar

(EN) Kommissionen er ikke enig i præmisserne for spørgsmålet, nemlig at de tre nye medlemmer af Kommissionen – Algirdas Šemeta, Pawel Samecki og Karel De Gucht – formentlig kun vil forblive i tjenesten i kort tid.

Kommissionen kan kun svare på det første spørgsmål, hvis et af de tre medlemmer af Kommissionen rent faktisk gør krav på godtgørelse for deres bosættelsesudgifter, når de udtræder af tjenesten. Kommissionen kan dog bekræfte, at godtgørelsen for deres bosættelsesudgifter vil blive betalt efter fratrædelse, hvis den tidligere kommissær skal skifte bopæl, og ikke er berettiget til et lignende tillæg til samme formål i vedkommendes nye hverv.

Med hensyn til det andet spørgsmål vil Kommissionen gerne påpege, at i henhold til forordning 422/67/EØF, er der ingen krav om, hvor længe man som minimum skal have været i tjenesten for at kunne modtage overgangsgodtgørelsen. Hvis mandatet har været på under to år vil vedkommende være berettiget til overgangsgodtgørelsen i tre år. Overgangsgodtgørelsen er der som kompensation for, at man (i henhold til artikel 213 EF) lægger en begrænsning på de hverv, en kommissær kan påtage sig umiddelbart efter at være udtrådt af tjenesten for dermed at forhindre interessekonflikter. Forpligtelsen til at udvise tilbageholdenhed med hensyn til fremtidig beskæftigelse gælder, uanset om kommissæren har været i tjenesten i tre uger eller 10 år.

*
* *

⁽²³⁾ Direktiv 2008/56/EF, EUT L 164 af 25.6.2008.

⁽²⁴⁾ EFT 187 af 8.8.1967, s. 1.

Spørgsmål nr. 43 af Nikolaos Chountis (H-0379/09)**Om: Mulige afskedigelser på græsk skibsværft i Skaramangas som følge af afpresning fra moderselskabets side**

Selskabet "Helleniske Skibsværfter A/S" i Skaramangas og det tyske selskab HDW (der begge tilhører den tyske koncern ThyssenKrupp Marine Systems) har bekendtgjort, at de opsiger de kontrakter, som de har indgået med den græske stat om bygning af fire u-både og vedligeholdelse af tre andre, eftersom den græske stat skylder selskabet 524 mio. EUR. Det græske forsvarsministerium afviser imidlertid at udbetale beløbet og modtage den første af de fire u-både, eftersom der er konstateret problemer med stabiliteten; det skal samtidig bemærkes, at den græske stat allerede har udbetalt 80 % af det samlede beløb for de syv undervandsfartøjer. Det tyske selskabs fremgangsmåde må betegnes som afpresning, idet opsigelsen af kontrakterne reelt vil medføre et arbejdsstop på skibsværfterne, hvormed de 2000 arbejdstagere i Helleniske Skibsværfter A/S i Skaramangas vil stå uden arbejde. Kommissionen bedes på denne baggrund svare på følgende spørgsmål: Hvilke skridt kan medlemsstaterne tage over for multinationale selskaber, der ikke tøver med at fremsætte urimelige krav og som tilsidesætter deres kontraktlige forpligtelser ved at true med afskedigelser? Hvordan kan Kommissionen hjælpe med at bevare de omtalte arbejdspladser?

Svar

(EN) Ud fra oplysningerne i den mundtlige forespørgsel drejer det stillede spørgsmål sig tilsyneladende om en kontrakt mellem den græske stat og en privat virksomhed om bygning af fire undervandsfartøjer og vedligeholdelse af tre andre.

De stillede spørgsmål vedrører effektivering af kontrakten og nærmere bestemt årsagerne til leverandørens kontraktopsigelse og ikke tildelingen af den pågældende offentlige kontrakt. På baggrund af de begrænsede oplysninger fra medlemmets side rejser denne sag ikke nogen spørgsmål vedrørende fællesskabsret om offentligt indkøb og henhører som sådan under medlemsstaternes nationale regler. Kommissionen vil derfor opfordre medlemmet til at rette henvendelse til de ansvarlige nationale myndigheder desangående.

*
* *

Spørgsmål nr. 44 af Bendt Bendtsen (H-0380/09)**Om: Statsstøtte til hollandske gartnerier**

Den hollandske 'Borgstellingsfond' gør det muligt for virksomheder i væksthusektoren at opnå en statsgaranti, der dækker 85 % af investeringslån på op til 2,5 mio. EUR. Vil Kommissionen forklare, hvilke overvejelser den har gjort sig i forbindelse med godkendelsen af denne ordning?

Foruden ovennævnte låneordning har gartnerierne fået tilkendt en række tilskudsordninger. Vil Kommissionen med dette in mente kommentere, hvorvidt man vil tage antallet og omfanget af tidligere tiltag i betragtning, når man vurderer, om et eventuelt nyt initiativ er i overensstemmelse med reglerne for statsstøtte?

Svar

(EN) Medlemmet udbeder sig Kommissionens holdning til garantier udstedt til den nederlandske væksthusektor.

Den nederlandske ordning giver mulighed for, at garantifonden kan udstede statsstøtte i form af garantier for maksimalt 80 % af det garanterede lån. Det maksimale garantibeløb udgør 2 500 000 EUR. Garantier udstedes til dækning af de lån, der optages til investeringsformål i væksthusektoren og gavner kun små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

Denne ordning er blevet godkendt ved en beslutning i Kommissionen den 23. april 2009⁽²⁵⁾. Kommissionen har vurderet foranstaltningen set i lyset af de gældende regler for statsstøtte både vedrørende garantier og investeringsstøtte i landbrugssektoren og har konkluderet, at den foreslåede ordning var forenelig med disse regler.

(25) http://ec.europa.eu/competition/state_aid/register/ii/doc/N-112-2009-WLWL-en-23.04.2009.pdf – EUT C 190 af 13.8.2009.

For så vidt angår den støtte, som havebrugsvirksomhederne kan opnå ud over ovennævnte garantiordninger, vil Kommissionen gerne påpege, at yderligere støtte ifølge andre eksisterende ordninger ikke er forbudt, når blot den maksimumsintensitet, der fremgår af landbrugsretningslinjerne, er overholdt. De nederlandske myndigheder er forpligtet til at overholde disse akkumuleringsregler for at undgå eventuel overskydende maksimal støtteintensitet.

*
* *

Spørgsmål nr. 45 af Fiorello Provera (H-0382/09)

Om: Eutelsats udbydelse af Al-Aqsa TV

Den franske satellitudbyder Eutelsat sender fortsat tv-kanalen Al-Aqsa TV, selv om indholdet af kanalens programmer strider direkte mod artikel 3b i EU-direktivet om audiovisuelle medietjenester (direktiv 2007/65/EF⁽²⁶⁾). Sådanne programmer bidrager også til den tiltagende radikaliserings i Europa og repræsenterer dermed en trussel mod Europas sikkerhed. Al-Aqsa TV ejes, finansieres og kontrolleres af Hamas, som figurerer på EU's liste over terrororganisationer. I december 2008 meddelte den franske radio- og tvspredningsmyndighed, Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (CSA), Eutelsat, at indholdet på Al-Aqsa TV strider mod artikel 15 i den franske kommunikationslov af 30. september 1986, som forbyder alle former for incitamenter til had eller vold på grund af race, religion eller nationalitet. Til trods for meddelelsen fra CSA fortsætter Eutelsat med at sende Al-Aqsa TV, hvis programmer fortsat krænker europæisk og fransk lovgivning vedrørende audiovisuelle medietjenester.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sætte en stopper for det forhold, at en europæisk satellitudbyder sender Al-Aqsa TV? Har Kommissionen formelt rejst denne sag over for de franske myndigheder, og hvorledes planlægger den at sikre overholdelse af europæisk lovgivning vedrørende audiovisuelle medier?

Svar

(EN) Kommissionen deler medlemmets bekymring over programmer, der indeholder incitamenter til had, og som henhører under en medlemsstats kompetence. Kommissionen samarbejder aktivt og tæt med – og fremmer samarbejdet mellem – medlemsstaterne for at sikre, at fællesskabsretten finder fuld anvendelse på dette særlig følsomme område.

Kommissionen er klar over, at Al-Aqsa TV transmitteres via Atlantic Bird 4, der tilhører satellitoperatøren Eutelsat med hjemsted i Frankrig. Tjenester via Atlantic Bird 4 kan ses i de fleste lande i Mellemøsten. I EU er det kun EU-borgerne i Syditalien, Cypern, Malta og Grækenland, der kan få adgang til kanalen med standardudstyr. I de andre EU-lande vil man skulle have store parabolantennener for at kunne modtage programmerne fra Al-Aqsa TV. Det skal også bemærkes, at Kommissionen indtil videre ikke har modtaget nogen formel klage over de programmer, Al-Aqsa TV sender.

Selv om artikel 22a i direktiv 89/552/EØF forbyder udsendelser, der opfordrer til had på baggrund af race, køn, religion eller nationalitet, er retten til ytringsfrihed en hovedhjørneste i et demokratisk og pluralistisk samfund. Det er nogle gange en meget fin balancegang mellem ytringsfrihed og opfordring til had. På den baggrund er et totalforbud mod en fjernsynskanal en meget radikal foranstaltning og skal fortsat være undtagelsen.

Kommissionen skrev i september 2008 formelt til den franske radiospredningsmyndighed, "Conseil Supérieur de l'Audiovisuel" (CSA), vedrørende Al-Aqsa TV. Efter denne forespørgsel og under hensyntagen til Al-Aqsa TV's hensigt om at nå ud til alle EU-landene via Eurobird 9, der er en europæisk telekommunikationssatellit, som drives af Eutelsat, gav CSA i december 2008 Eutelsat en advarsel ("mise en garde"). Som følge heraf sikrede CSA, at Al-Aqsa TV ikke gjorde alvor af sin hensigt om at nå ud til befolkningen i hele EU. Kommissionen skrev den 23. oktober 2009 til de franske myndigheder og bad om en opfølgning på CSA's beslutning i 2008.

Generelt kan Kommissionen som vogtere af traktaten indlede overtrædelsesprocedurer mod en medlemsstat, hvis det vurderes, at den pågældende medlemsstat ikke overholder fællesskabsretten. For så vidt angår Frankrigs håndtering af Al-Aqsa TV, vil Kommissionen evt. gøre brug af denne mulighed, alt afhængigt af svaret på ovennævnte skrivelse.

⁽²⁶⁾ EUT L 332 af 18.12.2007, s. 27.

Desuden tager Kommissionen løbende spørgsmålet om Al-Aqsa TV og andre tv-stationers udsendelser op i en politisk dialog med de pågældende lande – det være sig disse tv-stationers hjemlande, det land, hvori de uplinker til satellitten, eller det land, hvis satellitkapacitet anvendes til disse udsendelser.

*
* *

Spørgsmål nr. 46 af Martin Ehrenhauser (H-0385/09)

Om: Finansiering i forbindelse med Irlands 2. folkeafstemning

Er det efter Kommissionens mening foreneligt med irsk ret og EU-ret at gennemføre informationsaktiviteter i forbindelse med en folkeafstemning?

Er der blandt de informationsaktiviteter (f.eks. brochurer), som Kommissionen har finansieret, balance imellem argumenterne hhv. for og imod ratifikationen af Lissabontraktaten?

Hvilke kritiske argumenter blev fremført imod Lissabontraktaten?

Svar

(EN) Det er Kommissionens opgave at bidrage til en informeret debat om EU ved at tilvejebringe faktuelle, præcise og klare oplysninger til borgerne. Dette omfatter oplysninger om den nye Lissabontraktat, der blev undertegnet af samtlige medlemsstater og støttet af Parlamentet.

På Europa-webstedet (http://europa.eu/lisbon_treaty/index_en.htm) har Kommissionen offentliggjort oplysninger om Lissabontraktaten, herunder spørgsmål og svar samt den konsoliderede udgave af den nye traktat. Desuden fik Kommissionen udarbejdet et sammendrag til borgerne af den nye traktat "En repræsentation af Lissabontraktaten", der i enkle, faktuelle vendinger beskriver ændringerne i Lissabontraktaten. Denne publikation har borgerne i alle medlemsstater som målgruppe og findes på alle 23 officielle sprog i EU.

Undersøgelsesresultater har vist, at der er et væsentligt informationsunderskud om EU i Irland, og det samme fremgik af konklusionerne i Oireachtas (det irske parlament)-underudvalgets rapport fra november 2008 om Irlands fremtid i EU.

Som reaktion på et behov for faktuelle oplysninger om EU undertegnede Parlamentet og Kommissionen i januar 2009 et treårigt aftalememorandum om partnerskab om formidling om EU med den irske regering.

Inden for rammerne af dette memorandum og i snævert samarbejde med den irske regering og Europa-Parlamentets kontor i Irland har der været en række aktiviteter med det formål at opnå en større forståelse af EU i offentligheden i Irland.

Kommissionen arrangerede aktiviteter såsom 11 offentlige diskussioner om EU i hele Irland, et landsdækkende reklameinitiativ, der viste, hvad EU gør for forbrugerne, en stilekonkurrence for ældre skoleelever og internetaktiviteter såsom et nyt interaktivt websted og sociale netværk på internettet. Inden for rammerne af det initiativ, der hedder "Tilbage til skolen", og som indebærer, at embedsmænd med arbejde i EU's institutioner tager tilbage for at besøge deres tidligere gymnasier, besøgte 87 irske embedsmænd 101 skoler i 24 lande.

Kommissionen arrangerede også sammen med det irske udenrigsministerium en række briefinger med titlen "Fakta om Lissabontraktaten" for interesserede organisationer, herunder ikkestatslige organisationer (ngo'er) og regionale myndigheder. Der blev i 2009 også afholdt seks lyttearrangementer sammen med Irlands vigtigste kvindeorganisationer.

*
* *

Spørgsmål nr. 47 af Frank Vanhecke (H-0386/09)

Om: Forordning om borgerinitiativet

I sin beslutning af 7. maj 2009 anmodede Europa-Parlamentet Kommissionen om efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse snarest at forelægge et forslag til forordning om borgerinitiativet (P6_TA(2009)0389).

Har Kommissionen nu forberedt et forslag? Har Kommissionen planer om at forelægge et forslag til forordning snarest efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse? Følger den i denne forbindelse de linjer, der er anført i Europa-Parlamentets forslag?

Svar

(EN) Kommissionen glæder sig over forelæggelsen borgerinitiativet, der vil give EU's borgere en stærkere stemme, tilføje en ny dimension til det europæiske demokrati og fungere som et supplement til det sæt af rettigheder, som er forbundet med unionsborgerskabet.

Kommissionen er overbevist om, at EU's borgere vil drage fordel af det europæiske borgerinitiativ så hurtigt som muligt efter Lissabontraktatens ikrafttræden. Kommissionen vil med henblik herpå fremsætte et forslag til forordning på basis af artikel 24 i traktat om Den Europæiske Unions funktionsmåde efter traktatens ikrafttræden. Kommissionens ambition vil være at gøre det muligt, at forordningen kan vedtages inden udgangen af det første år efter traktatens ikrafttræden, og Kommissionen har tillid til, at Parlamentet og Rådet har samme målsætning.

Set i lyset af betydningen af det kommende forslag til borgerne, det organiserede civilsamfund, interessepartier og offentlige myndigheder i medlemsstaterne skal borgerne og alle interesserepartier have mulighed for at tilkendegive deres holdning til, hvordan borgerinitiativet skal fungere.

Kommissionen vedtog derfor den 11. november en grønbog⁽²⁷⁾ med henblik på at høre samtlige interessepartiers synspunkter vedrørende de centrale spørgsmål, der vil forme den kommende forordning. Kommissionen håber, at høringerne vil tilskynde til, at der kommer en lang række svar. Resultaterne af disse høringer vil udgøre et grundlag for udarbejdelse af Kommissionens forslag.

Kommissionen glæder sig meget over Parlamentets beslutning om borgerinitiativet, der blev vedtaget i maj 2009, som et værdifuldt bidrag til denne forhandling og er enig i de fleste af forslagene.

*
* *

Spørgsmål nr. 48 af John Bufton (H-0387/09)

Om: Elektronisk identifikation af får og geder – forordning (EF) nr. 1560/2007

Vil Kommissionen med hensyn til indførelsen af obligatorisk elektronisk identifikation af får og geder pr. 31. december 2009 (forordning (EF) nr. 1560/2007⁽²⁸⁾) venligst overveje at udsætte denne indførelse, da det udstyr, der vil blive anvendt til scanning/aflæsning af mærker, ikke kan foretage præcise læsninger, hvilket vil skabe store problemer for landmændene.

Vil Kommissionen på baggrund af ovenstående være villig til at indføre denne ordning på frivillig basis fra den 31. december 2009?

Svar

(EN) De nuværende fællesskabsregler om individuel identifikation og sporbarhed af får og geder var foranlediget af mund- og klovsyge-krisen i 2001 i Det Forenede Kongerige samt af de efterfølgende betænkninger og rapporter fra Parlamentet og Revisionsretten samt den såkaldte Anderson-rapport til det britiske House of Commons, hvor der blev givet udtryk for, at det eksisterende "batch"-identifikations- og sporbarhedssystem ikke var pålideligt. På daværende tidspunkt anmodede de centrale interessepartier såsom den nationale landbrugsforening (NFU) ikke alene om at indføre et system til individuel sporbarhed og elektronisk identifikation, men sågar, at der skulle "handles forud for resten af EU".

Med Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 indførte man derfor det system til elektronisk identifikation af små drøvtyggere, der bliver obligatorisk til januar 2010.

Frivillig elektronisk identifikation ville faktisk betyde frivillig sporbarhed. Et frivilligt system ville også betyde ulige konkurrencevilkår, idet en række medlemsstater allerede er langt fremme med hensyn til at indføre elektronisk identifikation.

⁽²⁷⁾ Grønbog om det europæiske borgerinitiativ, KOM(2009)0622.

⁽²⁸⁾ EUT L 340 af 22.12.2007, s. 25.

Teknologien er nu moden og klar til brug under praktiske vilkår i landbruget.

Hverken Parlamentet eller Rådet har nogen sinde sat spørgsmålstejn ved de grundlæggende bestemmelser i forordningen.

Kommissionen har imidlertid gjort det lettere at indføre det nye system, så vidt det er muligt, for at reducere omkostningerne og belastningen for aktørerne, uden at der sås tvivl om principperne i forordningen.

*
* *

Spørgsmål nr. 49 af Derk Jan Eppink (H-0388/09)

Om: Forsinket forelæggelse af forslag fra Neelie Kroes om muligheden for, at personer, der har lidt skade som følge af karteller, kan kræve erstatning

På mødet i Økonomi- og Valutaudvalget den 29.9.2009 redegjorde kommissær Neelie Kroes for sit forslag om, at personer, der har lidt skade som følge af karteller, skulle have større juridiske muligheder for at kræve erstatning. Hun sagde, at forslaget var meget vigtigt, og at hun tillagde det stor betydning. Forslaget skulle forelægges Kommissionen som kollegium den 7. oktober.

Et særligt møde, der var berammet til fredag den 2. oktober, blev dog annulleret efter anmodning fra formandens kabinet, og forslaget forsvandt på mystisk vis.

Hvorfor forsvandt forslaget fra Kommissionens dagsorden til trods for, at Neelie Kroes i Økonomi- og Valutaudvalget havde udtalt, at Kommissionen hurtigt ville træffe en beslutning herom?

Ifølge Frankfurter Allgemeine Zeitung fra 20.10.2009 har formanden for Europa-Parlamentets retsudvalg, der ligeledes er partner i et tysk advokatfirma, som behandler kartelsager, lagt pres på Kommissionen i forbindelse med denne udsættelse. Er dette korrekt?

Hvordan ser Kommissionen på den eventuelle interessekonflikt, der er opstået for Retsudvalgets formand, og som artiklen i Frankfurter Allgemeine Zeitung beretter om?

Hvornår kan forslaget forventes forelagt?

Svar

(EN) Det er korrekt, at Kommissionen overvejer en lovgivningsmæssig opfølgning på sin hvidbog fra april 2008, sådan som Parlamentet foreslog det i sin beslutning fra marts 2009 om hvidbogen. Indtil videre har Kommissionen dog endnu ikke taget endelig stilling til spørgsmålet. Medlemmet kan dog være forvisset om, at Kommissionen fortsat støtter målsætningerne og forslagene i sin hvidbog helhjertet.

*
* *

Spørgsmål nr. 50 af Jörg Leichtfried (H-0391/09)

Om: Godkendelse af meget store lastvognstog (gigalinere)

I september 2009 stillede jeg en forespørgsel til skriftlig besvarelse (E-4313/09) angående de undersøgelser om meget store lastvognstog (gigalinere), som Kommissionen har bestilt. Til min store skuffelse måtte jeg konstatere, at Kommissionen overhovedet ikke forholder sig til mine spørgsmål i sin besvarelse af forespørgslen. En række ikke-statslige organisationer har allerede stillet spørgsmålstejn ved resultaterne og kvaliteten af undersøgelserne. Kommissionens reaktion på min skriftlige forespørgsel øger nu også min tvivl om værdien af disse undersøgelser.

Jeg anmoder indtrængende Kommissionen om at indhente det forsømte og komme med konkrete svar på min forespørgsel inden for rammerne af spørgetiden.

Svar

(FR) Som svar på dette spørgsmål, der følger efter skriftlig forespørgsel (E-4313/09), som blev indgivet i oktober 2009, vedrørende de to af Kommissionen bestilte undersøgelser om den virkning, som godkendelse af længere og tungere godskøretøjer (LHV'er) måtte have på trafikken inden for EU, vil Kommissionen gerne forsikre medlemmet om, at svaret fra Kommissionen var så præcist som muligt i betragtning af de på daværende tidspunkt tilgængelige data.

Den første undersøgelse blev på Kommissionens foranledning foretaget i november 2008 af "Transport & Mobility Leuven" (T&ML), og den overordnede konklusion var, at mere omfattende benyttelse af LHV'er helt bestemt ville have en positiv indvirkning på den samlede effektivitet på transportområdet i EU takket være de forventede forbedringer med hensyn til sikkerheden og miljøvirkningerne af vejtransport.

Siden offentliggørelsen af resultaterne af denne undersøgelse har der imidlertid været voldsom kritik fra interesseparter, ikke alene ud fra synspunktet om de anvendte parametre vedrørende transportbehovselasticitet, men også på grund af de potentielle negative konsekvenser, som en mere omfattende benyttelse af disse køretøjer ville få med hensyn til færdselssikkerheden og ændringen i transportmiddelfordelingen (modalskift).

Kommissionen skønnede derfor, at det var nødvendigt med en grundigere analyse af området, og det er på den baggrund, at der er blevet foretaget en ny undersøgelse af Det Fælles Forskningscenter-Institut for Teknologiske Fremtidsstudier (FFC-IPTS) i Sevilla. Selv om konklusionerne nu er langt mindre udtalte end i betænkningen fra T&ML, konkluderes det i denne nye undersøgelse, at større benyttelse af LHV'er i trafikken inden for EU ville nedbringe det antal køretøjer, der er behov for i øjeblikket med den eksisterende mindre og lettere bestand af køretøjer.

Det er vigtigt at understrege, at hypoteserne endnu ikke er blevet afprøvet i praksis. Kommissionen maner derfor til forsigtighed, når man drager konklusioner, som indtil nu har måttet være af foreløbig karakter i afventning af resultaterne af yderligere undersøgelser. Den forsigtighed, der udvises af forfatterne til disse to undersøgelser, ligger faktisk på linje med det, man ser i de andre rapporter, der er udarbejdet af interessegrupper eller medlemsstater.

For at kunne tage fuld højde for de mangfoldige holdninger i forbindelse med medlemmets spørgsmål vedrørende f.eks. behovselasticitet, modalskift, den skønnede udnyttelsesgrad for LHV'er og indvirkningen på omkostninger til infrastruktur har Kommissionen allerede indkaldt en styregruppe, der omfatter repræsentanter fra de parter, som er involveret i at analysere disse spørgsmål. Denne styregruppe afholdt sit første møde i begyndelsen af november 2009 og er i færd med at foreslå en række godkendte økonomiske parametre for en yderligere undersøgelse, der skal iværksættes i starten af 2010 (og i den sammenhæng bliver de forslag, som for nylig er blevet indgivet til Kommissionen, vurderet).

Kommissionen vil gerne forsikre medlemmet om, at de rejste spørgsmål bliver undersøgt mere detaljeret som led i den nye undersøgelse. Endelig vil Kommissionen – som den i forvejen har tilkendegivet adskillige gange – først træffe afgørelse om behovet for at ændre den gældende lovgivning, når den har gennemgået alle konsekvenserne af en tilpasning af bestemmelserne om LHV'ers vægt og dimensioner som fastlagt i Rådets direktiv 96/53/EF⁽²⁹⁾.

*
* *

Spørgsmål nr. 51 af Frieda Brepoels (H-0398/09)

Om: Russiske importafgifter

I svaret på skriftlig forespørgsel E-4200/09 af 25.8.2009 erkender Kommissionen, at den russiske regering fra slutningen af 2008 har iværksat en række protektionistiske foranstaltninger. Disse tarifforhøjelser har væsentlige konsekvenser for et stort antal eksportvarer fra EU, som f.eks. mejetærskere, biler, møbler og talrige landbrugsprodukter. Derudover er importafgifterne blevet misbrugt til at tvinge europæiske virksomheder til at indgå joint ventures, som f.eks. det nylige joint venture mellem Case New Holland og det russiske Kamaz. EU skal derfor fortsat arbejde ihærdigt på at afskaffe disse importafgifter på alle disse varer. I den forbindelse har jeg følgende spørgsmål til Kommissionen:

Hvilke yderligere foranstaltninger har Kommissionen truffet i mellemtiden?

Hvilket resultat havde topmødet den 18. og 19. november 2009 mellem EU og Rusland, for så vidt angår dette spørgsmål?

Den russiske regering vil tilsyneladende tage alle midlertidige tarifforhøjelse op til overvejelse. Er slutresultatet allerede bekendt?

⁽²⁹⁾ Rådets direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej-køretøjer i brug i Fællesskabet, EFT L 235 af 17.09.19960

Er den russiske regering rede til en formel høring inden for rammerne af artikel 16 i aftalen mellem EU og Rusland?

Hvad er næste skridt i Kommissionens strategi hertil?

Svar

(EN) Siden svaret på skriftlig forespørgsel E-4200/09⁽³⁰⁾ har Kommissionen fortsat udøvet pres på de russiske myndigheder vedrørende de protektionistiske foranstaltninger, der blev indført på baggrund af den globale økonomiske krise. Kommissionens største bekymring er, at det planlægges, at gøre stigningerne i importafgifter permanente i henhold de nye fælles toldtariffer i Rusland-Kasakhstan-Belarus-toldunionen, der skal træde i kraft den 1. januar 2010.

Kommissionens aktiviteter i de seneste uger har derfor primært været rettet mod at tage EU's bekymring op med de tre medlemmer i toldunionen og anmode om, at denne bekymring tages med i betragtning, når de tre statschefer den 27. november 2009 træffer endelig afgørelse om den nye fælles toldtarif. Indvirkningen på markedet for biler og mejetærskere er af Kommissionen blevet identificeret som prioritetsområder – og det samme gælder en liste over andre produkter. Drøftelserne fortsatte i sidste uge, og kommissionsformanden tog spørgsmålet op på topmødet mellem EU og Rusland i Stockholm den 18. november 2009. Kommissæren for handel drøftede også spørgsmålet på et bilateralt møde med den russiske økonomiminister Nabiullina i forbindelse med topmødet.

Selv om det var et lovende tegn, at præsident Medvedev selv på topmødet tilkendegav, at Ruslands nuværende protektionistiske foranstaltninger havde vist sig at være ineffektive, var det også klart, at den foreslåede fælles toldtarif uændret vil træde i kraft den 1. januar 2010. Kommissionen fik blot et løfte om, at de seneste tarifforhøjelser ikke vil blive gjort permanente og vil blive gennemgået efter etablering af toldunionen.

De russiske myndigheder har til trods for Kommissionens gentagne anmodninger endnu ikke indvilliget i formelle høringer i henhold til artikel 16 i partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Rusland.

*
* *

Spørgsmål nr. 52 af Alfreds Rubiks (H-0399/09)

Om: Status som soldat i anti-Hitler-koalitionen inden for Den Europæiske Union

I mange af Den Europæiske Unions medlemsstater nyder veteraner fra Den Anden Verdenskrig, som har kæmpet mod nazisme og fascisme, en særlig status som soldater i anti-Hitler-koalitionen.

Hvorledes kan denne særlige status som soldat i anti-Hitler-koalitionen udvides til at omfatte hele Unionen?

Svar

(FR) Kommissionen har ingen kompetence, for så vidt angår tidligere soldaters status. Ansvar for dette spørgsmål ligger hos medlemsstaterne.

*
* *

Spørgsmål nr. 53 af Ivo Belet (H-0404/09)

Om: Dopingbekæmpelse og whereabouts

I Belgien har det vakt stor forbløffelse, efter at tennisspillere er blevet spærret i et år, fordi de ikke har indberettet deres whereabouts korrekt.

Under alle omstændigheder er opfyldelsen af whereabouts-kravene i forvejen et indgreb over for "uskyldige" sportsudøvere og rejser en række spørgsmål, hvad angår eventuelle krænkelse af deres privatliv.

At idømme en sportsudøver et års spærring for mangelfuld indberetning af whereabouts, svarer overhovedet ikke til forholdsmæssighedsprincippet, eftersom der er tale om sportsudøvere, som på ingen måde har søgt tilflugt i doping.

⁽³⁰⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=EN>

Det faktum, at der udelukkende kan ankes til den internationale sportsdomstol CAS, gør det ikke let for sportsudøverne at gøre brug heraf.

Hvorledes vurderer Kommissionen denne situation på baggrund af de spærringer, der var tale om i Meca-Medina-sagen?

Er Kommissionen enig i, at strafferammen for krænkelse af whereabouts og ankeproceduren på europæisk og internationalt plan bør koordineres bedre?

Er Kommissionen rede til at tage initiativer på dette område?

Svar

(EN) Kommissionen er stærkt engageret i bekæmpelsen af doping i sport og støtter udviklingen af effektive antidopingforanstaltninger i overensstemmelse med EU's lovbestemmelser om grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder.

Kommissionen er i jævnlig kontakt med de relevante institutioner og organisationer, først og fremmest med Parlamentet, medlemsstaterne og Det Internationale Antidopingagentur (WADA), for at drøfte spørgsmål i forbindelse med bekæmpelse af doping. Spørgsmålet om databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred for individuelle sportsfolk er et af de vigtigste og mest ømtålelige emner. I den forbindelse har Kommissionen ifølge den udtalelse, der blev vedtaget i april 2009 af "Artikel 29-arbejdsgruppen", som var nedsat i henhold til direktiv 95/46/EF om personlig databeskyttelse, bedt WADA om at tage de pågældende internationale standarder til beskyttelse af privatlivets fred og personlige oplysninger op til revision. WADA er efterfølgende gået i gang med en væsentlig gennemgang af standarderne med henblik på at overholde EU's lovgivning. En række spørgsmål er dog stadig genstand for drøftelse, først og fremmest spørgsmålet om forholdsmæssighed vedrørende "whereabouts-reglen", navnlig set i lyset af andre WADA-standarder og WADA's praksis.

Kommissionen erkender i den sammenhæng, at bekæmpelse af doping i elitesport retfærdiggør gennemførelse af dopingkontrol over for elitesportsfolk uden varsel og uden for sportskonkurrencesammenhænge. En dopingkontrol skal ikke desto fortsat være forholdsmæssigt afpasset og foretages med respekt for sportsfolkenes personlige rettigheder.

Kommissionen vil fortsætte sit tætte samarbejde med de relevante institutioner og organisationer, herunder med Europarådets ekspertgruppe vedrørende antidoping og databeskyttelse. Arbejdet i denne ekspertgruppe vil givetvis bidrage til at forstærke dialogen med WADA om retningslinjerne for anvendelse af "whereabouts-reglen", herunder de spørgsmål, medlemmet stillede som f.eks. sportsfolks ankemuligheder vedrørende nationale afgørelser og forholdsmæssigheden i forbindelse med disciplinære foranstaltninger.

*
* *

Spørgsmål nr. 54 af James Nicholson (H-0405/09)

Om: EU's strategi for bekæmpelse af organiseret kriminalitet

Den beslaglæggelse af 120 mio. cigaretter i Greenore Havn i grevskabet Louth (Irland), der fandt sted for nylig, er blevet betegnet som den største beslaglæggelse af smuglervarer i hele EU's historie.

Mange mener, at en nordisk terroristgruppe var indblandet og samarbejdede med organiserede kriminelle grupper. Den vellykkede aktion skyldtes et glimrende samarbejde mellem britiske og irske politi-, flåde-, told- og skattemyndigheder.

Vil Kommissionen på baggrund heraf tilskynde andre EU-medlemsstater til at anvende denne strategi som en model for stærkere samarbejde på EU-plan i forbindelse med bekæmpelse af tobaks- og narkotikasmugling og organiseret kriminalitet i almindelighed?

Svar

(EN) Den sag, medlemmet henviser til, var ganske rigtigt den største enkeltstående beslaglæggelse af smuglercigaretter nogensinde i EU og var resultatet af en vellykket international aktion, der involverede flere myndigheder og var koordineret af det irske toldvæsen og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). De internationale aspekter af den opfølgende efterforskning bliver også koordineret af OLAF.

Den pågældende sag viser klart betydningen af og fordelene ved et tæt, internationalt samarbejde, og Kommissionen vil fortsat støtte og tilskynde til aktioner, der har til formål at sikre synergieffekter og en tilgang, der involverer flere faggrupper og myndigheder, til bekæmpelse af kriminalitet på tværs af grænserne.

Vedrørende cigaretter har OLAF i de sidste 14 år afholdt en årlig konference for efterforskere og efterretningsmedarbejdere, der beskæftiger sig med tobaksområdet, med henblik på at udveksle oplysninger om aktuelle og fremspirende trusler og cementere det operationelle forhold mellem medlemsstaterne, centrale tredjelande og internationale organisationer.

Med henblik på at tilskynde til den type samarbejde, som medlemmet henviser til, giver Fællesskabet økonomisk støtte i form af tilskud inden for rammerne af EU's program "Forebyggelse og bekæmpelse af grov kriminalitet" under forvaltning af Generaldirektoratet for Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed. Det samlede budget for dette planlagte program for 2010 er 85,88 mio. EUR. Hercule II-programmet, der forvaltes af OLAF, støtter projekter til fremme af varetagelsen af Det Europæiske Fællesskabs økonomiske interesser og har til formål at forstærke samarbejdet på tværs af grænser og faggrupper samt etablere netværk i medlemsstaterne, de tiltrædende lande og kandidatlandene. Cigaretsmugling er et af de områder, som Hercule II, der har et budget på 98,5 mio. EUR for perioden 2007-2013, er rettet imod.

*

* *

Spørgsmål nr. 55 af Ryszard Czarnecki (H-0407/09)

Om: Diskrimination af det polske mindretal i Litauen

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe, for at den litauiske regering standser den diskrimination, som det polske mindretal er udsat for, i dette land? I de seneste måneder har der været øgede tilfælde af den praktik, som har allerede har fundet sted i flere år, som f.eks. reduktion af antallet af polsksprogede skoler og klasser, obligatorisk stavning af litauiske efternavne, ingen tilbagelevering af ejendom, som for flere år siden blev konfiskeret af de sovjetiske myndigheder (selv om privatiseringen i vidt omfang er blevet gennemført for litauere), forbud mod anvendelse af polske navne på lokaliteter og veje i områder, der bebos af medlemmer af det polske mindretal, hvilket er en åbenlys krænkelse af de europæiske normer, og forsøg på at begrænse beføjelserne for de folkevalgte medlemmer, som repræsenterer det polske mindretal i det litauiske parlament. Dette er eksempler på den praktik, som Kommissionen ikke kan forholde sig tavs over for. Det er nødvendigt, at denne form for diskrimination undersøges snarest muligt, og at der omgående gribes ind.

Svar

(EN) Respekt for rettighederne for de personer, der tilhører mindretal, bl.a. respekten for princippet om forbud mod forskelsbehandling, er et af de principper, som EU bygger på. Dette er nu udtrykkelig nævnt i artikel 2 i EU-traktaten som ændret med Lissabontraktaten, der træder i kraft den 1. december 2009. I denne artikel står der, at respekten for rettigheder for personer, der tilhører mindretal, er omfattet af det fælles værdigrundlag i EU.

Kommissionen kan dog kun handle på områder, hvor EU har kompetence, som f.eks. på de områder, hvor Rådets direktiv 2000/43/EF⁽³¹⁾ gennemfører princippet om ligebehandling mellem personer uanset race eller etnisk oprindelse.

Det stillede spørgsmål henhører under medlemsstaternes ansvarsområde, og disse skal påse, at grundlæggende rettigheder bliver beskyttet via anvendelse af deres egen lovgivning og deres internationale forpligtelser. Sådanne spørgsmål kan bringes for domstolene i medlemsstaterne, og når de nationale ankemuligheder er udtømt, kan man gå til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

*

* *

⁽³¹⁾ Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse, EFT L 180, 19.7.2000.

Spørgsmål nr. 56 af Laima Liucija Andrikiene (H-0408/09)**Om: Den tredje energipakke og beskyttelse af europæiske energiforbrugere**

Europa-Parlamentet godkendte i april 2009 den tredje lovgivningspakke om elektricitets- og gasmarkeder i EU. Et af hovedmålene med lovgivningspakken har været at beskytte europæiske energiforbrugere mod store energimonopoler ved at sikre, at driften af gasledninger og elektricitetsnettene holdes adskilt fra gasforsyningen og elproduktionen. Hvornår forventes det, at den tredje energipakke vil blive gennemført fuldt ud, dvs. at alle EU's medlemsstater har valgt deres foretrukne adskillelsesmodel (fuldstændig adskillelse, uafhængig systemoperatør (ISO) og uafhængig transmissionsoperatør (ITO)) og gennemført deres respektive bestemmelser? Har Kommissionen oplysninger om, hvor mange af EU's medlemsstater, der har valgt den "letteste" adskillelsesmodel, dvs. en transmissionsoperatør? Hvordan agter Kommissionen at beskytte europæiske energiforbrugeres interesse, hvis energimarkedene i forskellige medlemsstater forbliver i hænderne på store energimonopoler?

Svar

(EN) Direktiverne som følge af den tredje energipakke trådte i kraft den 3. september 2009 og skal være gennemført i medlemsstaterne inden den 3. marts 2011. De deri indeholdte bestemmelser om adskillelse skal anvendes af medlemsstaterne fra den 3. marts 2012 – og i en række specifikke tilfælde fra den 3. marts 2013.

I henhold til bestemmelserne i den tredje energipakke kan medlemsstaterne vælge mellem tre adskillelsesmodeller: ejerskabsmæssig adskillelse, uafhængig systemoperatør (ISO) og uafhængig transmissionsoperatør (ITO). Selv om disse tre adskillelsesmodeller resulterer i en forskellig grad af strukturel adskillelse af netværksaktiviteter og forsyningsaktiviteter, skal hver enkelt model være effektiv med hensyn til at fjerne enhver interessekonflikt mellem producenter, leverandører og systemoperatører. I denne tidlige fase af gennemførelsen har Kommissionen endnu ikke overblik over, hvor mange medlemsstater, der vælger ITO-adskillelsesmodellen.

For at beskytte forbrugernes interesser mod enhver form for ulovlig markedsadfærd fra de nationale energiselskabernes side vil Kommissionen gøre sit yderste for at sikre, at medlemsstaterne gennemfører og anvender bestemmelserne i den tredje energipakke korrekt og tids nok, hvilket vil udgøre en lovramme, der virkelig kan beskytte forbrugernes interesser.

*
* *

Spørgsmål nr. 57 af Sławomir Witold Nitras (H-0410/09)**Om: Uregelmæssigheder i forbindelse med kompensationsproceduren inden for skibsbygningsindustrien**

I henhold til loven om proceduren for kompensation til enheder af særlig betydning for den polske skibsindustri havde finansministeren udpeget en observatør til kompensationsproceduren blandt Kommissionens godkendte kandidater. Denne observatør havde til opgave at kontrollere procedurens forløb, navnlig arbejdet med at forberede og gennemføre salget af aktiver, og skulle hver måned forelægge Kommissionen en rapport over kontrollen af kompensationsprocedurene.

Vil Kommissionen oplyse, om den under kompensationsproceduren har konstateret uregelmæssigheder, om den pågældende observatør har deltaget og stadig deltager i denne procedure, og om denne procedure er forløbet i overensstemmelse med Kommissionens beslutning af 6. november 2008 om den statsstøtte, som Polen har ydet skibsværfterne i Szczecin og Gdynia?

Svar

(EN) Tilsynsførende administratorer spiller en helt afgørende rolle i forbindelse med gennemførelsen af Kommissionens beslutninger af den 6. november 2008 om skibsværfterne i Szczecin og Gdynia⁽³²⁾.

Der er en tilsynsførende administrator for hvert værft, hvis rolle det er at holde Kommissionen underrettet om udviklingen i forløbet med salg af aktiverne og eventuelle vanskeligheder, man støder på. Til det formål udarbejder de tilsynsførende administratorer månedlige evalueringsrapporter til Kommissionen. De

⁽³²⁾ Jf. pressemeddelelse IP/08/1642.

tilsynsførende administratorer har udarbejdet disse månedlige rapporter lige fra starten af salgsforløbet og gør det fortsat indtil dato. Deres deltagelse i processen er begrænset til denne tilsynsrolle, og de er som sådan ikke aktivt involveret i, hvordan salgsprocessen skal forløbe og/eller styres.

De tilsynsførende administratorer har ved forskellige lejligheder givet Kommissionen værdifuld indsigt i forløbet og har ladet Kommissionen tage en række tekniske vanskeligheder op direkte med de polske myndigheder.

I Kommissionens beslutninger af den 6. november 2008 blev det forudset, at gennemførelsen af beslutningerne ville være afsluttet i starten af juni 2009. Efter vedtagelse af de to beslutninger har værfterne indstillet deres økonomiske aktiviteter, som kan genstartes af de investorer, der overtager værfternes aktiver efter indgåelse af en købsaftale. Da favoritten til at købe værfterne – relativt sent i salgsforløbet – ikke ønskede at afslutte handelen vedrørende en stor del af værfterne, måtte den oprindelige frist forlænges væsentligt.

Kommissionens rolle i forbindelse med salgsforløbet er at føre kontrol med gennemførelsen af de to beslutninger fra Kommissionen af den 6. november 2008 og betingelserne deri. Først når salgsforløbet er blevet afsluttet, vil Kommissionen kunne tage endelig stilling til, om Polen har overholdt disse betingelser.

Kommissionen er ikke kompetent til at træffe afgørelse om, hvorvidt der i forbindelse med salgsforløbet har været andre uregelmæssigheder i henhold til gældende nationale bestemmelser.

*
* *

Spørgsmål nr. 58 af Antonio Cancian (H-0414/09)

Om: Fremvisning af religiøse symboler på offentlige steder

Den 3. november 2009 gav Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol en italiensk-finsk borger medhold i en klage gående ud på at få fjernet krucifikset fra skolerne. Der har været lignende episoder i Spanien, Tyskland, Frankrig og Italien, hvor den øverste forvaltningsdomstol Statsrådet i 1988 fastslog, at krucifikset ikke blot er den kristne religions symbol, men har en værdi, som er uafhængig af den specifikke konfession. Ser Kommissionen ikke en risiko for, at det princip, som Strasbourg-domstolen har fastslået, kan skabe diskussion om fremvisning på offentlige steder af religiøse og kulturelle symboler, ja endog Europaflaget, som er inspireret af den katolske Maria-symbolik?

Svar

(FR) Kommissionen vil gerne påpege, at nationale love om religiøse symboler i offentlige bygninger henhører under de indenlandske retssystemer.

Kommissionen vil også gerne påpege, at ansvaret for gennemførelse af domme afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol ligger hos Europarådet.

*
* *

Spørgsmål nr. 59 af Mairead McGuinness (H-0416/09)

Om: Ansvar for fødevarer sikkerhed inden for rammerne af den nuværende institutionelle struktur

Den nuværende institutionelle struktur fastsætter, at spørgsmålet om global fødevarer sikkerhed henhører under flere forskellige kommissærer. Kan Kommissionen oplyse, hvornår dens kollegium sidste gang drøftede spørgsmålet om global fødevarer sikkerhed på et møde? Hvad var dagsordenen for drøftelsen, og hvad var resultatet af den?

Mener Kommissionen, at spørgsmålet om fremtidig global fødevarer sikkerhed kræver en holistisk tilgang til det politiske arbejde, og hvilke forslag vil den i givet fald fremsætte med henblik på at sikre en mere strategisk tilgang på EU-niveau?

Svar

(EN) Da fødevarer sikkerhed er et spørgsmål med mange facetter kræver en reaktion på den udfordring et samordnet bidrag via en række politikker og instrumenter. I forlængelse af de branchespecifikke tiltag, som en række involverede medlemmer af Kommissionen har taget, har kommissærkollegiet løbende – og navnlig siden prisstigningerne på landbrugsråvarer i 2008 – vurderet den globale fødevarer sikkerhed.

Kommissærkollegiet tog spørgsmålet om fødevarer sikkerhed op i maj 2008 på det tidspunkt, hvor meddelelsen "Udfordringerne i forbindelse med de stigende fødevarerpriser – Retningslinjer for en EU-indsats" blev vedtaget. Meddelelsen sætter dagsordenen for efterfølgende tiltag fra Kommissionens side på en række områder – både inden for EU og på globalt plan.

I juli 2008 deltog Kommissionen i en konference på højt plan, der var arrangeret af det franske formandskab i Parlamentet ("Who will feed the world?" ["Hvem vil brødføde verden?"]). Senere i juli måned havde kollegiet lejlighed til at vende tilbage til spørgsmålet om fødevarer sikkerhed ved drøftelserne af resultaterne af G8-ledernes topmøde i Hokkaido Toyako. Der blev i den forbindelse henvist til spørgsmålet om EU's "fødevarerfacilitet" og dens bidrag til at fremme landbrugsproduktionen i udviklingslandene.

For forholdsvis nylig blev udviklingen i den globale indsats for at bekæmpe fødevarer usikkerheden drøftet under kollegiets drøftelser på mødet den 14. juli 2009 af resultaterne af G8-topmødet i L'Aquila den 8.-10. juli. Ved den lejlighed fremhævede Kommissionens formand, hr. Barroso, betydningen af, at der sker en forskydning fra fødevarerhjælp til fødevarerbistand og væk fra de betydelige økonomiske og konceptuelle bidrag fra EU, idet han udtrykte glæde over den fremdrift G8-topmødet havde givet.

Den 26. september 2009 var Kommissionen en af hovedtalerne ved den rundbordssamtale "Partnering for Food Security" ("Partnerskab for fødevarer sikkerhed"), der var arrangeret af FN's generalsekretær, Ban Ki Moon, og den amerikanske udenrigsminister, Hillary Clinton. Ved den begivenhed, der fandt sted i forbindelse med FN's Generalforsamling, genbekræftede Kommissionen de principper og løfter, der blev nået enighed om på G8-topmødet i L'Aquila i juli.

I sidste uge deltog formanden for Kommissionen, kommissæren med ansvar for landbrug og kommissæren med ansvar for udvikling og humanitær bistand i verdenstopmødet om fødevarer, der var indkaldt af FN's landbrugsorganisation (FAO) i Rom, hvor det endnu en gang blev bekræftet, hvilken betydning Kommissionen tillægger den globale fødevarer sikkerhed i internationale fora. FAO så også positivt på fødevarerfaciliteten som en hurtig EU-reaktion på fødevarer krisen i 2007-2008.

Med hensyn til fremtidige strategiske forslag har Kommissionen netop den 16. november 2009 iværksat en bred, webbaseret høring om et "emnedokument" med henblik på at indsamle holdninger og synspunkter fra relevante interesseparter vedrørende den foreslåede begrundelse, omfanget, de strategiske målsætninger, tilgangen og gennemførelsen i forbindelse med nogle reviderede politiske rammer for fødevarer sikkerhed i EU (<http://ec.europa.eu/how/consultation/index.cfm?action=viewcons&id=4785&lng=en>). Som drøftelserne under FAO-topmødet i Rom viste, er det afgørende, at der er en holistisk tilgang til fødevarer sikkerhed. På EU-plan vil dette blive sikret via processen omkring udviklingsvenlig politikkoherens (PCD).

Vedrørende fødevarer sikkerheden i selve EU har EU reageret på de seneste udfordringer via den reformproces af den fælles landbrugspolitik, som har stået på i de sidste 15 år. Vi har fokuseret på en række politikker som f.eks. omskiftningen fra produkt- til producentstøtte, forbundet med respekten for grundlæggende jordforvaltningsstandarder, tilvejebringelsen af et markedsfølsomt sikkerhedsnet via intervention og forøgelsen af udviklingen af landdistrikterne med flere ressourcer. Dette har sat produktionskapaciteten i de europæiske landbrug i vejret, samtidig med at man respekterer den nødvendige territoriale og miljømæssige balance for landbrugserhvervet i EU. Ifølge en analyse bør det fremskrevne niveau for landbrugsproduktiviteten og konkurrencedygtigheden i EU gøre det muligt for landbrugssektoren at reagere på den stigende indenlandske efterspørgsel.

*
* *

Spørgsmål nr. 62 af Anne E. Jensen (H-0419/09)

Om: Årlige bevillinger af TEN-T-midler

Kan Kommissionen fremlægge en oversigt over de midler, der er blevet tildelt pr. medlemsstat inden for rammerne af forordning (EF) nr. 2236/95⁽³³⁾ i 2008?

Svar

(EN) I henhold til forordning (EF) nr. 680/2007 (finansielt overslag 2007-2013), der fulgte efter forordning (EF) nr. 2236/95 (finansielt overslag 2000-2006) støttede Kommissionen 63 transportprojekter med i alt

⁽³³⁾ EFT L 228 af 23.9.1995, s. 1.

185 mio. EUR ifølge den årlige indkaldelse i 2008 og den flerårige indkaldelse i 2008 inden for områderne "River Information Systems", "Motorways of the Sea" og "Air Traffic Management".

Fordelt på medlemsstat fremgår tildelingen af midler i nedenstående tabel:

Medlemsstat	Samlet TEN-finansiering / Andel medlemsstat (EUR)		Antal projekter
* EU	43 603 757	23,5 %	14
Belgien	2 339 298	1,3 %	2
Bulgarien	1 200 000	0,6 %	1
Den Tjekkiske Republik og Slovakiet	5 000 000	2,7 %	1
Tyskland	22 168 000	12,0 %	5
Grækenland	6 715 000	3,6 %	2
Spanien	30 705 958	16,6 %	8
Finland	17 190 000	9,3 %	3
Frankrig	11 120 000	6,0 %	3
Italien	16 574 000	8,9 %	6
Luxembourg	237 540	0,1 %	1
Letland	820 000	0,4 %	1
Nederlandene	3 564 000	1,9 %	2
Polen	2 947 500	1,6 %	3
Portugal	2 160 000	1,2 %	1
Sverige	15 688 000	8,5 %	5
Slovenien	700 000	0,4 %	2
Slovakiet	1 055 383	0,6 %	2
Det Forenede Kongerige	1 580 000	0,9 %	1
I ALT	185 368 436	100 %	63

* projekter, der involverer flere medlemslande: Østrig, Danmark, Belgien, Bulgarien, Cypern, Den Tjekkiske Republik, Slovakiet, Tyskland, Estland, Grækenland, Finland, Frankrig, Ungarn, Italien, Letland, Malta, Nederlandene, Polen, Rumænien, Sverige, Slovenien, Slovakiet, Det Forenede Kongerige.

*
* *

Spørgsmål nr. 63 af Charalampos Angourakis (H-0421/09)

Om: Stenbrud der truer miljøet

I Vianno kommune i præfekturet Iraklion findes et stenbrud, hvis drift overtræder bestemmelserne om, at der skal holdes afstand til beboede områder, om risici for arbejdstagernes, de omkringboendes og de forbipasserendes sikkerhed og sundhed samt om forringelsen af det naturlige miljø. Ved godkendelsen af undersøgelsen af virkningerne for miljøet blev der ikke taget hensyn til, at stenbrudsområdet "Vachos", som det kaldes, befinder sig inden for det beskyttede Natura-område GR 4310006.

Driften af stenbruddet har alvorlige følger for såvel de lokale indbyggeres sikkerhed og sundhed som områdets udvikling og miljøet.

Hvad er Kommissionens holdning, hvad angår imødegåelsen af dette alvorlige miljøproblem og dets virkninger for arbejdstagernes og de lokale indbyggers liv samt generelt på genetableringen af den økologiske balance i området, der er blevet forstyrret på grund af forureningen?

Svar

(EN) Det er de græske myndigheders ansvar at sikre, at driften af det pågældende stenbrud fuldt ud overholder gældende national lovgivning og EU-lovgivning.

For så vidt specifikt angår det pågældende Natura 2000-område ("Dikti: Omalos Viannou (Symi-Omalos)" GR4310006), skal godkendelsen og den efterfølgende drift af stenbruddet være overensstemmelse med de miljømæssige værdier i området i henhold til bestemmelserne i artikel 6 i direktiv 92/43/EØF⁽³⁴⁾ (habitatsdirektivet). Med særlig henvisning til direktivets artikel 6, stk. 3, skal alle planer eller projekter, der sandsynligvis kan have alvorlig indvirkning på et Natura 2000-område, enten alene eller i kombination med andre planer eller projekter, underkastes en passende vurdering i lyset af bevaringsmålsætningerne for området og kan kun godkendes, hvis de ikke påvirker områdets integritet.

På baggrund af oplysningerne fra medlemmet samt i forlængelse af skriftlig forespørgsel E-4788/09 om samme emne vil Kommissionen rette henvendelse til de græske myndigheder for at indhente oplysninger om anvendelsen af ovennævnte bestemmelser.

Det skal understreges, at direktiv 85/337/EØF⁽³⁵⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters virkninger på miljøet ikke sætter nogen fællesskabsstandard med hensyn til projekters afstand til beboede områder.

For så vidt angår beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed i råstofudvindingsindustrien, har det længe været erkendt som et specifikt problemområde. Der findes som sådan en fællesskabslovgivning, der fastlægger minimumsforskrifter for beskyttelse af arbejdstagerne. Dette fremgår af rammedirektiv 89/391/EØF⁽³⁶⁾, der indeholder de grundlæggende bestemmelser for alle arbejdstagere med henblik på at tilskynde til forbedringer af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen. Mere specifikke bestemmelser fremgår af direktiv 92/104/EØF⁽³⁷⁾, der fastlægger minimumsforskrifter til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i udvindingsindustrien over eller under jorden. Medlemsstaterne skal gennemføre disse direktiver i deres nationale lovgivning, og det er de kompetente nationale myndigheders kompetenceområde at håndhæve den nationale lovgivning.

Med hensyn til spørgsmålet om folkesundheden er Det Europæiske Fællesskabs kompetenceområde på dette område begrænset af traktatens bestemmelser. Det er de græske myndigheders kompetenceområde at sikre, at beboernes sundhed og sikkerhed ikke sættes på spil.

*
* *

Spørgsmål nr. 64 af Iliana Malinova Iotova (H-0424/09)

Om: Reduktion af den samlede tilladte fangstmængde for pighvar for Bulgarien og Rumænien i 2010

Forslaget til Rådets forordning om fastsættelse for 2010 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande for Sortehavet (14074/09 PECHE 262) er af overordentlig stor betydning for fiskerisektoren i Bulgarien og Rumænien. Den vil, hvis den vedtages, komme til at indvirke negativt på denne sektor. Spørgsmålet er, om nedskæringen af kvoterne vil få positive virkninger for miljøet. Samtlige arbejdsorganer er i dag enige om, at pighvarbestanden i Sortehavet er stabil.

På grundlag af hvilke oplysninger har Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) flyttet pighvaren fra kategori 6 over i kategori 10?

⁽³⁴⁾ EFT 206, 22.7.1992.

⁽³⁵⁾ EFT L 175, 5.7.1985, s. 40. Direktivet blev ændret ved Rådets Direktiv 97/11/EF (EFT L 73, 14.3.1997, s. 5), 2003/35/EF (EUT L 156, 25.6.2003, s. 17) og 2009/31/EF (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114).

⁽³⁶⁾ EFT L 183, 29.6.1989.

⁽³⁷⁾ EFT L 404, 31.12.1992.

Er undergruppen af specialister, som også bulgarske og rumænske videnskabsfolk deltager i, blevet opfordret til at give udtryk for deres mening i en definitiv udtalelse?

Hvorfor har arbejdsgruppen og STECF så forskellige opfattelser?

Vil nedskæring af kvoterne i Sortehavet have positive virkninger for miljøet?

Vil der være mulighed for at genoverveje fordelingen af kvoterne for det kommende år som et resultat af Bulgariens og Rumæniens anvendelse af den fælles metode?

Svar

(EN) Kommissionen foreslog i sit forslag om fiskerimuligheder for Sortehavet i 2010⁽³⁸⁾ at nedsætte den tilladte fangstmængde for pighvar med 24 % i forhold til 2009. Denne reduktion er i overensstemmelse med vejledningen fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) og kriterierne i Kommissionens meddelelse om fiskerimuligheder for 2010⁽³⁹⁾.

Eksperter fra Bulgarien, Rumænien, Tyrkiet og Ukraine fastslog i arbejdsgruppen for Sortehavet utvetydigt i deres rapport til STECF i juli 2009⁽⁴⁰⁾, at "den nuværende biomasse af pighvar er meget lavere i forhold til de historiske niveau. Faldet i forekomsten er i overensstemmelse med nedgangen med hensyn til CPUE (fangst pr. indsatsenhed) og landinger. Rekrutteringen er steget siden 2002 og har positivt påvirket SSB⁽⁴¹⁾, men eftersom mange små og umodne pighvarer bliver fanget ved fiskeri, varer en sådan positiv indflydelse måske ikke ved i form af forplantning i de næste år. Fiskeridødeligheden er høj blandt pighvarer".

For så vidt angår medlemmets opfattelse af, at arbejdsgruppen og STECF har så forskellige opfattelser, kan jeg med rette sige, at STECF skønnede, at "resultaterne af den seneste vurdering i STECF-SGRST-arbejdsgruppen i Brest i juli 2009 ikke er tilstrækkelig pålidelig til at kunne anvendes som grundlag for kvantitativ forvaltningsrådgivning om fiskerimuligheder for 2010". I overensstemmelse med rådet i STECF's plenarmøderapport fra april 2009 tilkendegav STECF derfor, at udnyttelse af pighvar i Sortehavet bør holdes på det lavest mulige niveau med henblik på at gøre det muligt for bestanden at komme sig.

På den baggrund anbefalede STECF, at den tilladte fangstmængde bør nedsættes med mindst 25 %, og at der skal iværksættes genopretningsforanstaltninger, herunder indsatsbegrænsninger og indførelse af mere selektivt fiskegrej.

Den 20. november 2009 nåede Rådet til politisk enighed om de tilladte fangstmængder for Sortehavet i 2010, idet EU-fangstmængderne for 2010 blev nedsat til 96 t. I den forbindelse er fiskeri efter pighvar ikke tilladt inden 15. februar 2010. Inden denne dato skal Bulgarien og Rumænien også have forelagt Kommissionen fuldstændige forvaltnings- og kontrolplaner med henblik på at sikre, bæredygtig forvaltning af fiskeriet. De respektive kvoter vil falde til 38 t med en tilsvarende nedgang i den tilladte fangstmængde til 76 t, medmindre disse planer godkendes af Kommissionen. Kommissionen bekræftede dog også sin villighed til aktivt at samarbejde med myndighederne i disse medlemsstater om at nå målet om et bæredygtigt fiskeri.

*

* *

(38) Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2010 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande for Sortehavet, KOM(2009)0517 endelig.

(39) Meddelelse fra Kommissionen om høring om fiskerimuligheder for 2010, KOM(2009)0224 endelig.

(40) STECF-SGRST-09-02, Brest, Frankrig 29. juni – 3. juli 2009, i REVIEW OF SCIENTIFIC ADVICE FOR 2010, del I.

(41) Gydebiomasse.